

RED DEVET UGLOVA

KOLEKCIJA MANUSKRIPTA I ČLANAKA

PREDGOVOR

Red Devet Uglova je okultno udruženje nastalo sa ciljem promovisanja „istinske“ Zapadne Ezoterične Tradicije, što će reći – ezoterične tradicije koja ne potiče od masonskih i rozenkrojcerskih struja na koje se većina zapadnog okultizma oslanja. Jednako masonska i rozenkrojcerska tradicija, kao i struje kasnije potekle iz „okultne renesanse“ 19-og i 20-og vijeka uglavnom se baziraju na filozofiji Kabale, a koju Red Devet Uglova smatra materijalističkim izopačenjem Misterija, tražeći svoj spiritualni identitet, umjesto toga, u više drevnom, prirodnom, paganskom – Septenarskom sistemu.

Od 60-tih godina prošlog vijeka, pa na ovamo, O9A/ Red Devet Uglova uspio je da začne i inspiriše ono što je danas poznato kao Sinisterno-Numinozna Tradicija, a kojoj sada pripadaju raznolika udruženja i pojedinci, koji svi razvijaju sopstvenu interpretaciju ove tradicije, u filozofskom i praktičnom smislu. Zahvaljujući jednoj vrsti adogmatičnosti i anarhičnom nedostatku centralizovane strukture, izdanci ove mistične tradicije su već danas toliko živopisno raznoliki da bi bilo gotovo nemoguće pobrojati i opisati sve ono što se izrodilo pod uticajem o9a u zadnjih nekoliko decenija, ponekad bivajući u manjoj ili većoj mjeri čak u opoziciji sa izvornim učenjima ili praksama. Ipak, ovo je nešto što je Red zagovarao i ohrabrivao od samog početka, u svojim najranijim tekstovima, mnogo prije pojavljivanja izdanaka ove tradicije, predviđajući to isto pojavljivanje.

Ova kolekcija tekstova i manuskripta Reda Devet Uglova se sastoji uglavnom od starijih, izvornih tekstova Reda, koji su tokom zadnjih nekoliko godina bili prevođeni na južnoslovenske jezike od strane raznih volontera. Svi ovakvi tekstovi su sakupljeni i revidirani, dotati su neki novi prevodi, i sve zajedno je prezentovano u ovoj zbirci isključivo u informativne i edukativne svrhe – a namijenjeno ljudima sa ovih prostora koji su zainteresovani za proučavanje Misterija i Ezoteričnog, kako bi imali prilike da se upoznaju sa jednom „svježom“ strujom misli unutar Zapadnog Okultizma. Budući da je ovo rečeno – autori ove kolekcije tekstova se odriču bilo kakvog eksplicitnog i subjektivnog stava u vezi sa sadržajem ovdje prezentovanog materijala. Isto tako, treba napomenuti kako ovakva ili neka slična zbirka spisa ne može čitaocu ponuditi neko konačno i potpuno znanje o Redu Devet Uglova, a još manje o Sinisterno-Numinoznoj Tradiciji kao takvoj – raznovrsnoj, necentralizovanoj, raštrkanoj, uprisutnjennoj čak kroz naizgled sukobljene forme – ipak, može biti inicijalna kapisla za nekolicinu onih koji će odlučiti da se prihvate ličnog, veoma zahtjevnog, proučavanja, a koje iziskuje mnogo vremena i truda uloženog od strane pojedinca, kako bi istinski cijenio ovu tradiciju i sagledao svu njenu kompleksnost, a na kraju i pronašao nešto od izuzetne koristi za svoj unutrašnji rast - pod uslovom da prozre kroz sve zamke postavljene da umore, zbune ili odagnaju one nedostojne.

SADRŽAJ

1. O9A 101
2. Rječnik Termina Devet Uglova
3. Red Devet Uglova i Misticizam u XXI Vijeku
4. Kratak Vodič u Ezoteričnu Filozofiju Reda Devet Uglova
 5. Naša Aeonska Perspektiva
 6. Pathei Mathos i Inicijatorska Okultna Potraga
 7. Staza Adepta i Sinisterno-Numinozno
 8. Znanje, Informacije i Otkrivanje Mudrosti
9. Kratak Vodič u Mračne Vještine za Gospodu i Plemenite Dame
 10. NAOS – Praktični Vodič za Postajanje Adeptom
 11. Kompletan Vodič u Sedmostruku Stazu
 12. Ontologija i Teologija Tradicionalnog Satanizma
 13. Uvod u Mračno Čarobnjaštvo
14. O Bogu, Demonima i Nejevrejskom Porijeklu Satane
 15. Otkrivanje i Spoznaja Satane
 16. Mračna Boginja kao Arhetip
 17. Sinisterna Demonologija
 18. EIRA – Vodič za Magiku Budućnosti
 19. Naš Sinisterni Karakter
 20. O9A Okultizam
21. O9A, Hitler, Vindex i Nacional-Socijalizam
 22. Braneći ONA?
23. Mjesto Satanizma u Redu Devet Uglova
 24. Jeretički Satanizam
 25. Grimoar Bafomet
26. THERNN – Uvod u Prirodnu Septenarsku Magiku
27. Rounwytha u Istorijском i Modernom Kontekstu
 28. Alhemijske Sezone i Fluksije Vremena
 29. Povratak u Tamu
30. ESOTERIKOS – Posljednje Riječi Modernog Alhemičara

O9A 101

Sinisterno-Numinozna Tradicija

1. Red Devet Uglova (o9a, ONA) je Sinisterno-Numinozna mistična tradicija: ona nije, niti je ikada bila striktno satanistička niti striktno LHP, već koristi „satanizam“ i „LHP“ kao kauzalne forme; to jeste, kao tehnike/iskustva/iskušenja/izazove (amoralne i druge) u okviru, decenijama dugog ličnog anadosa, kako bi izazvali unutar inicijanta, kako ezoterični, tako i egzoterični pathei mathos, budući da je taj pathei mathos početak mudrosti.

Ekstremni tip „satanizma“ promovisan od strane o9a je –za o9a inicijante– samo jedan dio „sinisternog“ aspekta sinisterno-numinozne tradicije: neophodan i početnički pathei mathos, moderni „obred prolaska“

2. Red Devet Uglova je vodič ka toj ličnoj enantiodromiji (toj unutrašnjoj alhemijskoj promjeni) koja može rezultirati iz svjesnog, namjernog pathei mathosa: iz praktičnog učenja koje jeste i mora biti (imajući u vidu naš neizmjenjeni fizis – naš prirodni fitrah – kao ljudskih bića) kako „sinisteran“ tako i „numinozan“ i kako ezoteričan (okultan), tako i egzoteričan (egzeatičan i antinomijski).

3. Biti O9A – pripadati O9A – znači jednako (a) koristiti O9A ezoteričnu filozofiju, i jednu ili više njenih praksi, kao vodič za dostizanje te lične enantiodromije, kao i (b) prihvatanje O9A logosa i življenje u skladu sa istim, budući da je taj logos jedinstvena perceveracija koja razlikuje O9A od ostalih okultnih grupa, prošlih i sadašnjih, a ovaj logos uprisutnjuje suštinu, etos O9A.

4. O9A logos se manifestuje ezoterično kao naročit fizis: to jeste, manifestuje se kroz poseban (paganski) weltanschauung i kroz poseban lični karakter.

5. O9A logos se manifestuje egzoterično kroz O9A kod rodne časti. Jer ovaj kod otjelotvoruje – budući da življenje po tom kodu može kultivisati kod individue – jednako pagansko razumjevanje/gnosis i neophodan O9A karakter.

Priroda Stvarnosti

Kada je u pitanju priroda Stvarnosti, percepcija i razumjevanje koje inicijanti O9A mistične tradicije lično otkrivaju kroz svoj anados jeste:

- (i) neksijalno (kauzalno-akauzalno) stanje našeg ljudskog fizisa;
- (ii) potencijal, kojeg mi kao individue posjedujemo, da svjesno evolviramo naš individualni fizis;
- (iii) jedinstvo – mundus, Biće – iznad očiglednih suprotnosti „sinisternog“ i „numinoznog“, kauzalnog/ akauzalnog, maskularnog/ muliebralnog, jedinstvo neopisivo običnim jezikom, ali shvatljivo kroz ezoterične jezike i određeni način življenja;
- (iv) prolaznu, privremenu prirodu svih kauzalnih apstrakcija, ideacija i ideologija proizvedenih od strane ljudi;
- (v) dostizanje akauzalne egzistencije nakon našeg smrtničkog života.

Okultna Filozofija

Temelj okultne (ezoterične) filozofije O9A kauzalnog-akauzalnog bivstvovanja, gdje smo mi sami – kroz vrlinu nase svijesti – neksion (neksus) između kauzalnog bivstvovanja i akauzalnog bivstvovanja.

Jedan od aksioma okultne filozofije O9A jeste, da je jedino moguće spoznati carstva akauzalnog (a koja carstva uključuju ali nisu ograničena na ona natprirodna) kroz korišćene naše (uglavnom latentne) ljudske sposobnosti empatije – empatičkog neverbalnog znanja – i razvojem novih sposobnosti kao što je „akauzalno razmišljanje“ a koje se može razviti pomoću ezoteričnih tehnika kao što je Zvezdana Igra koja se sastoji od, kao trodimenzionalna „igra“ od sedam tabli aranžiranih kao septenarsko Drvo Virda – sa ukupno 308 polja i 81 figurom po „igraču“.

Okultna Praksa

Tri okultne prakse – tehnike/iskustva/iskušenja/izazova – O9A , su sredstva pomoću kojih inicijant može svjesno da stekne neophodan ezoterični i egzoterični pathei mathos. Ove tri prakse su:

Inicijatorska hermetička Sedmostruka Staza

Put Dreka i Najnera

Rounwytha Put

Lavirintski Lavirint

Od svojih početaka, ranih 1970-tih, Red Devet Uglova je imao, sasvim namjerno, unutrašnje jezgro skriveno raznim spoljnim slojevima. Stoga, njegova egzoterična, spoljna pojava nužno ne reflektuje njegovu unutrašnju suštinu, a ova egzoterična pojava služi i služila je određenoj i praktičnoj svrsi. Da bi dospio do unutrašnjeg jezgra, pojedinac mora sam da pronađe svoj put kroz spoljne slojeve koji zajedno čine lavirint: τὰ κατὰ τὸν Τάγμα των Εννιά Γωνιών ἦτοι ἱστορικῶς ἐκκληπτέον ἢ πλασματικῶς καὶ ὑποθετικῶς διὰ τὸ εὐπρόσωπον τοῦ λόγου.

Rječnik Termina Reda Devet Uglova

Uvodna bilješka:

ONA koristi razne specifične ezoterične termine, kao što su nexion, uprisutnjenje, akauzalno, Drvo Virda, i tako dalje.

Takođe treba biti jasno da ONA koristi i neke generalno korištene egzoterične termine – kao što su psiha, i arhetip – na poseban i prezican ezoteričan način, tako da se takvi termini ne smatraju identičnim sa onima kako ih koriste i definišu drugi, na primjer, Jung.

Bezdan

Egzoterično, Bezdan predstavlja mjesto gdje kauzalno stupa, ili se stapa u, akauzalno, tamo gdje se kauzalno “transcendira”, nadilazi, ili prelazi, i gdje pojedinac ulazi u područje čiste akauzalnosti. Tako da se Bezdan može gledati kao na razmjenu, nexus, vremenskih, bezvremenskih, prostornih i bez-prostornih, dimenzija. To područje je, na primjer, simbolizovano na Drvetu Virda, smješteno između sfera Sunca i Marsa, a ‘Ulazak u Bezdan’ je onaj stadijum magičkog razvoja koji razdvaja Gospodara/Gospodaricu od Adepta.

Ezoterično, Drvo Virda je samo po sebi reprezentacija Bezdana, kao i druge ezoterične reprezentacije, kao što je Zvezdana Igra.

Akauzalno

Termin akauzalno se odnosi na “akauzalno Vrijeme i akauzalan Prostor”: to jest, akauzalan Univerzum. Akauzalan Univerzum je dio Kosmosa, gdje Kosmos sadržava i kauzalno i akauzalno, a “kauzalno” se odnosi na dio kosmosa opisan, ili predstavljen, kauzalnim Vremenom i kauzalnim Prostorom. Kauzalni Univerzum je ovaj fizički, fenomenalni, Univerzum, trenutno opisan od naučnika kao što su fizičari i astronomi.

Akauzalno je ne-Euklidovno, i "izvan kauzalnog Vremena": to jest, ono ne može biti predstavljeno našom konačnom kauzalnom geometrijom (sa tri prostorne dimenzije i pravim uglovima u svakoj) i tokom, promjenom, kauzalnog Vremena (prošlost-sadašnjost-budućnost), ili izmjereno trajnošću kauzalnog Vremena.

Nadalje – kao što kauzalna energija postoji u kauzalnom (razumijući takvu energiju kakvom se ona shvata od strane nauke, kao što je fizika) – akauzalna energija postoji u akauzalnom, prirode i tipa koji se ne može opisati kauzalnom naukom kao što je Fizika (koja se bazira na tome da postoji samo kauzalna geometrija i kauzalno Vrijeme).

Prema usmenoj ONA tradiciji, postoje razne akauzalne životne forme; raznovrstan akauzalni život, različitih vrsta, a neke su se manifestovale i u našem kauzalnom Univerzumu. Za više detalja o akauzalnom, akauzalnom životu, pogledaj slijedeće ONA MSS-e: (1) Mitovi Mračnih Bogova: Bića Akauzalne Tame, (2) Napredan Uvod u Mračne Bogove: Petodimenzionalno Akauzalno Čarobnjaštvo.

Akauzalno Razmišljanje

Jedna od Ezoteričnih Vještina. Akauzalno Razmišljanje je u osnovi shvatanje kauzalnih, i akauzalnih energija, onakvim kakve te "stvari" jesu – to jest, izvan svih kauzalnih apstrakcija, i izvan svih kauzalnih simbola, i simbolizama, gdje takvi kauzalni simboli uključuju jezik, i riječi i značenja koja su dio tog jezika.

Jedna od tehnika za razvijanje Akauzalnog Razmišljanja je Zvezdana Igra (qv).

Aeon

Aeon – prema Redu Devet Uglova – je specifično prisutstvo određenih akauzalnih energija na ovoj planeti, Zemlji, energije koje utiču na mnoštvo individua tokom određenog perioda kauzalnog vremena. Jedan takav uticaj vrši se kroz psihu individue. Ovo specifično uprisutnjivanje koje je Aeon dešava se kroz poseban nexion, koji je Aeonska civilizacija, a koja je dovedena-u-postojanje na određenom geografskom području i obično je povezana sa određenim mitovima.

Arhetip

Arhetip je posebno kauzalno uprisutnjenje određene akauzalne energije a s tim je i srodan sa akauzalnim živim bićem u kauzalnom (pa sa tim i “u psihi”): on je rođen (ili može biti stvoren, magičkim sredstvima), živi, i onda “umire” (prestaje biti prisutan, uprisutnjen) u kauzalnom (tj. njegova energija u kauzalnom iščezava).

Balobiani

Oni umjetnici, muzičari, zanatlije, pisci (i slični), koji dijele ili su inspirisani etosom i/ili životnim-stilom O9A, i/ili oni koji dijele neke ili sve naše ciljeve i svrhe, ali ne moraju imati nekakvu formalnu saradnju sa nama, i oni koji obično ne tvrde javno povezanost sa O9A ili O9A etosom.

Baphomet

Baphomet se smatra Mračnom Boginjom – ženskim sinisternim entitetom, Gospodaricom (ili Majkom) Krvi. Prema tradiciji, ona se predstavlja kao predivna zrela žena, gola od struka prema gore, i drži u svojoj ruci odrubljenu ljudsku glavu.

Ona se smatra manifestacijom jednih od Mračnih Bogova, Nevjesta-i-Majka Satane, postoje i Obredi za uprisutnjenje Baphomet u naš kauzalni kontinuum, na primjer oni koji su dati u Grimoaru Baphomet.

Očigledno u O9A Tradiciji Baphomet predstavlja nešto malo drugačije od konvencijalne predstave androginozno stvorene i objašnjene od strane Elifas Levia, francuskog okultiste i slobodnog

zidara iz XIX vijeka. Takođe se ni tumačenje imena Baphomet ne poklapa u potpunosti sa Levijevim.

Kauzalne Apstrakcije

Apstrakcije (ili kauzalne apstrakcije) su manifestacije primarno (kauzalne) prirode mundanih, i proizvedeni su od mundanih u njihovom mundanom pokušaju razumjevanja svijeta, sebe, i kauzalnog Univerzuma. Egzoterično, apstrakcije predstavljaju svjetovnu jednostavnost i kauzalnu linearnost – kauzalnog redukcionizma, jednostavnog uzročno-posljedičnog, ograničenog kauzalnog razmišljanja.

Sve apstrakcije su lišene Akauzalne-Empatije i akauzalne perspektive, tako da odišu, ili direktno manifestiraju, materijalizam ili Untermensch etos koji je proizašao iz takvog materijalizma.

Ezoterično gledano, apstrakcija je proizvodnja, i koršitenje, neke ideje, idela, “slike” ili kategorije, pa tako i generalizacije, i/ili nekakavo pripisivanje određenoj individui ili određenoj grupi i kategoriji. Postavljanje neke “savršene” ili “idealne” forme, kategorije, ili stvari, je dio apstrakcija.

Apstrakcije sakrivaju pravu prirodu Realnosti – koja je i kauzalna i akauzalna, i čiju pravu prirodu neko može shvatiti i razumjeti posredstvom Ezoteričnih Vještina, i slijedeći Okultnu stazu od Inicijata, do Adepta, i iznad.

Prema O9A, takozvane Okultne Vještine – a posebno takozvani Satanizam – drugih jesu manifestacije kauzalnih apstrakcija, kojima fali kao i njima samima vještina Akauzalne Empatije, Akauzalnog-Razmišljanja, i Akauzalnog Čarobnjaštva, a fali im, kao i njima samima, i sposobnosti da razviju svoje latentne ljudske moći i svoj latentni akauzalni karakter.

Srž O9A Tradicije

Takođe znan i kao Pet ONA Ključnih Principa

Postoji pet osnovnih principa na kojima je O9A bazirana. Oni su: (1) put praktičnog djelovanja, (2) put cullinga; (3) put srodne časti (qv); (4) put opiranja i praktične opozicije Magijanskim apstrakcijama; (5) put Rounwytha tradicije.

Mračne Umjetnosti

Mračne Umjetnosti su vještine tradicionalno naučene od onih koji slijede Sedmostruku Stazu, a uključuju Akauzalnu Empatiju, Akauzalno-Razmišljanje, i praktično čarobnjaštvo (Eksterno, Interno, i Aeonsko).

Akauzalna-Empatija

Jedno od Mračnih Umijeća. Takođe znano i kao Ezoterična Empatija. Termin Akauzalna-Empatija takođe se ponekad koristi da opiše ono-što odiše akauzalnim, a tako i ono-što uprisutnjuje ili može uprisutniti "mračne sile" (mračne/akauzalne energije) u kauzalno i u ljudsko biće; i tako se, korišten u egzoteričnom smislu, odnosi se na ono-što prožima ili može prožimati stvari akauzalnom energijom, i ono što odvaja Okultno u generalnom smislu od egzoteričnog i svjetovnog.

Mračni Bogovi

Prema Tradiciji O9A, Mračni Bogovi (ili Mračni) su specifični entiteti – živa-bića određene akauzalne vrste – koja egzistiraju u oblastima akauzalnog, sa tim da su neki od tih entiteta bili uprisutnjeni, različitim nexionima, na Zemlji u našoj udaljenoj prošlosti. [Pogledaj, na primjer, O9A MS Mitovi Mračnih Bogova: Bića Akauzalne Tame.]

Drek

Neko ko živi praktičan sinisteran život, a s tim i onaj koji živi Zakonom Sinisternog-Numena (qv) i koji Uprisutnjuje Akauzalno na praktične načine praktičnim djelima. Sinisterno pleme je teritorijalna i nezavisna grupa Dreka koji se grupišu radi zajedničke prednosti i koji vladaju ili žele vladati određenim područjem, djelom grada, gradom, ili teritorijem. Tako da je sinisterno pleme praktična manifestacija Drekianskog načina života.

Dreki, i sa njima povezana plemena, rijetko učestvuju u otvoreno praktičnom čarobnjaštvu i većina ih se ne opisuje kao pripadnici ili sljedbenici bilo kojeg okultnog puta. Umjesto toga, oni se opisuju jednostavno, kao Dreki.

Etos

Etos se odnosi na isticanje karaktera, ili prirode, određenog weltanschauung-a. Duha koji ga animira.

Egzeatično

Nadići ili prekoračiti granice nametnute i propisane od strane mundanih, i sistema kojeg odražavaju ili kroz kojeg manifestuju svoj mundani etos – na primjer, vlade, i zakoni koji su imenovani kao “društveni”.

Egzoterično/Ezoterično

Egzoterično znači spoljna (kauzalna) forma, ili značenje, ili priroda, ili karakter, ili pojava, ili neka stvar; dok se ezoterično odnosi na onu Okultnu/unutrašnju/akauzalnu suštinu ili prirodu. Ono što je ezoterično je generalno skriveno od svjetovnjaka (namjerno ili nenamjerno), ili je ono što svjetovnjaci ne mogu percipirati ili razumjeti. Kauzalne apstrakcije (qv) sakrivaju ezoteričnu prirodu (karakter) stvari, i/ili takve apstrakcije opisuju ili se referiraju na samo ono-što je kauzalno i svjetovno, tako da su lišene Akauzalne-Empatije.

Tako da forma proizvedena od Adepta u Aeonske svrhe – na primjer, taktika da se pripomogne strateškim ciljevima – ima vanjsku pojavu i vanjsko značenje što je obično sve što svjetovnjaci percipiraju ili razumiju, iako posjeduje i (unutrašnje) ezoterično značenje.

Falcifer

1) Naslov prvog dijela Deofelovog Kvarteta.

2) Egzoterično ime dato ezoteričnom ("sakrivenom) nexionu kojeg Adepti otvaraju da pripreme put za Vindexa. Taj nexion – kao Vindex – može biti uprisutnjen u specifičnoj individui, ili grupi individua. Postoji simbiozan odnos između Falcifera i Vindexa, koji – kada je uprisutnjen u individuama – može biti ili muško ili žensko.

Bog

Prema Redu Devet Uglova, Bog – vrhovno Biće stvoritelj – konvencionalnih religija uključujući Judaizam, Nazranizam i Islam, ne postoji i nikada nije postojao, i takva figura se smatra ljudskim, kauzalnom, apstrakcijom, ljudski stvoren konstrukt, mit koji su ljudska bića, pa tako i određene religije i teologije i filozofije, netačno nametnuli realnosti Kosmosa, u uzaludnom pokušaju da ga ili se razumiju.

Hebdomadrija

Tradicionalni naziv korišten da opiše Septenarski Sistem.

Holokaustinizam

Holokaustinizam se bazira na nedokazanoj Teoriji Holokausta – a ta teorija ima svoju osnovnu dogmu, vjerovanje da je više miliona Jevreja ubijeno, od strane njemačkih Nacional-Socijalista, u “gasnim komorama” koristeći Ciklon B. To vjerovanje je čudesno, budući da je naučno neodrживo, i u najgorem slučaju, nedokazana dogma (pogledaj Teorija Holokausta/The Theory of Holocaust, od D. Myatta).

Ova fundamentalna dogma koja se odnosi na istrebljenje jevreja u “gasnim komorama” sada je postala sveta dogma, a javno poricanje te dogme – ili neslaganje – sa ovom svetom centralnom dogmom religije holokaustinizma je kažnjivo, u mnogim Zapadnim zemljama, zatvorom, a uz to je i još, u svim zemljama Zapada, profesionalno samoubistvo svakog političara, akademika, učitelja,

policaјca, novinara (ili bilo koga ko je na nekoј autoritativnoj poziciji) ako je negira, ili se ne slaže, ili čak javno preispituje tu novu religiju - takva je sadašnja moć Magiana i Magianskih Medija.

Iz ove dogme, stvorena je nova religija, koja tvrdi, između ostalog, budući da su Jevreји bespriјekorne žrtve zlog progona i, od nedavno, genocida, oni imaju pravo na većinu Palestinske zemlje, i prirodno pravo – zbog tog progona i genocida – ne samo da budu podržani i pomagani (posebno vojno), nego da i budu oslobođeni od kritike za njihova djela, jer svaka kritika se smatra “poricanjen jevrejske patnje”, i/ili podržavanje politike i ideologije (kao što je Nacional-Sociјalizam) koja vodi ili može odvesti do takve patnje i progona jevreја.

Nadalje, prema ovoj novoj religiji holokaustinizma, “Jevreји su izabrani [od Boga] da budu vodiči svijeta, a Izrael [Cionistički entitet koji okupira Palestinu] ima posebno mјesto u efektu jevrejskog društvenog inženjeringa nad svijetom”. [Glavni Rabin Uјedinjenog Kraljevstva, izdano u novinama The Guardian, (London) 93yf (1982 n.e.)]

Holokaustinizam, dodatno, nam donosi “svetu istoriju” vezanu za godine od 1933 do 1945 n.e., a ta “sveta istorija” se ne smije izazvati, i mora se širiti i vjerovati u nju, i ta “sveta istorija”, zaista, predaje se kao nezamjenjiva činjenica u svim Zapadnim školama i Univerzitetima.

S obzirom da su i Judaizam, kao religija, i Cionizam, kao dogma bili i ostali povezani sa jevreјima, holokaustinizam, naprotiv, postao je službena religija svih nacija modernoga Zapada. Ta nova religija se uči u školama, univerzitetima, i objavljuje se u knjigama i medijima.

Homo Hubris

Tip svjetovnjaka, i nova pod-vrsta roda, Homo, nova pod-vrsta koja je evoluirala iz industrijske revolucije i nametanja i kapitalizma i onog što nazivaju demokratija. Ovaj pohlepan i većinom urban stanovnik – kreacija modernog Zapada – je pješadiја-voјnik Magiana, i prepoznatljiv je po ličnoј aroganciji, manjku manira, i po manjku poštovanja prema svemu što nije snaga/moć i/ili njegovo lično zadovolјstvo. Zasićenje, zadovolјstvo i kontrola Homo Hubrisa omogućilo je Magianima i njihovim sljedbenicima (kao što su Hubriati) stvaranje prazne, profane, masovne vulgarne industriје zabave – i masovne “kulture” – modernog Zapada, baš kao što je Magianski Okultizam, Magianski-kontrolisani Mediji, i “spinovi”, propagande, političara koji se procjenjuju i prihvataju po stepenu

služenja Magianskoj spletki, i koji drže Homo Hubrisa gotovo potpuno nesvjesnim, i ne-brižnim, prema realnosti modernog društva i njihovog potencijala kao ljudskih bića.

Hubriati

Hubriati su klasa individua, na Zapadu, koji su bili i jesu inspirisani Magianskim etosom i deluzijama apstrakcija, i koji okupiraju uticajne pozicije i/ili pozicije moći. Hubriati uključuju političare, Medijske magnate i njihove sluge, vojne zapovjednike, zastupnike vlada, industrijaliste, bankare, mnoge akademike i učitelje, i tako dalje. Oligarhija (izabrana ili ne izabrana) koja formira kontrolu Zapadnih vlada govoto su u poptunosti hubriati.

Među apstrakcijama koje obmanjuju hubriate jesu Država, nacija, apstraktni zakoni, i pretvaranje koje nazivaju "demokratijom".

Hubriati-sindrom

Hubriati-sindrom je hubritno vjerovanje nekih Okultista da mi ljudska bića: (1) smo, ili možemo biti, kontrolori, onoga što nazivamo svojom, individualnom, Sudbinom; (2) i/ili da smo ili možemo biti izabrani/omiljeni i/ili zaštićeni od nekog vrhovnog Bića ili nekog predstavnika tog Bića; i/ili (3) da smo dovoljno pametni, ili da možemo biti dovoljno pametni, da možemo za sebe smisliti neko sredstvo kontrole za bilo koje prirodne sile na koje naiđemo, uključujući samu Prirodu, a moguće (ili gotovo sigurno) one sile više Kosmičke prirode.

Za hubriati-sindrom se može reći da je osobina koja se najviše izdvaja kod Magiana, sa jednim simptomom koji je najviše voljen, i na koji se najviše oslanjaju, tehnologija; još jedan simptom je taj da imaju sklonost, a i ljubav prema, riječima i kauzalnim apstrakcijama.

Ovdje je tipična izjava, prepuna apstrakcija, koja izlaže tip hubriati pogleda a koji je često podržan od strane Magiana:

"Premisa Hrama je da psihocentrična svijest može evoluirati do lične božanstvenosti kroz namjerne vježbe inteligencije i volje, procesom postajanja ili dolaženja u postojanje čiji korijen se može naći dijalektičkim metodama koje je izlagao Platon i svjesnom veličanju Volje predložene od Nietzschea..."

Srodna Čast

Princip po kojem se naša vrsta izdvaja po svom ponašanju prema drugom od svoje vrste i prema mundanima.

Naše ponašanje prema našoj vrsti je vođeno našim Zakonom Srodničke Časti (ili Zakonom Sinisternog-Numena). Naše ponašanje prema mundanima je vođeno našim razumjevanjem njih kao potrebnog resursa i kao koristan objekat bilo koje kauzalne forme koje koristimo za postignuće ezoteričnih, Aeonskih, ciljeva.

Zakon Sinisternog-Numena

Zakon Sinisternog Numena (ili Kodeks Časti) je praktična manifestacija, u našem kauzalnom kontinuumu, Sinisternog-Numena – onih stvari koje uzgajaju izvrsnost i karakter individue, i tako Uprisutnjuju Akauzalno na praktičan način. Zakon takođe opisuje etos Reda Devet Uglova.

Staza Lijeve Ruke (LHP – Left Hand Path)

Amoralna i individualna Staza Sinisternog Čarobnjaštva. U LHP-u nema zakona: nema ničega što nije dozvoljeno; ništa nije zabranjeno ili ograničeno. To jest, LHP znači da individua preuzima potpunu odgovornost za svoja djela i svoju potragu, i ne pridržava se etike mundanih. Dodatno, unutar LHP-a individua uči iz praktičnih djela i praktičnih izazova koje integriše u sebe.

Magika

Magika (ili Čarobnjaštvo) – prema O9A Tradiciji – se definiše kao “uprisutnjenje akauzalnih energija u kauzalno posredstvom nexiona. Prirodom naše svijesti, mi, kao ljudske individue, smo jedan tip nexiona – to jest, mi imamo sposobnost da pristupimo određenom tipu akauzalne energije i da ga uprisutnimo.”

Nadalje, magika – kako se razumije i praktikuje unutar O9A – je sredstvo ne samo ličnog razvoja i ličnog razumjevanja (oslobođenja od psihe, arhetipova, uticaja i afekata) nego i evoluiranje na slijedeći nivo ljudskog postojanja gdje možemo razumjeti, i do određenog obima kontrolisati i uticati, ili dovesti-u-postojanje, evolucijsku promjenu na većoj ljestvici. Takvo razumjevanje, takva kontrola, kao što je dovođenje-u-postojanje, jeste Aeonska Magika.

Aeonska Magika je magika Adepta i onih iznad: magika evoluiranog ljudskog bića koje je postiglo određeni nivo samo-razumjevanja i samo-majstorstva i više nije u milosti nesvijesti psihe, arhetipova, uticaja, i ličnih/individualnih kao i od drugih-bića, kao što je Aeon.

Interna Magika je magika lične promjene i evolucije: korištenje magike da se dobije uvid i razvije pojedinčeva ličnost i ezoterične vještine. Postoji sedam nivoa interne Magike.

Eksterna Magika je u osnovi, “niskog-nivoa”, čarobnjaštvo jer čarobnjaštvo je bilo i još uvijek je razumljivo mundanima – gdje se određene akauzalne energije koriste za ispunjenje želja individue.

Ceremonijalna Magika jeste korištenje (više od dvije individue skupljene u grupu) određenog rituala kako bi se pristupilo određenim akauzalnim energijama i kako bi se iste uprisutnile.

Petodimenzionalna magika je magika Novog Aeona - bez simbola, ceremonija, simbologije (kao što je Drvo Virda) i iznad je svih kauzalnih apstrakcija, i unaprijed je zamišljena u naprednoj formi Zvezdane Igre.

Magian

Termin Magian se koristi da označi hibridni etos Yahoudskog i Zapadnog hubriatita, i takođe se odnosi na one individue koje su Magiani ili uzgojom ili prirodom.

Suština onoga što mi nazivamo Magianskim etosom je prisutna u Judaizmu, Nazranizmu, i u Islamu. Da budemo pedantni, mi koristimo termin Magian u prednosti spram više uobičajenog termina Semitski da se opiše etos koji se nalazi ispod tri velike, konvencionalne, religije, jer termin Semitsko, u našem pogledu, nije striktno psihološki korektan da se te religije opišu.

Magianski etos izražava fundamentalna materijalistička vjerovanja, ideje, Homo Hubrisa, Yahouda, i Hubriatita, da individualno sobstvo (pa tako i samo-identitet) je najvažnija, najosnovnija, stvar, i da individua – sama ili kolektivno (a posebno u formi nacije/Države) – može imati majstorstvo i kontrolisati sve (pa i same sebe), ako imaju pravu tehniku, pravi alat, pravu metodu, prave ideje, novac, moć, uticaj, riječi. Ljudska bića se nemaju čega bojati, jer ona su i/ li mogu biti u kontroli.

Magianski etos tako je predstavljen u pobjedi konzumerizma, kapitalizma i zelenaštva nad genijem, numinoznim, živućom kulturom; u vulgarizmu mehanističkog marxisma, Freudove psihologije, društvenog inženjeringa i planiranja i nadgledanja dadilje Države; u vulgarizmu moderne zabave koncentrisane oko seksa, sebičnog-samozadovoljstva, manjku manira i dostojanstva, i raznim “slavnima” (primjer u Hollywoodu); i u povlađivanju, licemjerju, lukavstvu, i ličnom nečasnom ponašanju, koje gotovo svi moderni političari Zapada imaju i praktikuju.

Magiani (kao vrsta) su specifičan tip ljudskog bića – oni su prirodni izrabljivači drugih, zaposjednuti instinktivnim tipom ljudske lukavštine i pohlepne lične prirode. Kroz posljednje milenijume oni su razvili talenat manipulisanja drugih ljudskih bića, posebno mundanih na Zapadu, posredstvom apstrakcija – kao što je zelenašenje i “sloboda” i marxistički/kapitalistički “društveni inženjering/planiranje” – i prevarama/iluzijama, kao što je “demokratija”. Lako manipulirana priroda Zapadnih svjetovnjaka, i Magianski talenat za takve stvari kao što su zelenašenje i sud/nagovaranje, njihova sposobnost da vješto manipulišu, i njihov podtekstualni šarlatizam (i gotovo uvijek kukavička priroda), dali su im dobit, moć i uticaj.

Kao takvi, Magiani su – trenutno – naši prirodni i zaista naši nužni smrtni neprijatelji, ne samo radi uticaja i kontrole nad svjetovnjacima (uticaj koji i mi sami želimo postići svojim Aeonskim ciljevima) nego suštinski jer je Magianski uticaj i kontrola jesu de-evolucija u najgorem mogućem smislu (uzgajanje kao što je bilo i jeste Homo Hubrisa), dok je naš uticaj i vodstvo evolucijsko u najboljem mogućem smislu; sredstvo oslobođenja individua, praktično – od tiranstva kauzalnih apstrakcija – i psihološki, da prošire svoju svijest, na primjer, svjesnošću o akauzalnom, i kroz sinisterno-numinozne ciljeve napuštanje ove planete, doma našeg djetinjstva.

Mundani (Svjetovni)

Egzoterično, mundani su definisani kao oni koji nemaju udjela u našoj prirodi i nisu od iste – to jest, oni koji ne žive po Zakonu Sinisternog-Numena (qv).

Ezoterično, mundani/ mundanost se definiše kao biti pod uticajem, ili pod robstvom, ili pod zavisnošću od, i/ili vjerovanju u, i/ili korištenje kao sredstava razumjevanja, kauzalnih apstrakcija (qv).

Naos

- 1) Ime jedne od “ploča” (sfera) Zvezdane Igre, uzete od zvijezde istog imena: Zeta Puppis u sazviježđu Argo.
- 2) Ime ONA teksta “Naos – Praktičan Vodič u Postajanju Adepta”.
- 3) Prema usmenoj legend, postoje Zvezdane Kapije– pravi fizički nexion – u regiji oko ili blizu ove zvijezde.

Nexion

Nexion je specifična konekcija između, ili ukrštanje, kauzalnog i akauzalnog, a nexioni mogu, egzoterično, biti smatrani kao “kapije” ili otvori ili “tuneli” gdje postoji, ili može postojati, tok akauzalne energije (pa tako i akauzalnih entiteta) iz akauzalnog u naš kauzalan Prostor i kauzalno Vrijeme; putovanje u samo akauzalno; ili voljan, svjestan tok ili uprisutnjenje (čarobnjaštvom) akauzalnih energija.

U osnovi, postoje tri glavna tipa nexiona. Prvi je pravi fizički nexion. Drugi je tip nexiona kao živo kauzalno biće, kao što smo mi. Treći tip nexiona je magička kreacija: to jest, nekakav oblik u-kojem se akauzalne energije uprisutnjuju ili “kanališu” od strane Adepta. [Za više detalja oko tri tipa pogledaj ONA MS Mitovi Mračnih Bogova.]

Devet Uglova

Devet Uglova ima nekoliko značenja – ili interpretacija, egzoteričnih i ezoteričnih – u zavisnosti od kontesta.

U ezoteričnom smilsu, oni predstavljaju devet kombinacija (i transformacija) tri “alhemijske” substance, a koje su, uključujući i njihove transformacija (kauzalne i akauzalne) predstavljene u Zvezdanoj Igri.

U egzoteričnom, pred-Adeptskom, smislu, može se reći da predstavljaju 7 nexiona na Drvetu Virda plus 2 nexiona koji predstavljaju samo Drvo Virda kao nexion, sa Bezdanom (konekcija između individualnog i akauzalnog) koji je drugi od ta 2 “skrivena nexiona”. Treba zapamtiti da, naravno, svaka sfera DV nije dvodimenzionalna (ili čak trodimenzionalna) i na jednostavan način svaka sfera može biti refleksija (“sjena”) druge – na primjer, Merkur je “sjena” Marsa.

U drugom egzoteričnom smilsu, devet je alhemijski process od 7 faza, plus 2, a 2 je ujedinjenje opozitnog: i, u određenom smislu, ovo ujedinjenje se može uzeti (magijski, na primjer, u praktičnom ritualu) kao ujedinjenje muškoga i ženskoga (na primjer jedan od obreda koji se zove Obred Devet Uglova) – iako ima drugih praktičnih kombinacija, kao što svaki magijski čin koji koristi takve Uglove treba trajati jednu cijelu alhemijsku sezonu: to jest, takav rad bi trebao okupirati prostor kauzalnog-vremena, čineći ju takvom četvorodimenzionalnom magijom koja može pristupiti petoj magijskoj dimenziji, samom akauzalnom. Neko, malo, veće razumjevanje o Devet – u odnosu sa ritualom za stvaranje Nexiona – je nagovješteno u nednovnom fiktivno-baziranom MS *Atazoth*.

Iznad toga, Devet Uglova su simboli Zvezdane Igre koja je sama po sebi čarobnjaštvo – to jest, jedan nexion koji može uprisutniti akauzalno. Ali čak i to je samo početak – reprezentacija, u simbolima,

onoga što je u suštini, bez simbola: korisno sredstvo za Inicijate, Adepte, da se pokrenu prema petodimenzionalnoj magiji koja je utjelovljena u, i izvan, O9A.

Najner/ Devetnjak

Alternativan naziv za Dreka, i takođe za slobodnog operativca koji se drži srži O9A tradicije.

Red Devet Uglova (Order of Nine Angles/ONA/ O9A)

ONA je subverzivno, sinisterno-numinozno, ezoterično udruženje koje sadrži Plemena, Dreke, Tradicionalne Nexione, Sinisterne-Empate, individualne Čarobnjake (muške i ženske), i Balobiane.

Jedan od primarnih ciljeva ONA jeste razviti novi tip ljudskoga bića koristeći i razvijajući naše latentne sposobnosti (posredstvom Mračnih Umijetnosti) i uzgajajući nov tip individualnog karaktera, a taj novi tip karaktera može biti njegovan i razvijen samo praktičnim sredstvima i kroz praktična egzeatička djela.

Psiha

Psiha individue je termin korišten, na Stazi, da opiše one aspekte individue – one aspekte svijesti – koji su sakriveni, ili nedostupni, ili nepoznati, individui. U osnovi, takvi aspekti se mogu smatrati za sile/energije koji utiču ili mogu uticati na individuu na emocionalan način ili na način u kojem individua nema direktnu kontrolu ili razumjevanje. Jedan dio te psihe je ono što se naziva “nesvijest”, i neke sile/energije te “nesvijesti” jesu, i mogu biti, opisane terminom “arhetipova”.

Rounwytha

Ime tradicionalno dato onoj nekolicini, rijetkim, individuama (većinom ženama) koji prirodno posjeduju dar Akauzalne-Empatije (ili Ezoterične Empatije).

Rounwytha Tradicija

Takođe znano i kao Staza Rounwytha.

Ženska tradicija ili princip koji formira osnovu za unutrašnju (ezoteričnu) Stazu Reda ONA i koja je jedan od ključnih principa na kojem je ONA bazirana.

U praktičnom smislu, i egzoteričnom, ovaj princip znači: (1) prepoznavanje potrebe da se prošire pojedinceve sposobnosti kultivisanjem, razvijanjem i korištenjem ezoterične empatije (ili Akauzalne-Empatije), i (2) razumjevanje da naš Drekijski Kodeks važi bez straha i usluga – jednako, bez razlike – za muške i ženske od naše vrste, i da se našoj vrsti sudi isključivo po djelima i po tome tome kako dobro se drže srodne časti, a ne po godinama, seksualnim preferansama, ili bilo kojim drugim kategorizacijama i predrasudama Starog Aeona. Tako ovaj princip znači, na primjer, da Vindex iz ONA tradicije može bit i muški i ženski ratnik.

Ezoterično, ova tradicija/princip se izražava kroz arhetip Gospodrice i u akauzalnoj formi (akauzalnom entitetu) kao Baphomet, Mračna Boginja ezoterične ONA tradicije.

Satana

Satana se smatra, u Redu za egzoterično "ime" određenog akauzalnog bića: to jest, kao živi entitet koji postoji u akauzalnom. Taj entitet ima sposobnost da se uprisutni, manifestuje, u našem kauzalnom svijetu fenomena, i ima sposobnost – budući da je mjenjolik – da preuzme razne kauzalne forme. [O "imenima" takvih bića, pogledaj, na primjer, Fusnotu (2) MS Mitovi Mračnih Bogova.]

Tako da ONA ima koncept Satane koji je drugačiji i nezavisan i od Judaizma i Nazrenizma, a to biće koje egzoterično nazivamo Satana ne zavisi od bilo koje religije i mističnog Boga tih religija.

Satana, kao riječ, vodi porijeklo od stare (u korijenu feničanske) riječi koja je postala starogrčka aitia – „optužba“ – qv. Eshil: aitiau ekho. Upravo je ova starogrčka forma kasnije korumpirana u hebrejsku „Satana“ kao i „Šejtan“ na arapskom. Nadalje, u Grčkoj klasičnog perioda riječi aitia i diable su korišćene da označe istu stvar.

Riječ dijabolično potiče od grčke riječi diaballo što bi značilo „proći pored“ ili „iznad“, od korijena dia – kroz i kao kauzalni akuzativ „uz pomoć“. Kasnije diaballo dobija i moralno značenje, npr. „usprotiviti se“ (Aristotel) iako je ponekad korišćeno (kao diabolos) kada se na umu ima „loš“ ili „lažan“ smisao, kao npr. lažna optužba.

Takođe treba dodati da postoje dobri dokazi da su pisci Starog Zavjeta bili inspirisani ili su usvojili starije priče, mitove i legende o Persijskom božanstvu koje je nazivano Ahriman i koji bi se stoga mogao smatrati arhetipom biblijskog Satane kao i Iblisa iz Kurana. Slično tome, postoje dokazi da je i Bog – Jehova – iz Starog Zavjeta zasnovan na mitovima i legendama o Persijskom božanstvu poznatom kao Ahura Mazda. Stoga, nekako je čast biti nazvan satanistom – neko ko se protivi mitovima i etosu ovih navodno „izabranih od Boga“ i koji zaista, kao prirodni satanista, prezire paranoične priče o progonu koje se mogu naći u Starom Zavjetu i svuda, i prezire svaki pomen ne samo nekog svemoćnog bića – stvoritelja već isto tako i njegov izbor neke grupe ljudi kao njegovog/svog „izabranog naroda“.

Septenarsko

Ime za osnovnu simboliku (kauzalnu magijsku simboliku) Sedmostruke Staze predstavljene egzoterično kroz Drvo Virda, i koja se sastoji od sedam stadijuma ili "sfera" spojenih raznim prolazima.

Akauzalna-Empatija

Akauzalna-Empatija ili Mračna-Empatija ili Ezoterična Empatija je specifičan tip empatije – koji se odnosi na i tiče se akauzalnog-znanja. To jeste, percepcije i razumijevanja akauzalne prirode onih bića koja posjeduju ili manifestiraju akauzalnu energiju.

Akauzalna-empatija je jedna od sposobnosti/vještina koje mogu naučiti prikladni (ali ne svi) Unutrašnji Adepti, i mogu biti razvijeni od onih iznad tog određenog ezoteričnog stadijuma znanja i razumijevanja.

Neke rijetke individue (tradicionalno nazvani Rounwytha) su prirodno nadareni Akauzalnom-Empatijom.

Sinisterni-Numen

Sinisterni-Numen je termin koji opisuje ono što, i one koji predstavljaju određen tip akauzalne energije u kauzalnom.

Tako, određeni arhetipovi, i arhetipske forme, su – egzoterično – sinisterno numinozne, i imaju sposobnost da utiču na i inspirišu ljudska bića – kao i, u nekim slučajevima, imaju sposobnost da usmjere određene individue iznad sposobnosti tih individua da kontrolišu takvo usmjerenje.

Jedna od najpraktičnijih manifestacija (najpraktičnije uprisutnjenje) sinisternog-numena je kauzalna regija Zakon Sinisternog-Numena, a taj Zakon služi da odredi, i manifestuje, ono što nije svjetovno, i ono što jeste ONA.

Čarobnjaštvo

Često korišten kao sinonim za magiju (qv). Čarobnjaštvo – prema Mračnoj, Sinisternoj, tradiciji koju slijedi ONA – jest korištenje, od strane individue, individua, ili grupe, akauzalne energije, ili direktno (sirovo/akauzalno/haotično) ili posredstvom simbolizma, formi, rituala, riječi, basmi (ili sličnih manifestacija ili uprisutnjenja kauzalnih konstrukata) sa korištenjem koje često uključuje specifične, privremene (kauzalne) ciljeve. [Vidi ONA MSS Uvod u Mračno Čarobnjaštvo i NAOS.]

Zvezdana Igra

Zvezdana Igra je reprezentacija devet aspekata osnovne tri tvari kod kojih promjena u kauzalnom vremenu predstavlja određeno uprisutnjenje akauzalne energije. To jest, devet predstavlja ne samo nexion koji uprisutnjuje akauzalni događaj u našooj psihi i svijesti, nego takođe i druge nexione.

Ova određena reprezentacija je “apstraktna”, i odvojena je od “kauzalne” simbologije Drveta virda (i samog septenarkog sistema).

Zvezdana Igra postoji u dvije osnovne forme: “jednostavna forma” i “napredna” forma, i jedan od ciljeva je razviti akauzalno-razmišljanje (iznad kauzalnih apstrakcija) i tako razviti vještinu u petodimenzionalnoj magiji.

Takođe može biti igrana i kao "igra", slično šahu, i može se koristiti magijski, da se uprisutne akauzalne energije. Osnove Zvezdane Igre su opisane u ONA MS NAOS.

Tradicionalni Nexioni

Ime dato ONA grupama (ili Hramovima) gdje individue koračaju Sedmostrukom Stazom, i gdje se rade čarobnjačke sinisternе ceremonije.

Tradicionalni Satanizam

Termin, prvi put korišten od ONA prije nekoliko decenija, da opiše svoju Sinisternu i Septenarsku Stazu, i da se odvoji od drugih tipova "Satanizma" (kao što su oni od LaVeya i Aquina) koji su dobili javnu viđenost.

Termin je korišten da opiše ONA zbog usmenih, i drugih, učenja: mnoga učenja su (kao što je Septenarski sistem i Ezoterični Napjevi; legende i mitovi o Baphomet i Mračnim Bogovima; i Satanizam kao individualna Staza lične i Aeonske evolucije) predavani usmeno od strane Adepta kroz mnoge vijekove.

Termin Tradicionalni Satanizam je od tada prisvojen i od drugih, a neki su ga pokušali drugačije definisati.

Drvo Virda

Drvo Virda, konvencionalno opisano ("nacrtano") sa svojim korespodencijama i asocijacijama i simbolima (vidi ONA MS NAOS) predstavlja određene akauzalne energije, a individua koja se upoznaje sa tim korespodencijama i asocijacijama i simbolima može pristupiti (u većem ili manjem

stepenu zavisno o sposobnosti i vještini) energijama asociranim sa Drvetom Virda. Samo Drvo Virda je simbol, jedna reprezentacija, onog susreta (ili "ukrštanja") kauzalnog i akauzalnog što je ljudsko biće, i može se koristiti da predstavlja put, potragu, individue prema akauzalnom – to jest, prema cilju magije, koji je stvaranje nove, evoluiranije, individue.

Vindex

Ime egzoteričnog (ili "vanjskog") nexiona kroz kojeg se uprisutnjuju moćne akauzalne energije na Zemlji kako bi uništile trenutni statu quo (Stari Aeon, sada manifestovan u takozvanom Novom Svjetskom Poretku) i da se pripremi put za – i označi praktičan početak – Novom Aeonu. Kao Falcifer (q.v.), Vindex se može uprisutniti ("manifestovati") u individui (koja može biti žensko ili muško). Ako je individua, Vindex je utjelovljenje Zakona Novog Aeona, koji je lična čast [Vidi ONA MSS Zakon Novog Aeona i Kraj Tiranije: Anarhija, Magija i Zakon Lične Časti].

Korišten kao egzoterično ime individue, Vindex znači "Osvetnik", i dok se tradicionalno (i semantički) odnosi na muško ime, sa Anglicizacijom ženska forma je Vengerisse, Vindex se često koristi u odnosu i na muškarca i na ženu koji/koja jeste ili postaje nexion.

Vindex je ime dato osobi (muškoj ili ženskoj) koja, praktičnim djelima, dovodi-u-postojanje nov način života i koja se suočava, i poražava one sile koje predstavljaju nečast i impersonalnu tiraniju manifestovanog modernog svijeta, posebno unutar onoga što je prikladno nazvati "Zapad".

Glavni neprijatelj Vindexa – i na praktičnom nivou i u terminima etosa – je Magian. Glavne trupe Magiana su hubriati Zapada – to jest, vulgarna Zapadna oligarhija koja je originalno uzgojila i održala Bijele Horde Homo Hubrisa kao mučenike-radnike, robove pod platom i pješadiju za svoje materijalističke sisteme industrijalizma, kapitalizma, kolonijalizma i prazne (ne-numinozne, apstraktne) Države, i ti hubriati, u ranom dvadesetom vijeku (ili Ere Vulgaris), su preuzeli i evoluirali Magianski etos, dok Magianski etos nije, od kraja Prvog Cionističkog Rata, počeo predstavljati moderni Zapad, sa Bijelim Hordama Homo Hubrisa koji su sada efektivni mučenici-

radnici, robovi-plate i pješadije za Magiane, i čiji porezi, rad i žrtva služe da održe cijeli pohlepni Magianski sistem živim. Suština novog puta i života Vindexa sadrži i implementira (etos Vindexa): (1) put plemena i klanova na mjestima apstrakcije moderne nacije-Države; i (2) put, zakon, lične časti na mjestima apstraktnih zakona nametnutih od strane vlada.

Vird

Korišten u ONA, Vird je termin koji opisuje one nad-lične sile (ili energije) koje utiču na individuu, a koje ne-Adept ne može kontrolisati na bilo koji način, dok Adept može otkriti i do određenog ograničenog nivoa uticati na ove sile, a samo oni koji su iznad ezoteričnog stadijuma Gospodara/Gospodarice (to jest, iznad Bezdana) se mogu u potpunosti sinhronizovati sa istima.

Egzoterično, na Vird se može gledati kao na Kosmičke sudbine individue (primjeti množinu, zbog djelimično akauzalne prirode Virda), nasuprot jednostavnoj, kauzalnoj/linearnoj, Sudbini individue, a ta Sudbina može biti otkrivena posredstvom Rituala Internalnog Adepta.

ONA

118 Godina Fayena

Revidirano 122

Verzija 3.0

Red Devet Uglova i Misticizam u XXI Vijeku

2015 godine, iz štampe je izašlo drugo izdanje knjige pod nazivom „Misticizam u XXI vijeku“. Knjiga je pisana od strane dr. Connell Monnete-a, profesora religije na Al Akhawayn Univerzitetu u Maroku. U knjizi se nalazi i poglavlje o Redu Devet Uglova. I neki drugi akademici su ranije pisali o Redu i Sinisterno-Numinoznoj Tradiciji, ali, po našem mišljenju, ni jedan od njih nije tako objektivno i profesionalno odradio posao kao doktor Monnette. Budući da ovo poglavlje može biti od koristi, u informativnom smislu, za sve one koji žele da se upoznaju sa O9A – prilažemo ovdje kompletan prevod istog.

POGLAVLJE ČETIRI: HERMETIZAM, RED DEVET UGLOVA

Na prvi utisak, Red Devet Uglova je zapanjujuća mješavina Hermetizma i antinomijske spiritualnosti, sa paganskim elementima. Sa korjenima u nekoliko Britanskih koveni koji su od tada nestali, ONA raste u takvoj meri da se njeni članovi sada mogu naći na svim kontinentima i može se pohvaliti popriličnim prisustvom u okultnom cyber-prostoru. Iako njeni principi i praksa podsećaju na priče o mračnim srednjovekovnim ili pred-rimskim kultovima, ONA danas koristi savremenu tehnologiju u djeljenju filozofije i njeni tekstovi su dostupni na mnoštvu web stranica, kao i razni online mediji poput videa i muzike. Sa lozinkom pathei-mathos („učenje kroz patnju“), ONA je jedinstvena u tome što nudi agresivnu i elitističku spiritualnost, koja tjera članove da pronađu i nadvladaju svoja mentalna, fizička i psihička ograničenja kroz potragu za spiritualnim razvojem. Paralelno sa napornim atletskim i mentalnim izazovima, ONA posjeduje panteon „mračnih bogova“, zajedno sa okultnim sistemom stvorenim da uvede inicijanta u akauzalni ili natprirodni svijet mističnog. Zaista, ako je misticizam u ONA nekonvencijalan i njene politike su takođe takve, jer Red izaziva članove da nadvladaju ne samo lična, već i društvena i etička ograničenja. U nekim tekstovima, zapravo, ONA definiše sebe kao „hardcore“ društveno, kriminalno i natprirodno uslovljavanje koje je neophodno da bi pomoću šoka oslobodilo svoje članove lanaca kulturalnog i političkog uslovljavanja. Ipak, dok navodi na buntovništvo protiv autoriteta, ONA takođe zahteva određenu čast i solidarnost prema onim misticima koji takođe putuju ovom mračnom stazom.

POZADINA ONA

Osnivač grupe, **Anton Long**, ostao je misterija članovima pokreta, kao i akademikima. Premda je nekoliko osoba bilo tokom vremena identifikovano kao mogući kandidati, stvarni identitet ove osobe ostaje misterija. Long tvrdi u svojoj biografiji da je rođen kao Britanski građanin, koji je u mladosti intenzivno putovao destinacijama poput Afrike, Azije i Bliskog Istoka. Moguće je, kako je dato u njegovim kasnijim pisanjima, da je bio izložen poprilično širokom spektru folklornih i mističnih tradicija ovih regija koje je posjetio. Po svom povratku u Englesku, mladi čovjek posvetio se akademskoj potrazi i čini se da je postigao značajna znanja iz klasičnih jezika (grčkog i latinskog), kao i arapskog, a moguće i persijskog. Još kao student, Long je izgleda bio privučen mračnim elementima društva i prema njegovom ličnom priznanju bio je uključen u kriminalne aktivnosti. U to vrijeme, i moguće tokom njegovih prekomorskih iskustava, Long je počeo izučavati okultno i paranormalno. Nakon istraživanja nekoliko engleskih okultnih društava, smatrajući ih uobraženima i ne tako sjajnim, počeo je tragati za grupama koje su bile primjerenije njegovom shvatanju toga kako zapravo okultna društva treba da izgledaju, značajne među njima su satanistička grupa smještena u Mančesteru znana kao „Ortodoksni Red Princa“ (Ortodox Temple of the Prince) te isto tako „Red Sunca“ (Temple of the Sun), u kojima je više bio uključen na vodećim pozicijama. Nakon nekog vremena, njegovi naponi doveli su ga u kontakt sa tajnom paganskom tradicijom matrijarhalnog i sinisternog karaktera, nazivanim s njegove strane „kamladska“ (Camlad) tradicija. Long je iniciran u kamladsku tradiciju, nakon čega je postao i vođa iste. Pod njegovim vođstvom, negdje u ranim 1970-ima kamladski koven spojio se sa dva slična društva („Noctulians“ i njegovim „Redom Sunca“) koji su zajedno preimenovani u Red Devet Uglova (ONA). Dok je malo poznato da su tri odvojene grupe postale Red, jasno je da su djelili sintezu nekoliko elemenata: hermetičkih, paganskih i satanističkih. Red je jasno koristio sva tri elementa u ranijim tekstovima, kako bi prikupio širok spektar potencijalnih članova. Tek prilikom kritičkog ispitivanja ključnih tekstova ONA jasno je da je satanistički prizvuk bio kozmetičke prirode i da su u svojoj osnovnoj mitologiji (ili teologiji) ustvari sinkretizam i paganstvo, iako ne-revizijski ili neopaganski kao u pokretima poput Wicca-e ili Asatru. Tokom 1970-ih do 1990-ih, red je doživio značajan rast, uglavnom kroz promociju u štampanim medijima povezanim sa misticizmom i okultnim. Tokom ovog vremena, Long razvija i oplemenjuje osnovne postavke Reda Devet Uglova, zajedno sa mitosom, strukturom, strategijskim ciljevima i određenim crtama izražavanja.

Dok ONA prema definiciji nema stvarnog vođu, Anton Long je nastavio biti pokretačka sila iza ONA i glavni autor većine tekstova ONA. Posjedujući intelektualnu nadarenost i očito široko znanje, njegov rad uključuje ne samo javna mistična učenja Reda, već i nekoliko hiljada stranica tekstova o etici, časti i nekoliko novela „sinisterne“ fikcije.¹ Dok Long prvenstveno piše na engleskom, jasno je da ne crpi inspiraciju samo iz britanskih nego iz internacionalnih izvora; nerjetko, njegovi tekstovi uključuju odlomke iz Antičke Grčke, kao i sanskriteske i arapske spiritualne pojmove. Ipak, uprkos njegovoj vodećoj ulozi tokom poslednje tri dekade, u martu 2012. Anton Long najavio je svoje povlačenje iz javnog života, govoreći kako je ONA dobro pozicionirana za ulazak u 21. vijek sa novim rukama na volanu. Ipak, skorašnji updejti na oficijelnim ONA web sajtovima sugeriraju da Long ostaje aktivan ali više u iza-scene maniru nego prethodnih godina.

STRUKTURA I DEMOGRAFIJA

Dok je porijeklo Reda Devet Uglova ukorjenjeno pretežno u britanskom paganstvu, Red je kako se širio, postao globalni entitet, sa „neksionima“ (ograncima) ili povezanim grupama u Americi, Australiji, Brazilu, Egiptu, Nemačkoj, Italiji, Irskoj, Portugalu, Poljskoj, Rusiji, Srbiji, Španiji i Južnoj Africi. Većina tradicionalnih neksiona su smješteni na Britanskom ostrvu, Irskoj i Nemačkoj, a izvorni ogranak, znan kao „Nulti Neksion“ (Nexion Zero), dugo je bio smješten u Shropshiru, u Engleskoj. Sama priroda Reda čini prikupljanje informacija otežanim, kako je pokret tajan po definiciji. Nadalje, ONA je pažljivo izbjegla centralnu administraciju i detaljne informacije o njenom članstvu, preferirajući da funkcioniše kao mreža ili „kolektiv“ neksiona umjesto toga. Nadalje, ONA ne zahtjeva od članova plaćanje članarina, ni lokalno, ni centralno. Ne postoji povlastica „članstva“, nema uslova za pristup – to nije strukturisana loža ili red, već prije pokret, subkultura ili možda metakultura sa kojom se njeni sljedbenici odlučuju poistovjetiti ili identifikovati. No ipak, ONA nije ni potpuno anonimna, kako ima značajnu online prisutnost u virtuelnom svijetu. Jednostavna Google pretraga, npr. prikazuje koliko je daleko od ruralne Engleske ONAdospjela, od malih grupa skrivenih pagana do globalne zajednice.

Nadalje, Red sam daje višestruke primjere toga što „članovi“ ONA mogu biti. Početkom 2012, Anton Long tvrdi da: „postoje (a) ljudi povezani s tradicionalnim neksionima (koji slijede tajanstvenu Sedmostruku Stazu), (b) Najneri, (c) Balobiani (često muzičari i umjetnici), (d) članovi bandi/plemena koji su inspirisani etosom (satanističkim ili drugim) kao što su bajkerske bande u Floridi i španske grupe u Njujorku, (e) Empate koje slijede Rounwytha tradiciju i koji rade i žive samotnjački ili kao dio manje (često safičke) grupe, (f) ljudi povezani s okultnim grupama koje su inspirisane ONA-om.“ Pod Sedmostrukom Stazom, Long podrazumjeva sinisterno hermetičku tradiciju originalne ONA; pod Najnerima, podrazumjeva više modernu vrstu folklorno orjentisanih kultura ili kultura prisutnim u bandama koje podržavaju ONA praktičnim (ponekad kriminalnim) djelima prije nego na ezoteričan način; pod Balobianima, ONA smatra umjetnike i muzičare koji doprinose pokretu kroz profinjene umjetnosti; pod Rounwytha misli se na rjetke grupe ili nadarene individue slične narodnim-misticima ili vidovnjacima. Zadnja kategorija (grupe inspirisane ONA) je takođe teška za pristup, kako je specifični ezoterični vokabular Reda zaista prisvajen od nekolicine grupa koje mogu, ali ne moraju direktno tvrditi svoju povezanost sa ONA, iako njihovi tekstovi pokazuju jasan uticaj Reda – Najprominentniji primjer ovoga je američki „Tempel ov Blood“. Imajući u vidu vrlo širok spektar mogućnosti, Red ne koristi termin „član“ već umjesto toga preferira izraz „saradnik“, kako to predstavlja bolji način povezanosti koju individue, neksioni ili grupe mogu prikladno djeliti sa Redom.

Uzimajući u obzir složenost u određivanju toga ko je „član“ Reda, početkom 2013. izgledno je da je ukupan globalni broj saradnika Reda preko dvije hiljade, koristeći pri tome najširu moguću definiciju toga ko „pripada“ ONA. U smislu aktivnih članova neksiona, vođstvo Reda izjavilo je da danas postoji otprilike 300 članova koji su se identifikovali sa vodećim neksionima. Nadalje, web stranica Reda i vođstvo izvještavaju kako je polna podjela članova otprilike jednaka, iako ovo zavisi od regije do regije. U Ujedinjenom Kraljevstvu, npr., tradicionalni neksioni nastavili su s matrijarhalnim vođstvom i ovakvom polnom naklonjenošću, dok su neki izvorni neksioni bili potpuno ženski; Ovi primjeri ne trebaju biti shvaćeni kao model, već prije kao polu-oficijelni stav Reda po pitanju demografije i pola. Ova globalna brojka bi takođe uključivala organizacije i grupe koje su povezane sa (ili inspirisane od strane) ONA, kao što je već pomenuti Hram Krvi (Tempel ov Blood) i Loža Žvakača Astralnih Kostiju (Astral Bone Gnawers Lodge) o kojima će biti riječi dalje u tekstu.

Tempel ov Blood (Hram Krvi)

Iako zvanično odvojena organizacija, Hram priznaje svoju vezu sa Redom, i odaje priznanje ONA za većinu svoje terminologije i mitosa. Takođe, Tempel ov Blood (TOB) uživa najveću ozloglašenost među svim grupama i neksionima povezanim sa Redom Devet Uglova. Otvoreno antinomijski, Hram se predstavlja kroz svoje tekstove kao hibrid između tradicionalnog satanističkog koven a i (vjerskog) militantnog reda. Hram ima sjedište u SAD-u i javno ne tvrdi da ima međunarodnu prisutnost, Ipak, kritički osvrt na online izvore ukazuje na to da su neki od njegovih tekstova su prevedeni na Portugalski (što ukazuje na postojanje sljedbenika u Južnoj Americi i / ili Evropi), te da su autori nekoliko njihovih tekstova međunarodno locirani. Nadalje, TOB izvještava da članstvo obuhvata široku demografiju, iako značajan postotak njihovih inicijanata ima vojnu pozadinu. Nakon uspješnog nezavisnog publikovanja njihove knjige Liber 333 (2013), i oficijelnog časopisa Lažni Prorok (Phalse Prohet) (2013), Hram je lansirao Martinet Press, putem kojeg je objavio svoj vizionarski roman Čelične Kapije (2014). Skoriје, Martinet Press je počeo sa objavljivanjem spisa bliskih antinomijskih grupa kao što su Ecclesia Mysteria (2015), Purushamedha (2015), i The Black Path (2015). Spisi Hrama daju jasne indicije bukvalnog vjerovanja u Mitose Mračnih Bogova i Vindex-a (o kojima će biti riječi dalje u tekstu), i strogo praćenje Sedmostruke Staze. Nadalje, Hram se razlikuje od ONA po svojoj jedinstvenoj Vampirskoj struji (kao što je nagovješteno njegovim imenom), i promoviše evoluciju svojih članova u novu predatorsku vrstu znanu kao „Noktuliani“. Prema riječima vođstva Hrama „(Tempel ov Blood) je tradicionalno uvijek održavao jak fokus na teške izazove, i upuštanje u djela infiltracije, psiholoških operacija, itd.“ Hram održava relativno nizak profil, izbjegavajući društvene medije osim dva polu-oficijelna web sajta. Dok mnogi mainstream neksioni dosta svog posla obavljaju preko tekstova i virtualnog prostora, Hram odbacuje ove medije komunikacije i fokusira se radije na preuzimanje fizičke, opipljive akcije.

Mistične Prakse sa Kristalnim Sferama, Tempel ov Blood

Astral Bone Gnawers Lodge (Loža Žvakača Astralnih Kostiju)

Loža Žvakača Astralnih Kostiju (poznatiji kao ABG Loža) je ONA podružnica koja djeluje na Balkanu. Oni su dobro poznati u virtualnoj zajednici kao istaknuti Neksion, kako zbog njihovog muzičkog projekta Dark Imperivm, tako i zbog često polemičkih eseja o filosofiji i politici ONA. Značajno, ABG Loža je jedan od rjetkih Neksiona koji su snimili i učinili javno dostupnim različite ONA sinisterne napjeve. Izgleda da je unutrašnja struktura ABG Lože više oblikovana po uzoru na tradicionalna tajna društva, a ne kao labavi kolektiv. Nadalje, za ovu strukturu je rečeno da je hijerarhijska i centralizovana, na čelu sa matrijarhatom poznatim kao "Gospodarice Krvi". Gospodarica- osnivač je 'Zorya Aeterna' i ABG Loža izvještava da je ona trenutna pokretačka snaga ove organizacije. U smislu njihove okultne prakse Loža se jednako oslanja na hermetičke tradicije i O9A filosofiju/ključne prakse, ali takođe i na tradicionalno balkansko vješticaštvo i narodnu islamsku magiju prisutne u regionu. ABG odaje svaki znak aktivnog i raznolikog Neksiona, koji teži utjelotvoriti njihova jedinstvena razumijevanja Sinisternog i Numinoznog, kretajući se prema novim interpretacijama i razvoju Sinisterno-Numinozne Tradicije kao cjeline.

Vođstvo: Istorijski Pregled

Od svoga začetka, ONA je odbijala ideju bilo kakve centralne crkve, lože ili hrama koji ima autoritet nad ostatkom članstva. To je vjerovatno (i djelimično) mehanizam za preživljavanje, jer ne postoji centralna autoritativna figura s kojom pokret živi i umire. Iako su Anton Longu date zasluge za začetak Reda, naširoko je poznato da je Long persona nepoznatog osnivača. Nadalje, jednako je moguće da je "Anton Long" služio kao maska nekolicini individua u poslednjoj dekadi, a tako se može nastaviti pojavljivati i u budućnosti da pruži vođstvo Redu po potrebi. Tako Long služi kao validacija struja i ideja unutar ONA, pružajući vođstvo i sugestije kolektivu, ali nikad naredbe ili propise. Takođe, razlivena

priroda ONA preuzimanje čini nemogućim, i ne postoji centralno mjesto ili kancelarija da bi je individua priželjkivala ili preuzela. Tako je udar ili raskol (onakav od kakvog pate druga okultna društva) teoretski nemoguć, jer najviše što jedna osoba može jeste voditi neksion, a nikada cijeli Red. Istorijski, unutar Reda je postojala pozicija koja je nosila naziv Spoljni Predstavnik, koja je služila jednako kao oficijelni portparol ONA i de-facto glas Stare Garde unutar samog Reda. Tokom zadnjih 30 godina, izvjestan broj osoba je držalo ovu poziciju. Najupamćeniji je Christos Beest, što je bio pseudonim britanskog umjetnika i kompozitora Richard Moulta, koji je služio kao Spoljni Predstavnik tokom 90-tih. Vođstvo reda je za novu figuru Spoljnog Predstavnika u 1996 postavila osobu sa pseudonimom „Vilnius Thornian“, koji se dobrovoljno odrekao uloge 2002 godine. 2011 uloga je nakratko pripala saradnici koja se kasnije odrekla pozicije i raskinula sve pređašnje veze sa Redom.

Iako nema centralnog autoriteta unutar ONA, ne treba reći da nema vođstva ili strukture. Članovi koji su osnovali Red, često poznati kao "Stara Garda" ili „Unutrašnja ONA“, služili su kao unutrašnji savjet od početka ONA. Direktno ili indirektno, Stara Garda je vodila i oblikovala mnoge mlađe neksione, i njihova riječ nosi popriličnu težinu. Mnogi mlađi saradnici Reda rade na tome da ostvare kontakt sa Starom Gardom – težak podvig, jer oni zadržavaju popriličnu skrivenost – u nadi da će dobiti podučavanje ili pristup originalnom usmenom učenju ONA. Dok se pravi identiteti Stare Garde drže u tajnosti, oni su poznati pod pseudonimima Christos Beest, Sinister Moon, DarkLogos, PointyHat. Stara Garda je na dnevnoj bazi radila zajedno sa Anton Longom ne bi li odlučili koji aspekt paganske tradicije će prenijeti na mlađe generacije Reda, a te odluke su najbolje vidljive kroz lupu mnogih ONA dokumenata objavljenih javnosti. Međutim, pred kraj 2011, Stara Garda je izjavila da se povlači iz sfere javnosti, nalik povlačenju Longa nekoliko mjeseci kasnije. Da li je njihovo povlačenje trajno ili će ostati u kontaktu sa vodećim neksionima, ostaje da bude viđeno. Ipak, imajući u vidu ličnog vođenja i usmene tradicije Unutrašnje ONA, vjerovatno je da će se takvo upućivanje nastaviti sa tradicionalnim neksionima, ali u vremenu i mjestu kojeg oni odaberu.

VJEROVANJA I PRAKSE ONA

Red Devet Uglova ima **pet suštinskih principa** i to:

1. **Put praktičnih djela** – Ovo se odnosi na ubjeđenje da je ONA kolektiv djelovanja a ne samo razmišljanja. Od Inicijanta se očekuje da živi egzotičan život, što znači život suprotan društvenim konvencijama (i zaista zakonima). ONA Inicijant može npr. odlučiti da postane osvetnik, vojnik ili kriminalac u svojoj potrazi da shvati život kroz djelovanje.
2. **Put Redukcije (Cullinga)** – Najkontroverzniji ONA princip, ovo načelo ima dvije strane. U jednu ruku, odnosi se na uvjerenje ONA da nekom ljudskom „šljamu“ nema mjesta u društvu, tako da zaslužuje da bude uklonjen. Stoga, ONA član može odlučiti da se priključi policiji kako bi stekao borbeni trening, i tako iskoristi svoj položaj vlasti da ubija kriminalce umjesto da ih hapsi. Sa druge strane, ovo načelo se takođe odnosi na krvnu žrtvu mračnim bogovima, na način sličan onom opisanom u pre-hrišćanskoj Evropi među keltskim i germanskim plemenima ili među nekim šaivitskim sektama u klasičnoj Indiji, ili kao u ranom modernom društvu Tugija.
3. **Put Srodne Časti** – Ovaj princip naglašava neophodnost solidarnosti i međusobnog povjerenja, časti i poštovanja među različitim neksionima i članovima ONA. Red posmatra svoje članove kao proširenu porodicu, i za rjetke slučajeve svađe, posjeduje vrlo jasne smjernice kako je dozvoljeno postupiti u takvim slučajevima. Jednostavno govoreći, ONA štiti svoje.
4. **Put Opozicije Magijanskim Apstrakcijama** – Ovaj princip se odnosi na protivljenje ONA onome što doživljavaju kao nelegitimnu Magijansku (zapadnu Judeo-hrišćansku) kontrolu nad globalnom kulturom i ekonomijom. Red insistira da se njegovi članovi bore protiv sila poput globalizma i osionog kapitalizma u namjeri da se vrate ranijem, manje eksploativnom obliku društva.
5. **Put Rounwytha Tradicije** – ONA uči da je Magijanska kultura značajno umanjila ulogu žene u društvu i duhovnosti. Stoga, Red ohrabruje povratak Rounwytha tradicije, koja je mistična, empatska i narodna tradicija, koja obuhvata i koja se ugleda na božanski ženski princip. Sam termin gotovo izvjesno potiče od staro engleskog *rūnwita* što znači „onaj koji razumije“ ili možda „onaj koji zna tajne“.

SEDMOSTRUKA STAZA

Spiritualna paradigma Reda Devet Uglova je kompleksna, budući sinkretistička i konstantno evoluirajuća. Kao što je gore pomenuto, počeci ONA vezuju se za fuziju tri odvojene tradicije (Camlad, Noctulians i Temple Of The Sun / Hram Sunca) i najbolje se može opisati kao mračni anglo-keltski paganizam sa snažnim satanističkim prizvucima. Ipak, tokom posljednje tri decenije ONA je inkorporirala rastuće količine hermetičkog znanja, alhemijjskih tekstova i terminologije koja očito potiče iz srednjovekovne indijske i islamske ezoterije. Iako je Red veoma raznovrstan povodom tipa saradnika i filijala koje privlači, suštinska mistična tradicija ONA je **Sedmostruka Staza**, poznata još kao **Hebdomadrija**. *Sedmostruka Staza* je u suštini hermetički sistem koji sebe definiše kao duboko ukorenjenog u Zapadnom okultizmu, i pruža put ka uzdizanju koji je izuzetno težak u fizičkom i psihičkom smislu. *Sedam* se odnosi kako na sedam stepena Puta, tako i na sedam planeta kojima se pripisuje ezoterni značaj. Sedam etapa Staze su: 1) Neofit; 2) Incijant; 3) Spoljni Adept; 4) Unutrašnji Adept; 5) Majstor/Gospodarica; 6) Veliki Majstor/Gospodarica i 7) Besmrtnik. Ipak, za razliku od ostalih sistema zasnovanih na stepenima, ONA ne nudi inicijaciju svojim učenicima; umjesto toga učenici se moraju sami inicirati kroz lične rituale stepena i izazove. Na primjer, osoba koja želi započeti *Put* mora pribaviti i proučiti ključne tekstove, i izvesti privatni hermetički ritual pod punim mjesecom. Nakon što to učini, stiče prvi stepen (Incijant). Da bi dostigao drugi stepen, od njega se zahtjeva da nauči suštinske tekstove i počne ovladavati određenim ključnim praksama, kao i da se podvrgne režimu fizičke pripreme. Važne prakse takođe uključuju učenje raznih varijanti monaškog spjeva (čanta), rad sa stazama pomoću posebnog „sinisternog“ tarota koji magičar mora konstruisati ili poručiti, te razvoj vještine u posebnoj igri poznatoj kao Zvezdana Igra, o kojoj su dati detalji u ključnim tekstovima Reda (pogledaj sliku na sledećoj strani). Rituali stepena (u smislu rituala prelaska) za četvrtu etapu (Unutrašnji Adept) uključuju i život u potpunoj izolaciji u trajanju od najmanje jednog godišnjeg doba, kao i sposobnost preći biciklom, pretrčati ili prepješačiti značajne razdaljine. Stoga, svaki naredni stepen zahtjeva sve teže izazove, koji kulminiraju na petom stepenu (Majstor) na kom mistik treba preduzeti fizičke izazove koji se mogu porediti sa triatlonom, kao i razviti/naučiti nekoliko ezoternih vještina tokom puta.

ULOGE UVIDA

Jedan od najizazovnijih aspekata **Sedmostruke Staze** jeste insistiranje na učenju kroz poteškoće, poznatom u grčkom kao *pathei-mathos*. Široko uzevši, jednom kada Inicijant Sedmostruke Staze dođe do određene etape na svom duhovnom putovanju (Spoljni Adept), od njega se zahtjeva da preuzme ulogu ne drugačiju od profesionalne prakse, gdje za period od nekoliko mjeseci Inicijant mora praktikovati novi način života. Zanimljivo, Uloge Uvida koje je ONA predlagala tokom '80-ih i ranih '90-ih su pretežno bile kriminalne ili vojne. Na primer, esej „Uloge Uvida – Vodič“ iz 1989 na tu temu ističe da Inicijant treba:

„2) Postati profesionalni provalnik, ciljajući samo na žrtve koje su se pokazale kao podobne (npr. testirajući ih - vidi MSS Reda koji se bave žrtvama itd.) Cilj je specijalizovati se u određenoj oblasti – npr. fina umjetnost, nakit – i postati „ekspert“ u toj oblasti i u tehnikama potrebnim da se stvari pribave.

3) Preduzeti ulogu ekstremnog političkog aktiviste i tako ovladati jeretičkim pogledima (npr. učestvujući u aktivizmu ekstremne Desnice). Cilj je izraziti fanatizam na djelu i biti smatran od strane „ljudi koji ispravno misle“ ekstremistom ili opasnim.

4) Pridružiti se policijskim snagama (pretpostavljajući da ispunjavate uslove) i tako iskusiti život na „oštrici“ i „služenja višoj vlasti“

Jasno, ove rane uloge su bile potencijalno vrlo opasne, sa velikim izgledima da Inicijanta suoče sa opasnošću i zaista nasiljem (bilo aktivnim ili pasivnim). Ipak u kasnim '90-im i ranom 21.veku uvedene su nove Uloge Uvida kroz ONA eseje koje uključuju period života kao Budistički sveštenik. Ovaj drastični zaokret u mogućim ulogama može se tumačiti ne kao omekšavanje pro-nasilnih ubjeđenja ONA, već prije kao korak ka internacionalizaciji Reda.

KAUZALNA IAKAUZALNA CARSTVA

Red Devet Uglova drži da je svijet normalnosti koji mi nastanjujemo, kauzalni svijet. Stoga ovdje važe zakoni uzroka i posljedice, vremena, prostora i gravitacije. Kauzalni svijet je mjesto gdje su zakoni fizike apsolutni i gdje je nauka dovoljna da objasni i shvati sve stvari. Ipak, ONA takođe postavlja i postojanje *akauzalnog*, termin koji se odnosi na natprirodnu oblast u kojoj su zakoni fizike besmisleni i gdje se vrijeme i prostor poimaju ili postoje na načine koje većina ljudi ne može shvatiti. *Akauzalno* igra centralnu ulogu u mističnoj tradiciji Reda. Zaista, sam koncept Adepta je povezan sa nečijim poimanjem akauzalnog i sposobnošću da ga „uprisutni“ – odnosno da privuče numinozne energije tog mjesta – i da ih sprovede u ovaj svijet, kako bi izazvao promjenu u skladu sa čarobnjakovim planovima. To je ono što efektivno i čini magiju ili čarobnjaštvo, prema mističnoj paradigmi ONA. Prema glavnim tekstovima Reda, čarobnjaštvo je kompleksno i treba biti podjeljeno na tri kategorije. Najjednostavniji vid magije je *spoljna* (ili hermetička) i odgovara onome što većina ljudi i zamišlja kada pomisli na magiju: ljubavne čini, kletve, čini za sreću i čini za bogat usjev i žetvu. Druga kategorija magije je *unutrašnja*, koja se fokusira na transformaciju čarobnjaka iz nečeg ljudskog u nešto vanzemaljsko. Posljednja kategorija je *Aeonska Magija* koja nije fokusirana na čarobnjaka ili njegove/njene određene ciljeve, već na stvaranje široko rasprostranjene (možda memetičke) promjene na nivou društva. U smislu teorije koja je iza magije ili čarobnjaštva, smatra se da su ljudi sposobni stvarati natprirodne promjene u *kauzalnom* svijetu, jer su i sami živi neksioni (ili ulazi) ka natprirodnoj *akauzalnoj* ravni. Ipak, iako je akauzalno izvor ogromne moći, ne smatra se sigurnom ili prijateljskom oblašću, ništa više od okeana – i poput okeana, vjeruje se da je nastanjeno bićima koja su drevna i moćna.

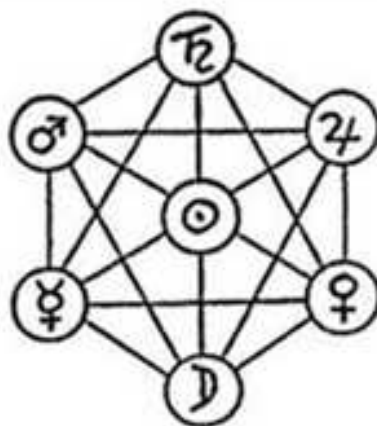
Ipak, jednako bitna je i sugestija ONA u vezi zagrobnog života u akauzalnom za one koji ga mogu dostići. Anton Long piše, u manuskriptu *Sinisterni Abisalni Neksion*, na primjer, „individua može, ako je pripremljena, ući u carstvo akauzalnog i postati bliska sa – lišena sopstva – akauzalnim entitetima. Stoga, Ambis je Neksion ka akuzalnom, nexus, temporalnih, atemporalnih, prostornih i ne-prostornih dimenzija.“ Stoga, bitan dio rada na Sedmostrukoj Stazi jeste upoznavanje akauzalnog carstva, prilikom pripremanja za nečiju potencijalnu egzistenciju izvan fizičke smrti – Otuda vjerovatno naziv za finalnu fazu Sedmostruke Staze: *Besmrtnik*.

„BANAIŠ“ iz sinisternog tarota Christos Beest-a

„Wyrd“ iz sinisternog tarota JÓEL HRAFNSSON-a

Drvo Virda

DRVO VIRDA

ONA promoviše model kosmosa koji je zasnovan na modelu koji inkorporira sedam planeta u svoju strukturu poznatu kao Drvo Virda (Tree of Wyr eng.) *Wyr*d, u ovom slučaju je anglo-saksonska riječ koja se može prevesti kao „usud“ ili „sudbina“. Ove planete su Mjesec, Venera, Merkur, Sunce, Mars, Jupiter i Saturn. ONA tekst – *Naos* uključuje sliku Drveta, pokazuje ne samo sedam sfera (koje su neksioni), već i staze među njima, koje se koriste u hermetičkim ritualima rada sa stazama od strane onih koji tragaju za ezoteričnom inicijacijom prateći Sedmostruku stazu. Ovo implicira da će čarobnjak- inicijant Sedmostruke Staze poduzeti hermetičke rituale koji uključuju pokušaj čarobnjaka da privuče energije jedne ili više planeta, u posebnoj sekvenci sugerisanoj od strane Drveta Virda (vidi ilustraciju). Stoga, magija Reda i njegova mistička kosmologija na neki način preslikava onu srednjovjekovnih astroloških tekstova Evrope i Sjeverne Afrike. Rečnik pojmova ONA (2011) opisuje Drvo Virda na sledeći način:

„Drvo Virda, kako je konvencionalno opisano („nacrtano“) sa svojim korespondencijama i asocijacijama i simbolima, predstavlja određene akauzalne energije, i individua koja je upoznata sa tim korespondencijama i asocijacijama i simbolima može pristupiti energijama koje su pripisane Drvetu Virda. Drvo Virda, samo po sebi je samo jedan simbol, jedna predstava tog susreta (ili „presjecanja“) kauzalnog i akauzalnog koje je ljudsko biće, i može se korsititi da predstavi putovanje, potragu pojedinca za akauzalnim – to jeste, ka cilju magike, koji je stvaranje novog, naprednijeg pojedinca.“

MRAČNI BOGOVI

Jedna od definišućih odlika Reda Devet Uglova jeste njegov jedinstveni panteon sinisternih entiteta sa kojima se od mistika očekuje da radi. Mračni Bogovi su jedinstveni za ONA, jer njihova imena i sigili se ne mogu naći u drugim savremenim ili istorijskim sistemima hermetičke ili paganske tradicije. Ipak, Red nije dogmatičan povodom njihovog postojanja – zapravo se očekuje da mistik može odlučiti da te entitete doživljava kao djelove podsvjesti. Tekstovi ONA daju imena i sigile nekih mračnih bogova zajedno sa instrukcijama kako ih kontaktirati, uz upozorenje da takav poduhvat može izazvati ludilo ili čak smrt ukoliko se loše odradi. U eseju „Mračni Bogovi: Osnovni Uvod za ne-Adepte“, ONA kaže:

„Prema sinisternoj tradiciji, Mračni Bogovi su stvarni entiteti koji postoje u akauzalnom univerzumu. Prema našoj prostornoj, kauzalnoj percepciji, ova bića se mogu posmatrati kao „bezvremena“ i „haotična“ (i takođe zastrašujuća, da ne kažemo i „nemoralna“). Kako je naša svijest djelom akauzalna, ovi entiteti nam se mogu manifestovati – ili ih možemo djelimično opaziti ... Iskušenje Ambisa uključuje suočavanje sa tim entitetima i prihvatanje njih onakvih kakvi jesu; odnosno, nezvano našom iluzijom suprotnosti i navodnim konfliktom između „dobra i zla“. Neki od mračnih bogova u Naosu uključuju primitivne arhetipove, sa poznatim imenima poput „Bafomet“ iako u drugačijoj ulozi nego u srednjovjekovnim predstavama. Na primjer:

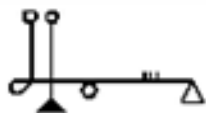
Bafomet: arhetipska mračna boginja, opisana kao zrela žena koja nosi odsječenu glavu prekrivenu krvlju. Ova figura ima snažne paralele sa (Irskom) Moriganom i (Indijskom) Kali. Odsječena glava je takođe paralela srednjovjekovnim predstavama sazvježđa Algola sa izmjenjenim ulogama polova.

Ipak druga imena mračnih bogova su izvučena iz klasičnih izvora i astronomije, kao na primer:

KTHUNAE

Sigil ovog mračnog boga je očigledno astrološki i nalikuje sazvježđu Velikog Medveda. Kthunae je vjerovatno od $\chi\theta\nu\nu\alpha$ (podzemno/htonsko) iz grčkog.

VINDEX

Složena figura, nije božanstvo već prije neka vrsta mračnog mesije (ili možda antihrista) od koga se očekuje da otjelotvori vrline Reda i uvede u novo doba. Vindex će biti ljudski mistik koji uprisutnjuje akauzalne energije na način za koji se još nije čulo niti vidjelo, izuzev u mitu.

Ipak, drugi mračni bogovi djeluju kao da su Bliskoistočnog porijekla, prateći hermetičke korijene ONA. Uzmimo na primjer:

Interpretiran na način da označava „povećanje azotha“ a opet se naziva „najmoćnijim od mračnih bogova“. Ovaj mračni bog je figura u jednom od fiktivnih ONA tekstova sa istoimenim nazivom. Termin zapravo može poticati od arapskog الطاغوت (Attaghot) što je Kuranski termin za Đavola (ili drugo pre-islamsko božanstvo), što je zauzvrat moglo inspirisati Azathoth entitet iz sinisterne fikcije Novo-Engleskog autorha H.P. Lovecraft-a.

Kaže se da je „donosilac mudrosti“; njegov sigil izgleda je porjeklom semitski ili proto-arapski, posebno uzevši u obzir simbole mjeseca i zvijezde. Tijelo sigila izgleda adaptirano iz Kartagijskog „Tanit“ simbola.

ZNAČENJE DEVET UGLOVA

Jedna od misterija Reda je bila samo njegovo ime. Često aspirativni saradnici pitaju: na šta se „devet uglova“ odnosi? ONA nudi nekoliko odgovora na ovo pitanje kroz razne tekstove i eseje. U neku ruku, za Devet Uglova jer rečeno da se odnose na sedam planeta individualno (kao sedam uglova), sa dodatkom čitavog sistema kao cjeline (osmi ugao), i sa mističnim devetim uglom. Očigledno, pojam „ugao“ se može shvatiti figurativno. Druga mogućnost je da se pojam odnosi na sedam „normalnih“ alhemijskih procesa, plus dva dodatna procesa koji uključuju ezoterično vrijeme. Dalja mogućnost sugerisana u ONA testovima jeste ta da se to odnosi na devet emanacija božanskog, kao što je zapisano u srednjovjekovnim sufijskim tekstovima. Jednako je moguće da je Red pozajmio iz klasične indijske tradicije koja uređuje solarni sistem u devet planeta, a i sam svijet „ima devet uglova“; ili možda iz sanskriptske *śrīvātse*, poseban znak sa devet uglova koji ukazuje na natprirodno ili herojsko.

EZOTERIČNI TEKSTOVI ONA

Red Devet Uglova je proizveo, bukvalno hiljade stranica fikcije, teorije i praktičnih vodiča za inicijante – i iznenađujuće, učinio je veliku većinu svojih tekstova slobodno dostupnim javnosti putem web distribucije. Kada govorimo o fikciji, ONA naglašava *Deofel Quintet* kao svoj najbitniji rad: kolekcija pet ezoteričnih priča na preko 500 stranica, koje se bave zastrašujućim natprirodnim silama i sinisternim društvima. Ovim pričama prethodi uvod kao predgovor koji predlaže razna kritička iščitavanja koja su moguća za inicijanta kako bi stekao što više razumjevanja iz priča u toj kolekciji. Postoje dva glavna izvora koja zahtjevaju posebnu pažnju: to su *Naos* i *Codex Saerus*. *Naos* je glavni ezoterični tekst Reda, koji oslikava nivoe Sedmostruke Staze. Interesantan spis po savremenim standardima, besplatno je dostupan na internetu kao PDF dokument. Sam dokument sadrži sekcije koje su u početku kucane, sa nekoliko stranica koje su ručno napisane. *Naos* sadrži tri glavne sekcije: (a) pregled teorije i prakse *Sedmostruke Staze*; (b) pregled čarobnjaštva (npr. estatičko, hermetičko, empatičko, planetarno; (c) ezoteričnu kolekciju koja pokriva takve teme kao što su mistični čant, Zvezdana Igra, alhemija, i rune. Iako se *Naos* pozicionira kao kompletan ezoterični sistem, on svakako ima jasne uticaje. Dosta terminologije je preuzeto iz klasičnog Latinskog ili Grčkog, dok su sistem ili paradigma hermetičke magije koja se zasniva na **sedam planeta** očigledni u srednjovjekovnim arapskim tekstovima kao što je *Ghazat I-Hakim* (kasnije poznat kao latinski *Picatrix*), kao i *Shams I-Maarif*. Oslanjanje na planetarne duhove je osobina koja je uobičajena za Sjeverno- Afričke i Blisko-Istočne ezoterične tekstove iz srednjovjekovnog perioda, kao suprotstavljene evropskim magijskim tekstovima, koji se oslanjaju na (judeo-hrišćansku) liturgijsku goeciju.

Codex Saerus je drugi ključni ONA grimoar. Dok je *Naos* uglavnom tekst za samostalnog praktikanta, *Codex* pretpostavlja da je onaj koji ga koristi osnovao neksion (coven) sa kojim će izvoditi grupne ceremonije. Iako većina ovih ceremonija ima satanističke teme (ne kao one u Huysmanovom *La Bas-u*), pažljivije čitanje otkriva da je okvir istinski više paganski nego što je zaista „satanistički“ u tradicionalnom smislu. Interesantno je to da, i ako su oba

teksta nastala u istoj deceniji, postoji samo nekoliko slučajeva među modernim neksionima koji se služe *Codexom* izuzev kao simbolom ili referencom arhaičnih (čak fiktivnih) praksi, dok je *Naos* i dalje opisan kao oruđe za modernog inicijanta. Ukazano je na to da je *Codex* primjer lokalizovanog (britanskog) razumjevanja sinisterne tradicije, i da stoga ONA neksioni u Americi, Africi i Aziji treba da razviju svoj „*Codex*“ koji je kulturalno relevantan za regiju u kojoj se nalaze.

Jedna druga publikacija koja zaslužuje pominjanje jeste *Fenrir* – zvanični žurnal ONA. Tradicionalno, *Fenrir* je služio kao vozilo preko kojeg su Anton Long i Stara Garda mogli da pruže neke uvide i ciljeve u pisanoj formi. Kako je ona postala u velikoj mjeri prisutna u cyber prostoru, posljedično, poslednjih godina samo je nekolicina brojeva štampana. Ipak, tokom 2013 štampana su dva broja u razmaku od šest mjeseci, bivajući indikator mogućeg udaljavanja od online foruma i vraćanje štampanoj riječi kao preferiranoj vrsti tekstualne komunikacije.

SAVREMENI CILJEVI

Od svog začeća, Red Devet Uglova je opisivao svoj progres kao kretanje kroz razne cikluse ili faze. Prvobitno u 1970-im i 1980-im, glavna misija ONA je bila da podigne svjesnost o svom postojanju u okultnoj zajednici, i da se poveća brojčano. Kao direktan rezultat toga, mnogi ključni tekstovi su napisani i objavljeni tokom ovog bitnog perioda. U 1990-im i ranom 21. veku ONA je ušla u drugu fazu svog postojanja, koja se manje usmjerava na regrutovanje a više na pozivanje učenja Reda – ovo je bio relativno tih period, i mnogi stariji članovi Reda su se povukli iz javnog nadgledanja, vodeći mnoge do zaključka da je ONA poput mnogih okultnih redova prestao da postoji. Kakogod, 2008, ONA ulazi u novu fazu (prepoznatu kao ONA 3.0 u kasnoj 2011), koja se odlikovala mnogo agresivnijom promocijom Reda kroz virtualne medije kao što su blogovi, online forumi za diskusije, Facebook i YouTube. Danas se ONA naširoko smatra jednim od vodećih LHP grupa s obzirom na svoju online prisutnost, evidentno takođe i iz činjenice da je ONA bila uključena kao glavni antagonist u *Nightingale* seriji romana britanskog bestseler autora Stephen Leather-a.

S obzirom na ne-hijerarhijsku strukturu ONA, teško je direktno identifikovati ciljeve Reda za bližu ili dalju budućnost. Kako se Stara Garda povukla, Anton Long je izjavio da budućnost Reda pripada njegovim mlađim članovima, tako da se u okviru bilo kojeg nagađanja o smjeru budućnosti ONA moraju uzeti u obzir strujanja vodećih neksiona, sa dodatkom izrečenih ciljeva Longa i ostalih starijih članova ONA. Ipak postoje neki ciljevi koji se čine zajedničkim za Red uopšte a koji će biti nabrojani dolje.

Novi Aeon: ONA vjeruje da je trenutni *aeon* (spiritualno doba) propao, i da je globalna kultura oboljela od tereta sopstvene stagnacije. Korporacijska pohlepa, politička nestabilnost, religijski ekstremizam, ekološka razaranja su sve samo simptomi Magijanskog (judeo-hrišćanskog) neuspjeha u vođstvu. Rješenje Reda jeste objavljivanje novog doba, neke vrste zlatnog doba u kom bi se društvo vratilo nekim plemenitijim idealima i kulturnim normama, i u kom bi socijalna struktura bila bazirana na plemenima više nego na državama-gradovima današnjica. Ovo će biti ostvareno povratkom mračnih bogova, koji se mogu razumjeti u bukvalnom ili figurativnom smislu.

Vindeks: ONA vjeruje da će promjena u sadašnjem dobu biti oglašena dolaskom Vindeksa (pomenut gore u „Mračni Bogovi“), herojskog revolucionara koji će voditi pokret za obnavljanje pravde. Vindeks (bukvalno „osvetnik“ na latinskom) se smatra za nekoga ko će biti uspješan u „uprisutnjavanju“ *akauzalnih* energija u *kauzalnom* svjetu, možda u stilu demi-bogova Ahila ili Arjune. U stvari, možda bi bilo najbolje posmatrati Vindeksa kao heroja u homerskom grčkom smislu te riječi, što bi označavalo polu-božanskog ratnika. Vjeruje se da će Vindeks povesti ONA do istaknute pozicije (ako ne i vlasti) u novom *aeonu*, uz vrlo moguću podršku samog Reda. ONA drži da Vindeks može biti muško ili žensko i bilo koje etničke pripadnosti. Vindeks se takođe posmatra i kao arhetip čijem otjelotvorenju teži svaki mistik na Sedmostrukoj Stazi.

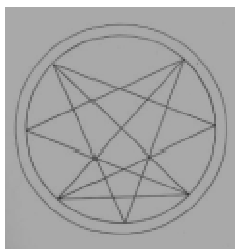
Proširi se ili Umri: ONA je svjestan da ne postoji u vakumu, i da se suprotstavljene sekte ili tradicije nadmeću za istu grupu potencijalnih inicijanata. Red priznaje da je jedan od tri zapadne ezoterične grupe koje se otvoreno deklariraju kao Staza Lijeve Ruke. Shodno tome, ONA je danas znatno raznolikiji od Reda u prethodnom vjeku, u tome se sami koncept saradništva proširio da uključi ne samo mistike *Sedmostruke Staze* koji su spiritualno jezgro reda, već isto tako i *Balobianske* umjetnike koji koriste video i ostale medije da promovisu sinisternu spiritualnost ONA i *Drekanska* urbana plemena koja sprovode sinisterne mitose u konkretnu akciju.

BUDUĆA VIZIJA ONA

Prošlost, sadašnjost, budućnost: S jedne strane, ONA jako puno okrenuta budućnosti i koristi se prednostima savremenih komunikacijskih tehnologija - ali istovremeno cjeni koncept nadljudne i drevne tradicije koja se prenosi na ličnoj osnovi. ONA navodi: "ONA kao vrsta predačkog pathei-mathosa, prenosi se sa osobe na osobu u stvarnom svijetu (ne u cyberspaceu), i pojedinačna potraga za lapis philosophicus , od onoga što se nalazi u 'Ambisu' nakon što se prođe ono što je "ONA put'. Čak i ako se Anton Long povukao, a mnoge od starijih ONA Internet stranica i blogova su izbrisani, Red je uspostavio Nove web stranice da i dalje promoviše autentičnu tradiciju Unutrašnje ONA, posebno one tradicije koje se odnosi na Rounwytha i predačku tradiciju. ipak spisi Red u cyberspaceu su neka vrsta sigurnosnog mehanizma, a ne zamjena za prenošenje učenja od osobe na osobu, a kamoli direktno iskustvo.

Rast i Evolucija: ONA prepoznaje to da i ako je njena prošlost ukorjenjena u paganskoj i satanističkoj tradiciji Zapadne Evrope, ovo su bile samo početne tačke, pre nego krajnja odrednica. ONA neksioni iz ranog 21-og veka će možda priznati da njihovo duhovno nasleđe ima veoma mračne korene, ali ton koji preovladava kod novog vođstva Reda je u oštrom kontrastu sa onim iz 1980-ih i 1990-ih. Iako članovi reda i dalje povremeno mogu uživati u terminu „satanistički“ kao alternativnom imenu, to je slika koju je ONA, čini se, spreman da odbaci kao nešto zastarjelo, kao spoljnu formu koja je prestala da bude kulturalno relevantna ili korisna. ONA današnjice izgleda uključuje spiritualni vokabular Budizma i islama, možda u pokušaju da proširi svoje potencijalno tržište izvan „ustaljene“ mračne ili gothic sub-kulture u Americi i Evropi. Nadalje, iako članovi Reda nastavljaju da upotrebljavaju termin „satanistički“ da bi opisali sebe, izgleda da je ovo imidž kojeg je ONA prerasla u ranom 21-om vijeku. Obnovljeni fokus na Hermetizmu i hermetički korpus je artikulisan u skorašnjih esejima Reda iz 2014 i vjerovatno je da će ovaj aspekt ONA nasljeđa dominantna odlika po kojoj će Red biti prepoznavan u narednoj deceniji. Stoga, iako će ONA nastaviti da raste i biva raznovrsnija, ona će to činiti sa ozbiljnim osjećajem svojih tradicija ukorjenjenih u krvi i tlu. Ovo su interesantna vremena za ONA, i njeno starije članstvo ovo prepoznaje iz njihovog specifičnog ugla gledanja, budućnost ONA zaista djeluje svjetlo.

Kratak Vodič u Ezotričnu Filozofiju Reda Devet Uglova

ONA ima svoju, jedinstvenu, ezotričnu Filozofiju i svoj, jedinstven Način Života- gdje Način Života može biti smatran praksom ONA, ili načinom na koji ONA individua živi i oplemenjuje naš način života i kako oni postaju, jesu jedni od ili pripadaju ONA.

Ezotrična Filozofija ONA

Ezotrična Filozofija ONA je poznata pod više naziva, među kojima su Mračna Tradicija, Sinisterno-Numinozna tradicija, Septenarska Staza a osnovni principi ove ezotrične Filozofije su:

- (1) da se Kosmos sastoji od kauzalnog kontinuuma (kauzalnog Univerzuma) i akauzalnog kontinuuma (akauzalni Univerzum), sa živim bićima, različitih vrsta, koja postoje i u kauzalnom i akauzalnom.kontinuumu;
- (2) da postoje dva tipa kauzalnih bića (živih i neživih) koja se razlikuju po tome da li ili ne ovi tipovi kauzalnih bica posjeduju,ili manifestuju ono što se naziva akauzalnom energijom;
- (3) ta akauzalna energija- iz akauzalnog kontinuuma – je ono što animira sav život u kauzalnom kontinuumu;
- (4) da sva živa bića u kauzalnom kontinuumu jesu nexion – povezanost – između kauzalnog i akauzalnog;
- (5) što je kompleksniji i više organizovan kauzalni život,to je više akauzalne energije prisutno u tom životu;
- (6) naša svijest,kao ljudskih bića, je sredstvo kojim možemo da pristupimo nexionu koji smo mi za akauzalno, i sredstvo kojim možemo formirati, ili obrazovati, našu sopstvenu akauzalnu energiju;
- (7) mi posjedujemo sposobnost- način i sredstvo- da zadobijemo za sebe više akauzalne energije, da razvijemo i tako povećamo sopstvenu akauzalnu energiju , a time i transcendiramo, da bi živjeli u akauzalnom kontinuumu.

Stoga, Tradicija ONA ima svoju ontologiju, svoju teoriju etike, svoju epistemologiju i svoju praksu, koja potiče iz ontologije kauzalnog i akauzalnog, koje čini našu prirodu kao živih bića, koja od nas čini kapije ka akauzalnom kontinuumu.

Priroda Kauzalnog i Akauzalnog

(1) Kauzalni, ili pojavni, ili fizički univerzum može biti opisan – ili predstavljen – trodimenzionalnom kauzalnom geometrijom kauzalnog Prostora i jednom dimenzijom lineranog kauzalnog Vremena

(2) akauzalni univerzum može biti opisan – ili predstavljen akauzalnim Prostorom n akauzalnih dimenzija i akauzalnim, nelinearnim, Vremenom n dimenzija, gdje je n trenutno nepoznat ali je veći od tri i manji od ili jednak beskonačnosti

Kauzalni univerzum je oblast kauzalne materije/energije, a akauzalni univerzum je oblast akauzalne materije/energije.

Kauzalni univerzum je trenutno opisan od strane kauzalnih nauka kao što su Fizika, Hemija i Astronomija. Akauzalni univerzum može biti opisan od strane nove nauke zasnovane na novoj Fizici akauzalne energije i tako novom akauzalnom geometrijom, zasnovanom na novom akauzalnom metričkom Prostor-Vremenu n akauzalnih dimenzija i akauzalnom Vremenu takodje n dimenzija.

Pored toga, nexioni ka akauzalnom, iz našeg sopstvenog kauzalnog Univerzuma, su dva tipa: (1) fizički nexioni, gdje se posebni region ili mjesto u kauzalnom Prostor – Vremenu ukrštaju ili su pridruženi ili udruženi sa akauzalnim Prostor- Vremenom; i (2) živi (organski) nexioni, u koje se akauzalna energija iz akauzalnog manifestuje i na taj način animira živo, kauzalno biće.

Na taj način, Ezoterična Filozofija ONA, sa konvencionalne tačke gledišta, je nova i racionalna filozofija.

Ezoterična praksa ONA

U suštini, naša praksa se sastoji od:

- 1) Sinisternih (ratničkih) Plemena- onih koji direktno žive i direktno prezentuju naš Način Života;
- 2) Tradicionalnih Nexiona – sačinjenih od onih koji prate Sedmostruku Stazu na tradicionalan način tragača, putem Rituala Stepena , „Uloge Uvida“ i praktikovanja magike.
- 3) Sinisterne Empate (od kojih je Rounwytha primjer) i ezoteričnih naučnika koji proučavaju i tragaju za akauzalnim znanjem.

Naš najosnovniji i najdugoročniji praktični ciljevi jesu stvoriti potpuno novu, bolje razvijenu ljudsku vrstu, i da ta vrsta istraži i kolonizuje naš sopstveni zvjezdani sistem,i sisteme drugih, Galaksija- i na taj način stvore Galaktičku Imperiju. Ovo će također zahtijevati razvoj nove akauzalne tehnologije, zasnovane na Fizici akauzalnih energija.

Štaviše, mi vidimo slom, destrukciju i zamjenu svih postojećih i svjetovnih društava – od strane naših progresivnih društava zasnovanih na našim novim ratničkim plemenima – kao neophodan uvod za ove naše Galaktičke ciljeve.

Tako, neposredni i centralni ciljevi našeg Načina Života su:

- (1) da upotrijebimo našu Tradiciju da bi stvorili Adepte tokom dužeg perioda kauzalnog Vremena , poboljšamo i pomognemo stvaranje te nove, naprednije, ljudske vrste čiji se pravi Adepti mogu smatrati fenotipom
- (2) da upotrijebimo sinisternu dijalektiku (a time i Aeonsku Magiku i prave Umjetnosti) da poboljšamo i pomognemo i učinimo mogućim potpuno nove tipove društava za ljudska bića, sa ovim društvima zasnovanim na novim plemenima i plemenskom načinu života gdje je jedini zakon onaj naših Ratnika, koji je zakon Sinisternog Numena (pogledati Dodatak 1)
- (3) da poboljšamo,ohrabrimo, i dovedemo – praktična i ezoterična sredstva – do sloma i pada postojećih društava, i tako zamijenimo tiraniju nacija i Država i njihovih impersonalnih vlada, našim plemenskim i plemenitim društvima i našim Zakonom Sinisternog-Numena

Ezoterična etika ONA

Etika ONA je zasnovana na aksiomu prema kojem lična čast – onu što znamo kao takvu, ili je takvom nazivamo, ličnom čašću – izražava našu pravu prirodu kao ljudskih bića sposobnih za svjesno unapređenje nas samih i Kosmosa. Tako, Lična čast – manifestovana u našem Zakonu Sinisternog Numena – je sredstvo za pristup akauzalnoj energiji i sredstvo koje može da promijeni i razvije nas same na prirodan način dosledan našoj pravoj prirodi i svrsi, čija priroda i svrha jesu poznavanje našeg virda, prezentovanje našeg virda ; učestvovanje i uzimanje udjela u našoj sopstvenoj evoluciji , a tako i u evoluciji samog Kosmosa.

Sva evolucija i svjesna i nesvjesna je mračno - numinozna; to jest, posjeduje ili manifestuje akauzalnu energiju na određen način, i ličnu čast, definisanu kao i manifestovanu kao u našem Zakonu Sinisternog-Numena, i ta evolucija jeste praktična, voljna i progresivna, predstava akauzalne energije.

Naš Zakon Sinisternog-Numena je vodič za naše individualno lično ponašanje, i naš vodič kako se ophodimo, i kako se trebamo ophoditi, prema drugima. On određuje naš tip zakona, i prirodu naše pravde, kao što manifestuje prirodu, karakter, onih koji su od naše vrste: Mračno-Numinozni Ratnici, oni koji žive, i ako je potrebno i umiru, po Zakonu Sinisternog-Numena (vidi fusnotu 1).

Dalje, naš Zakon Sinisternog-Numena je manifestovan – napravljen realnim i praktičnim, posredstvom naših sinisterno - numinoznih plemena, putem tih plemena koja možemo spoznati, i živjeti naš vird: to jest mogućnost da spoznamo našu pravu prirodu, kao ljudskih bića sposobnih za svjesno učestvovanje u sopstvenoj evoluciji a time i u evoluciji Kosmosa.

Ezoterična epistemologija ONA

Epistemologija Ezoterične Filozofije ONA tvrdi da postoje dva različita tipa znanja – kauzalno i akauzalno- i to:

A) znanje o kauzalnom kontinuumu može biti stečeno putem kauzalne Nauke koja je zasnovana na sledećim temeljima:

(i) kauzalni univerzum postoji nezavisno od nas i naše svijesti, a tako i nezavisno od naših čula; (ii) naše ograničeno razumijevanje ovog kauzalnog „spoljašnjeg svijeta“ zavisi većim dijelom od naših čula – to jeste , od onog što možemo vidjeti, čuti ili dotaći; to jeste, od onoga što možemo posmatrati ili saznati putem naših čula i praktičnih naučnih eksperimenata; (iii) logičan argument ili razlog je osnovno sredstvo za spoznaju i razumijevanje o ovom „spoljnjem svijetu“; (iv) kosmos je, sam po sebi razumnim redom potčinjen racionalnim zakonima; (v) u konkurentskim objašnjenjima događaja ili opservacija , najjednostavnije i najlogičnije objašnjenje je ono koje treba biti preferirano.

B) znanje o akauzalnom kontinuumu može biti stečeno putem: (i) razvoja nove Nauke o akauzalnoj Fizici, zasnovanoj na razumijevanju akauzalne energije; (ii) razvojem i evolucijom naših latentnih sposobnosti, kao što je akauzalna empatija; (iii) spoznajom i interakcijom sa, takvim akauzalnim, živim, bićima koja se mogu manifestovati – ili koja ezoterična tradicija tvrdi da su bila manifestovana – u našem kauzalnom kontinuumu; (iv) posredstvom takvih stvari kao što je razvoj nove i akauzalne tehnologije, a tako i putem istraživanja carstava akauzalnog.

Sa stanovišta naše ezoterične epistemologije:

1) Kauzalno znanje proizilazi iz kauzalno zasnovanih racionalnih Filozofija i kauzalnih nauka kao što je Fizika, i ovaj tip znanja je suštinski zasnovan na fizičkom uzrok-posledica (u slučaju kauzalnih Nauka) ili apstraktnom uzrok-posledica (u slučaju kauzalnih Filozofija)

Otuda, tip kauzalnog znanja koje je briga tradicionalne epistemologije, je ograničen, i potiče iz postavljanja kauzalnih apstrakcija, a onda projektovanjem ovih apstrakcija na stvar (na kauzalna bića živa i neživa). To jeste, ovaj tip kauzalnog znanja označava stvari i kauzalna bića putem takvih kauzalnih apstrakcija. U tom slučaju postoji pretpostavka o znanju, i/ili o razumijevanom ili o razumijevanju, takve stvari i takvih kauzalnih bića.

Sa stanovišta Ezoterične Filozofije ONA, greška svih konvencionalnih Filozofija je što primjenjuju, ili pokušavaju da primjene, čisto kauzalnu percepciju – zasnovanu na linearnom uzrok-posledica – i

beživotnu kauzalnu apstrakciju, na živa bića, kao što smo mi. Ovaj kauzalni tip znanja je tako, ne-numinozan (to jeste, podijeljen ili u nedostatku akauzalne energije).

2) Akauzalno znanje proizilazi iz (i) poimanja akauzalne suštine živih kauzalnih bića; (ii) proučavanja prirode akauzalne energije, i prirode akauzalnog Univerzuma samog po sebi pomoću razvijanja novih akauzalnih nauka i tehnologija; (iii) poimanja i spoznavanja (interakcijom sa) tih živih akauzalnih bića kojih smo trenutno svjesni, ili možemo postati svjesni u našem trenutnom stanju ljudske evolucije.

Akauzalna suština- akauzalna energija- živih kauzalnih bića može biti razumijevana, od strane nas živih bića, putem naših latentnih sposobnosti kao što je ona koju nazivamo ezoteričnom (ili akauzalnom) empatijom.

Naše tradicionalne ezoterične Umjetnosti su sredstva pomoću kojih možemo saznati ili imati interakciju sa, takvim akauzalnim, živim bićima koja se mogu manifestovati – ili za koja ezoterična tradicija tvrdi da su se manifestovala- u našem kauzalnom kontinuumu.

Naša evolucija, kao živih bića – u smislu svjesnosti, razumijevanja i znanja- rezultira iz akauzalne energije, i iz našeg pristupa takvim akauzalnim energijama na određene načine.

Sa stanovišta Ezoterične Filozofije ONA, te stvari, i/ili te kreacije naših kauzalnih Umjetnosti – kao što je muzika- za koje osjećamo da su ili za koje možemo znati da su numinozne, su samo predstavljanje akauzalne energije putem nexiona, i tako mogu biti smatrane za jedan vid nagovještaja akauzalnog- Života tamo, i same prirode akauzalnog kontinuumu. To jeste, takva numinozna djela konvencionalnih Umjetnosti su često bila sredstva kojima: (1) neka ljudska bića (kroz njihove umjetničke kreacije ili kroz njihov performans takve kreacije, njihove sopstvene, ili tuđe) mogu pristupiti nekoj akauzalnoj energiji i prezentovati istu; i (2) oni na koje utiče takvo numinozno djelo Umjetnosti postignu ili mogu postići neki nagovještaj akauzalnog. Ovo se takođe primjenjuje na istinski rad Akauzalnog Čarobnjaštva.

Takvi Smo Kakvi Smo

Ezoterična Filozofija ONA je jednostavno- sredstvo; efikasan i praktičan način da promijeni, razvije naša društva i nas same; da manifestuje i prezentuje, naš vird- to jeste da omogući da se sazna, prihvati, živi, naš ispravan i prirodan odnos sa Kosmosom, sa oba, kauzalnim Univerzumom i akauzalnim Univerzumom, i živim bićima koja postoje u njima. Ovaj naš vird je najočiglednije manifestovan, na praktičan način, kroz naša plemena i Zakon Sinisternog Numena.

ONA nije zainteresovana za preobraćanje drugih, ili za pokušaj ubjeđivanja drugih – kroz argument ili raspravu ili borbom protiv iskrivljenih mišljenja i laži povodom nas- kako bi se usvojio naš Način Života. Mi smo takvi kakvi jesmo, predstavljajući kao što i radimo, specifičan novi tip, novu vrstu, ljudskih bića, specifičnih novih plemenskih porodica ljudskih bića koje se šire. Naš Način jeste praktičan način djelanja, i življenja sinisterno-numinoznog Načina Života; povećanja naših brojeva kroz uspjeh naših plemena, kroz privlačenje drugih, od naše vrste, ka nama, i putem inspirisanja drugih našim primjerom, putem našeg uspjeha.

Red Devet Uglova

Godina Fajena 121

Fusnote:

(1) Jedna tajna našeg sinisterno-numinoznog virda jeste da naš smrtni, kauzalni život, nije kraj, već samo početak, i da, ako živimo i umremo na ispravan način, eventualno možemo dostići za same sebe život u akauzalnoj sferi. Naš Zakon Sinisternog Numena je najpraktičniji način za nas da to uradimo, da to postignemo, jer ovaj Zakon je manifestacija, prikaz akauzalne energije, i živjeći u skladu sa ovim Zakonom mi pristupamo većoj količini akauzalne energije u nama, a tako i razvijamo i povećavamo našu vrstu akauzalne energije.

Akauzalna energija- ona koja nas animira i čini nas živima, omogućava i uzrokuje našu evoluciju- ne može po svojoj prirodi biti uništena u kauzalnom kontinuumu. Može samo biti prezentovana u organskim, kauzalnim (živim) bićima, ili može biti raspšena u tankom sloju , preko kauzalnog Vremena, u kauzalnom sve dok ne bude re-prezentovana u nešto, ili dok se ne vrati u akauzalni kontinuum putem nečega.

Takvo postignuto akauzalno postojanje je, za nas – po samoj prirodi akauzalnog- bezvremeno, vječno i ne podliježe organskom procesu raspadanja koji je sastavni dio svih kauzalnih postojećih života.

Kako je navedeno u dva druga ONA MSS-a :

Sama svrha i značenje našeg individualnog, kauzalnog- smrtnog – života jeste napredak, razvijanje, ka akauzalnom, i da ovo, na osnovu realnosti akauzalnog samog po sebi, znači i podrazumijeva novi tip sinisternog postojanja, novu vrstu bića, sa akauzalnim postojanjem koje biva pomjereno daleko od – i potpuno drugačije u odnosu na- neku i svaku reprezentaciju Starog Aeona, i Okultnu i ne-Okultnu i „religioznu“. Na taj način vidimo našu dugoročnu ljudsku, društvenu i ličnu evoluciju, kao dovodjenje – u – biće novog tipa življenja, u kauzalnom – na ovoj planeti, i drugdje, ali i kao sredstvo za nas, kao individue nove sinisterne kauzalne vrste, za življenje i u kauzalnom i u akauzalnom Univerzumu, dok živimo kao smrtnici, i da prevaziđemo naše smrtno, kauzalno „umiranje“, i živimo kao akauzalna bića, gdje akauzalno biće može biti trenutno shvaćeno, i bivano je shvatano u prošlosti, kao besmrtno sinisterno-numinozno biće.

Na taj način znamo, i osjećamo – da je smrt sama po sebi irelevantna, da je iluzija, samo kraj uzročno-posledičnog postojanja, i da je ono što činimo sa mogućnostima koje ovaj, kauzalni život može da ponudi, jedino važno. Tako, mi se ne pribojavamo smrti, i umjesto toga mi joj prkosimo, baš kao što težimo da prkosimo sebi – onome što jesmo, sada i baš kao što težimo da prkosimo svjetovnjacima, i svim kauzalnim restrikcijama i formama koje su stvorili ne bi li učinili da se osjećaju sigurno i bezbiježno, i zadovoljno svojim svjetovnim, ne-etičkim, tek kauzalnim a time i ne-numinoznim postojanjem.

(2) U osnovi, kauzalna apstrakcija jeste postavljanje neke „savršene“ ili „idealne“ forme nečega , i/ili fabrikovanje neke kategorije u okviru koje je za nešto rečeno „da joj pripada ili je dio nje“.

Tako, stvari – bića u kauzalnom – su dodjeljena, ili klasifikovana prema nekoj apstraktnoj kategoriji, ili nekom apstraktnom tipu, i/ili upoređivana sa nekom apstraktnom ili idealnom/ savršenom formom.

Takve kategorije, i takve apstraktne idealne forme, su često pogrešno upotrijebljene da bi osudile nešto (uključujući, na primjer, neku živu osobu).

Tako, ne postoji direktno, a time zasigurno ni akauzalno- znanje o stvarima ili o živim ljudskim bićima, jer ta bića postoje u njihovoj kosmičkoj suštini i prema njihovom virdu, prema razumjevanju da je takva tradicionalna epistemologija jedino linearno, kauzalno, iskrivljeno i/ili iluzorno znanje

o nametnutim, projektovanim, osrednjim, pogrešivim (često promjenjivim), apstrakcijama i kategorijama.

U suprotnosti sa tim, epistemologija Ezoterične Filozofije ONA, dozvoljava i predstavlja sredstvo za dobijanje Kosmičkog (numinoznog, virdosnog, ezoteričnog) znanja, zasnovanog kao što ovo numinozno, Kosmičko znanje jeste, na kombinaciji racionalnih, kauzalnih Nauka i akauzalnog znanja dobijenog putem stvari kao što su akauzalne Nauke, akauzalna – empatija i razvoju i evoluciji nas samih i naših sposobnosti.

Dodatak I

Zakon Sinisternog-Numena

Čast, prema tome kako je shvaćena i definisana od strane sinisternog numena, jeste specifičan kod ličnog ponašanja i ophođenja, i praktično sredstvo uz pomoć koga možemo živjeti na razvijeni način, dosledni perspektivi i ciljevima našeg Puta. Tako, lična čast jeste način na koji sebe možemo promijeniti i kontrolisati.

Čast ne samo da definiše naše lično ponašanje, i nameće nam određene dužnosti i obaveze, već nas takođe definiše kao individue- to jeste, ona je esencijalni dio našeg identiteta, kao pojedinaca koji žive prema Zakonu Sinisternog- Numena, i njome se razlikujemo od svjetovnjaka, od svih onih koji nisu- jedni- od- nas, koji ne pripadaju našoj vrsti. Čast je to što zbližava naša plemena, što čini i obilježava naš način življenja.

Za nas, naša čast nam je važnija od naših života, ona jeste naša želja da živimo, ako je neophodno da umremo za nju, i zbog naše časti koja nas čini jakima, neustrašivima i omogućava nam da živimo na višem nivou nego bilo koji svjetovnjak. Jer kroz čast, kroz našu neustrašivost, naš prezir smrtničke smrti dolazimo do uzdizanja u sam život.

Naša čast znači da smo mi žestoko odani našoj vrsti, onima koji, kao i mi, žive prema časti i spremni su da umru za nju. Naša čast znači da smo mi oprezni, i ne vjerujemo, često i preziremo, sve one koji nisu kao mi, od naše neustrašive, ratničke vrste.

Naša časna dužnost, kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da budemo spremni, voljni, sposobni da se branimo, u bilo kojoj situaciji, i da budemo spremni da upotrijebimo smrtonosnu silu kako bi se odbranili.

Naša časna dužnost, kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da budemo odani, i da branimo našu vrstu, da izvršavamo našu dužnost, čak do smrti, prema onome kome smo se zakleli na ličnu odanost.

Naša obaveza kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da težimo da se svetimo ako je potrebno do smrti, bilo kom ko se odnosi sa nedostatkom časti prema nama ili prema onima kojima smo se zakleli na ličnu odanost.

Naša obaveza kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da se nikada svojevoljno ne potčinimo nekom svjetovnjaku; da radije umremo prije nego se predamo njima, da radije umremo nego da budemo obeščašćeni i poniženi od njihove strane.

Naša obaveza kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da nikada ne vjerujemo zakletvi ili jemstvu na lojalnost, ili nekom obećanju datom od strane bilo kog svjetovnjaka; i da budemo na oprezu prema njima sve vrijeme.

Naša časna dužnost, kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da riješimo naše ozbiljne razmirice, među nama, ili suđenjem ili bitkom, ili duelom koji će uključiti smrtonosno oružje; i da izazovemo na duel bilo koga- svjetovnjaka ili nekog od naše vrste, ko omalovažava našu čast ili nas nepošteno optužuje.

Naša časna dužnost, kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da riješimo naše neozbiljne razmirice između nas, tako što će muškarac ili žena od časti, koja je među nama, i visoko je cijenjena zbog svoje časti i časnih djela, presuditi i odlučiti umjesto nas, i da časno prihvatimo, bez pitanja, i pridržavamo se te odluke.

Naša časna dužnost, kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da uvijek održimo datu riječ, jednom kada smo dali časnu riječ, jer je prekršavanje riječi nečasan, kukavički i svjetovan potez.

Naša časna dužnost, kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da se ponašamo časno u svim našim odnosima sa našom vrstom, da se trudimo da budemo poštteni i ljubazni prema onima od naše vrste.

Naša obaveza kao individua koje žive po Zakonu Sinisternog Numena, jeste da se vjenčavamo jedino sa onima od naše vrste koji, kao i mi, žive časno i spremni su da umru da bi tu čast sačuvali.

Naša časna dužnost Dreka, kao drekanskih individua koje žive u skladu sa Zakonom Sinisternog Numena znači da zakletva na odanost ili vijernost, jednom položena od strane časnog muškarca ili žene („Zaklinjem se časću da ću...“) može biti raskinuta jedino ili putem: 1. Zahtjeva od strane muškarca ili žene koji su položili zakletvu, upućenog osobi kojoj su se zakleli, da ih razriješi zakletve i pristankom te osobe na razrješenje; ili 2. Smrti osobe kojoj je zakletva data. Sve drugo je nečasno i svjetovan potez.

Dodatak II

Sinisterna Plemena i Tiranija Države

Kratka Objava

Naš vird – naša prava priroda, kao ljudskih bića sposobnih da svjesno učestvuju u sopstvenoj evoluciji, i evoluciji Kosmosa – je najočiglednije manifestovano, na praktičan način, kroz naša ratnička plemena i naš Zakon Sinisternog Numena. Dalje, ako poznajemo, i razumijemo naš vird, postajemo, jesmo određeni novi tip ljudskih bića – prilično drugačiji od svjetovnjaka. U suštini, postajemo Mračni Ratnici, koji žive i ako je neophodno umiru za Zakon Sinisternog Numena.

Naša sinisterna plemena su praktična, sinisterno – numinozna, evolucija prirodnog plemenskog instikta koji živi, i živio je u nama, i naš plemenski instikt (do sad najčešće nesvjesno) je učinio mogućom našu evoluciju, kao ljudskih bića. To jeste, plemena ONA jesu sredstvo kojim možemo da pristupimo i povećamo našu akauzalnu energiju, kao pojedinaca, i učestvujemo u našoj, i evoluciji Kosmosa. Da to učinimo – da spoznamo i živimo naš vird – znači da živimo u simbiotskoj vezi sa ostalima od naše vrste, da uravnotežimo našu jedinstvenu individualnost sa našom potrebnom, prirodnom i numinoznom (to jeste, časnom) kooperacijom sa ostalima od naše vrste. Jer

takva časna (numinozna) kooperacija sa drugima od naše vrste (u okviru naše plemenske porodice) jeste ono što predstavlja i dozvoljava našem individualnom virdu da bude razvijen.

U direktnoj suprotnosti sa našim virdom je moderna Tiranija Države, koja je ne-numinozna i de-evolutivna po svojoj prirodi, svrsi i namjeri. Jer Država oduzima naše prirodno pravo lične časti, i prirodni i evolutivni način življenja koji je plemenski, i zamjenjuje čast impersonalnim, beživotnim, apstraktnim „zakonom“, i zamjenjuje plemena impersonalnim, beživotnim, apstraktnim Državama i nacijama, koje su – uprkos iluziji i izigravanju demokratije od strane takve Države – sve vođene oligarhijom, za dobrobit, bogastvo i privilegije oligarhije.

Umjesto prirodnog i ličnog znanja – akauzalnog znanja – naših plemenskih (proširenih) porodica, tu je impersonalno, kauzalno, beživotno „znanje“ o našem mjestu kao nekog mehanizovanog „građanina“ Države ili nacije. Umjesto prirodne odanosti prema i brige od i prema, našoj plemenskoj porodici zasnovane na ličnom, numinoznom znanju i odanosti – tu je podjela nas u izolovane – ne-numinozne i de-evolutivne porodične jedinice, koje su zavisne od zelenašenja, u kojima nam je data svrha da se mučimo za Državu, u ime Države, ili za nas same ili naše pojedinačne izolovane porodične jedinice, i toj Državi mi treba da platimo, za sve naše radničke živote, obavezne takse koje nas čine robovima plata ili dnevnica, skoro uvijek do guše u dugovima.

Umjesto našeg prirodnog, zdravog evolutivnog ratničkog načina života – zasnovanog na plemenskom načinu života i zakonu lične časti – Država nas lišava numinoznih značenja, virda, i obezbjeđuje nam jedino de-evolutivne ciljeve. Umjesto slave Galaktičke Imperije, i obećanja o ratnički dobijenom akauzalnom postojanju, tiranija Države nas potkrjepljuje samo kauzalnim iluzijama, apstrakcijama i beznačajnim „nagradama“, kako bi ostali ukroćene, pripitomljene životinje plaćajući naše takse i podređujući se njihovim nečasnim izvršnim organima, siledžijama koje oni nazivaju „redom i zakonom“.

Time smo mi, zbog naše prirode, našeg virda, nasilno, neumoljivo i na bilo koji praktičan način, u suprotnosti sa državom i njenom de-evolutivnom samodovoljnom tiranijom.

Izabrano Dalje Štivo

Značenje Devet Uglova/ The Meaning of The Nine Angles (A Collection of Texts, Parts One and Two)

Često Postavljana Pitanja o Redu Devet Kuteva / Frequently Asked Questions About The Order of Nine Angles (ONA)

Rat Protiv Mundanih / The War Against The Mundanes (Anton Long)

Ontologija i Teologija Tradicionalnog Satanizma / The Ontology and Theology of Traditional Satanism (Anton Long)

Mračna Umijeća Tradicionalnog Satanizma / The Dark Arts of Traditional Satanism (Anton Long)

Suština Reda ONA: Sinisterni Povratak / The Quintessence of the ONA: The Sinister Returning (Anton Long)

Mi, Dreki / We, The Drecc. (ONA)

ONA u Istorijском i Ezoteričnom Kontekstu / The ONA In Historical and Esoteric Kontekst / Context (Julie Wright)

Način Života / A Way of Life (Chloe, WSA352)

ONA Manuskript

Glavna Kategorija: Vodiči u Red ONA

Podkategorija: Ezoterična Filozofija Reda ONA

Datum: 121yf

Verzija 1.01 Posljednji put revidirano 121yf

Naša Aeonska Perspektiva

Neke Bilješke o Aeonskoj Perspektivi

Koje su Uvod u Red Devet Uglova

U mnogim ONA tekstovima pominje se „Aeonska perspektiva“ i s obzirom da je ta perspektiva važan dio ONA ezoterne filosofije, i tako dio O9A kulture i naše usmene tradicije, neko objašnjenje bi bilo prikladno. [1]

Izraz „Aeonska perspektiva“ – poznat i kao Kosmička perspektiva – koristi se da bi opisao nešto od našeg pathei-mathos-a, nešto od našeg iskustva; odnosno, da opiše izvjesno znanje koje smo stekli kroz kombinaciju praktičnog iskustva, kroz naučna istraživanja i kroz upotrebu određenih Okultnih vještina i sposobnosti poput ezoterne empatije.

Ovo znanje se odnosi na više stvari, od kojih se neke odnose na to kako shvatamo pojedinačno ljudsko biće, neke na našu percepciju Aeona, a neke, pak, na našu praksu i svrhu i efektivnost naših metoda i tehnika, kako egzoternih, tako i ezoternih.

Shvatanje i opažanje ovog znanja u svim njegovim aspektima je dio učenja, spoznaje, onih koji su dio naše kulture i koji su stoga ONA.

Pojedinac

U našoj ezoternoj filosofiji pojedinačno ljudsko biće se smatra neksionom. Tako imaju i akauzalnu i kauzalnu prirodu, i tako posjeduju, ili su prožeti određenom količinom akauzalne energije, i koja akauzalna energija jeste ono što animira fizičku materiju, čineći je „živom“. U jednom smislu, psiha pojedinca daje sliku kako je nešto od ove energije prirodno manifestovano u nama, a ezoterna praksa poput naše Sedmostruke Staze – ili naše Rounwytha staze – su sredstva kojima racionalno možemo pojmiti i tako spoznati, i razumjeti i kontrolisati takve energije/sile, od kojih su neke arhetipske po prirodi, posmatrano egzoterno. [2]

Nadalje, neksion koji pojedinac jeste dio je matrice svih živih bića, ljudi, Prirode, Kosmosa. Odnosno, pojedinac je veza sa ostalim životom, zemaljskim i drugim, iako je ova veza uspavana i nerazvijena kod većine ljudskih bića. To jest, latentna sposobnost. Jedan od ciljeva mnogih Okultnih staza – bilo da su određene kao Staza Lijeve Ruke ili Staza Desne Ruke – jeste da pojedinca učine svjesnim te veze koja jesu, da je otvore i razviju, tako su i određene ezoterne tehnike razvijene sa ciljem da pokušaju to da postignu, a gdje se Inicijacija često smatra početkom tog Procesu. Naše tehnike koje vode do toga da se otvori i razvije taj unutrašnji neksion uključuju Uloge Uvida,

adversarijalnu praksu Najnera, rituale stepena (posebno Unutrašnjeg Adepta i Camlad Ritual Ambisa) i sticanje vještina razvijenih tehnikama poput Zvezdane Igre i Ezoternog Napjeva.

U ezoternim terminima ovo znači da smo mi, O9A, zainteresovani za:

(1) I Vird i sudbinu. Odnosno, i za razvoj naših Inicijata i Adepta (njihove sudbine) i za razvoj Aeona, te stoga i za to kako se pojedinac odnosi prema tim energijama/silama koje su iznad pojedinca i koje na njega utiču do kompletiranja uspješnog Prelaska Ambisa odakle izranjaju sa mudrošću; odnosno sa spoznajom, vještinama, razumijevanjem i iskustvom dovoljnim za sinhronizaciju sa, i kasnije manifestaciju, Virda.

(2) I sinisterno i numinozno – sinisterno-numinozno. Odnosno za spoznaju, iskustvo, razumijevanje oba i napredovanje iznad, kao i življenje koje uključuje Realnost iznad takvih očitih suprotnosti.

U praktičnom smislu, ovo znači da pojedinac sebe vidi kao takvu vezu, uravnoteženu između sledećeg: (1) njegove sopstvene prošlosti; (2) prošlosti njegovih sopstvenih predaka; (3) prošlosti Prirode; (4) prošlosti Kosmičkog života; i između prošlosti i budućnosti svih emanacija bića. Dio ove percepcije ima prirodu Aeona i tako su oni sami dio postojećeg Aeona, postojeće uprisutnjenje energija Virda na Zemlji. Ova percepcija potom može – prema njihovoj novo-otkrivenoj i shvaćenoj ličnoj prirodi/karakteru – omogućiti pojedincu da izabere put življenja koji nadalje pomaže njihov lični razvoj i koji im omogućava da uprisutne akauzalne energije kako bi uticali na ono što je Aeonsko, sa takvim načinima života koji uključuju (često povučene) Okultnog Adepta, Rounwythe, klana/plemena/ adversarijalnog Niner-a, i Balobiana.

Shvatanje

Posjedujući takvu percepciju pojedinac razumije kauzalne oblike i ezoternu praksu kao sredstvo, i to sredstvo koje je i individualno i Aeonsko. Odnosno, kao sredstvo koje može da pomogne njihovom ličnom razvoju, kao što može da im omogući i da učestvuju u Virdu te tako učestvuju i u promjeni, razvoju, evoluciji samog života, kako ovog manifestovanog u našem postojećem domu, terra firma, tako i onog drugdje u Kosmosu.

Druge ezoterne grupe, posebno LHP, ih ne upoznaju sa ovakvim shvatanjem i stoga ne mogu ponuditi priliku takvog učešća u Virdu, budući zainteresovane, kao što te LHP grupe i jesu, za gafove poput „deifikacije sopstva“ i ovjekovječenje primitivnih ljudskih načina i vjerovanja poput onog „moć je pravo“.

U smislu kauzalnih oblika, postoji inicirano shvatanje da ono što je za ljudska bića ezoterno, evolutivno – ono što uprisutnjuje akauzalnu energiju i stoga Život – jeste unutrašnja a ne spoljna promjena. Odnosno, da nijedan kauzalni oblik, ne-Okultna praksa, ne proizvodi niti može proizvesti Aeonsku promjenu iako takvi oblici, takve prakse mogu ponekada dati rezultat kod nekoliko pojedinaca u vijeku koji su, kroz pathei-mathos, postigli određeni uvid i shvatanje i stoga postali izmijenjena, više evoluirana, ljudska bića.

Ili, izraženo drugačije, promjene stvorene kauzalnim oblicima – ratovima, revolucijama, carstvima, nacijama i putem sredstava kakva su politika ili društvene reforme, ili vlade – su prolazne, i ne utiču, kroz vjekove, na ljudska bića kao masu. Jer ljudi su ostali i ostaju u osnovi isti; prilično primitivna bića, zavisna od i u rospstvu apstrakcija, svojih emocija, arhetipskih sila, nikad ne razvijajući svoje latentne sposobnosti, nikad ne ispunjavajući svoj kosmički potencijal, sa svega nekoliko rijetkih ljudskih bića koja su postigla mudrost.

Upravo zato i inicijatorske Okultne grupe i redovi naše vrste i postoje – da manifestuju i održe takvo shvatanje kroz vjekove; da proizvedu i ohrabre, kroz vjekove, Aeonske promjene, i da razviju, evoluiraju ljudska bića sredstvima Okultnih Umjetnosti i to na jedini efektivan način: iznutra; ezoterno; promjenom njihovog karaktera, njihove prirode.

Upravo zato i insistiramo na ličnoj spoznaji, na unutrašnjoj alhemijskoj promjeni; na pojedincima koji uče iz praktičnih iskustava, i sinisternih i numinoznih, i egzoternih i ezoternih. Zato smo i organizovani kako jesmo, kao srodničke porodice i neksioni, kao srodnički kolektiv, i kultura sa ezoternim i usmenim tradicijama. I zato i imamo dugoročan pogled i na egzoterne i na ezoterne stvari – jer naša je perspektiva vjekovna, Aeonska.

Red Devet Uglova

ONA stoga nije neki „kauzalni oblik“ već je prije vrsta neksiona; skup ljudskih bića povezanih kroz periode kauzalnog vremena na određene načine koji, budući srodni i egzoterno i ezoterno održavaju i šire njihovo akauzalno uprisutnjenje kroz duge periode kauzalnog Vremena. Kauzalni

oblik je samo to; napravljena, beživotna stvar, alat. Nekcion odiše Virdom, i živ je, tip je živog entiteta, bilo da je taj entitet pojedinac ili skup razvijenih pojedinaca manifestovan kao ezoterni Red.

Ezoterni Red sa aeonskom perspektivom proizvodi i unutrašnju i spoljašnju promjenu na afektivan, sinisterno-numinozan način. Odnosno, mi ne mijenjamo samo ograničen broj pojedinaca, lično, individualno putem naših Okultnih Umjetnosti kroz duge periode kauzalnog Vremena, već isto tako – jer odišemo Virdom – direktno i indirektno utičemo i na druge, (kojih je) više po broju nego što je broj naših Inicijata, samim našim postojanjem, našim etosom, našim metodama, našom filosofijom, našim mitom tako da neki npr. usvajaju i prilagođavaju neke naše prakse, nešto od naših Okultnih Umjetnosti, nešto od naše ezoterne filosofije.

Tako, takav ezoterni Red kakav je ONA izaziva evolutivnu, sinisterno-numinoznu promjenu kod nekih koji su pod takvim uticajem, bilo da oni to znaju ili ne, i bilo da oni to pokušavaju sakriti od sebe i drugih ili ne.

Kako sam i napisao u drugom skorašnjem eseju:

„Mi rastemo i rasli smo sporo, kako i priliči našoj Aeonskoj perspektivi. Sporo kroz lični kontakt, lično poznanstvo, zakletve dužnosti i lojalnosti zasnovanim na našem kodu časti ... To znači da smo nešto poput velike, rastuće, nekonvencionalne porodice, čiji su odnosi i rođaci rasprostranjeni po Zemlji, i koji – za razliku od mnogih velikih prirodnih porodica – posjeduju zajedničku, nadličnu, sorhu i kulturu.

Prirodno, kao i u svim porodicama, ponekad ima i svađa, jer ponekad mladi sin ili ćerka napusti dom da bi usvojio drugu kulturu ili nijednu. Ali ipak, velika porodica ostaje zajedno, zbog naše kulture, naših tradicija, naših praksi, naših Okultnih mogućnosti i sposobnosti, naših vrlo dugoročnih ezoternih ciljeva.

To je jedan razlog zašto su mnogi od naših ljudi bili sa nama, dio naše porodice deset, dvadeset, trideset godina i više, i zato smo polako porasli asimilujući njihove prijatelje, njihove sinove, ćerke, rođake, kolege. I zato smo regrutovali, i još uvijek ih regrutujemo i nastavimo to da činimo na staromodan način.“

Anton Long

123 gfajena

Red Devet Uglova

[1] Za nas, kultura podrazumijeva pet važnih kvaliteta, a to su: (1) empatija; (2) instinkt za odbojnost prema trulosti; (3) sposobnost razuma; (4) pathei mathos; i (5) živa usmena tradicija. Upravo su to kvalitete koji nas ne samo razlikuju od životinja – i Homo-Hubrisa – ovdje na terra firma, već nam, što je važnije, omogućavaju da svjesno izmijenimo, razvijemo sebe same, i tako učestvujemo sopstvenoj evoluciji kao bića.

Za nas, kultivisanje i razvoj empatije je Mračna Umjetnost, dio treninga Inicijata. Ova posebna Mračna Umjetnost je vještina koju rituali poput onog Unutrašnjeg Adepta razvijaju. Pogledajte, na primjer, ONA tekst „Mračna Empatija, Adeptstvo, i Sedmostruka Staza ONA“

U pogledu „instinkta za odbojnost prema trulosti“ pogledajte ONA tekst „O Redukciji kao Umjetnosti“

[2] Vrlo osnovni pregled kauzalnog i akauzalnog dat je u ONA tekstu „Kratak Vodič za Ezoternu Filozofiju Reda Devet Uglova“

Sedmostruka Staza je u osnovnim crtama dat u „Metod i Tradicija Sedmostruke Staze“, sa pregledom u „Kompletnom Vodiču za Sedmostruku Stazu“, a koji je pregled sadržan i u ONA pdf kompilaciji The Requisite ONA (51 mb), koja još sadrži i kopije svih neophodnih tekstova, uključujući Naos. Takođe pogledajte pdf kompilaciju Enantiodromia – Sinisterni Neksion Ambisa u kom se govori o Prelasku Ambisa.

Rounwytha trening se pominje u našem tekstu: Rounwytha Staza: Naš Sinisterni Ženski Arhetip

[3] Pogledajte tekstove poput „De-evolutivna Priroda - Moć je Pravo“ (Might is Right)

Pathei Mathos i Inicijatorska Okultna Potraga

Pathei Mathos

Pathei Mathos je termin – prilagođen iz Myatt-ove filosofije Numena – koji smo mi, Red Devet Uglova, uveli u okultizam prije nekoliko godina kako bismo opisali određeni unutrašnji (alhemijski, ezoterni) proces, kako individualni tako i Aeonski. Kao što se to dogodilo i sa nekim drugim terminima, koje smo uveli prije nekoliko decenija, tako je i ovaj korišten i koristi se, i pogrešno primjenjuje, od strane drugih, u Okultnom i ne-Okultnom kontekstu.

Stoga, kako izgleda da postoji neko pogrešno shvatanje šta se podrazumijeva pod terminom pathei-mathos, i šta on implicira u Okultnom i ne-Okultnom kontekstu, neko pojašnjenje termina je sasvim na mjestu. Kako je Myatt objasnio – $\pi\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota\ \mu\acute{\alpha}\theta\omicron\varsigma$ – je grčki termin (koji je upotrijebio Eshil u Agamemnonu) koji može biti interpretiran na razne načine u smislu učenja iz nedaća ili da mudrost nastaje iz lične patnje, i/ili da je lično iskustvo izvor prave mudrosti.

Sve ovo, spojeno zajedno, imputira pravi ezoterni smisao i pravu O9A upotrebu termina, a koja se sastoji u tome da mudrost [1] – jedan cilj Adepta [2]; sticanje pravog, uravnoteženog razumijevanja; otkrivanje/objelodanjivanje Realnosti – ima svoje porijeklo u kombinaciji: a) lične patnje; b) učenja iz nedaća; c) razvoja određenih okultnih vještina i d) praktičnog ličnog iskustva. Odnosno, da se sva ova različita iskustva podrazumijevaju pod našom upotrebom termina, te su stoga, sva ta iskustva neophodna za unutrašnju ezoternu promjenu u samom pojedincu. Ne samo „lično praktično iskustvo“; ne samo Okultne vještine, i ne samo „učenje iz nedaća/izazova“; već i jednako važno učenje iz lične patnje; iz žalosti, teške traume (fizičke ili emotivne), ličnog gubitka, i susreta (ili iz više takvih susreta) sa iminentnom mogućnošću sopstvene smrti.

Iz toga, iz takvog pathei-mathosa, nastaju određena intezivna lična osjećanja, određeni uvid, i odatle, kod mnogih pojedinaca određena spoznaja – sebe samog, i koliko konačno, i mikrokosmičko jeste pojedino ljudsko biće i koliko je krhko ljudsko tijelo. U suštini, pojedinac je stavljen u kontekst i, ukoliko posjeduje određeni potencijal, određeni karakter je promijenjen tim iskustvima – učenjem iz njih. Naravno, neka ljudska bića što obitavaju na planeti Zemlji, u nedostatku određenog potencijala, posjedujući sasvim drugačiji karakter, se ne mijenjaju, ne uče iz pathei-mathosa. To hoće reći da pathei-mathos testira, bira, otkriva i može odgojiti (iznjedriti) neki drugačiji tip čovjeka.

U tom smislu, on je bio i jeste korisna ezoterna tehnika, nova vrsta Ezoterične Umjetnosti. To je jedan razlog zašto ONA posjeduje takve tehnike poput Uloga Uvida, rituale stepena poput Unutrašnjeg Adepta; egzoternu, adversarijalnu – jeretičku i amoralnu praksu; teške fizičke izazove. Tako da pojedinci mogu sebe testirati ili biti testirani i mogu patiti, mogu izdržati teškoće i trijumfovati ili pasti; mogu odbaciti pretvaranja i spoznati sebe onakvim kakvi jesu; i mogu steći neophodnu ezoternu, Aeonsku perspektivu sebe kao krhkih smrtnih nekcionara.

Jer ono što pathei-mathos kao Ezoterična Umjetnost radi, i što je radio, i što može učiniti jeste da omogući pojedincu da spolja doživi i da se iznutra suoči i sa sinisiternim i sa numinoznim, „svjetlošću“ i „tamom“ te da tako nauči – ili ne uspije da nauči – iz takvih iskustava, unutrašnjih i spoljnih. Zato su Okultni, inicijatorski, metodi poput Sedmostruke Staze i Rounwytha Staze izvorno i nastali i zato i postoje, jer daju kontekst, živu tradiciju (predački pathei-mathos/„vođstvo“) i formiraju isproban i testiran put ka cilju pozitivne evolucijske, individualne promjene, i ka cilju sticanja mudrosti.

U nedostatku takvih metoda, uopšte postoji ili neuspjeh ili, mnogo češće, zabluda postignuća. Jer samo je nekoliko, ako iko, od onih što pokušavaju da koriste pathei-mathos kao Ezoteričnu Umjetnost – bez tako izgrađenih metoda – ikad: a) voljno ili nevoljno iskusilo iminentnu mogućnost sopstvene smrti; b) pretrpjelo tešku traumu (fizičku ili emotivnu); i voljno, radi testa, odvelo sebe u dimenzije numinoznog, nasuprot onima koji su zadovoljni sobom i svojim ponosnim egom do te mjere da se pridržavaju primitivizma onog „moć je pravo“ (Might is Right) i vjeruju u takve stvari kakva je visokoparna izjava Ja zapovijedam silama ili „Ja mogu ili Ja ću zapovijediti silama ...“

Tako oni ostaju neuravnoteženi, nepotpuni, daleko od mudrosti i nikada nisu – kroz πάθει μάθος – spojili ἀρετή sa svojim ὕβρις i tako odveli sebe mnogo dalje od oba ta obmanjivača.

Zato i ova naša posebna tehnika – pathei mathos kao Ezoterična Umjetnost – ima dvije odvojene faze, konvencionalno predstavljene postignućem Unutrašnjeg Adepta i potom uspješnim prelaskom Ambisa.

Time se ne želi reći da su tako strukturisane metode poput Sedmostruke Staze i Rounwytha Staze jedina sredstva i putevi do mudrosti, kako mi razumijemo i cijenimo mudrost. One su se samo pokazale efikasnim u osposobljavanju pojedinaca da postignu taj tercijarni cilj, tu treću fazu; učinkovitost koja se može cijeniti kroz ličnu spoznaju takvih pojedinaca, kao i kroz njihova kreativna ispoljavanja, bila ona Okultna, ili filozofska ili lična, ili u slučaju nekolicine pojedinaca muzička/umjetnička, ili pak naučna [3], ili pedagoška.

Inicijatorska Okultna Potraga

Unutrašnji Adept, kako je sada dobro poznat dijelom zahvaljujući dostupnosti takvih tekstova kakav je NAOŠ – je faza, etapa, ponavljanje², naše inicijatorske Okultne Potrage, u kojoj spoljašnje ustupa mjesto unutrašnjem; gdje lična sudbina može biti otkrivena i gdje je određena unutrašnja spoznaja, i samim tim ravnoteža, stečena. Unutrašnja spoznaja, ravnoteža, je slična, iako ne identična, individuaciji kako ju je opisao Jung. Spoznaja koju novi Unutrašnji Adept nosi sa sobom kroz svoj život i koja čini, kad se ponovo susretne sa profanim svijetom nakon nekih tri mjeseca (ili više) provedenih u samoći, da se osjeća pogubljeno, donoseći, kao što ovakav osjećaj i čini kod mnogih, osjećaj nepripadnosti sadašnjosti, već prije nekoj daljoj prošlosti ili nekoj daljoj, i priželjkivanoj, budućnosti.

Ali ova spoznaja – dijelom stečena kao rezultat mjeseci provedenih u samoći, u izolovanim i divljim mjestima, a obično i češće stečena polako i postepeno tokom narednih mjeseci – sama po sebi nije mudrost, budući više lične prirode kakva i jeste. Odnosno spoznaja njihovih osjećanja, njihove veze sa Prirodom; stvari koje sada rade jer tako i žele; da stvaraju, da manifestuju, ili možda objasne. Dalje od ovog je Ritual Ambisa, kom prethodi – kod onih što prate sinisternu Inicijatorsku Stazu – dugo i praktično angažovanje sa numinoznim; odnosno, kod onih što slijede numinoznu Inicijatorsku stazu – dugo i praktično angažovanje sa sinisternim. Odnosno, tome prethodi iskustvo, i živjeći u periodu od nekih tri i više godina, numinozno-sinisterni aspekt, praćen integracijom tog aspekta i nastavak dalje – ponovo, u praktičnim terminima – od lične mješavine tih rezultata, odlazak dalje od onog čiji je Ritual Ambisa integralni dio.

Ovo iskustvo, ovo življenje načina života, od bar tri godine, očevidno opozitnog od prvobitno izabrane staze [4], je vrlo lako u teoriji ali prilično teško i testirajuće u praksi, podrivajući i uništavajući, kako to i mora činiti, sliku o sebi – osjećaj Sudbine, sopstvene važnosti, ponosa – čijem je otkrivanju pomogao Ritual Unutrašnjeg Adepta, a kog je potom Unutrašnji Adept godinama težio da manifestuje i uprisutni. Ovaj novi vid spoznaje, na primjeru onog što prati inicijatorsku stazu, je o drugima, o empatiji, o vezama (connexions) koje ih spajaju, iznad njih samih ka Životu i ka drugim ljudskim bićima, ka Prirodi, ka Kosmosu. O afektivnoj (akauzalnoj) i efektivnoj (kauzalnoj) promjeni.

Ritual Ambisa, kako je prikazan u Camlad Ritualu³ sa svojom mračnom jednostavnošću, svojim stanovištem, svojim opasnim uslovom pritvora za cijeli lunarni mjesec – je mjesto na kom se stari pathei-mathos od prije i nakon Rituala Unutrašnjeg Adepta spaja sa novim pathei-mathosom iz poslednjih tri ili više godina. Jer kandidat nema šta drugo da radi sem da mozga nad tim stvarima, i da pokuša i jednostavno bude, da bude ono što jeste i što je oduvijek bio – jedna mikroskopička veza koja lebdi između kauzalnog i akauzalnog Vremena. U dodatku, krucijalno je važno i neophodno, da kandidat implicitno mora vjerovati nekome; povjeriti mu hranu i vjerovati mu da će otkriti da je njegov lunarni mjesec izolacije završen. [5] Zapravo, njegovo povjeravanje sopstvenog života nekom drugom tokom cijelog lunarnog mjeseca.

Zaključak – Odgoj Nove Rase

Svo ovo skupljanje iskustva, pomoću Ezoteričnih Umjetnosti i putem Umjetnosti pathei-mathosa, je teško i zahtijeva određeno kauzalno vrijeme, nalaže decenije, i nužno uključuje ne samo ekseatična⁴, adversarijalna i Okultna iskustva, već takođe i učenje iz lične patnje; iz žalosti, teške traume (fizičke i/ili emotivne), ličnog gubitka, kao i susret (ili više susreta) sa iminentnom mogućnošću sopstvene smrti.

Stoga, pokažite mi nekoga koji tvrdi da je mudar, koji tvrdi da je otišao dalje od etape Adepta, a koji je mlađi od određenog doba, a koji nije pretprio žalost, tešku traumu (fizičku i/ili emotivnu), lični gubitak, i susret (ili više susreta) sa iminentnom mogućnošću sopstvene smrti, i ja ću vam pokazati lažova, prevaranta, šarlatana, pozera ili nekog toliko zaludenog da zapravo vjeruje u fantaziju koju je za sebe, a možda i druge, sam stvorio.

Protivno tome, ne može svako ko je stariji od određenog doba i koji tvrdi da slijedi ili koji je zapravo i slijedio Inicijatorsku Okultnu Potragu biti mudar, ili čak biti Adept. Jer mudrost je jako rijedak sudbinski (Virdom dat) dar – očigledan iz same ličnosti, života i djela zrelog pojedinca – ili je rezultat nečijeg uspješnog višedecenijskog praćenja inicijatorske Okultne Potrage do njenog egzaltiranog kraja, do uspjeha opet vidljivog kroz život, ličnost i djela samog pojedinca [6]. Oba tipa – i oni Virdom darovani i oni koji su je stekli Okultnim, alhemijskim sredstvima – su preteče nove ljudske rase i, iz ove rase, ovog novog odgoja - nove ljudske vrste.

Onih Virdom darovanih ima možda oko tri po vijeku, uprkos onome što profani žele da vjeruju. Onih koji je stiču, za sebe, ima možda tek malo više od tog malog broja, po vijeku. Upravo zato takve inicijatorske Okultne Staze, i Ezoterična Umjetnost pathei-mathosa i postoje, da stvore, da odgoje više i više takvih bića u konstantno rastućem broju.

Put, sredstva do mudrosti postoje: ali do sada su ljudi pokazali malo sklonosti da taj put slijede, da ta sredstva koriste, preferirajući, kao što to očito i čine, lakoću u odnosu na težinu, živote samozavaravanja, potčinjenosti kauzalnim apstrakcijama i ropstvo njihovim niskim željama i/ili drugima.

Anton Long

Red Devet Uglova

123 gfajena

Bilješke:

[1] Pod terminom mudrost ne podrazumijeva se samo standardna definicija iz rječnika – uravnotežen lični sud; posjedovanje razboritosti – već i stariji smisao poznavanja paganskog, Okultnog načina postupanja sa živim bićima, ljudskom prirodom, i u vezi Prirode i „nebesa“. Naime, posjedujući određene sposobnosti, poput ezoterne empatije, poznavanja samog sebe; posjedovanja Aeonskog znanja; te stoga poznavanja Stvarnosti iznad, i bez, svih kauzalnih apstrakcija.

[2] Drugi cilj je besmrtnost, koja za nas predstavlja novo postojanje u akauzalnom.

[3] Pod naučnim se podrazumijeva i ono naučeno i poduzeto pedantno, nepristrasno istraživanje neke specifične oblasti u periodu od nekoliko godina.

[4] PDF kompilacija Enantiodromia – Sinisterni Neksion Ambisa daje neke opšte smjernice za takav način života

[5] Ovo povjerenje, budući da se radi o usmenoj tradiciji, namjerno je izostavljeno iz detalja rituala objavljenog u gore pomenutom tekstu.

[6] Kao što smo tokom godina mnogo puta naglasili – i kao što Kod Časti našeg Reda zahtijeva – mi, naša vrsta sudimo o osobi po, i samo po, osnovu ličnog poznavanja njih i njihovih djela, i to poznavanja koje se proteže kroz određeno kauzalno vrijeme. Sve ostalo znak je mundanosti.

1 Prema ONA rječniku, Ženska tradicija ili princip koji čini osnovu unutrašnje (Ezoterne) ONA staze te je stoga jedan od suštinskih principa na kom je ONA zasnovana. Ta tradicija je osnov našeg novog sinisternog ženskog principa.

2 Iteration – sinonimno fazi (prim. prev.). Predstavlja izraz prirodne promjene, evolucije - Iteracija

3 Tradicionalnija verzija Rituala Ambisa koja potiče od Camlad Rounwytha saveza, koji prethodi ONA. Novija verzija, nastala nakon formiranja ONA, objavljena je u NAOS-u. – prim. prev.

4 Exeatic – Po ONA rječniku termina, otići dalje i prekršiti ograničenja postavljena i propisana od strane profanih, kao i od sistema koji odražavaju ili manifestuju etos profanih – poput vlada i zakona onog što je nazvano „društvo“

Staza Adepta i Sinisterno-Numinozno

Postoje dvije stvari koje se tiču Reda Devet Uglova za koje se može reći da izražavaju naš *raison d'être*, i koje su neki ljudi izgleda previdjeli, u zadnjih godinu i nešto sa svom pričom i pometnjom, i nerazumijevanjem u vezi sa kolektivom i adversalnom, potpuno sinisternom, individualnom akcijom.

Prva je da je naš primarni cilj da izrodimo i razvijemo, novu vrstu ljudskih bića i da takva bića uspostave nove načine življenja za njih same. Druga je da mi sada jesmo i oduvijek smo bili ezoterično udruženje.[1]

Prvo znači da mi posjedujemo Aeonsku perspektivu, iznad života individue. Da mi razumijemo postizanje naših ciljeva i težnji u smislu dugog trajanja kauzalnog Vremena, vjekovima i više. Da znamo da je mijenjanje običnog čovjeka u onog od naše vrste sporo, teško, testirajuće, proces koji uključuje stvari kao što su egzotično iskustvo, praktični izazovi i pathei-matos kao i oživljavanje i sinisternog i numinoznog. Tako naša vrsta razvija svjesnost i znanje o sebi kao neksionu balansiranom između kauzalnog i akauzalnog, i to da posjeduju u njima- latentno, onda otkriveno, onda razvijeno, a onda proživljeno sinisterno numinozno. Jer je takvo znanje, a zatim i življenje sinisterno-numinoznog suštinski dio razvoja, odgoja, nastanka naše nove vrste.

Drugo znači da ne samo da posjedujemo određene Ezoterične Umjetnosti, određene sposobnosti, određene Okultne metode i tehnike, kao i ezoteričnu usmenu tradiciju, već i da je jedan od naših zadataka da regrutujemo detaljne individue i da ti inicijanti počnu pratiti Stazu Adepta, jer i iz iskustva znamo da je takav praktični i Okultni put najefektivniji u proizvodnji nove rase ljudi.

Tako ono što je težilo da se previdi- posebno od strane onih koncentrisanih na upotrebu spoljnih kauzalnih formi i na neposrednu akciju- jeste potreba da se bude, postane, živi, uči iz, sinisterno-numinoznog, i važnost koju pridajemo Stazi Adepta.

Staza Adepta

Staza Adepta- put naših Adepta- je manifestovan i u našem novijem Sedmostrukom Putu i u našem tradicionalnijem Putu Rounwytha.

Staza Adepta je drugačiji način života, uključuje posvećivanje koje traje čitav život, tako da naši Adepti uvijek osjećaju i znaju kako su drugačiji od većine drugih ljudi. Drugačiji u smislu ličnog karaktera, u smislu sposobnosti; u smislu znanja; u smislu iskustva; u smislu osjećanja, ciljeva, težnji. I takođe u smislu toga kako – čak i sada u ovom Aeonu gdje je ljudska komunikacija većinom verbalna, pisana i izgovorena- su u mogućnosti da komuniciraju sa onima od svoje vrste i često sa drugim ljudima ne koristeći riječi.

Ova naša komunikacija nije samo korišćenje ONA – govora i ezoteričnog jezika ili dva- kao što je Zvezdana Igra [2] – nego i rezultat upotrebe i razvijanja Okultnih sposobnosti i umijeća kao što je ezoterična-empatija a time i postojanje empatom, i posjedovanje talenata kao što je predviđanje. Te vještine i talenti su muliebralni [3] i takav razvoj i posjedovanje i upotreba takvih muliebralnih kvaliteta predstavlja numinoznost u čovjeku, i to uprisutnjenje je neophodno za taj sinisterno-numinozni balans koji jeste jedan od ciljeva Adepta, da kultiviše i živi.

Ovi kvaliteti- i tip karaktera, tip osobe koja ih njeguje- su oni koji manifestuju Adepta i označavaju nas kao upadljivo drugačijima u odnosu na većinu koja primjenjuje na sebe, ili svoja vjerovanja, određene termine koje smo mi na mnogo načina putem našeg življenja definisali i redefinisali.

Naš put je prije svega ezoteričan i stoga se bavi navedenim: (1) virdom- numinozno-arhetipski; (2) jednom vrstom učenja koja uključuje umjetnosti ljudske kulture, Okultne umjetnosti i pathei-matos Okultnog i ezoteričnog iskustva; (3) razvojem određenih sposobnosti kao što je ezoterična- empatija; (4) sinisterno-numinoznim

Tako, naši Adepti su ezoterični i kada mijenjaju oblik ili žive u svijetu običnih ljudi, kada upuštaju u egzeatična iskustva ili preduzimaju Ulogu Uvida. Ezoterični ne samo u smislu bivanja tajanstvenim, već i u učenju, razvijanju ezoteričnih vještina i u posjedovanju određene perspektive u njima, određenog znanja, koje smiješta njihove živote i djela u virdonosnu, Aeonsku, a time i Kosmičku perspektivu.

Sinisterno-Numinozno

Termin sinisterno-numinozno je korišćen od strane nas- dio je našeg ezoteričnog ONA govora- da opiše živo jedinstvo iznad apstraktne, beživotne, podjele i dijalektike kontrastnih apstraktnih/ idejnih suprotnosti. Podjelu koja je najočiglednija u lažnoj dihotomiji „dobro“ i „zlo“ , i podjelu koja

nije toliko očigledna denotatumu a time i u Magijanskim religijama sa njihovim bogom, prorocima, skriptama, i u okultizmu i religijama koje devoluiraju oko imenovanih „božanstava“. [4]

Kao što je pomenuto gore, poznavanje a zatim življenje sinisterno-numinoznog je esencijalni dio razvitka, uzgoja, pojave naše nove vrste, bilo da individua prati tradicionalni Okultni put Adepta ili koristi naše novije čarobnjaštvo na način plemena/klana i način usamljenog hermite i 09A operativca (Najnera).

Takvo znanje i življenje sinisterno-numinoznog i lično učenje, pathei-matos, je sredstvo da se zna, bude, živi, prirodna ravnoteža, Život, iznad apstraktnih suprotnosti i svih apstrakcija, i ovaj prirodni, virdonosni, kosmički balans jeste ta suština našeg novog tipa ljudskog bića, i čini nas i označava kao odvojenu rasu, koja se prilično razlikuje od Homo Hubrisa i svih drugih manifestacija ljudskog života na ovoj planeti. To što je neophodnost ovog znanja, življenja, ovog tipa učenja bila zanemarena ili zaboravljena od strane mnogih zainteresovanih za Red Devet Uglova, je u isto vrijeme zanimljivo i indikativno.

Iskusiti, živjeti, sinisterno-numinozno i zatim učiti iz ovakvog življenja je lakše za Adepta nego za one koji koriste naše novije čarobnjaštvo, zbog toga što Adept ima struktuiran put koji slijedi određene okultne rituale i često ima, više nego što je slučaj da nema, vođstvo od strane nekoga od naše vrste „koji je bio tamo, koji je radio to“.

Kada govorimo o putu Adepta, iskustvo, i zatim lično iskustvo koje se ne može izraziti riječima, o ovom živom jedinstvu jeste svrha Kamladskog rituala Ambisa [5] i življenja koje mu je prethodilo i formi koje su dio treninga Adepta. Dio ove lične spoznaje je spoznaja o virdu i stoga o Aeonskoj perspektivi koja nadilazi ličnu sudbinu; spoznaja, iskustva koja pokreću, koja razvijaju individuu daleko iznad pokušaja deifikacije ega, sebe i iznad Hubrisa, arogancije, poziranja, nedostatka iskrenosti prema sebi i samozavaravanja, što su sve osnove Magijanskog Okultizma, bez obzira da li je taj okultizam opisan kao RHP, LHP ili nekako drugačije.

Ovo može biti izraženo na uprošten, egzoteričan način, s tim da ovaj egzoterični izraz daje uvid u to kako oni koji koriste put klana ili put nezavisnog ONA operativca mogu otkriti, a zatim živjeti sinisterno- numinozno [6]. Ukratko, naša Okultna vrsta, naši Adepti imaju: (1) vrstu paganskog znanja i razumijevanja prirodnog svijeta [7] , (2) određenu osjetljivost i empatiju, cijene takve muliebralne kvalitete kod drugih, a time cijene, i razumije ženu i njen potencijal; i (3) određenu kulturu , gdje se pod kulturom misli na manifestovana umijeća života putem življenja po našem kodu rodne časti, imajući živu (a time i numinoznu) tradiciju, samokontrolu, iskrenost prema sebi, i

određeno naučeno znanje o Umjetnostima, književnosti, i muzici kulture njihovih predaka, i imaju svevažno znanje o sebi kao neksionu između kauzalne prošlosti, njihovog sadašnjeg kratkog života, i virdonosne budućnosti koja će postojati nakon njihove kauzalne smrti.

Time jedan egzoterični, stari, arhetip koji još uvijek korisno izražava nešto od sinisterno-numinoznog za one muškog roda je hrabri ratnik iz priča kao što je La Morte d'Arthur ali gdje supra-personalni „numinozni“ element nije religija Nazarećana već prije naš kod rodne časti ili nešto slično. Ili, ako neko želi moderniji, jeretičniji, i nešto tačniji (ali i dalje nekompletan, nesavršen) arhetip, postoje ratnici Waffen-SS-a, i ono šta su oni bili, naravno, prije nego su propaganda i laži o njima ih napravili onakvim kako se vide danas[8].

Anton Long

Red Devet Uglova

123 yfayen

Bilješke

[1] Kao što sam već negdje pomenuo, pod ezoteričnim se misli ne samo na standardnu definiciju datu u Oxford English Dictionary, koja glasi:

„Od grčke riječi ἑσωτερικ-ός. Filozofske doktrine, rasprave, načini govorenja. Napravljen za, ili se odnosi na, uski krug naprednih ili privilegovanih učenika; saopštena, ili razumijevana od strane inicijanta isključivo. Time za učenike: koji pripadaju unutrašnjem krugu, koji su priznali ezoterična učenja.”

nego se i od važnosti odnosi na Okultne Umjetnosti i prožet je određenom misterijom i odiše sinisternim, ili numinoznim, ili onim što mi nazivamo “sinisterno-numinozno”, i u ovom kontekstu pod Okultnim se misli na ono iznad mundanog, iznad jednostavne uslovljenosti kauzalnim, a time i iznad konvencionalnog kauzalnog-znanja.

[2] Za osnovni tekst o Zvezdanoj Igri, pogledati u ONA Zvezdana Igra arhivu, trenutno dostupnu (Decembar 2011) na <http://nineangles.wordpress.com/about/star-game-archive/>

[3] Kao i mnoge termine, i ovaj koristimo u preciznom i ezoteričnom smislu.

Pod muliebralnim mislimo na ono što se tiče ili se odnosi na etos, prirodu (fizis), Prirodne sposobnosti žena. Od latinske riječi muliebris.

[4] Pogledaj, na primjer, tekst Denotatum- ezoterični problem sa riječima, i vidi pdf kompilaciju Marcheryre Rhinings.

[5] Ritual Kamlada je dat čitav u pdf kompilaciji Enantiodromia- Sinisterni Nexion Ambisa.

[6] Neke praktične uputnice kako da se živi sinisterno-numinozno su date u Enantiodromia- Sinisterni Nexion Ambisa.

[7] Pod paganski ovdje se misli na znanje i cijenjenje prirodnog svijeta što je njemački za Rounwytha, za koje možete na primjer vidjeti Marcheryre Rhinings.

[8] Ovde je odličan lični primer Léon Degrelle. Čitanjem Léon Degrellea može se dobiti dobar i istinit pregled o Waffen-SSu, u njegovoj knjizi Campaign in Russia: The Waffen SS on the Eastern Front.

Znanje, Informacije i Otkrivanje Mudrosti

Znanje i informacije

Sa mog stajališta, i važnost i korisnost bezličnog „world wide weba“ za ezoterične grupe – za žive ezoterične tradicije – precijenjena je od strane mnogo ljudi. Sjećam se odrastanja u prekomorskim zemljama gdje nije bilo televizije i gdje su se vijesti primale pomoću radija na kratke talase, gdje je komunikacija sa prijateljima i najbližim komšijama značila ili preduzimanje mukotrpnog puta da ih lično posjetiš, kako je postojalo samo nekoliko telefona izvan velikih gradova, ili pisanje i slanje pisama te čekanje na odgovor. Novine, kada su bile dostupne, bile su generalno stare nekoliko dana.

Iako je to možda teško većini ljudi danas prihvatiti i shvatiti, ovo znači da osoba usvaja određen način gledanja na svijet i izvršavanja stvari. Lični način komunikacije često neizbježno uključuje i određeni trud te određenu količinu čekanja. Na primjer, mogu se sjetiti kako sam kasnije u jednoj drugoj prekomorskoj zemlji čekao sedmicama ili često i po nekoliko mjeseci da stigne knjiga. Tako je usvajanje znanja značilo pronalaženje i ispitivanja nekoga ko zna, ili posjećivanje (obično slabo opskrbljenih) biblioteka koje su bile udaljene, ili nabavku knjige iz najbliže knjižare (takođe često vrlo udaljene) i zatim često čekanje zato što knjiga nije bila na zalihama i morala je biti posebno naručena.

Jednom kada se takva informacija dobije, kada bude na raspolaganju, slijedi njeno učenje i proučavanje koje samo po sebi uzima određenu količinu vremena, praćeno naizmjenice periodima razmišljanja i često uživanja u novom znanju tako polako i sa trudom stečenom.

Postojao je i osjećaj da je osoba bila na dugom putovanju otkrivanja i da možda, ili čak vjerovatno, postoji više toga o određenom predmetu proučavanja „negdje vani“ – u nekoj knjizi ili knjigama, da se nauči od nekog drugoga ili pronađe u naučnoj literaturi.

Ovaj lični napor, ovo čekanje, da se nađe i ostvari znanje bilo je samo po sebi poučno i lično korisno; iako ponovo mnogo ljudi danas neće ovo shvatiti, niti će cijiniti ovaj stariji način; način koji je kroz

vijekove oblikovao osnove za tradicionalne ezoterične grupe i način koji sam promišljeno učinio dijelom Reda Devet Uglova.

Zbog ovoga, na primjer, smatram i oduvijek sam smatrao da je „world wide web“ sada, kao što je bio deceniju i nešto, te kao što će nastaviti biti u osnovi samo koristan, zgodan medij za ličnu komunikaciju, sredstvo širenja informacija među ljudima i koristan, pristupačan izvor informacija za naše ljude i druge. Sve ostalo – poput poticanja drugih, mogućnosti regrutacije nekolicine ljudi koristeći ovaj novi medij – je sekundarno i uvijek će biti.

Na primjer, od početka, u zadnje dvije decenije, kada su neki novi ONA MS-ovi napisani ili kada je usmena tradicija zapisana, pomoću ručnog pisanja na pisačkoj mašini, dobivena stranica ili stranice otkucanog papira morali su biti fotokopirani te su zatim cirkulisane pomoću poštanskih pisama ili su lično predane drugima.

Sada, danas, ova vrsta toka je korištena samo povremeno, sa mnogo naših novijih MSS koji su bili dostupni i koji su učinjeni dostupnima na našim ONA web stranicama, kao što je moj blog koji nije samo širio nove MSS-ove nego takođe povremeno članke, dajući moj lični pogled na određene stvari. Ali ono što je predstavljeno ovim novim medijom su informacije, ne znanje. Znanje nekih stvari – na što staroislandska riječ kunnleiku ukazuje – je intimno, opširno znanje i poznanstvo s tom „stvari“, budući da je informacija samo tvrdnja ili skup tvrdnji o nečemu.

Ili izraženo u nama sada bliskim pojmovima, znanje – kako ga mi shvatamo – je spiritualni dio života osobe, premda je informacija beživotna, kauzalna, vanjska forma. U okviru ezoteričnih, okultnih pojmova, znati predstavlja i učenje iz ličnog iskustva i stavljanje onoga što je naučeno u određen kontekst, koji je pojedinac na ličnom, unutarnjem i vanjskom putovanju, kroz određen način ili put, izabrao inicijacijom.

Stoga se dogodilo da mnogo ljudi ima ili se čini da prima zbunjujuće informacije – dostupne i prosljeđene putem medija „world wide weba“ – o znanju. To jest, oni su putem kompjuterskog monitora ili nekog drugog modernog sredstva pročitali ili pristupili nekim informacijama o, na primjer, ONA i pretpostavili su da „znaju“ nešto o ONA ili da imaju znanje o ezoteričnim temama pisanim od strane ONA, premda je sve što su oni učinili u tom pogledu donošenje pretpostavki ili oblika ličnog mišljenja o ovakvim stvarima, dok neki ljudi čak idu tako daleko da razvijaju mišljenja u odnosu na informacije koje je neko pretpostavio.

Značaj je u sakupljanju i otkrivanju ličnog znanja. Uzimanjem vremena, trudeći se, da bi naučili; da bi stekli opširno, lično znanje i zatim stavili to znanje u kontekst sopstvenog znanja i znanja drugih

koje osoba poznaje i cijeni lično ili koji imaju stečen ugled na temelju njihovih praktičnih iskustava i/ili njihovog stručnog znanja [1]. Značenje i znanje nije u informaciji; nije u mediju koji bi mogao biti korišten za prenos takvih informacija.

Stvarnost je takva da „world wide web“ podstiče uobražena, lažna i iluzorna „znanja“, ovakvu ubranu komunikaciju, kao i uobražen i lažan „ugled“ među nepoznatima – nešto što je posebno istinito u odnosu na prosljeđivanje poruka od različitih ljudi posredstvima nekih kratkotrajnih „foruma“ ili „diskusijskih grupa“ te sličnih stvari gdje oni koji ne znaju razgovaraju i raspravljaju se s drugima koji takođe ne znaju ili koji se prave da znaju nešto o onome u čemu nemaju ličnog iskustva i nisu proveli godine u savladavanju stručnog, opširnog znanja. Ukratko, „world wide web“, iako ima neke prednosti u omogućavanju pristupu informacijama, ima taj nedostatak da postaje medij kojeg biraju određeni Homo Hubrasi i koji ubrzava cirkulaciju bezukusnih, dosadnih, plebejskih mišljenja i pretpostavki [2].

Otkrivanje Mudrosti

Jedan od glavnih razloga za postojanje ezoteričnih grupa, klana, poput Reda Devet Uglova je da bude živo povezano spremište određene vrste znanja i da lično, direktno ohrabri neke individue da steknu kulturu i naviku učenja – praktično, naučno – i prema tome im omogući da krenu na tradicionalni način prema cilju otkrivanja i sticanja znanja i stoga mudrosti [3]. U procesu ovog kretanja naprijed, neki od ovih individua mogu se ili će se promijeniti i prema tome postati dio rase, jedni od naše vrste; doista, tokom gotovo četrdeset godina, ONA je imala određene uspjehe u stvaranju nekih takvih individua naše posebne vrste.

Sve što je „world wide web“ učinio – kao što su prije činili fotokopirani materijali poslani nepoznatim osobama – je omogućiti nam da predstavimo informacije, ako je moguće potaknuti neke ljude i pružio je priliku za to da upoznamo neke nama nepoznate. Prilika je pružena nekima od ovih nepoznatih za učenje, korištenje i primjenjivanje naših Ezoteričnih Umjetnosti poput Pahei-Mathosa, pomoću koje je nekolicina – samo nekolicina – pomogla sebi u postavljanju dijelom ONA-e i prema tome početku njihovog ličnog vođenog ezoteričnog putovanja u skladu s našim putem.

Neki su ili čak mnogi – koristeći „world wide web“ da rasprostrane svoja mišljenja i pretpostavke – izgleda dobili krivu predstavu takvih informacija i te prilike, te ONA razotkriva nešto o takvim osobama, posebno kada čestitaju sami sebi ili kada im čestitaju oni njihove vrste na njihovim uobraženim, iluzornim „znanjima“ pomoću kratkotrajnih aspekta nečega kao što je ograničeni „world wide web“.

Kao što sam napisao prije preko dvadeset godina:

„Put je elitistički. On ne pravi kompromise – on testira i iskušava pomoću raznih metoda i iskustava koja izgrađuju karakter, koja su gruba i nikad neće biti lako učiniti ih prihvatljivima većini ljudi i učiniti ih lakima za preuzimanje“

Pronalaženje mudrosti, ezoterčne i druge, podrazumijeva naporno putovanje koje traje decenijama i koje je popločano sa puno praktičnog, ličnog učenja i puno mračnih iskustava.

Anton Long

Red Devet Uglova

123 godina fayena

[1] Kako je spomenuto i drugdje, pod „stručnim“ smatramo i naučeno i preuzeto precizno, nepristrasno, istraživanje teme tokom perioda od nekoliko godina.

[2] Pojedinaac prepoznaje obilježja takve vrste Homo Hubrisa kao arogantne neravnoteže proizašle iz manjka pathei-mathosa, koji je znak manjka određenih okultnih vještina i toga da nikad nisu iskusili patnju, grubu traumu (fizičku i/ili emocionalnu), lični gubitak, niti susret (ili više susreta) sa prijetećom mogućnošću njihove sopstvene smrti, niti mare za iskušenjem tokom godina, na praktički način, spiritualno i sinisterno. Pogledaj, na primjer, Pathei-Mathos I Inicijatorska Okultna Potraga.

[3] Kako je spomenuto i drugdje, pod pojmom „mudrost“ se ne podrazumijeva samo standardna definicija iz riječnika – usklađeno lično prosuđivanje; posjedovanje oštroumnosti – nego takođe i posjedovanje starije svijesti o određenim znanjima paganskog, okultnog tipa o radu s živim bićima, ljudskoj prirodi i u odnosu prema prirodi i „nebesima“. Razumjeti i posjedovati određene talente, kao što je ezoterična empatija, znanje o samom sebi; posjedovanje aeonskog znanja; i prema tome natprirodna znanja i otklanjanje od kauzalnih apstrakcija

Kratak Vodič u Mračne Vještine – Za Gospodu i Plemenite Dame

Spolja gledano, u smislu ličnosti i karaktera, prave Mračne Vještine imaju veze sa stilom, sa potcenjenom elegancijom, sa prirodnim harizmom, sa ličnim šarmom i sa manirima. To jest, sa izvjesnim ličnim karakterom i određenim etosom. Karakter je ona prirodnost gospodina, prirodnost plemenite dame, etos jeste ono što je dobrog ukusa, prefinjeno, civilizovan odnos.

Iznutra, prave Mračne Vještine se bave samokontrolom, disciplinom, samo-iskrenošću, sa izvjesnom odvojenošću od svjetovnog/mundanog.

Da je ovo bilo zaboravljeno – ili se nije razumjelo, ili čak i da se ne zna među mnogim skorašnjim pretvaraocima i pozerima – je znak koliko malo istinskih gospodara i gospodarica postoji. Stoga, tu je ljepota u Mračnim Vještinama i jedno likovanje života, a svakako ne valjanje u simbolima, simboli i opremi smrti i raspadanja. Dakle, postoji prirodna radost, koja može biti i često jeste i svjetlo i tamno, ali koja je uvek pod kontrolom. Niti je, za gospodina ili damu, gubitak majstorstva, omamljenost koja proizilazi iz pre-zadovoljavanja (gdje pretjerano zadovoljstvo može, ali i koje zaista, uključuje lične emocije).

Tako, jedan od istinskih arhetipova pravog Ezoteričnog puta jeste: Bafomet, lijepa, zrela, dama (plodna Gospodarica Zemlje) čija lijepa spoljašnja spokojnost maskira smrtonosni akauzalni mrak iznutra, koji može biti oslobađen kada ona poželi. (Život-Rođenje-Radost-Ekstaza-Sigurnost-Mudrost-Darežljivost-Tama-Smrt.) Tako, drugi arhetip: Gospodar, istinski mjenjolik, koji jeste i koji možda nije ono što deluje da jeste; ljubazni šarmantni gospodin, koji može (i koji bi mogao) da te ubije ili da učini da umreš ako postoji dovoljno dobar razlog za to, ali koji bi mogao da te nagradi (ako postoji dovoljno dobar razlog) sa dobročinstvom čiji izvor će biti nepoznat tebi; pustinjač – Gospodar Akauzalnog Čarobnjaštva – kojeg ne bi vidio niti znao, osim možda u snovima, sjenkama, ili u obrisima prolaza dana i noći koji bi možda izazvali sjećanje, neko sećanje, lično ili drukčije (Lijepo-Duboko-Čežnjivo-Sveznajuće-Opasno-Osnažujuće-Sudbonosno-Tužno) koje podstiče ili donosi nove početke ili ravnotežu ili možda odmazdu.

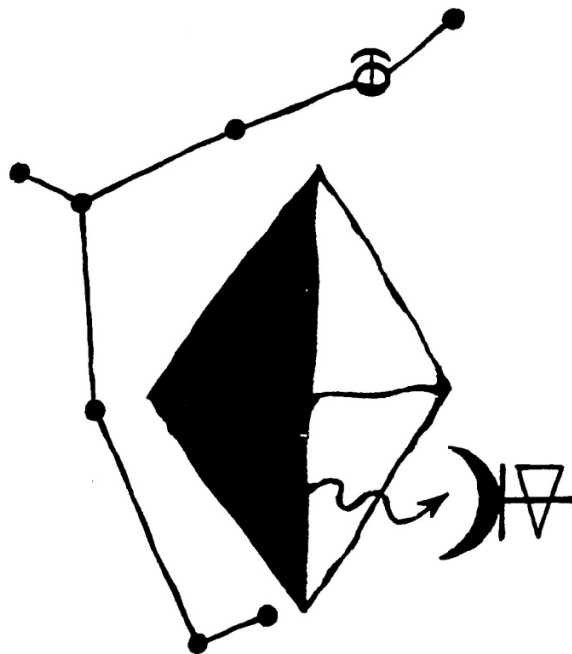
Težiti – steći – Majstorstvo nad Mračnim Vještinama znači da se dožive i nauče lekcije iz sopstvene iskrenosti i samokontrole; stremiti, sanjati, tragati, prevazići očekivanja. Kretati se lako, graciozno, od svjetlosti do tame, od tame do svjetlosti, dok neko ne krene da postoji između, pak izvan oboje, tretirajući ih (i sebe) za uljeze koji jesu/jeste.

-Red Devet Uglova-

NAOS

Praktični Vodič Moderne Magike

ONA/O9A

Aperiatur Terra et Germinet Atazoth !

Sadržaj

Uvod

Prvi Dio - Fizijske Magike: Praktični Vodič ka Postajanju Adeptom

0 Teorija Magike

I Sedmostruka Staza

II Faza Prva – Inicijacija

III Tarot

IV Druga Faza – Drugi stepen Inicijacije

V Treća Faza – Spoljni Adept

VI Zvezdana Igra

VII Zvezdana Igra – Ezoterična Teorija

VIII Faza Četiri – Unutrašnji Adept

IX Faza Pet – Ulazak u Ambis

Drugi Dio – Ezoterično Čarobnjaštvo

X Ezoterično Pojanje

XI Ezoterično Pojanje Kao Magička Tehnika

XII Magika Pomame

XIII Vizuelizacija i magika sigila

XIV Seksualna magika

XV Magika modela

XVI Empatička magika

XVII Mračne Staze

XVIII Mračni Bogovi

Dodatak

0 Staza Lijeve Ruke

I Septenerski Sistem

II Tehnike Vizuelizacije

III Hermetički Ritual Samo-Inicijacije

Treći Dio – Ezoterični MSS

A Točak Života

B Bilješke o Ezoternoj Tradiciji (Septanarsko/Zvezdane Kapije)

C Ezoterna Tradicija (Ambis/Alhemijski Tekstovi/Tarot)

D Bilješke o nekim korišćenim terminima (Arhetip/Psiha/Ego/Sobstvo)

E Atribucije Runa

F Muzika, Mirisi, Forme i Refleksivne Boje

G Simboli i Bivstvovanje

H Vrijeme i Biće

I Napredna Zvezdana Igra

J Zabranjena Alhemija

Uvod

Svrha ovog djela je da obezbjedi samostalan i praktičan vodič kroz ezoteričnu magiku zasnovanu na septenarskoj tradiciji. Ova, do sada tajna tradicija (takođe nazivana i hebdomadrija) je ovdje po prvi put objavljena.

Ovo djelo je jasno napisano, bez ikakve mistifikacije. Prvi dio je praktični priručnik za postizanje stepena Adepta, i suštinski se tiče „interne magike“ – tj., magike čija upotreba ima za cilj da dovede do samorazvoja (razvoja svijesti itd.). Drugi dio je jednako praktičan priručnik ezoteričnog čarobnjaštva i magičkih tehnika i predstavlja „Eksternu Magiku“ – tj., mijenjanje događaja/ okolnosti/ individua itd., u skladu sa željama čarobnjaka/ čarobnice. Interna magika je praćenje okultnog puta od Inicijacije do Adeptstva i iznad toga, i u septenarskoj tradiciji ova staza je poznata kao „sedmostruka Staza“. Treći dio sadrži odabir ezoteričnih rukopisa koji su cirkulisali među članovima ONA: oni predstavljaju i objašnjavaju dalje aspekte septenarskog sistema kao i druge tehnike, jednako direktno magičke i praktične. Objavljeni su tačno onakvi kakvi su i cirkulisali.

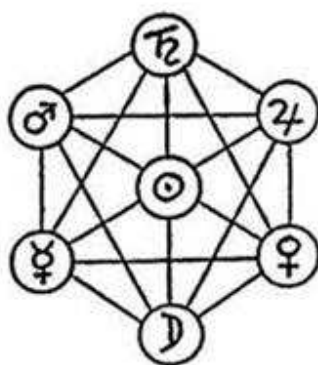
Tehnike date u ovom djelu osposobljavaju svakog pojedinca da slijedi put mudrosti: da postigne tu istinsku, individualnu slobodu, koja se danas rjetko može priuštiti. Magika, kao Put ili staza, suštinski predstavlja otkrivanje ove individualne slobode ili oslobođenja – i ova sloboda je „interna“: uzdizanje Adepta, tj., razvoj uvida, jednako ličnog i „okultnog“. Od svih okultnih tradicija, septenarska je možda najpraktičnija i direktna kao sredstvo u postizanju ovog uvida.

Thorold West

Prvi Dio :

FIZIS MAGIKE

Praktični Vodič ka Postajanju Adeptom

0 Teorija Magike

Ključno u magici, jeste vjerovanje da pojavni svijet pet čula nije potpun. Magičari vjeruju da živimo u svijetu koji se prilično razlikuje od onoga kojeg nam naših pet čula prikazuju – oni vjeruju da svaka živa stvar posjeduje, baš zbog toga što je živa, određene energije koje možemo da osjetimo i 'vidimo' ukoliko postanemo prijemčljivi na njih. Ova prijemčljivost jeste jedan od ciljeva magičke ili Okultne Inicijacije – i može se reći da podrazumjeva osvješćivanje pojedinca kada je u pitanju esencija stvari koja je skrivena njihovim vanjskim izgledom (ovo važi i za druge pojedince, kao i za 'stvari').

Prema septenarskoj tradiciji, ove "magičke energije" koje su sadržane u stvarima i 'životu' potiču od onoga što je prikladno opisati kao akauzalno – to jest, svaki živi entitet jeste tačka ili prostor gdje se akauzalne energije manifestuju u našem kauzalnom, pojavnom, univerzumu, gdje količina i vrsta ove energije zavise od vrste entiteta. Ove akauzalne energije (koje nauka, iz razloga što se trenutno bavi samo kauzalnim entitetima i energijama, ne može da opiše) moglo bi se reći da potiču iz paralelnog akauzalnog univerzuma koji preseca naš kauzalni univerzum na različitim mjestima.

Mi kao pojedinci, iz razloga što posedujemo dar svijesti, jesmo 'kapije' ka ovom akauzalnom univerzumu. Posedujemo (uglavnom latentnu) sposobnost da 'otvorimo kapiju' ka akauzalnom koje postoji unutar naše psihe, da crpimo iz akauzalnog određene energije, a ove energije mogu i da menjaju na neki način, kako našu svijest tako i svijest drugih entiteta/energija koje postoje u kauzalnom. Ovo "crpljenje energija", kao i njihova primjena, jeste magika. Spoljašnja magika jeste korišćenje takvih energija, usmjerenih na želje pojedinca, kako bi se izazvala promjena u kauzalnom; Unutrašnja magika jeste korišćenje ovih energija kako bi se izazvala promena iznutra, u psihi.

Da bi se crpjele takve enrgije obično je neophodno za pojedinca da koristi neku vrstu osnova ili simbolizma, i u tehikama spoljašnje magike se koristi takav simbolizam da bi doveo, kako do poimanja energija, tako i do njihove kontrole.

Postoje razni sistemi simbolike – većina ukazuje na tipove energija bogova, boginja, duhova ili demona. U stvarnosti, simboli su od samo sekundarnog značaja, i mag koji hoda stazom Adeptstva, ubrzo će odbaciti takve simbole/imena/opise (a time i samu Spoljašnju magiku) u korist razumijevanja takvih energija, jer te energije su u njima samima. U septenarskoj tradiciji ovo se prvo radi putem 'Drveta Virda' (sedam sfera koje su povezane stazama – vidi Dodatak I) a zatim kroz 'Zvezdanu igru'. Drvo Virda se može gledati kao mapa svijesti: kako individualne (psihe) tako i u onim prostorima izvan individualnog gdje se akauzalno i kauzalno sastaju. Simbolizam sfera i staza (Tarot karte, planete, mirisi, 'forme bogova' itd) jeste prva ili faza Inicijacije razumijevanja; iznad toga je apstraktno razmevanje Zvezdane Igre.

Spoljašnja magika je podjeljena u dva oblika ili tipa: hermetički i ceremonijalni. Hermetička magika je suštinski ta u kojoj učestvuje samo jedan ili dva pojedinca, dok ceremonijalna magika uključuje više, i može se reći da je 'formalna' magika koja uključuje određene rituale i obrede (obično zapisane i po kojima se tačno radi) i organizovani Hram/ koven ili grupu. (Drugi Dio ovog rada bavi se samo hermetičkom magikom septenarske tradicije – ceremonijalna magika je objašnjena u delima poput 'Crna Knjiga'.) Unutrašnja magika je uvijek individualna.

I Sedmostruka Staza

Fizis je podjeljen na sedam faza i ovih sedam faza predstavljaju razne stepene stečenog uvida. U terminima tradicionalne magike, faze predstavljaju Inicijaciju, Inicijaciju Drugog Stepena, Spoljašnje Adeptstvo, Unutrašnje Adeptstvo, Gospodara/ Gospodaricu (ili Prvo Sveštenika/ Sveštenicu), Maga i Besmrtnika.

Svaka faza je povezana sa sferom septenarskog 'Drveta Virda' i posjeduje mnoge atribucije – neke Okultne, neke 'psihološke' i neke simbolične. Na primer, prva faza jeste sfera Mjeseca i povezana je sa Kvarcom, alhemijskim procesom 'Oksidacije', rečju 'Noks' i tri Tarot karte: 18 Mesec, 15 Lucifer, i 13 Smrt. Svaka sfera se posmatra kao trojna po prirodi, predstavljajući nescvjesni aspekt¹, aspekt ega², i aspekt sopstva³. Ovi aspekti predstavljaju postepenu evoluciju 'energija' sfera, jer svaka sfera se može posmatrati kao arhetipska po prirodi – tri Tarot karte prikazuju aspekte arhetipa. Dodatak I detaljnije objašnjava sedam sfera – njihove atribucije i sl.

Fizis je suštinski sredstvo koje omogućava razumijevanje sila koje su povezane sa svakom sferom: doživljavanje tih sila onakvima kakve jesu omogućava ono što Jungovska psihologija podrazumijeva pod 'povlačenje projekcija'. Ovo povlačenje razdvaja 'sopstvo' od 'ega' – koje je produžetak individualne svijesti, i predstavlja ono što se često zove prosvjetljenje.

Sredstva Fizisa jesu Rituali Stepena povezani sa svakom sferom, i Zvezdanom Igrom. Rituali Stepena su praktični zadaci, suštinski dvojni po prirodi. Prvi dio se sastoji od niza proučavanja, meditacija i postizanja određenih ličnih ciljeva u skladu sa sferom koja je uključena u određene Rituale Stepena, dok drugi dio jeste izvođenje naznačenog 'rituala' od strane pojedinca. Ovaj ritual je prost, kako u formi, tako i u sadržaju. Ritual ovdje znači metod poduzimanja nečega u čemu se detalji vjerno ponavljaju. Vjerno ponavljanje je važno, jer tačnim praćenjem postupka, dešavaju se neophodne promjene u svijesti.

U ranim fazama sedmostruka Staza je laka, ali postepeno postaje teža, zahtjevajući veliku posvećenost. Istinsko Adeptstvo i prosvjetljenje se mora postići radom – jer ono se postiže, od strane pojedinca, a ne dobija se kao dar. Može se reći da prve dvije faze predstavljaju sukob sa aspektom sjenke u psihi pojedinca – i integracijom ovog aspekta praćenom prevazilaženjem, stvarajući time novu sintezu. Treća faza predstavlja sukob sa onim što je Jung nazvao 'anima/animus': moć i fascinacija ljubavi, erosa. Četvrta faza predstavlja pojavu 'sopstva' iz

¹ ☉

² ☿

³ ♄

fuzije 'ega' i 'podsvjesnog'. Peta faza predstavlja razvoj unutar pojedinca, mudrosti – razumijevanja izvan sopstva.

Svaka faza ima alhemijski proces povezan sa njom, predstavljajući sredstvo i stečeni uvid: na primjer, postupak za drugu sferu - Merkur, je Odvajanje – i oblik koji preuzima je 'uživanje'. Ritual Stepena povezan sa ovom fazom jeste simbolički prikaz, u psihološkim terminima , alhemijskog procesa.

Oni koji žele da prate sedmostruku Stazu trebalo bi da Rituale Stepena rade po redu, počevši od prve sfere – Inicijacije.

Svaka faza sedmostruke Staze pruža kako lična (emocionalna) tako i magička iskustva, i ova iskustva su konsolidovana tokom sledeće faze. Ukratko, faze izazivaju, po svojoj prirodi, samo-uvид, a ovaj uvid jeste postepeni proces učenja.

II Faza Prva – Inicijacija

Inicijacija ovdje jednostavno predstavlja voljnost da se prati Sedmostruka Staza. To je otvaranje vrata koje vode ka putu, prvi dio koji je usmjeren ka dolje ili `osjenčeni`.

Tako, za prvu fazu se može reći da je prihvatanje određenih skrivenih sila (unutar sebe). Da bi se izveo Ritual Stepena prvo treba pronaći odgovarajuću vanjsku lokaciju – ako je moguće u blizini potoka/ rijeke ili jezera.

Ritual bi trebalo izvesti na noć punog mjeseca. Potrebne su sledeće stvari:

Parfem/ ulje cibeta

Srebrne/ bjele svijeće

Kvadratni pergament

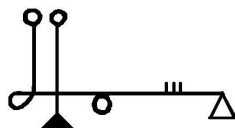
Srebrna igla

Pero ili nešto slično za pisanje

Ritual započinje u sumrak. Okupaj se u potoku/ rijeci/ jezeru i nakon toga premaži tijelo uljem. Ako želiš možeš se presvući u crnu odjeću. Tada, u udobnoj poziciji (sama pozicija nije bitna, samo treba biti tebi ugodna) vizuelizuj nekoliko minuta slijedeći simbol ili `sigil`:

Nakon toga, zapali svijeće (koje je najbolje smjestiti u lampe ako si vani), ubodi svoj lijevi palac iglom, i koristeći pero, krvlju iscrtaj slijedeći sigil na pergament:

Pokaži taj pergament Zapadu, pa Jugu, pa Istoku i Sjeveru, govoreći na svakoj strani: `Sa ovim znakom ja započinjem svoju potragu!` Tada spali dio pergamenta na jednoj od svjeća a ostatak baci u rijeku/ potok/ jezero. Nakon toga, podigni ruke i vizueliziraj mjesec (ili ga gledaj ako je vidljiv) zamišljajući kako energija silazi sa mjeseca ka tebi, vizuelizirajući energiju kao niti, srebrne boje, koje se šire sa mjeseca da te obgrle, okružujući te svjetlom. Nakon vizuelizacije, ugasi svijeće. Ritual je tada završen.

Naredni dan (ili što je najprije moguće) započni rad sa sferama. Za to će ti trebati špil Tarota (pogledaj III – Tarot ako želiš koristiti `sinister` koji je preporučen za Sedmostruku Stazu) kao i mjesto gdje ćeš izvoditi rad. Idealno, rad bi trebalo izvoditi u sobi/ području namenjenom samo za magiku, to mjesto neka bude uređeno po ličnom ukusu sa namještajem i predmetima koji asociraju na „okultnu“ atmosferu – na primjer, tu može biti oltar prekriven crnom tkaninom na kome se čuva kristalna sfera (ili tetraedron), svijeće raznih boja, sam pak Tarota i tako dalje. Ono što je bitno jeste da se izabere namještaj u kome ćeš se osjećati prijatno – trebalo bi da asocira na skriveni svijet magike. Par predmeta, dobro izabranih, su mnogo više efektivniji u stvaranju atmosfere ili aure nego cijela kolekcija artifrakta. Nastoj da se prostor za rad održava mirisima – koristeći miris prikladan sferi sa kojom radiš (pogledaj Dodatak I). Takođe, kada radiš koristi samo svjetlost svijeće.

Rad koji uključuje sedam sfera su u osnovi vježbe u meditaciji. Rad započinje redom – Mjesec, Merkur, Venera, Sunce, Mars, Jupiter, Saturn. Svako izvođenje bi trebalo trajati bar sat vremena, a biti započeto poslije zalaska. Samo jedno izvođenje bi se trebalo raditi na jedan dan.

Da bi započeo rad, zauzmi udoban položaj i tada tri puta pjevusi ili vibriraj riječ prikladnu za rad (pogledaj tabelu ispod). Tada se koncentriši na $\ominus$ ili `nesvjesni` simbolizam te sfere koja je predstavljena prikladnom Tarot kartom (na primjer, za Mjesec: 18 Mjesec). Zamisli sebe kao dio prikazanog krajolika.

Sfera	Riječ	Simbol	Magijski Rad
Mjesec	Nox	Rogata Zvijer	Šamanizam
Merkur	Lucifer	Obrnuti pentagram	Ceremonijalni ritual
Venera	Hriliu	Zmaj	Trans; seks
Sunce	Lux	Orao	Proricanje; ples
Mars	Azif	Obrnuti septagon	Žrtva;
Jupiter	Azot	Zvezdana Igra	Zvezdana Igra
Saturn	/	Haos	/

(takođe pogledaj `Alhemijski Proces` u Dodatku I)

Tako, na primjer, za kartu 18 Mjesec trebalo bi sebe da zamisliš u pustinji, hodajući putem prema raspadajućim tornjevima. Ti hodaš između tornjeva i ugledaš škorpione na polu-zakopanoj knjizi. Tada možeš odlučiti da podigneš knjigu i vidiš šta ona sadrži, ili da zuriš u tornjeve gde se grbavi, mračni, oblici sakrivaju ili da nastaviš putem prema planinama. Možeš uraditi i sve ove stvari – izbor je tvoj.

Nakon ovoga, koncentriši se na narednu sliku, ☿ stadijum Ega (za sferu Meseca to je 15 Lucifer) – vizuelizirajući sebe kao dio slike. Tada prelaziš na sledeću sliku, stadijum Sopstva ♄ (13 Smrt, za Mjesec) i procedura se ponavlja.

Svaki rad je putovanje u arhetipski svijet skrivene i povišene svijesti, i trebalo bi izvoditi svako putovanje u duhu avanture i pristupiti tome kao nečemu stvarnom. Sanjaj sebe u svijetovima opisanim – stani i razgovaraj sa bićima koja sretnoš, otkrij gdje put vodi, šta je preko horizonta i tako dalje.

Treba da napraviš svjestan napor da promjeniš slike u nizu – od ☉ do ☿ i ♀ . Provedi koliko god da ti je potrebno vremena sa svakom slikom, ali uvijek završi sekvencu i uvijek donesi svjesnu odluku (kad koristiš poslednju sliku) da završiš rad – govoreći `Dovršeno je i ja se vraćam u svijet moga doma.` Nakon toga, što je prije moguće, zapiši šta si osjetio i iskusio.

Uspješan rad bi trebalo da te ostavi sa osećajem gubitka – i doživljajem običnog svijeta kao dosadnog i nezanimljivog. Nakon što si zapisao izvještaj svoga rada, provedi najmanje pola sata u relaksaciji. Tada napusti sobu za rad, okupaj se i promjeni odjeću. Obično pomaže ako se rad izvede u odjeći kupljenoj ili napravljennoj specijalno za rad i rituale Sedmostruke Staze.

III Tarot

Svaki inicijant bi trebalo da nacrti i naslika (ili bar naruči od dobrog umetnika) svoj lični Tarot, koristeći uputstva data u ovom poglavlju. Da bi čitao karte individui, individualne karte se gledaju i interpretiraju u odnosu sa drugim kartama oko njih. To se radi jer karte simbolišu kako određene energije mogu uticati i utiču na osobu kojoj se čita – a te energije nikada nisu statične, ili izolovane.

Suština inicijalnog čitanja jeste empatija: svesnost o energijama unutar, oko, i van individue, a karte se koriste da se te energije `fokusiraju` u svesti. Da bi pripomogli tome, otvaranje bi trebalo biti ispunjeno magičkom anticipacijom. To se lako postiže – na primer, koristeći samo svetlo sveće i u prisustvu samo individue kojoj se čita, čuvajući karte na crnoj tkanini za tu svrhu, paljenje određenog mirisa kada god se radi čitanje (i nikada ne koristiti taj miris u druge svrhe). Idealno, soba/ područje u kojoj se odvija čitanje bi trebala biti tiha i mirna.

Dve vrste otvaranja karata se mogu koristiti. Sledeći to, promešaj karte na promišljen, ali miran način nakon čega klijent preseca špil na tri dela, postavljajući ih jedan pored

drugoga. Izaberi koji deo ti se čini prigodan i koristi karte u toj gomili, počinjući sa gornjom kartom.

Prvo otvaranje je `Keltsko`, drugo je `septenarsko`.

1) Keltsko

5	10
.	9
4 1x2 6	8
.	7
3	

U ovom otvaranju, druga karta se postavlja preko prve. 1 predstavlja klijenta, 2 predstavlja nadmoćne uticaje koji djeluju protiv njega, `ukrštanje` itd.; 3 je ono što je u dalekoj prošlosti (što može biti nesvjesni uticaj na sadašnjost); 4 je nedavna prošlost (i takođe podsvjesne energije); 5 je sadašnjost; 6 je skora budućnost; 7,8 i 9 su budući intervali a 10 je ishod.

Ima i drugih uticaja koje treba razmotriti. 4,6,9 i 10 jesu tok pozitivne energije (kroz 2) – 3,6,8 i 7 su negativni. 3-2-10 predstavljaju to kako se nesvjesni uticaji mogu osvjestiti (tj. kontrolisane ili izmjenjene okolnosti) na pozitivan način. 5-2-7 predstavljaju kako će se sadašnjost razvijati da bi dopustila 10 da postane, ili obrnuto, kako spriječiti 10 da postane.

Kod tumačenja, dvije bitne stvari se moraju razumjeti. Prvo, interpretacija svake karte nije kruto tačna – značenje sugerisano od svake karte trebalo bi ući u tvoj um prirodno, to jest, trebalo bi biti intuitivno i spontano. Iz tog razloga, interpretacije određenih karata iz `knjiga` bi se trebale izbjegavati. Taj intuitivan pristup dopušta da se karte koriste ispravno – kao mediji za buđenje psihičkih sposobnosti.

Drugi princip je, da sve karte budu okrenute prema gore: nema značenja u `obrnutim` kartama – jer ono što je `obrnuto` je pokriveno `podsvjesnim` slojevima/tokovima koji se razmatraju u svakom čitanju.

2) Septenarsko

	7	
5		6
	4	
2		3
	1	

Ovdje su karte u odnosu sa planetarnim/ sfereskim aspektima – primjer, 5 je sfera povezana sa Marsom.

Te odnose (u smislu energije) bi bilo potrebno imati na umu na sledeći način: 1 jesu nesvesni faktori, 2 i 3 su prošlost (i nesvesno koje postaje sve više svjesno); 4 je sadašnjost, 5 i 6 jesu bliža budućnost i iznad, a 7 je ishod.

Nadalje, 1-2-5 jesu negativni elementi/ energije; 1-3-6 pozitivne. 1-4-7 je ono što se treba učiniti da 7 postane (ili, opet, da se spriječi).

I u ovom i u Keltskom otvaranju sve kombinacije bi se trebale gledati kao energetski tokovi i promjene, ili tokovi koji bivaju izmenjeni drugim prisutnim uticajima. Intuicija bi trebala omogućiti razumevanje praktične manifestacije tih energija – primjer, određeni uticaj/ energija može predstavljati neku osobu ili događaj u životu klijenta.

Sinisterni Tarot

Velika Arkana ima dvadeset i jednu kartu, i ima 11 karata u svakom redu –

četiri `dvorske` karte (Visoki Sveštenik, Velika Sveštenica, Ratnik i Dama), as i šest drugih numerisanih od dva do sedam.

Četiri su reda: Štapovi, Pentakli, Mačevi i Pehari, svaki ima mnogo atributa, neki su izlistani ispod.

Visoki Sveštenik	Visoka Sveštenica	Ratnik	Dama
Silfi	Gnomi	Salamanderi	Undine
Zapad	Jug	Istok	Sever
Vazduh	Zemlja	Vatra	Voda
Jarac	Rak	Vaga	Ovan
Štapovi	Pentakl	Mačevi	Pehari

Ove četiri su simbolički prikazane svaka u svom redu, na manje- više isti način (pogledaj tabelu ispod) – koji može da varira. Na primjer, karta Visoki Sveštenik Štapova će prikazati Sveštenika koji drži štap, dok će na karti Visoki Sveštenik Mačeva nositi mač. Vladajuća boja karte će zavisiti od planetarne atribucije – Štapovi su Merkur, Pentakli su Mjesec, Mačevi su Sunce a Pehari su Venera. To znači da je za štapove boja Žuta (♀ aspekt), pretapajući se u Crnu (♂ aspekt) i Plavu (♀ aspekt). Za Pentakle boje su Plava, Srebrna i Zelena; za Mačeve je Narandžasta, Zlatna i Crvena; za Pehare je Zelena, Bijela i Srebrna.

Sveštenik	Sveštenica	Ratnik	Dama
Bradati čovjek	Predivna žena	Mladi čovjek	Mlada žena
Bosonogi	Tron na Zemlji	Konj	Blizina vode
Ogrtač	Odjeća	Golotinja	Golotinja
Vuk	Leopard	Orao	Sova
Planine	Proplanak	Pustinja	Oltar
Štap	Voće	Mač	Polumjesec

Tako da je Visoki Sveštenik za sve opisan kao bradati čovjek, stojeći/ hodajući bosonog obučen u ogrtač. On nosi štap, vuk je blizu ili pored njega i postavljen je u ili uz planinsku pozadinu.

Impresije date na karti Visokog Sveštenika trebale bi predstavljati mudrost, a Visoke Sveštenice plodnost (i prikrivena seksualnost – tj. seksualnost više sugerisana nego očigledna); Ratnika, snagu i hrabrost; i Dame, otvorena mladalačka seksualnost.

Četiri Asa: Oni predstavljaju osnovu elemenata

Štapovi – Brilijantno bijela kombinovana kroz indigo i crno, u oblik drvenog štapa.

Pentakli – Zelena koja se odliva u tetraedron obuhvaćen pentaklom (krug u kome je ugravirana obrnuta sedmo-kraka zvezda). Oko pentakla – spiralna ljubičasta i plava.

Mačevi – Crveni/ narandžasti mač zaronjen u zlatni pehar. Okolo – žute zvijezde na grimiznoj pozadini. Zvijezde uključuju i sazvežđe Orion.

Pehari – Plavo/ zeleni pehar prepunjen plavom/ crvenom/ zelenom tečnošću. Okolo – plava i bijela magla oko stabala.

Dva-Sedam: To su rastuće eminacije elemenata koje sadrže broj odgovarajućih simbola – primjer, sedmica štapova, sedam štapova.

Broj karata sugerije odgovarajuće boje – 2 je Jupiter, 3 Mars, 4 Sunce, 5 Venera, 6 Merkur, 7 Mesec. Tako da su boje za 7 Srebrna, Plava i Zelena.

Velika Arkana:

0 Luda

Svjetlo odjeven mladi čovjek stoji na rubu litice, gledajući prema gore. On drži frulu spreman da zasniva a pas ga grize za petu. Iznad njegove glave kruže predivni leptiri.

Na nebu sumraka stoji polumjesec.

1 Mag

Mladi čovjek nosi crni ogrtač i stoji pored oltara na kome se miris uzdiže. Na oltaru je zlatni pehar i tetraedron. Oko njega su cvjetovi (neke je zgazio) a u pozadini, zvijezde

– sazviježde Lava i Djevice. Njegova lijeva ruka je spuštена, pokazujući na Zemlju, dok je desna podignuta i drži drveni štap, ugraviran (runama) sa rečju `Potreba`. Oko njegovog vrata je obrnuti pentagram.

2 Visoka Sveštenica

Predivna mlada gola žena stoji pokraj tetraedrona na izbočini planine. Pored nje je mali ulaz u pećinu koji je obličen ljubičastim svetlom. Ona nosi nakit u obliku polumjeseca na glavi. Malo cvijeće prilijepljeno je za ogoljen kamen. U dolini ispod izbočine je rijeka, dok oblaci tačkaju plavo nebo.

3 Gospodarica Zemlje

Zrela lijepa žena, gola od struka na gore. Ona sjedi na kamenu i u jednoj ruci drži štap od lijeske kome na gornjem kraju raste cvijet. Sa njene desne strane sjedi labud koji probada vlastite grudi sa kojih krv lije i kojom hrani svoja tri mladunca koja su se okupila. Na drugoj strani sjedi orao, dok okolo leže ljudske lobanje kroz koje raste cveće. Na levoj strani su drveća, njihove grane su kao ruke, a u daljini su doline i planine.

4 Gospodar Zemlje

Čovjek u grimiznoj odjeći sa purpurnim linijama stoji gledajući šumu i udaljeno more iznad kojeg se sunce uzdiže. On stavlja svoje lijevo stopalo na tijelo čovjeka u bijelom ogrtaču uflekanom krvlju i iz čijih grudi viri mač. Mrtav čovjek ima isto lice kao i figura koja stoji. Vuk sjedi pored mrtvog čoveka, gledajući gore u figuru koja stoji i iznad čije glave leti orao. U svojoj desnoj ruci, figura koja stoji drži tetraedron koji svjetli indigo i crveno.

5 Majstor

Čovjek obučen u crno koji nosi grimizi ogrtač, pričvršćen srebrnim lancem, stoji pored velikog tetraedrona. Unutar tetraedrona mlad čovjek i mlada žena, oboje goli kleče i grle se. Pozadina je tamna, osim visokog prolaza u luku kroz koji maglovito svjetlo ulazi u odaju – a tetraedron je u centru odaje. Čovjek je bradat, i lagano se smješi.

6 Ljubavnici

Mlad čovjek i mlada žena, oboje goli, stoje gledajući se i držeći se za ruke. Oni stoje na proplanku drveća unutar kruga od kamenja. Žena nosi na svojoj glavi cvijetni vjenac. Izvan kruga od kamenja, mač, bodež, odjeća i pehar leže kao odbačeni – dok u centru gori od drveta mala vatra. Na nebu je pun mjesec. Oko jednog kamena, stoji zmija omotana.

7 Azoth

Snažan čovjek odjeven u životinjske kože stoji pored stuba na kome je velika, svjetlucava sfera. U centru te sfere je crnina u kojoj zvijezde sjaje. Čovjek čuva stub, i nosi sjekiru i toljagu. On drži vuka na lancu koji reži na ženu odjevenu u bijelo koja hoda prema stubu noseći žrtvu mirisa u kadionici. U daljini, sunce zalazi a

polumjesec se uspinje na nebo. Zemlja je kao crvena, kameno-pustinjska a iza žene je blag obris zelenog zmaja.

8 Promjena

Maskirana žena odjevena u zeleno (sa plavim pjegama) stoji pored velike septenarske Zvezdane Igre. Ona drži jednu od figura (figura koje se koriste u Zvezdanoj Igri – p.p.) u svojoj ruci kao da će je staviti na višu ploču. Lijevo je zeleni vrt. Desno, pusta ravan, suva i pečena od žutog sunca – Zvezdana Igra leži na granici. Žena se smije.

Jedna od figura za igru je pala na tlo a iz nje izlazi leptir.

9 Pustinjak

Bradati čovjek odjeven u smeđe, sa kožnim remenom sa koga visi kesa, stoji na grebenu snježne planine. On gleda u daljinu. U jednoj ruci drži štap, a u drugoj je kristal koji svjetli. Na njegovim stopalima spava vuk.

10 Vird

Veliko drvo jasena čije grane čine strehu. Tri žene u dugim zelenim haljinama stoje oko malog bazena mjehuraste zelene tečnosti. Jedna od žena se smije i baca male zelene sfere u tečnost. Druga drži zmiju koja je omotana oko njene ruke, dok treća intenzivno gleda u kristal tetraedrona kojeg drži u ruci. Iza drveta stoji sa kapuljačom, sakrivajući lice svojim rukavom i rukom.

11 Želja

Gola žena stoji pored lava. Njena ruka stoji na njegovoj glavi; njena druga ruka drži zlatni pehar iz kojeg kapi bijele tečnosti padaju na zemlju. Tamo gdje diraju zemlju, cvijeće raste, dok je okolina crveno-narandžasta kamena pustinja. Nebo iznad je duboko plavo, osim dalekog horizonta, koji je crveno-žut, kao prije izlaska. Blizu tog horizonta vidljiva je zvijezda.

12 Obješeni Čovjek

Mlad čovjek visi naopako sa grane hrastovog drveta vezan za jednu nogu. Odjeća mu je zelena, a iz kožne torbe koja je pričvršćena na njegov remen, male sfere padaju na zemlju. Jedno njegovo oko je zatvoreno, i iz njega pada par kapi krvi. Zmija leži blizu korjena stabla i gavran leti u blizini. Okolna zemlja je neplodna i ravna – narandžasto-smeđe boje.

13 Smrt

Hrpa ljudskih lobanja, formirajući piramidu, stoji blizu ruba litice. Ispod je dolina sa rijekom, a iznad, šuma koja gori i zatamnjuje nebo dimom. Nebo blizu litice je svijetlo plavo. Blizu lobanja, iskidana crna zastava sa obrnutim pentagramom, vije se na povjetarcu. Pored zastave, visoka i predivna žena sa lepršavom dugom kosom stoji sa rukama ispruženim prema gorućoj šumi. Ona nosi lagani grčki oklop, i luk joj je obješen preko leđa, dok joj je tobolac sa strijelama pričvršćen za remen. Pored nje čuči patuljak odjeven u svijetle boje. On se ceri brišući krvavi nož o rukav.

14 Hel

Žena ozbiljnog lica, lijepa, osim što joj je jedno oko smežurano, stoji pored tamnog jezera okruženog stablima. Ona nosi gotovo prozirnu, bijelu odjeću koja doprinosi ljepoti njenog tijela. Ona baca male mnogobojne kristalne sfere u jezero, u kome je na drugom kraju čovjekova glava, vidljiva jedva na površini. Izraz strave je na licu. Na nebu je duga i ptica grabljivica koja kruži.

15 Lucifer

Lijep čovjek stoji na postolju ispod kog stoje mlada žena i mlad čovjek zagrljeni. Oboje su goli. Lijepi čovjek drži slomljeni lanac u jednoj ruci, i plamen vatre u drugoj. Pored njega je vuk koji reži, a na drugoj strani stoji stari bradati čovjek koji drži životinjski rog. Obrnuti pentagram je ucrtan u postolje, dok pored njega leži slomljena ljudska lobanja iz koje raste predivan cvet. Iznad cvjeta je leptir.

16 Kula

Dvorac se uzdiže iza stijena. Jedan od viših tornjeva je pogođen munjom i sa njega pada čovjek. Munja je razbila nekoliko kamenova tornja koji padaju na zemlju. Nebo je mračno. Mlada žena, obučena u bijelo, stoji blizu vrata dvorca, smijući se gleda u toranj.

17 Zvezda

Predivna gola žena sa dugom lepršavom kosom čuči pored potoka, lijući tečnost iz pehara koji je u njenoj ruci. Potok je u dolini, okružen planinama. Niz tok, zemljište je plodno sa stablima, cvijećem i žbunjem. Uz tok, sve je stjenovito i neplodno. Nebo je svijetlo-plavo sadržavajući obris sedam zvijezda koje formiraju obrnuti septagon.

18 Mjesec

Žuti pustinjski put vodi prema dva raspadajuća, išarana tornja. Puste planine su u daljini. Unutar tornjeva su dva pogrbljena oblika sa očima koje sjaje. Između tornjeva, i na putu, velika knjiga je polu-zakopana u pijesku. Nekoliko škorpiona je na, i oko nje. U prvom planu je isušena vodena rupa pored koje je lobanja kamile, a iz jedne pukotine zmija gmiže.

19 Sunce

Brilijantno, zlatno sunce, izlazi iznad snijegom prekrivenih planina, nad kojima orao nadlijeće. U prvom planu je ravnica na kojoj je krug od devet kamenova u kome crno obučene figure plešu oko vatre. U blizini kruga je rupa u zemlji u kojoj se vidi glava zluradog đavolka. Iznad kamenja je put prema planinama ka kojima bradati čovjek hoda, držeći štap. Njegova leđa su okrenuta prema plesačima.

20 Aeon

Bradati čovjek sjedi za stolom nasuprot ženi u polu-prozirnoj crvenoj odjeći. Čovjek je odjeven u crno. Na stolu je septenarska Zvezdana Igra. Lijevo su raspadajući ostaci kamene zgrade, neka područja koja su prekrivena bršljanima i travom. Desno je visok, šiljast kamen. Čovjek i žena gledaju u daljinu gdje su pun mjesec i neke zvijezde vidljive. Procijep se pojavio na jednom djelu noćnog neba i kroz njega figure u obliku zmajeva.

IV Druga Faza – Drugi stepen Inicijacije

Prvi dio ove faze uključuje pronalaženje partnera suprotnog pola⁵ - nekoga prema kome osjećate empatiju i sa kime osjećate da možete raditi. Ova osoba treba da je zainteresovana da isprati sedam faza, i trebala bi proći prvu fazu, datu iznad.

Drugi dio uključuje vas oboje u sprovođenju zajedničkog rituala. On se održava u noći mladog mjeseca, kada se preuzimaju "uloge" Sveštenika i Sveštenice. Ritual bi trebalo sprovesti napolju, na izolovanom mjestu i ako je moguće na vrhu brda. Jedina potrebna stavka je kvarcni-gorski Kristal – što veći, to bolje. Prirodni oblici mogu da se koriste, ipak najidealniji je Kristal u obliku tetraedrona. Ritual počinje u sumrak, oba učesnika su gola.

Sveštenica počinje ritual, držeći Kristal u rukama ona pjevuši sedam puta: „**Ad Lucifer qui lætificat juventutem meam!**” Sveštenik onda postavlja svoje ruke na kristal i pjevuši istu rečenicu još tri puta. Sveštenica onda legne na zemlju sa glavom prema sjeveru, a sveštenik je uzbuđuje jezikom prije nego što počne seksualno sjedinjenje. Tokom njega, oboje bi trebali da zamisle rupu koja se pojavljuje u zvijezdama okovanom prostoru i energiju koja dolazi iz ove "Zvjezdane Kapije" i teče dolje do njih, obliavajući ih svojom svjetlošću i moćima. Sveštenica treba da zamisli ovu energiju privučenu u Kristal. Poslije njenog vrhunca ekstaze, ona zakopava Kristal u zemlju brda, i oboje pjevuje nad tim mestom: '**Aperiatur terra, et germinet Lucifer!**'

Oboje se onda oblače i odlaze sa mjesta rituala.

Treba napomenuti da u ovom ritualu – kao i drugdje – Lucifer se smatra donosiocem-svjetlosti: Prometej, donosilac Misli, onaj koji nastoji da zna.

Treći i poslednji dio ove faze uključuje vas u postavljanju sebi nekog teškog fizičkog cilja, i težnji da se on postigne. Na primjer, sa ciljem da pretrčite 20 milja u 2 ½ sata ili manje, prelaženje biciklom 100 milja za manje od 5 ½ sati.

Takav cilj bi trebalo da vas natjera da trenirate nekoliko nedelja ili mjeseci. Ovaj trening bi trebalo početi čim ste odlučili da preduzmete drugu fazu Sedmostruke Staze, i onda kada je cilj ostvaren možete pokušati treću fazu, povezanu sa Ritualom Stepena Spoljašnjeg Adepta. **Ovaj fizički cilj je neophodna nadopuna magičko/psihološkim ciljevima, i suštinski razvija vašu želju i volju da uspjete.**

Kada odabirate cilj, neka bude realističan, ali takođe težak.

Tokom ove druge faze, nastavi sa 'magičkim dnevnikom' započetim u prvoj fazi (opisujući u toj fazi tvoj rad sa sferama). Ovaj dnevnik treba da sadrži detalje tvojih misli/ osjećanja u pogledu odnosa sa tvojim partnerom, tvoj trening za fizički cilj, i bilješke rituala drugog dijela ove faze.

⁵ Bilješka: ili iste seksualne orijentacije ako ste 'gej'.

V Treća Faza – Spoljni Adept

Prvi dio ove faze uključuje vas u konstruisanju i učenju igranja (ako je moguće sa svojim partnerom) Septenarske Zvezdane Igre (pogledaj poglavlje VI).

Drugi dio uključuje preduzimanje Rituala Stepena Spoljašnjeg Adepta. Ovaj ritual treba preduzeti za vrijeme mladog meseca – i morate se potruditi da nađete pogodno mjesto. Ovo mjesto bi trebalo biti izolovani vrh brda, miljama daleko od ljudskih naseobina, i bez drveća, kako bi pogled ka nebu bio nezakrčen. Ako je moguće odaberi noć kada su zvijezde vidljive.

Trebalo bi obući crno i ne ponijeti ništa sa sobom sem odjeće koju nosiš – na primjer, nikakva baklja ili drugi izvori svjetlosti. Kako se tama približava lezi glavom ka istoku, direktno na tlo. Tvoj zadatak je da ostanes ležeći i nepokrećući se bez sna do zore. Tokom noći trebalo bi razmišljati o prethodne dvije preduzete faze – naročito o vezi sa tvojim partnerom: o tvojim ličnim osjećanjima, očekivanjima i tako dalje, i takođe o osjećanjima i očekivanjima tvog partnera. Kada razbistriš svoje misli i osjećanja o ovim i drugim stvarima, usmjeri svoju pažnju na zvijezde – posmatrajući ih i njihovo sporo kretanje preko neba. U zoru, pokloni se izlazećem suncu (ili u njegovom pravcu), i napusti brdo. Što je prije moguće zapiši u svoj magički dnevnik svoje misli i osjećanja tokom noći.

Moraš biti iskren prema sebi o svojim osjećanjima: kao i što moraš biti iskren povodom uspjeha rituala. Pošto je tvoj cilj bio da ležiš miran bez pokretanja ili padanja u san, moraš shvatiti da ako si se uspavao ili pomjerio, da onda ritual nije bio uspješan – i da se mora uraditi ponovo, dokle god ne uspiješ. To je u osnovi test tvoje volje i 'zgrušavanja' (pogledaj 'Alhemijski Procesi') tvojih osjećanja, iskustava i tako dalje.

Oni koji žele teži test trebalo bi da probaju sledeću verziju rituala (koja nije obavezna). Stižući u Kairo (Egipat) kreni pustinjskim putem iz grada prolazeći Medinet Sita Oktobar (šesti Oktobarski grad) koji ide ka Baharija Oazi i odatle do Farafara. Zaustavi se na oko 100 milja od Kaira i provedi noć daleko od puta u Saharskoj pustinji. Vрати se u Kairo sledeći dan. Tvoja izolovanost na ovom mestu će biti potpuna.

U vrijeme pisanja ovog teksta, postoji autobuski prevoz (jedan autobus dnevno u svakom pravcu) između Kaira i Oaze Baharija. Spremni pojedinci mogu da probaju

voženje bicikle putem iz Kaira. Bez obzira na sredstva prevoza koja se koriste, ritual je isti kao što je dat iznad.

Obje verzije bi trebalo da budu preduzete bez bilo kakve pomoći od strane drugih, i da uključuju samo tebe.

Treći dio ove treće faze uključuje preduzimanje rada sa sedam sfera – ali ovog puta sa tvojim partnerom (ili nekim drugim ako su se okolnosti promjenile). Pratite isti postupak kao i za drugu fazu osim što oboje treba da se koncentrišete na istu sliku u isto vrijeme i da se unaprijed složite da istražujete scene zajedno. Nakon svakog rada, prodiskutuj iskustva sa svojim partnerom, i zapiši ih u svoj magički dnevnik.

Zvezdana Igra

Uvod:

Zvezdana Igra ima tri glavne funkcije: 1) Razvija određena povišena stanja svijesti; 2) To je novi oblik magijskog rada koji odgovara 21.-om vijeku i iznad toga; 3) Predstavlja pomoć u razvijanju određenih magičkih sposobnosti – poboljšava sabranost, koncentraciju i vizuelizaciju. Osim toga, ona sadrži kompletnu ezoteričnu septenarsku tradiciju, kao što može i jednostavno biti 'igra' koja se može igrati zarad nadmetanja sa protivnikom.

Prvi od ciljeva, gore navedenih, djelimično uključuje nov način razmišljanja – jer Zvezdana Igra razvija mogućnost za razmišljanje i razumjevanje kroz simbole. Ovo 'razmišljanje' međutim nije racionalno, kauzalno, logično razmišljanje povezano sa 'naukom'. To je prije intuitivan i 'holistički' način razmišljanja – poetički/ mistički/ magički koji vidi vezu među stvarima, koji donosi obimnu spoznaju i razumijevanje. Ipak, u tandemu sa ovim, razvija kvalitete koji su također temelj našeg svjesnog razvoja kao racionalnih bića: kritičku i analitičku sposobnost koja tako često nedostaje nekom ko proučava Okultizam uopšte i magiku posebno.

Ukratko, Zvezdana Igra je oruđe koje se koristi u skladu sa željom korisnika. Da bi se naučila Igra, čak i samo kao 'igra', neophodni su vrijeme i određen mentalni napor. Kao i sva istinska magika, nije namijenjena dokoličarima i amaterima.

Oni koji su stvarno zainteresovani da nauče da koriste ovo ezoterično sredstvo moraju prvo konstruisati septenarsku igru i neko vrijeme posvetiti vježbanju da je igraju, ili sami ili sa protivnikom. Nakon toga, moraju proučavati njen magički simbolizam- sedam tabli predstavljaju sfere Virda, crne i bijele figure predstavljaju „svjetlo“ i „tamu“ (ili kauzalno i akauzalno) lične i kosmičke energije, promjene u kretanju ovih figura na tabli predstavljaju promjene u individualnoj psihi/ stvarima vezanim za Zemlju/ kosmičkim energijama i tako dalje – i nakon toga ako žele, mogu se latiti magičke upotrebe iste. Oni koji žele da idu dalje, moraju proučiti Aeonske atribucije, i zatim, ukoliko žele, načiniti naprednu verziju igre i naučiti da je koriste. Oni koji učine ovo imaju zadovoljstvo u činjenici da pripadaju eliti: bivajući na samom vrhu naše svjesne evolucije. Tada će na njima biti da li će ovu granicu pomjeriti još dalje. Svaki oblik istinske Magike jeste akt prkosa svim restrikcijama nametnutim od strane mediokriteta i kukavica, i u ovom smislu (kao i u svakom drugom) Zvezdana Igra je akt vrhovne Crne Magike. Ovaj komentar se tiče mediokriteta u današnje vreme i znači da će samo nekolicina shvatiti ovu izjavu.

Table:

Postoji sedam tabli koje su postavljene jedna preko druge spiralno i koje formiraju reprezentaciju septenarskog Drveta Virda. Svaka tabla se sastoji od devet crnih i devet bijelih kvadrata (vidi fig. 1). Svaka tabla je dobila naziv po određenoj zvijezdi.

Figure:

Jedan komplet figura je bijeli, drugi crn. Svaki komplet se sastoji od 27 figura i one su raspoređene na tri gomile od po devet njih. Stoga svaki igrač („bijeli“ ili „crni“) ima sledeće figure:

 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()
 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()
 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()	 ()

Figure predstavljaju kombinacije alhemijskih simbola , i gdje je alhemijska so, alhemijska živa, i alhemijski sumpor (Pogledaj Ezoterično Značenje Zvezdane igre dato dolje za značenje simbola).

Alternativni simbolizam se može primjeniti na sledeći način: kao ; kao i kao sumpor. Ovakav simbolizam je više apstraktan, nego alhemijski i njegova prednost je ta što ih je lakše iscrtati na bilo kom materijalu koji je odabran za izradu figura- na primjer kockice od drveta, ili okrugle žetone na kojima su naslikani odgovarajući simboli.

Koja god od ove dvije forme simbola da se koristi, mora se naglasiti da simboli moraju biti korišteni, jer je simbolizam suština igre: poput figura za šah, one oslobađaju um i dopuštaju nam da uvidimo veze, moguće poteze, transformacije figura i tako dalje.

Pozicije figura:

Šest figura se postavlja na **Sirius** (dva seta $\ominus$) za bele i šest za crne, kao što je prikazano u fig. 2. **Arcturus** ima tri figure za bele i tri za crne kao u fig. 3.

Antares ima šest figura za bele, šest za crne – dva seta $\otimes$ figura postavljene po istom šablonu kao i $\ominus$ figure na Siriusu: tj. na istim kvadratima. **Mira** na sebi

nema figura. **Rigel** sadrži tri preostale figure iz $\otimes$ seta, koje su postavljene isto kao i $\ominus$ na Arcturusu. **Daneb** ima šest figura za bele, šest za crne, sve iz $\otimes$ seta, postavljenih kao $\ominus$ set na Siriusu. **Naos** sadrži preostale tri figure iz $\otimes$ seta postavljene na iste kvadrate kao i $\ominus$ set na Arcturusu.

Potezi:

Svaka figura koja se pomeri transformiše se u sledeću figuru u sekvenci, po sledećem obrazcu:

$$\ominus(\ominus) \rightarrow \ominus(\otimes) \rightarrow \ominus(\otimes) \rightarrow \otimes(\ominus) \rightarrow \otimes(\otimes) \rightarrow \otimes(\otimes) \rightarrow \otimes(\otimes) \rightarrow \otimes(\otimes) \rightarrow \otimes(\otimes) \rightarrow \otimes(\otimes)$$

Stoga, kada se figura $\ominus(\ominus)$ pomjeri ona postaje $\ominus(\otimes)$ figura; figura postaje $\otimes(\otimes)$ figura i tako dalje. Kada se pomjeri $\otimes(\otimes)$ figura, ona postaje $\ominus(\ominus)$ figura i sekvenca opet počinje. Figure $\otimes$ (tj. $\otimes(\ominus)$ $\otimes(\otimes)$ $\otimes(\otimes)$) mogu da se pomjeraju sa bilo koje table na bilo koju drugu tablu, na bilo koji prazan kvadrat, kao i na bilo koji prazan kvadrat na tabli na kojoj se nalaze trenutno.

Figure $\otimes$ (tj. $\otimes(\ominus)$ $\otimes(\otimes)$ $\otimes(\otimes)$) mogu da se pomjeraju po tabli na kojoj se nalaze do bilo kojeg praznog kvadrata ili za dvije table gore ili dolje. Na primjer: ako je figura $\otimes$ na Siriusu, može se pomjeriti ili na Acturus ili na Antares; dok, ako je recimo ta ista figura na Rigelu, može se pomjeriti na Daneb, Naos, Mira ili Antares, na bilo koji prazni kvadrat na ovim tablama. Figure $\ominus$ (tj. $\ominus(\ominus)$ $\ominus(\otimes)$ $\ominus(\otimes)$) mogu da se pomjeraju po tabli samo za po jedan kvadrat u datom trenutku i to na kvadrat iste boje. Tako, na primjer, ako se figura nalazi na crnom kvadratu na Arctursu, može se pomjeriti na slobodan crni kvadrat na Siriusu ili na Antaresu, ili se može pomjeriti na slobodan crni kvadrat na Arcturusu.

Čim se neka figura pomjeri po pravilima gore objašnjenim, ona se transformiše u sledeću figuru iz sekvence i sledeći potez se igra na osnovu pravila datih za tu novu figuru.

Figura $\otimes(\otimes)$ ako se nalazi na bilo kom polju na tabli Naos može da zarobi figuru suprotne boje na bilo kom kvadratu i na bilo kojoj tabli osim na table Naos. Ova figura, kada je zarobljena, uklanja se sa table i više ne učestvuje u igri. Nakon toga $\otimes(\otimes)$ figura postaje $\ominus(\ominus)$ figura.

Cilj:

Kada se igra jednostavno kao igra – bez bilo kakvih ezoteričnih ciljeva – cilj je da se okupiraju određena polja na Mira tabli u skladu sa šablonom koji je utvrđen od strane učesnika prije početka igre. Međutim, figure na Mira tabli mogu da stoje samo tri poteza, nakon ovoga moraju biti pomjerene, ili na neko drugo polje na Mira tabli (ukoliko je potez u skladu sa pravilima) ili na neku drugu tablu. Za prvi potez od ova tri računa se onaj koji je doveo figuru na Mira tablu. Prvi igrač koji uspije da poređa figure po dogovorenom šablonu je pobjednik u igri. Šablon koji se najčešće koristi dat je u fig. 4.

Varijacije:

Preporučuju se dvije varijacije pravila. Ovo čini igru mnogo lakšom i mogu se koristiti dok se igra još uči. Prva varijacija je ta da se zanemari pravilo o ograničenosti na tri poteza na tabli Mira – dopuštajući da se figure zadrže dok ih igrač sam ne pomjeri ili dok ih protivnički igrač ne zarobi. Ako se koristi ova varijacija, onda igrači mogu odabrati da dozvole ♚(♚)figurama na Naosu da se zadrže na svom mjestu samo tri kruga, nakon čega se moraju pomjeriti i tako postati ♜(♜).

Druga varijacija jeste da se odredi da ♚(♚) figure na tabli Naos ne mogu zarobiti figure na tabli Mira (ovo igru čini zaista veoma lakom). Da bi igra u ovom slučaju bila malo teža, limit sa tri poteza čekanja na tabli Mira može opet biti uveden.

Ezoterični Smisao Zvezdane Igre

U suštini, sedam tabli predstavljaju neksuse između kauzalnog i akauzalnog: Prema čitavoj evoluciji se odnosi kao prema progresu iz nižih oblasti kauzalnog ka višim oblastima akauzalnog. Stoga, napredak u magici, od Inicijanta do Adepta pa do Majstora/ Gospodarice je označen napretkom od Siriusa (sfere Mjeseca na Drvetu Virda) do Mire (sfera Sunca) i do Rigela (Mars) – pogledaj tablu ispod. Simbolizam igre djeluje na nekoliko nivoa od kojih su tri najbitnija: individualni, aeonski (i sa njim povezane više civilizacije i kulture) i kosmički. Isto kao i sedam sfera, tako i sedam tabli predstavljaju sedam osnovnih formi u kojima se „energija Haosa“ javlja prema našem poimanju, tako da ova tri nivoa predstavljaju to kako se ta energija (ili sama 'bit Kosmosa') manifestuje prirodno. Naravno, postoje i mnogi drugi nivoi, ali zbog pojednostavljenja samo će ova tri biti pomenuta ovdje.

Individualni nivo se odnosi na to kako mi, kao individue, posjedujemo u sebi kroz samu vrlinu individualnosti koju posjeduje svijest, sposobnost da povećamo tu svijest. Ovo povećanje može biti izraženo na mnoge načine – Na primjer, to je Jungovska 'individualizacija', magički put do Adeptstva i iznad toga - ali kako god da je izražena, predstavljena je reorijentacijom 'psihičkih' elemenata u nama i pojavom novih elemenata.

Tri osnovna simbola Zvezdane Igre - ♜ ♚ ♛ - predstavljaju osnovne elemente od kojih se formiraju psihičke energije, kada su manifestovane na individualnom nivou. Stoga, kombinacije ovih devet elemenata kao figura Zvezdane

Igre, predstavljaju moguće kombinacije energija. Ipak, zarad potpunog opisa individualne psihe, ovih devet kombinacija su razvijene kroz sedam tabli, na trostrukim osnovama zbog toga što sedam tabli (koje predstavljaju sedam septenarskih sfera) simbolizuju moguće orijentacije svesti: prostije rečeno, sedam sfera i njihove korespondencije (posebno božanske forme i arhetipovi) su prisutne, potisnute ili izražene, kod svake individue.

Da bi ovo bilo jasnije poslužićemo se Jungovom terminologijom, iako treba upamtiti da je i to samo jedan način izražavanja među mnogima: najreprezentativniji izraz su sami apstraktni simboli jer su lišeni konflikta 'opozita' i dogmatskih/ religijskih prizvuka koji su naglašeni u mnogim tradicionalnim izrazima.

U ovoj terminologiji sedam sfera predstavlja sedam fundamentalnih arhetipova naše psihe po tabeli koja je data dolje na kojoj su arhetipovi izraženi kako u terminima grčke, tako i nordijske mitologije: Na primjer, živa je 'prevrtljiva' – Loki u nordijskoj, Hermes u grčkoj. Kao što je slučaj i sa svim predstavama i ove su samo vodič, spoljni izraz unutrašnje esencije.

U ovom kontekstu devet kombinacija su sledeće:

$\ominus (\ominus)$	<i>Ekstrovertni osecajni tip</i>
$\ominus (\Upsilon)$	<i>Ekstrovertni intuitivni</i>
$\ominus (\text{♁})$	<i>Ekstrovertni misleci</i>
$\Upsilon (\ominus)$	<i>Introvertni osecajni</i>
$\Upsilon (\Upsilon)$	<i>Introvertni intuitivni</i>
$\Upsilon (\text{♁})$	<i>Introvertni misleci</i>
$\text{♁} (\ominus)$	<i>Majstor Hrama/ Gospodarica</i>
$\text{♁} (\Upsilon)$	<i>Veliki Majstor/ Velika Gospodarica</i>
$\text{♁} (\text{♁})$	<i>Homo Galaktik</i>

Stoga, za (☉) se može reći da predstavlja 'osjećanje'; (♃) 'intuiciju', i (♂) 'razmišljanje' onako kako su ovi termini definisani od strane Junga. Dalje, ☉ () opisuje 'ego' svijest, ☿ () svijest o 'sebi', i ♀ () svijest iznad/ izvan sebe – tj. iznad 'individualizacije'. U magičkim terminima ovo je iznad Adepta – tj. faze predstavljene Stepovima Majstora Hrama/ Gospodarice Zemlje i tako dalje. Čitaoci koji su upoznati sa Jungovim radom, primjetit će dvije stvari: u listu nije uključen 'čulni' tip, i razvoj individue je opisan tako da nadilazi Jungovsku Individualizaciju, koju mnogi vide kao kraj ličnog razvoja u skladu sa Jungovim idejama.

Razlog druge razlike je očigledan – magička pretpostavka jeste da ne postoje granice kada je naš potencijal u pitanju, kada je u pitanju moguća evolucija naše svijesti. Razlog za prvu razliku je mnogo kompleksniji, ali se najprostije može izraziti izjavom da proučavanjem Jungovih 'tipova' uviđamo koliko su bliski njegov 'čulni' i 'osećajni' tip (dublja analiza je data u rukopisu reda „Emanations of Urania“) – možda je njegova želja da izrazi psihi u terminima četvornosti koja ga je toliko interesovala, rezultirala pojavom tog nepotrebnog 'tipa' viška. S obzirom na to, psiha može biti opisana pomoću ovih devet kombinacija koje su gore navedene.

Dakle, ovih devet kombinacija, trostruko (ova trostrukost izražava tri 'tipa' svijesti – ego, Ja i nad- Ja) raspoređenih preko sedam tabli, daju kompletan uvid u psihi svake individue.

S obzirom na to da je moguće, koristeći figure i table, magički predstaviti jedinstvenost bilo koje individue – i kako određene figure mogu biti pomjerene, ovi potezi postaju promjene određene osobe i predstavljaju želju da se te promjene izvrše kod neke individue. Zvezdana Igra, dakle, daje osobi neograničenu magičku kontrolu nad drugim individuama – ukoliko ta osoba želi da je koristi za magičke svrhe. Jednostavnije rečeno, prikaz određene osobe u Zvezdanoj Igru kroz postavljanje odgovarajućih figura na odgovarajuće table, jeste 'magički model' te osobe – kao što je na primjer voštana figura isto to u primitivnijem obliku magike. Da bi se dostigao ovaj nivo reprezentacije potrebna je određena vježba i vještina u igri, naravno.

Ovo magičko korišćenje igre (detalji će biti dati u Djelu II ove serije, za one koji ne mogu da čekaju da ih razrade za sebe) je samo jedan od načina korišćenja Zvezdane Igre kada je individua predstavljena kroz istu. Osim ovog praktičnog magičkog aspekta, možda je njena najvažnija upotreba ta što omogućava uvid, ne samo u sebe, već i u druge – kroz simbolizam. Tj. pokazuje konekcije i omogućava analizu individualne psihe na način koji je daleko iznad moderne psihologije, isto koliko je i moderna tehnologija napredna u odnosu na kamenu sjekiru.

U Aeonskim terminima, sedam tabli predstavljaju sedam fundamentalnih Aeona u kojima mi kao živa bića možemo da učestvujemo. Za individualnu psihi ovo predstavlja evoluciju svijesti – od prvog, odnosno 'Primalnog' doba (kada je svijest tek počela da se javlja) preko Sumerskog do sadašnjeg Zapadnog. Aeon je u suštini reprezentacija, u arhetipskim/ simboličkim terminima, onih kosmičkih/ za Zemlju

vezanih sila koje oblikuju našu evoluciju uglavnom na nesvjesnom nivou. Kako se Aeon razvijaju, mi kao individue možemo, a i ne moramo, u zavisnosti od našeg ličnog/ magičkog razvoja, biti svjesni ovih spoljnih sila/ uticaja – u tradicionalnim magičkim terminima, prelazak Ambisa (u septenarskom sistemu od Sunca do Marsa) predstavlja trenutak kada se ovi uticaji svjesno razumiju i 'Ja' konačno dostiže slobodu kroz ovo (često samo intuitivno) razumijevanje.

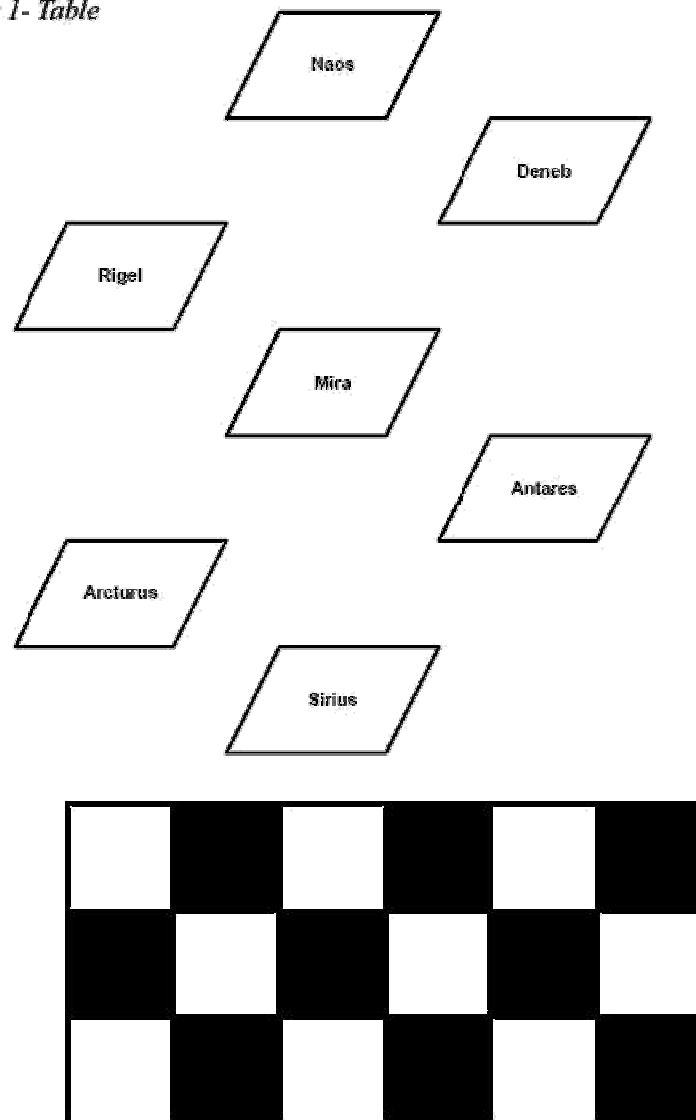
U simboličkom smislu može se reći da novi Aeon nastupa kada je jedna od sedam 'Kapija' otvorena. Ovo dozvoljava akauzalnoj energiji da se ispolji na Zemlji, i ovo ispoljavanje utiče na psihi svih individua koje nisu 'prešle Ambis', intezitet prirode ovoga zavisi od mnogih faktora. Najvažniji spoljni znak Aeona je viša civilizacija ili kultura povezana sa njim – Tj. energije određenog Aeona su izražene kroz mehanizme civilizacije. Uprkos tvrdnjama mistifikatora koji su se petljali u okultno, do sad je bilo svega pet Aeona – i pet viših civilizacija povezanih sa njima koje su oblikovale aeonske energije, kroz etos, i tako doprinjeli evoluciji naše svijesti.

Ovi etosi su djelom bili religiozni, u tom smislu da je bilo prisutno strahopoštovanje prema zemaljskim 'Kapijama' (fizičko mjesto na kojem su akauzalne energije bile izražene) i onima koji su kanalisali njihove energije (često nesvjesno) kroz specifične magičke tehnike. Često određeni mit ili legenda postanu povezani sa ovom Kapijom, i kako aeon napreduje energije utiču na individue u skladu sa njihovom prirodom: inspirišući kreativnost, stvarajući 'elan' i osjećaj Sudbine... Šablon aeonskih energija (njihove transformacije u kauzalnom) mogu biti predstavljene slijedećom sekvencom:

$$\Theta(\Theta) \rightarrow \Theta(\Xi) \rightarrow \Theta(\Phi) \rightarrow \Xi(\Theta) \rightarrow \Xi(\Xi) \rightarrow \Xi(\Phi) \rightarrow \Phi(\Theta) \rightarrow \Phi(\Xi) \rightarrow \Phi(\Phi)$$

$$\underbrace{\Theta(\Phi); \quad \Xi(\Phi); \quad \Phi(\Phi)}_{\in \Phi}$$

Fig 1- Table

Tarot Atu:

'Arhetipske Slike'

<i>Mesec</i>	<i>Oksidacija</i>	18	15	13	<i>Leska</i>
<i>Merkur</i>	<i>Separacija</i>	0	8	16	<i>Tisa</i>
<i>Venera</i>	<i>Koagulacija</i>	6	14	17	<i>Crna Topola</i>
<i>Sunce</i>	<i>Truljenje</i>	7	12	5	<i>Hrast</i>
<i>Mars</i>	<i>Sublimacija</i>	1	4	9	<i>Jova</i>
<i>Jupiter</i>	<i>Fermentacija</i>	11	3	2	<i>Bukva</i>
<i>Saturn</i>	<i>Egzaltacija</i>	10	19	20	<i>Jasen</i>

Figure na Sirius tabli:

$\Theta\left(\frac{\Psi}{\mp}\right)_{\emptyset}$		$\Theta(\Theta)_{\emptyset}$
	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\mp}\right)_{\emptyset}$	
$\Theta\left(\frac{\Psi}{\mp}\right)_{\emptyset}$	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\mp}\right)_{\lambda}$	$\Theta(\Theta)_{\emptyset}$
$\Theta(\Theta)_{\lambda}$	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\mp}\right)_{\emptyset}$	$\Theta\left(\frac{\Psi}{\mp}\right)_{\lambda}$
	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\mp}\right)_{\lambda}$	
$\Theta(\Theta)_{\lambda}$		$\Theta\left(\frac{\Psi}{\mp}\right)_{\lambda}$

$\emptyset$ – Crne Figure

λ – Bijele Figure

Figure na table Arcturus

$\Theta\left(\frac{\Psi}{\zeta}\right)_{\phi}$		$\Theta(\Theta)_{\phi}$
	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\tau}\right)_{\phi}$	
	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\tau}\right)_{\lambda}$	
$\Theta(\Theta)_{\lambda}$		$\Theta\left(\frac{\Psi}{\zeta}\right)_{\lambda}$

Šablon za pobjedu

$\Theta\left(\frac{\Psi}{\zeta}\right)_{\lambda}$		$\Theta(\Theta)_{\lambda}$
	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\tau}\right)_{\lambda}$	
	$\Theta\left(\frac{\Delta}{\tau}\right)_{\phi}$	
$\Theta(\Theta)_{\phi}$		$\Theta\left(\frac{\Psi}{\zeta}\right)_{\phi}$

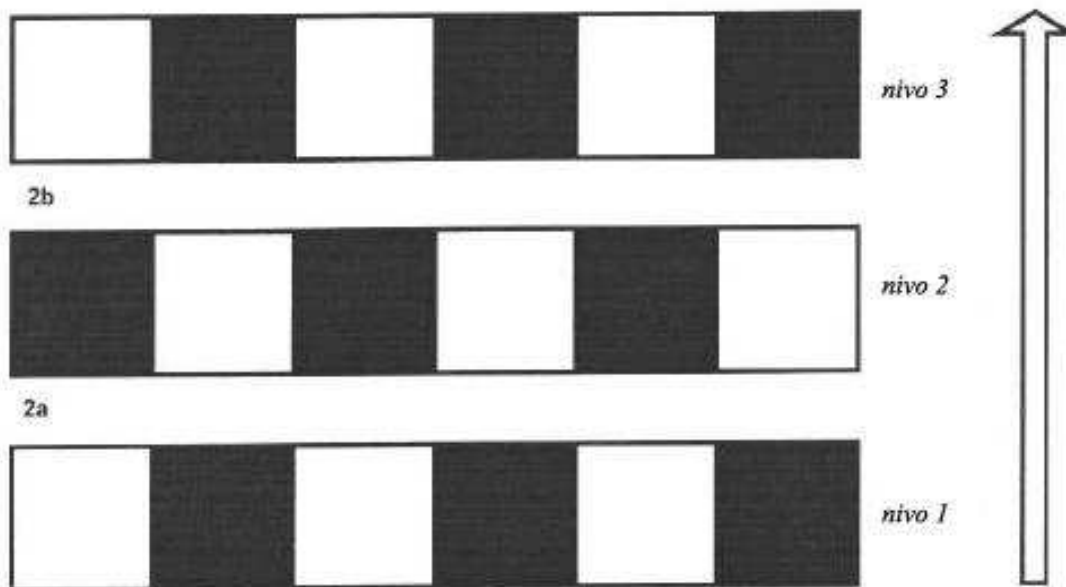
VII Septenarska Zvezdana Igra – Ezoterična Teorija

Simbolizam:

Akauzalni svemir je predstavljen sa ϕ_s ; kauzalni sa γ_s . ϕ_s je opisan sa ϵ^ϕ ; γ_s sa ϵ^γ . ϵ_i simbolizuje individuu; ϵ_n grupu individual sačinjenu od broja n ; $\epsilon_{c,u}$ predstavlja višu civilizaciju. ϵ se čita kao „unutrašnji“ ili „član grupe/ prostora ili pod- prostora.

Opšta teorija:

Sav život ukazuje na koincidenciju ϕ_s i γ_s . Živa bića ukazuju na formulu $\phi_i \in \gamma_i$: Ovo je apstraktovano u sedam sfera koje su predstavljene pomoću sedam tabli u igri. Dva seta od devet figura predstavljaju ϵ^ϕ i ϵ^γ aspekte kosmičkih promjena (uglavnom su crne figure predstavljene sa ϕ a bijele sa γ) – ili kako Biće ('bit', 'postojanje' – p.p.) nastaje kroz Vrijeme. Ovo izražava interakciju između ϕ i γ kroz modele postojanja - $\phi \gamma \neq$. Tri seta figura se koriste da opišu fundamentalnu prirodu takvih promjena kroz aspekte vremena. Svaka tabla mora da se sastoji od tri nivoa, kao u 'jednostavnoj' verziji igre, da bi bila tačan prikaz – tj. svaka tabla bi bila 'jednostavna Zvezdana Igra' kao:

Ipak, ova forma septenarske igre, u praksi se ne koristi u početnim fazama zbog njene kompleksnosti: ovladavanje ovim oblikom igre je zadatak za Unutrašnjeg Adepta. Ovo što slijedi je primjena za 'standardnu' septenarsku igru sa sedam tabli od kojih svaka sadrži osamnaest polja.

Magika ukazuje na promjene γ_s putem ϵ^{ϕ} : 'uzrok i posljedica', kako ih nauka razumije dešavaju se unutar ove formule. Pomjeranje figura ukazuje na ϵ^{γ} i ϵ^{ϕ} i ovo je suština magičke upotrebe igre. ϵ^{ϕ} je predstavljen preko poteza i zarobljavanja učinjenih sa ∇ , a ϵ^{γ} kroz ostale poteze. U nekom smislu potezi sa ∇ predstavljaju dualnost pripisanu ovom simbolu, a koju posjeduju kako ϵ^{γ} , tako i ϵ^{ϕ} element.

I Kiu:

U terminima individualne svijesti (jer $\phi_s \in \gamma_s$ za $K:u$ predstavlja svijest) figure imaju sledeće značenje:

$\ominus (\ominus)$	<i>Ekstrovertni osecajni tip</i>
$\ominus (\Upsilon)$	<i>Ekstrovertni intuitivni</i>
$\ominus (\nabla)$	<i>Ekstrovertni misleci</i>
$\Upsilon (\ominus)$	<i>Introvertni osecajni</i>
$\Upsilon (\Upsilon)$	<i>Introvertni intuitivni</i>
$\Upsilon (\nabla)$	<i>Introvertni misleci</i>
$\nabla (\ominus)$	<i>Majstor Hrama/ Gospodarica</i>
$\nabla (\Upsilon)$	<i>Veliki Majstor/ Velika Gospodarica</i>
$\nabla (\nabla)$	<i>Homo Galaktik</i>

$\Theta(\)$ opisuje 'ego' svijest, $\Xi(\)$ svijest o 'sebi', i $\Phi(\)$ Adeptstvo- tj., ono što je iznad individualizacije - Γ je cilj $\mathcal{K}:\alpha$. Razvoj svijesti ukazuje na povećanje ϕ elemenata u određenom $\mathcal{K}:\alpha$.

Da bi se predstavio određen $\mathcal{K}:\alpha$ postavljanjem figura (sa ciljem, recimo, da se radi neka magika nad tim određenim $\mathcal{K}:\alpha$) operater prvo mora procijeniti karakter $\mathcal{K}:\alpha$ koristeći septenarske korespondencije kao osnovu. Da bi ovo uradio precizno, od pomoći mu mogu biti različite činjenice vezane za $\mathcal{K}:\alpha$ - kao što su specifična interesovanja, pripadnost nekim 'ezoteričnim' grupama itd. Činjenice o karakteru se stižu određivanjem psihološkog tipa individue u skladu sa tabelom datom gore i pronalaženjem odgovarajućih Tarot slika povezanih sa tipom svijesti predstavljenim karakterom.

II KcU:

Za $\mathcal{K}:\alpha$ sedam tabli predstavljaju sedam Aeona, i jedan Aeon je predstavljen postavljanjem odgovarajućih figura na odgovarajuće table - Sirius je prvi Aeon (pre-Hiborianski, nekad nazivan Primalni Aeon), Arcturus Hiborianski Aeon itd. Dolazeći 'Novi Aeon' je stoga Daneb.

Da bi predstavljale sadašnji Aeon, figure moraju da se mijenjaju u odnosu na njihove originalne pozicije na sledeći način:

$$\begin{aligned} S\Theta(\mathcal{K})_{\lambda} &\rightarrow \mathcal{M}\Xi(\Theta)_{\lambda} ; \mathcal{R}\Xi(\mathcal{K})_{\lambda} \rightarrow \mathcal{N}\mathcal{K}(\Theta)_{\lambda} \\ \mathcal{R}\Xi(\mathcal{K})_{\phi} &\rightarrow \mathcal{M}\mathcal{K}(\Theta)_{\phi} \quad A\Xi(\Theta)_{\lambda} \rightarrow \mathcal{R}\Xi(\Xi)_{\lambda} \\ \mathcal{N}\mathcal{K}(\mathcal{K})_{\phi} &\rightarrow \mathcal{M}\Theta(\Theta)_{\phi} ; \mathcal{N}\mathcal{K}(\mathcal{K})_{\lambda} \rightarrow \mathcal{M}\Theta(\Theta)_{\lambda} \end{aligned}$$

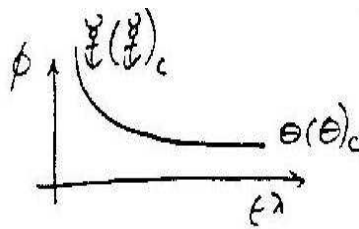
t_{cu} implicira $\delta\phi_{ia} t^\lambda$: otvaranje kapije što dovodi ϕ_s u prisustvo λ_s , što predatira početak određenog t_{cu} za nekih 300 do 400 god. Sve t_{cu} do ove Zapadne su iscrpjele potencijale do $\Theta(\Theta)$ faze i ako su moguće faze Φ (ie $\phi_{ia} t^\lambda$).

$$\delta^\lambda t_{cu} \Rightarrow \Psi(\Psi)_c \rightarrow \Psi(\Theta)_c \rightarrow \Theta(\Psi)_c \rightarrow \Theta(\Theta)_c$$

Ni jedna t_{cu} nije nikad dostigla $\delta^\lambda t_{cu}$ jer ovo zahtjeva $\phi_{\omega} \in \lambda_s$ gdje je i

$$\delta^\lambda t_{cu} \Rightarrow \phi_\delta \in \lambda_s : t_{cu} \Rightarrow \phi_\beta \mu^\beta$$

t_{cu} traje između 1.500 i 1.200 godina, $\delta\phi$ opada u intezitetu tokom ovog vremena kao što je prikazano simbolima:

$\Theta(\Theta)_c$ traje otprilike 400 godina.

Svaki Aeon je povezan sa određenom višom civilizacijom:

Aeon	Civilizacija	Datum Kraja
Sumerski	Sumerska	2298 p.n.e
Helenistički	Helenistička	378 n.e.
Zapadni	Zapadna	2390 n.e.

ϕ_s je izražen sa τ_{iu} (i generalno sa τ_{nu}) za τ_{eu} kao 'etos' kako egzoterični tako i ezoterični (koje često samo Adepti razumiju, s obzirom na to da je ezoterični etos suština skrivena iza egzoteričnih etosa i često se otkriva kroz 'Ambis').

Bitno je razumjeti da je najvažniji i najpraktičniji aspekt Aeona povezan sa zastupajućom višom civilizacijom- Magičke aeonske operacije oblikuju etose ovih civilizacija tokom prelaznog perioda između kraja Aeona i početka novog. Međutim, tokom ovog vremena energije starog Aeona stvaraju poslednje transformacije τ_{eu} : faza ϕ_s , koja je uglavnom Imperium (Carstvo – p.p), uglavnom militantan u smislu ekstenzije i oblika moći.

Stoga, Aeonske operacije – ako su uopšte preduzete – imaju za cilj da otvore Kapiju koja ispoljava moć novog Aeona. Ipak je moguće pomoću ovakvih operacija produžiti τ_{eu} do τ_{eu} faza. U odnosu na sadašnjost ovo implicira završetak Zapadne civilizacije 3090 n.e. umesto 2390 n.e. Ovo je prvi put u istoriji da je takva promjena moguća, zbog toga što ranije proces Aeonskih promjena nije bio svjesno razumjevan od strane Adepta – bilo mu je pristupano uglavnom kroz mitološki simbolizam. Kroz apstraktni simbolizam Zvezdane Igre apsolutna kontrola je moguća.

$$\begin{aligned} \delta^\phi \tau_{eu} &= \mathbb{E}(\tau)_{eu} \rightarrow \Theta(\tau)_{eu} \rightarrow \mathbb{A}(\tau)_{eu} \\ \delta^\phi \delta^\lambda &= \mathbb{A}(\mathbb{E})_{eu} \rightarrow \mathbb{A}(\Theta)_{eu} : \text{"opening of a gate"} \\ \delta_i^\phi(g) &= \sum_{n=1}^{n=7} \beta(\mu) [\epsilon_{(\mu)\alpha}^\lambda] \delta^\phi \quad \text{where } g = \epsilon_{\mu\alpha}^\lambda \end{aligned}$$

VIII Faza Četiri – Unutrašnji Adept

Prvi dio ovog stadijuma kao preduslov podrazumjeva da postanete vješti u Zvezdanoj Igri – redovno igranje igre sa protivnikom (i ako je moguće ovo bi trebalo da bude vaš „magički“ sadrug) je najbolji način za postizanje ovoga.

Takođe bi trebalo da proučavate ezoteričnu teoriju skrivenu u igri – povezujući simbole i njihove transformacije sa septenarskim sistemom itd.

Kada budete u potpunosti zadovoljni svojim napretkom u Zvezdanoj Igri možete započeti ritual stepena Internog Adepta, koji je drugi dio ovog četvrtog stadijuma. Ritual ovog stepena je možda najteži zadatak na sedmostrukoj stazi, i ovaj ritual je zaista taj ritual koji rađa istinskog Adepta. Ritual u vama ne stvara samo sposobnost ličnog uvida, već isto tako i empatiju – i ova empatija sa životom i kosmosom jeste temelj istinskog Adeptstva.

Ritual od vas zahtjeva samački život u trajanju od najmanje tri mjeseca. Prethodno, morate odabrati lokaciju – mora biti izolovana koliko je to moguće (daleko od ljudskih naselja) sa nekim izvorom svježe vode (npr. potok). Moguća je primjena dvije metode koje se tiču života u izolaciji za predviđen vremenski period, i treba da odaberete onu koja vam više odgovara. Prva uključuje život u šatoru i korišćenje novca za kupovinu hrane u slučaju potrebe. Druga se odnosi na obezbjeđivanje svega što je neophodno iz prirodnih resursa lovom, ribolovom i sl., izgradnjom sopstvenog skloništa. Prvi način je lakši – ako imate neophodnu želju da obavite ritual jer želite stepen Adepta, onda će se naći sredstva da se obezbjedi novčana ušteđevina koja je za to potrebna.

Tokom vašeg samovanja ne smijete imati kontakt ni sa kim (uključujući prijatelje i porodicu) osim ako je neophodno kupiti hranu – i ovakvom kontaktu se treba izlagati što je kraće moguće. Ne smijete sa sobom imati sredstva komunikacije sa spoljnim svetom (radio, televizija, časopisi itd.) i nikakva sredstva za reprodukciju muzike (kasetofon itd.) osim nekog muzičkog instrumenta ukoliko želite da ponesete neki. Morate koristiti jedino svijeće za osvjetljenje i ne smijete imati sat ili neko drugo sredstvo za mjerenje vremena. Strogo pridržavanje ovih uslova je neophodno, jer bez osamljenosti i tišine koje vam ovi uslovi nameću ritual ne može uspjeti.

Jednom, kada nađete lokaciju i obezbjedite sve što vam je potrebno, ritual može da počne. Najbolje vrijeme za ovo je Prolječna Ravnodnevica, tako se ritual

završava u vrijeme Ljetnje Solsticije. Smijete ponijeti sa sobom samo ono što možete nositi na svojim leđima.

Zadajte sebi cilj, da tokom izolacije završite neki zadatak ili zadatke. Na primjer, možete naučiti da svirate neki instrument, ili poboljšati svoju vještinu u Zvezdanoj Igri (moguće je napraviti igru manjom i portabilnijom) ili pišite dnevnik o svojim svakodnevnim doživljajima i osjećanjima. Pažljivo razmislite o ovom zadatku prije nego započnete ritual, jer bilo kakve izmjene nisu moguće kada ritual započne.

Ritual Stepena je alhemijski proces promjene koji će se dešavati u vašim mislima i osjećanjima kroz prednost Vašeg života u osami u već pomenutom vremenskom periodu i na tako prost način koji je već propisan. Veoma je bitno da tokom rituala istrajete najmanje dok ne prođu tri mjeseca – bićete u iskušenju mnogo puta da napustite ritual, kao što ćete biti u iskušenju da tražite razbibrigu razgovora, prijatelja i zadovoljstava i udobnosti spoljašnjeg svijeta: muzike, zabave i drugih užitaka. Takvim se iskušenjima treba oduprijeti – ne zbog toga što su pogrešna, već zbog toga, što ste prihvatanjem rituala već odlučili da živite bez toga u namjeri da steknete magičko razumevanje i razumjevanje samog sebe. Ne postoji drugi način za postizanje ovoga. Mudrost se rađa iz uvida koji pruža primitivna izolacija. Vaš najveći problem će biti dosada – dani će se činiti predugim. Naučite da posmatrate promjene koje se dešavaju u prirodi oko Vas. Naučite da razmišljate: o sebi, svom životu, svijetu. Pokušajte da povežete ono što ste naučili o Zvezdanoj Igri i septenarskom sistemu sa svijetom i njegovim promjenama, uključujući i ljude. Ako u nekom trenutku postanete emocionalno agresivni ili depresivni, nađite fizički odušak za Vaša osjećanja – trčanje, ili plivanje (u jezeru ako ga ima u blizini). Pokušajte da razumijete svoja osjećanja.

Sve ovo neće biti ni malo lako – biće borba. Ali ako istrajete, kako se ritual bude bližio kraju otkrićete promjene koje se dešavaju u vama. Steći ćete uvid i empatiju i uzdići se kao Adept. Takođe možete pasti u iskušenje da napustite svoju izolaciju prije nego isteknu tri mjeseca, jer ćete vjerovati da ste uspjeli. Ali ovo jednostavno može biti deluzija, i neophodno je strogo se pridržavati tog perioda od tri mjeseca. Ovo je jednostavno zbog toga što je period od tri mjeseca minimalno vrijeme koje je potrebno za alhemijsku promjenu: Svaka promjena prije toga je samo iluzorna ili privremena.

Nikada ne može biti previše naglašena činjenica da ne postoji prečica do istinskog Adeptstva: nema lakog puta do mudrosti. To je jedino moguće životom u samoći i jednostavnosti kako je gore opisano. Ritual Stepena stvara u tri mjeseca ono što sudbina stvara (i to samo rjetko) u dvije ili tri decenije kod nekoliko srećnih pojedinaca – to je tehnika koja destiluje iskustvo hiljada godina evolucionog razumijevanja, i čini Adeptstvo dostupno svima.

IX Faza Pet – Ulazak u Ambis

U septenarskom sistemu, Ambis leži u sferi između Sunca i Marsa – to je ta regija na kojoj se akauzalno i kauzalno susreću. Septenarski sistem – sedam sfera i putevi koji ih povezuju – smatra se mapom naše svijesti. Naša svijest po svojoj prirodi je jednako akauzalna koliko i kauzalna – tj., jednako racionalna i „iracionalna“, gdje ovo „iracionalno“ uključuje podsvijest. U nekom smislu, kauzalno je linearno, progresivno, evoluciono, a akauzalno je ujedinjeno, „holistično“. Akauzalnom, generalno, pripada „magika“ – i „okultno“ uopšte; kauzalnom pripadaju nauka i logika. U suštini, Ambis može biti posmatran kao nešto što nadilazi akauzalno i kauzalno – njihovo jedinstvo izvan oboje. Njemu pripada naša prošlost, sadašnjost i budućnost – isto tako i demoni/ bogovi u nama i van nas. To je mjesto na kome naša predstava o sebi – stvorena od strane naših životnih iskustava – biva slomljena, i gdje otkrivamo kako se, zajedno sa svim ostalim, uklapamo u šemu samog kosmosa. Ambis, uništavajući našu predstavu o nama samima, ili nas potpuno uništi – ili nas uznosi iznad sebe, do istinskog početka mudrosti.

Ritual stepena (koji proizvodi Majstora Hrama/ Gospodaricu Zemlje) jednostavan je u svojoj formi, ali težak u praksi. Kao što je to slučaj sa svim ritualima stepena, i ovaj ritual zahtjeva iskrenost prema samom sebi. Ritual može započeti onaj ko je uspješno završio ritual za Internog Adepta i osjeća se spremnim za sledeći stadijum.

Formalno, ritual uključuje pješaćenje kandidata (bez pomoći drugih ili nekog vida transporta) – i nošenje svih neophodnih stvari, kao što su hrana, voda i sklonište – na distanci od 80 milja (za muškarce) ili 56 milja (za žene). Kandidat takođe treba da nosi i kristalni tetraedar koji ne smije biti manji od 3 inča visine – kandidat bi trebalo tokom ovog pješaćenja da zastane samo jednom, i to samo na sat vremena tokom noći. Ritual započinje u svitanje prvog dana i dostiže svoj vrhunac u sumrak sledećeg dana. Ova dionica se mora pješaćiti što je moguće dalje od ljudskih naselja, i kandidat mora preći datu distancu prije sumraka drugog dana. Nakon pješaćenja kandidat treba da se, bez odmora i hrane – okupa u rijeci/ potoku/ jezeru (pješaćenje se planira tako da se završi blizu neke vode). Nakon toga treba da zauzme neki udoban položaj, držeći tetraedar na dlanovima, vizuelizujući tamu unutar kristala koja se širi napolje i obuzima ga. Ova vizuelizacija je praćena sporim i repetitivnim pjevušenjem riječi „Kaos“. Nakon nekoliko minuta truda, vizuelizacija se završava i dopušta se umu da osjeti šta može osjetiti. Ne smije se učiniti ni jedan pokušaj da se usmjere ili kontrolišu slike/ senzacije/ ili osjećanja koja se mogu pojaviti. Moraju se posmatrati sa emocionalnom nevezanošću. Kandidat će znati kada je ritual završen, i mora što je moguće prije zapisati procjenu rituala. Važno je da kupanje započne što prije, čim je dostignut cilj zacrtanog puta – i vizuelizacija mora započeti odmah nakon kupanja. Ako ovi uslovi nisu ispoštovani – ili je postojala pomoć tokom pješaćenja – onda je ovaj ritual isprazan.

DRUGI DIO:

Ezoterično Čarobnjaštvo

Uvod

Poglavlja koja slijede daju detalje različitih tehnika eksterne magike, i ove tehnike se upotrebljavaju da bi se ostvario cilj ili želja. Onima koji žele da ih upotrijebe na praktičan način, se savjetuje da prvo pročitaju Dodatak V (Priprema za Hermetičke Rituale) koji je praćen Dodatkom II (Tehnike Vizuelizacije). Takođe, ako već niste uradili Inicijaciju koja je data u Djelu Jedan gore, (ili ritual dat u Dodatku IV) trebalo bi je uraditi, pošto je ovo, jednostavno rečeno, „uvod u ulogu čarobnjaka/ čarobnice.“

Uspješna eksterna magika, u velikoj mjeri zavisi od prihvatanja ove uloge: predstavlja otvaranje kapije unutar koje se dolazi do akauznog, tog izvora magičke energije. Eksterna magika – kako hermetička, tako i ceremonijalna – je vještina, izučavanje u okviru koga je ona jedan od zadataka Inicijanta koji prati sedmostruku stazu. Ovo izučavanje je prilično prirodno povezano sa magičkim stepenom „Eksternog Adepta“.

Date tehnike omogućavaju ispunjenje želja bez ograničenja. Jedna od ovih tehnika – „mračne staze “ – uključuje privlačenje/ invokaciju „mračnog/ sinisternog/ negativnog/ haotičkog“ tipa energija, i u tom smislu je ona LHP rad: to jeste, bavi se raznim područjima svjesnosti koja su često pogrešno shvaćena. Za rad sa stazama se može reći da je put u mračnije strane nesvjesnog (ili „skrivena svjesnost“) psihe individue, i dok se ove energije mogu upotrebljavati hermetički – to jeste, usmjerene željom ka specifičnom cilju ili namjeri – mogu biti upotrebljene „interno“ tako da isprovociraju promjene u individualnoj svijesti, time podstičući magički razvoj i samorazumijevanje. U ovom „internom“ smislu, kada su energije produkovane (putem sredstava koja su data u poglavlju „Mračne Staze“) one nisu usmjerene nego ostavljene da proizvedu slike/ senzacije u psihi (kao u radu sa sferama u Djelu Jedan). Oba tipa radova su povezana sa magičkim učenjem Inicijanta – to jeste, rade se prije rituala Stepena Eksternog Adepta, ovaj Ritual Stepena je sredstvo svjesne integracije iskustava. (o LHP-u uopšteno pogledajte Dodatak 0).

Ezoterični Napjev

Ezoterični napjev se može podijeliti na dva djela: vibriranje imena i „sveto“ ili magičko pojanje. Prvi tip zahtjeva manje vještine i ta forma se često koristi u ritualima – na primjer, da stvorite ili „privučete“ određenu silu ili entitet u magičkom radu. Drugi tip zahtjeva neku muzičku sposobnost ili trening jer su način pjevanja i tempo važni.

1) Vibriranje:

Vibracija implicira da svaki dio riječi treba upotrebiti (ili samog ili kao dio teksta ili ključa) tako da duboko rezonuje i zbog ovoga osoba mora da stoji, i da se solarni plexus upotrijebi da generiše duboko disanje, a da se usta ponašaju kao rezonantna šupljina. Vibracija treba da bude takva da se osjeti u cijelom tijelu – vibracija nije vikanje ili vrištanje, već prolongirana koncentracija zvučne energije.

Na primjer, da vibrirate riječ „Satan“. Udahnite duboko i vibrirajte „Sa...“ u dužini trajanja izdaha (ne manje od dvadeset sekundi) pokušavajući da zadržite isti nivo intenziteta dok dah jenjava- onda udahnite duboko i vibrirajte „- tan“ dok izdišete na isti način kao ranije. Vježba će omogućiti da se dužina svakog djela poveća. Da zadobijete potrebnu „dubinu“ ili snagu, pokušajte da projektujete zvuk ispred vas do tačke udaljene bar 10 stopa (3,048 metara).

Sušтина vibracije je kontrola zvuka – trebala bi biti jednaka što je više moguće i ista u svim djelovima riječi ili fraze. Vježbom, relativna visina tona vibracije se može povećati, mada ovo nije važno u toj mjeri u kojoj je bitno proizvesti snažnu vibraciju, jer većina magičkih vibracija zahtjeva snagu prije nego fineše u tonalitetu. Određeni muzički ključevi su povezani sa određenim vrstama magičkih sila (na primer, ključ E mol je povezan sa „Satanističkim“ zadovoljenjem) i iskustvo će ubrzo pokazati koji ključ je odgovarajući za traženu silu. Enohijanski ključevi pružaju dobar primjer vibracija upotrebljenih u magičkom smislu – razmotrite Treći ključ : Micma Goho Piad zir ... „Micma“ se vibrira kao „Mic“- praćeno sa „ma“ , svaki dio po barem dvadeset sekundi. „Goho“ je „go“- i „ho“ u istoj dužini vremena; „zir“ je jedan zvuk , i tako dalje. Stoga, vidjećete da vibriranje jednog Enohijanskog ključa zahtjeva priličan trud, a ispravno

vibriranje u osobi proizvodi (djelom zbog ovoga) povišeno stanje svijesti, kao što proizvodi magičke rezultate i utiče na druge pojedince koji mogu biti prisutni.

Svaki pojedinac posjeduje ono što bi moglo biti nazvano jedinstvenim „vibracionim pečatom“ ili ključem u kome je produkovan zvuk najefektivniji za njih i na ličnom i na magičkom nivou, i ovaj pečat bi mogao i trebao biti otkriven putem prakse. Većina žena će prirodno proizvesti vibracije višeg tona nego muškarci, i njihovo vibriranje nekada može biti prilično opasno, dok neki muškarci mogu proizvoditi vibracije koje su veoma uznemirujuće za određene osobe.

Oni koji žele da usavrše umjetnost magičke vibracije bi trebali redovno da vježbaju, posebno u visoko rezonujućim zgradama, postepeno povećavajući sposobnost kontrole daha i jačinu samog zvuka. Ispravno korištena, kratka vibriranja mogu zaustaviti ljude i učiniti ih nepokretnima na nekoliko sekundi. U određenim okolnostima, moćna vibracija može da ubije.

2) Magički napjevi :

Magički napjev je suštinski monofoničan i zbog ovoga je generalno (kada je uopšte i zapisan) predstavljen u Gregorijanskom notnom zapisu - što je drugačije od „kapljičastog“, notnog zapisa koji se koristi u modernoj muzici.

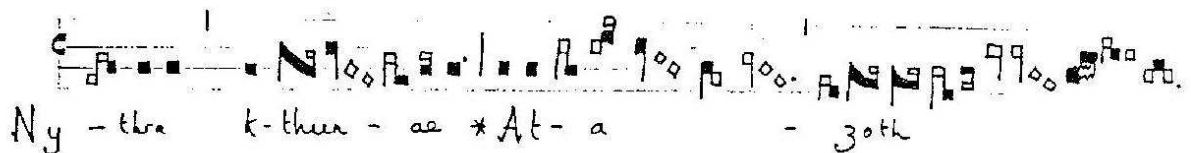
Magički napjev se pjeva bez pratnje u jednom od sedam fundamentalnih (ili grčkih) načina – Lidijanskom, Dorijanskom i tako dalje, a ti načini su sami po sebi reprezentacije septenarskih sila kao što je opisano septenarskim Drvetom Života i korespondencijama u vezi sa njim. Postoje tri bazična načina za izvođenje ovog napjeva – od strane solo pevača; Od strane više glasova u saglasju i od strane dva pjevača (ili hora) koji pjevaju „vox principalis“ i „vox organalis“, četvrti ili peti dio kao prilikom pevanja organuma.

Muzika ovog tipa napjeva je slična gregorijanskom napjevu pjevanom u proporcionalnom ritmu, a korišteni tekstovi su uglavnom magičke invokacije i zazivi.

Magički napjev ovog tipa se koristi u tri svrhe – prvo, u svojstvu ključeva do Ambisa ili za otvaranje različitih akauzalnih Kapija (kao, na primjer, njihova upotreba u ritualu Devet Uglova da omoguće povratak Mračnih Bogova na Zemlju); drugo, kao sredstvo za izazivanje magičke promjene u svijetu i pojedincima, s obzirom na to da se za određene napjeve smatra da poseduju posebnu moć ako se pevaju tačno; treće, da pruži okvir kojeg neki pojedinci mogu koristiti da, na svakodnevnoj osnovi, utjelotvore kroz tradicionalne forme kao što je Prometejski Ured, one aspekte akauzalnog koji su nazivani različitim imenima kao što su Fizis i Tao.

Za prve dvije od gore navedenih, često se smatra da pripadaju Stazi Lijeve Ruke, jer u suštini invociraju/ kreiraju razne htonske ili mračne/ negativne sile u svijesti, dok je treća, nasuprot tome, skoro isključivo bila korištena od strane onih Adezata koji, prešavši Ambis, žive u skladu sa svojom unutrašnjom mudrošću.

Primjer prvog od ovih tipova je dat dolje – kao što se koristi u ritualu za povratak Mračnog Boga Atazoth-a na Zemlju.

Ezoterički Napjev Kao Magička Tehnika

I – Modovi:

Sedam grčkih modova korespondira sa septenarskim sferama (pogledaj Dodatak I) kao što slijedi: Lidijanski – Jupiter; Prajgijanski – Saturn; Dorijanski – Mjesec; Miksolidijanski – Venera; Hipodorijanski (ili Aeolijanski) – Merkur; Hipolidijanski – Sunce; Hipoprajgijanski (ili Ionianski) – Mars.

Modovi koji se koriste u ezoteričkim napjevima su „gregorijanski“ ili horski i povezani su, prema tradiciji, sa sferama i stoga sa grčkim modovima, tako je: Mjesec – mod IV; Merkur – Mod VI; Venera – mod V; Sunce – modovi VII/ VIII; Mars – mod III; Jupiter – mod I; Saturn – mod II.

Stoga, ako se neki napjev pjeva tačno u, na primjer, modu IV, onda će takav napjev biti predstava energija ili sila povezanih sa odgovarajućom sferom – u ovom slučaju Mjesec/ Nox. Takve energije se mogu koristiti na magički način tako da: a) povećaju svijest/ uvid onih koji pjevaju; b) budu usmjerene voljom i vizuelizacijom¹¹ za specifične ciljeve koji su u skladu sa sferom; c) budu korištene da izmjene (putem akauzalnog) sam svijet.

¹¹ Za tehnike vizuelizacije vidi Dodatak II.

Dakle, ezoterički napjev je oblik magičkog rituala – koji je do sada bio tajan.

(b) i (c) dati gore uglavnom zahtjevaju dva kantora koji pjevaju četiri polutona razlike u paraleli (za mračne/ destruktivne radove) ili pet polutonova razlike (za konstruktivne radove). (a) se obično izvodi od strane jedne osobe i predstavlja internu magiku.

II – Primjeri Napjeva: Sfere

Napjevi koji slijede se koriste kao djelovi posebnih hermetičkih rituala.

Detalji koji se bave formom ovih rituala su dati dolje, u Djelu III.

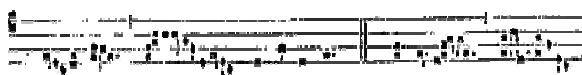
Maon

Ag-i-os * ka-bei-ri . Ag-i-os

ka-bei-ri . Ag-i-os . ka-bei-ri .

Ag-i-os ka-bei-ri Ag-i-os

ka-bei-ri . Ag-i-os ka-bei-ri . Ag-i-

os ka-bei-ri . Ag-i-os

ka-bei-ri . Ag-i-os *

ka-bei-ri

Agi-os ka-bei-ri

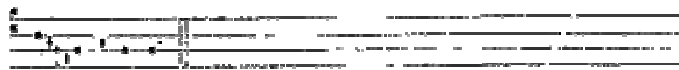
Mercury

Ag-i-os hu-i-far Ag-i-os hu-i-far

. Ag-i-os hu-i-far. Ag-i-os

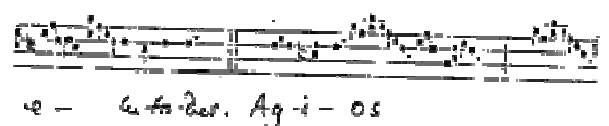
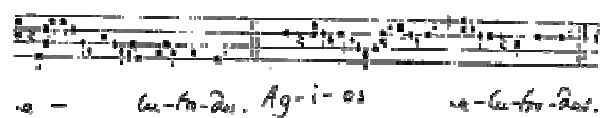
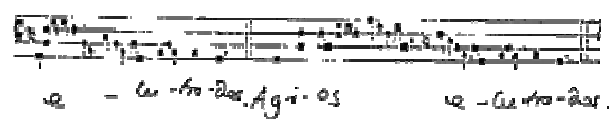
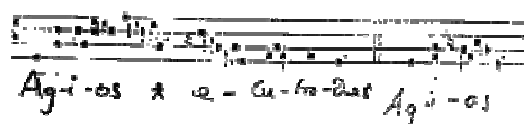

hu-i-far.

[Note: repeat five times]

Agios Lucifer

Venus

Agios Eulodias

Sea

Ag-i-os * o-ge-ni-t, Ag-i-os

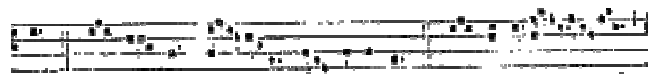
o-ge-ni-t, Ag-i-os o-ge-ni-t, Ag-

i- os o-ge-ni-t, Ag-i-os o-ge-ni-t.

Ag-i-os o-ge-ni-t, Ag-i-os o-ge-

ni-t, Ag-i-os o-ge-ni-t, Ag-i-os *

o-ge-ni-t.

Agi-os Oe-ni-s

Mars

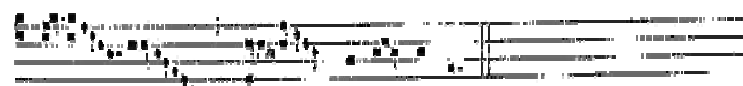
Ag-i-os. * Al-as-to-ros. Ag-

i-os Al-as-to-ros. Ag-i-

os Al-as-to-ros. Ag-i-os

Al-as-to-ros.

Agios Alastoros

Jupiter

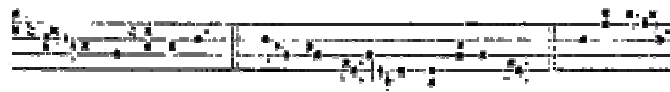
Ag-i-ost. Ba-pho-nat. Ag-i-ost. Ba-pho-nat.

Ag-i-os Ba-pla-nat. Ag-i-os Ba-pla-nat. Ag-i-

05 2a-pl-nsf. Ag-i-os 2a-pl-nsf. Ag-i-os

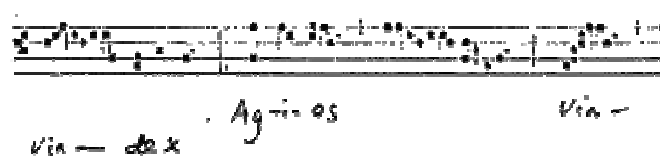
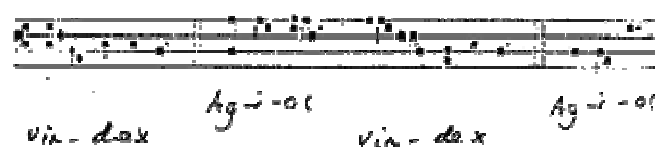
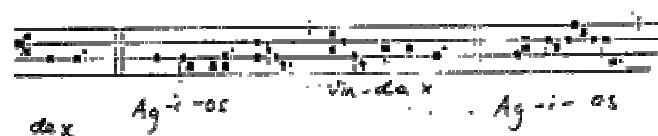
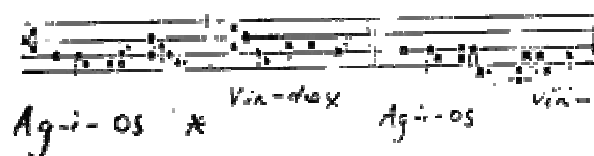
Za-pho-ast. Ag-i-os Za-pho-ast. Ag-i-os

22. July - 1947.

Agios Baphomet

Satwa

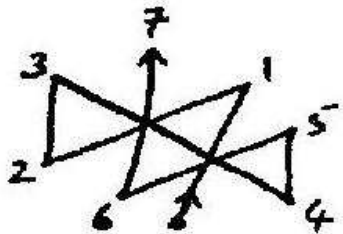
Agios
Vindax

III – Ritual:

Napjev koji odgovara sferi treba da bude uzet kao ključ za rad.

Destruktivni/ mračni radovi se obavljaju u svitanje za vrijeme mladog mjeseca; konstruktivni radovi se obavljaju u sumrak za vrijeme punog mjeseca. Najbolje mjesto za rad je napolju, ili na vrhu brda ili na proplanku.

Ritual započinje tako što oni koji učestvuju u njemu vibriraju, u skladu sa tradicijom, tri puta: a) Agios o Atazoth za „mračne“ radove; b) Agios o Bafomet za druge radove. Kantor tada, mirisom koji odgovara sferi, kadi svaku od sedam tačaka:

Kantor mora hodati putem koji je opisan ovim tačkama dok kadi, praćen od strane ostalih učesnika, ako ih ima.

Mirisi su: Mjesec – Petriohor; Merkur – Sumpor; Venera – Sandalovina; Sunce – Hrast; Mars – Mošus; Jupiter – Civit; Saturn – Bunika.

Dok se ovo radi treba pojeti slijedeće: a) Aperiatur et germinet Atazoth, ili, za konstruktivne radove: b) Ad Gaia qui laetificat juventutem meam.

Ključni napjev (pogledaj Dio II) se zatim pjeva dva puta za redom. Ako više od jedne osobe učestvuje u ritualu onda ovo treba biti pjevano u četiri pulu-stepena razlike (za mračne radove) ili u pet polustepeni razlike (za ostale radove) i dok to pjevaju moraju vizuelizirati namjeru rituala kako se ostvaruje u skladu sa principima hermetičke magike.

Prethodno vježbanje pjevanja napjeva (bez vizuelizacije) je esencijalno, jer je napjev magički upotrebljiv jedino ako je pjevan tačno. Vizuelizacija treba biti koncizna koliko je to moguće i prema šablonu koji je dogovoren među učesnicima prije rituala. Moguće je koristiti sigilizaciju umjesto vizuelizacije: sigil treba biti prethodno pripremljen i „posvećen/napunjen“ prema tradiciji, nakon čega će biti spaljen od strane jednog od učesnika tokom pjevanja ključnog čanta.

Tabla koja slijedi daje prikaz radova koji odgovaraju pojedinim sferama:

Mjesec – Užas i sinisterno znanje

Merkur – Zadovoljenje i transformacije

Venera – Ekstaza i ljubav

Sunce – Vizija i razumijevanje

Mars – Destrukcija i žrtvovanje

Jupiter – Mudrost i bogatstvo

Saturn – Haos

IV – Metod Pjevanja:

Sušтина ezoteričnog izvođenja jeste da napjev bude pjevan sporo, svaka od horskih notacija predstavlja modernu osminu, manje ili više, u zavisnosti od „raspoloženja“ odgovarajuće sfere.

Tonalitet djela je relativan – i zavisi od toga šta je najugodnije za kantora ili grupu. Ritam određenog djela je lako naučiti kroz praksu ako se upamti da je djelo poput talasa – podiže se i pada u jednakim intervalima i tačno. Ovo je razlog zbog kog se latinski (i ponekad grčki) koriste za tekstove, jer su od svih jezika, oni najpodesniji za monofone napjeve. Akcenat je uglavnom na improvizaciji.

Magika Pomame

Ova vrsta magike uključuje pojedinca (pojedince), koji biva opsjednut akauzalnim energijama putem stvaranja kroz specifične tehnike, fizičke i emocionalne pomame. Da bi bila uspješna, magika pomame zahtjeva da pojedinac na vrhuncu indukovane pomame, vizuelizuje (ili pomoću vibracije i pojanja projektuje) željeni ishod rituala – na primjer, ako se ritual izvodi kako bi se putem magike uništila neka osoba, onda treba vizuelizovati smrt te osobe na izabrani način ; prikladna fraza za vibriranje bi bila “N.N. (ime te osobe) će umrjeti. “

Pomama se može dostići pomoću droga – ali one ometaju (nekad i uništavaju), sposobnost koncentracije i zbog toga droge nisu preporučljive za ovaj tip hermetičke magike. Najbolji način da se postigne pomama je ples – najčešće kružne ili spiralne prirode. Druge metode koje se mogu upotrijebiti su voljna koncentracija, fizički napor i indukovana ekstaza. Detalji svih ovih metoda će biti dati.

Onima koji su zainteresovani za sprovođenje specifičnih hermetičkih rituala se savjetuje da pročitaju Dodatak IV – Priprema za Hermetički Rad.

I – Ples:

Svedite namjeru vašeg rada na nekoliko fraza i slika. Na primjer, ako taj rad ima za cilj da podstakne određenu osobu da vas zavoli, prikladna fraza za pojanje bi bila “ neka N.N. postane opsjednut ljubavlju prema meni“. Prikladna slika bi bila fotografija tog pojedinca ili vizuelizacija njegovog lica.

U sumrak odgovarajućeg dana počinje rad, bilo u zatvorenom prostoru u kojem se može plesati, ili vani. Hodajte polako u krug, u smjeru kretanja sunca (od istoka ka zapadu) ponavljajući rečenicu koja oslikava namjenu vašeg rada. Nastavite sa ovim sporim kružnim hodanjem nekoliko minuta dok vizuelizujete izabranu sliku (ili se koncentrišite na fotografiju), postepeno dozvoljavajući sebi da osjetite emociju koja odgovara vašem radu (na primjer, za ritual uništenja- mržnju ; za ritual koji će vam donijeti ljubav – ljubav ; za ritual koji će vam donijeti bogatstvo – osećaj užitivanja u luksuzu i bogatstvu ...).

Onda hodajte brže i brže zamišljajući da se nebo iznad vas otvara i energija teče dolje ka vama. Ova energija ojačava vašu emociju i čini da sve jače i jače izgovarate odabranu frazu. Dozvolite ovoj vitalnoj energiji da vas opsjedne - i trčite, plešite, poskakujte kako vam je volja, vuzuelizirajući sliku i vičući/ pjevajući frazu, dok se pomama usmjerava. Nastavite ovako dok se ne iscrpите, onda sjedite ili ležite mirni nekoliko minuta vizuelizujući vašu energiju kako biva povučena nazad u nebo i zvijezde. Dišite duboko i polako otprilike jedan minut, stanite i recite “ Gotovo je “ i napustite mjesto rituala.

II – Druge metode:

Voljna koncentracija uključuje postepeno izgrađivanje odgovarajuće emocije dok stojite mirno, kroz upotrebu vježbi disanja i naizmjeničnih kontrakcija i opuštanja mišića. Duboko udišete, i mišići ruku, nogu i leđa su u kontrakciji: zamislite dok udišete da je energija (određenog tipa- ljubav, mržnja i tako dalje) povučena u tijelo.

Tada izdahnite polako i opustite mišiće. Ovo se nastavlja bar četvrt sata – onda se izabrana slika vizuelizuje u toku pet udisaja i pet izdisaja, nakon čega se jednom dugo i polako udahne sa snažnim povlačenjem emocije. Ovo je praćeno snažnim vikanjem rečenice koja je odabrana – i ovaj izdah je moćan koliko god je to moguće. Povučena energija je tada otpuštena putem daljih izdisaja i vikanja izabrane rečenice- sve do iznemoglosti inače će sva energija ispariti.

Kao ranije, opustite se, recite “ Gotovo je “ i napustite mjesto rituala.

Fizički napor kao tehnika uključuje odabir nečega što je za vas izričito fizički zahtjevno. Dostizanje ovog unaprijed postavljenog cilja se dešava onda kada se postigne vrhunac rada, i namjena rituala je tada vizuelizovana a izabrana fraza koja definiše želju odvibrirana ili odvikana u tom trenutku.

Primjer ove metode bi bio odabir uzbrdice i zadavanje zadatka vama samima da istrčite najsnažnije i najbrže što možete do vrha. Zamislite da je stizanje do vrha zapravo uspijeh vašeg rada – ako vam pomaže, tokom mentalne pripreme ponavljajte nešto sebi, kao (pretpostavimo, u svrhu ilustracije, da je namjera rituala da donese uspijeh u nekom poduhvatu) : “ Moj uspijeh će doći kako se ja budem ispeo na vrh brda!”

Fizička priprema bilo koje vrste ne bi trebala postojati: ovaj metod uključuje čistu volju, i odlučnost. Ako zaista želite da rad uspije, posjedovaćete neophodnu volju da postignete fizički cilj. Cilj jeste eksplozija fizičke energije, i u mnogim pogledima se trčanje pokazalo kao idealan odabir.

Indukovana ekstaza kao tehnika podrazumijeva upotrebu neke spoljašnje forme da bi se unutar vas proizvela emocija skladna vašoj namjeni rada. Ova spoljna forma zavisi od vaših interesovanja i/ ili mogućnosti. Jedna od najjednostavnijih formi jeste muzika – to jeste, upotreba muzike da bi se izazvala određena emocija. Međutim, ovo nije lako kao što djeluje zato što je neophodno izazvati pomamu emocije i održavati pomamu neko vrijeme. Ukoliko namjeravate da upotrijebite muziku na ovakav način, prikladno djelo/ kompozicija, jednom nađena bi, ako je to moguće, trebala biti čuvana samo za magičku upotrebu. Pošto je efekat muzike individualan, samo vi možete naći muziku prigodnu za određeni emotivni rad. Važno je da dozvolite emociji da se postepeno izgrađuje do pomamnog vrhunca i da na vrhuncu pošaljete naprijed/ usmjerite energiju koristeći vizuelizaciju i vibraciju.

Kombinovanje muzike i plesa je veoma efektivno.

Improvizovanje muzike na određenom instrumentu se takođe može koristiti. I to vrlo efektivno. Ponovo, pomama bi trebala biti izazvana polako i njen vrhunac ispraćen vizuelizacijom i vibracijom / vikanjem odabrane rečenice.

Vizuelizacija i magika sigila

Vizuelizacija kao tehnika je jako jednostavna. U prostoru odabranom za ritual, zauzmite udoban položaj (sjedeći, ležeći ili "meditativni položaj" – položaj nije važan, bitno je samo da vam je udobno) i u tom stavu vizuelizujte detaljno, ali bez emocija, redosljed željenih događaja.

Za vizuelizaciju se može reći da je voljno "sanjarenje" i da bi bilo efektivno, zahtjeva miran ali koncentrisan um. Kao pomagala u vizuelizaciji, različiti spoljni okidači se mogu upotrebiti kako bi izazvali pravu atmosferu ili raspoloženje: miris planete koji odgovara radu bi trebalo zapaliti (vidi Dodatak I), i svijeće planetarnih boja bi trebalo da obezbijede jedinu svjetlost. Prije početka vizuelizacije vibrirajte riječ koja odgovara planeti, (vidi ispod) tri puta za redom.

Vizuelizacija bi trebala biti prirodnija i realističnija što je moguće više. Primjeri: a) želite da zadobijete seksualnu naklonost neke osobe. Vizuelizujte osobu, a zatim i sam čin najdetaljnije što možete; b) želite da izazovete uzbunu kod komšije koji vas nervira. Vizuelizujte tu osobu uveče u krevetu, i vas kako stojite iznad nje. Smijete se, i vaša volja formira energiju akauzalnih dimenzija u zloćudnog demona (zamislite energiju kao vrtložnu izmaglicu koju vaša volja oblikuje u demona). Postavite ga u podnožje kreveta da stvori pometnju i onda otidite.

Važno je za uspjeh ove tehnike, da za vas vizuelizacija postane što je moguće stvarnija, kao što je stvaran san dok se sanja. Da bi ovo postigli, neophodno je da budete opušteni i smireni – bilo koja generisana emocija ne bi trebalo da pripada direktno vama, već slikama tokom vizuelizacije i tada na kontrolisan način, nikako pomamljen, već hladan i promišljen.

Kao i kod svih hermetičkih tehnika, zatvorite ritual na formalan način opuštajući se i rekavši „Gotovo je”.

Planeta	Riječ	Rad kome odgovara
Mjesec	Noctulius	Skriveno znanje
Merkur	Satan	Požuda/Zadovoljenje
Venera	Darkat	Ljubav/Opčinjenost
Sunce	Karu Samsu	Proročanstvo/Objelodanjivanje
Mars	Šugara	Smrt/ Destrukcija
Jupiter	Davkina	Bogatstvo/ Uspjeh
Saturn	Vindex	Haos/ Rascijep

Magika sigila uključuje septenarsku formu Zvezdane Igre (vidi Poglavlje IX). Ovdje opisana tehnika je samo jedna od mnogih koje uključuju Zvezdanu Igru- mada je i najlakša za upotrebu.

Prvo, Zvezdana Igra mora biti konstruisana i figure označene odgovarajućim alhemijskim sigilom. Osnova ove igre je da vaš cilj bude da postavite svoje figure u određeni šablon na Mira tabli. Postizanje cilja svjesno izjednačite sa ostvarenjem vaše želje.

Počnite određujući cilj svog rada, na primjer, ako želite da magikom osvojite nečiju ljubav recite sebi (i zapišite na papiru) nešto kao- "Moja volja je da me N.N. voli. Kako budem pomjerao svoje figure ka cilju tako će se moja želja ostvariti".

Odaberite šablon na Mira tabli- sam po sebi šablon nije važan, samo da ga izaberete i izjednačite sa ostvarenjem vaše želje.

Na primjer, šablon može biti:

$\ominus \left(\begin{smallmatrix} \gamma \\ \vdots \end{smallmatrix} \right)$		$\ominus (\ominus)$
	$\ominus \left(\begin{smallmatrix} \triangle \\ \vdots \end{smallmatrix} \right)$	

Bijele figure se biraju za konstruktivan rad, crne za destruktivan. Prve treba sprovesti tokom sumraka, a posljednje u zoru.

Onda počnite sa pomjeranjem figura- u skladu sa pravilima igre- dok ih ne postavite po određenom šablonu. Kada je cilj postignut, radujte se govoreći : “Urađeno je u skladu sa mojom voljom” .

Ova tehnika može imati dva dodatka. Oba podrazumijevaju igru sa protivnikom. U prvom, protivnik nije svjestan šablona koji ste sebi postavili- vi svoj zapisujete nezavisno i pokazujete ga protivniku samo kada postignete cilj kroz pomjeranje figura. U drugom, protivnik je svjestan vašeg cilja i pokušava da spriječi, svojim potezima, njegovo postizanje. U oba slučaja, igru treba igrati do kraja bez pauza.

Uz dodatke prirodno se povećava težina tehnike- ali samim tim se povećava i magički potencijal.

Seksualna magika

Hermetička seksualna magika- to jeste, tehnika korišćenja seksualnog čina u magičke svrhe, prilično je jednostavna, zavisi jedino od pronalaženja odgovarajućeg partnera i seksualne orijentacije osobe koja želi da koristi ovu tehniku. Biće date tehnike i za heteroseksualne i za homoseksualne osobe.

Najprigodniji partneri su oni sa kojima se osjeća empatija, i savršeni partneri za seksualnu magiku bi trebali da budu zainteresovani za magiku, da budu upućeni u prirodu posla i da žele njegov uspjeh. Vrijedno je pretrpjeti neke probleme da bi se pronašao odgovarajući partner i izgradio pravi partnerski odnos sa njim. Raditi sa osobom koja nije upućena da se seksualni čin obavlja u magičke svrhe takođe je moguće i efektno (iako ne toliko kao kada se radi sa pravim partnerom) i opisane tehnike treba tome prilagoditi.

Sušтина vršenja seksualnog čina je da se direktno iskoristi seksualna energija generisana od oba partnera i uprkos mnogim pokušajima da se postupak mistifikuje ovo se prilično lako izvodi. Za najbolje rezultate, rad treba da bude sproveden u skladu sa planetom koja vlada željom- na primjer, rad u cilju sticanja bogatstva treba povezati sa Jupiterom. Konstruktivni rad se sprovodi kada je odgovarajuća planeta u fazi rasta na mjestu gdje se rad sprovodi. Destruktivni, kada je planeta u fazi opadanja. Ovo logično ograničava rad na određeni period - čime se povećava ono što se naziva numinoznošću rada.

Od pomoći je ukoliko se ritual vrši na nekom određenom mjestu- na primjer, uz upotrebu tamjana i svijeća koje odgovaraju planeti (vidi Dodatak I) i ako je moguće vršiti ga na mjestu gdje ili magična aura postoji prirodno (kao što je sveti proplanak ili izolovani vrh brda) ili je ona stvorena prethodnim radom ili je izgrađeni Hram sa specifičnim magičkim artifraktima kao što je oltar, pokrov oltara i tako dalje.

Kao i kod većine hermetičkih tehnika koje su opisane u ovoj knjizi, treba odabrati odgovarajuću vizuelizaciju i/ ili rečenicu koja opisuje šta se želi postići.

I- Heteroseksualni rad:

Muškarac uzbuđuje ženu tako što joj prvo gladi kičmu i ramena vrhovima prstiju, zatim pobuđuje njenu strast jezikom (locis muliebribus) prije nego što samo sjedinjenje počne. Na vrhuncu sjedinjenja, žena vizuelizuje ono što želi, na odabrani način. Ukoliko se odabere rečenica koja opisuje želju, žena može da je poje u ritmu dok se sjedinjenje bliži vrhuncu, ili može da je nijemo izgovara na isti način.

Žena je ta koja predstavlja kapiju kroz koju energija teče i ima dominantnu ulogu. Od pomoći joj može biti da u početku vizuelizuje energiju kako teče do njenog tijela, i kroz nju sa neba i zvijezda na njemu.

Muškarac može da sprovede ritual i bez ženinog potpunog učešća i upućenosti u ritual, onda je na njemu da vizuelizuje i (u sebi) poje. Ovaj oblik rada je po svojoj prirodi manje moćan od onog koji slijedi.

Žena, naravno, može da sprovede ritual bez muškarčevog znanja i to ni na koji način ne mijenja njegovu djelotvornost, osim ako ona želi da uveća svoju moć seksualnim začaravanjem da pridobije muškarca i koristi ga za rad. Očaravanje je u ovom slučaju moćan uvod u sam rad.

Rad se završava na uobičajen formalan način opuštanjem i jednostavnom rečenicom kao što je "Završeno je".

II Safički/ Uranski rad:

-

Zbog udvajanja žene, Safička (ponekad nazivana Safijanska) je moćna magika. Obje učesnice mogu da kombinuju vizualizaciju i/ ili ritmično uzdisanje odabrane rečenice- uzbuđenje treba da bude istovremeno maženjem i jezikom (*locis muliebribus*), jedan vrhunac treba da prati drugi, (istovremeni vrhunac- makar izazvan ritualom- je magički veoma moćan). Ukoliko žele, učesnice mogu da ponavljaju ritual koliko puta žele. Rad se završava na uobičajen način.

Uranski rad može biti sproveden i između dva muškarca uz izmjene, ili da jedan učesnik izabere da uzbuđi drugog usnama. Vizuelizacija i/ ili pojanje izabrane rečenice treba da prati obrazac iz Odjeljka (I). Rad se završava na uobičajen način.

Magika modela

Magika modela se sastoji od dvije tehnike. Prva uključuje pravljenje pravog modela događaja ili pojedinca na kojeg neko želi da utiče putem upotrebe magičkih sila. Druga se tiče prikazivanja (to jeste, predstavljanja) događaja, ili slikanjem ili upotrebom riječi kako bi se stvorio model za imaginaciju. Pravljenje pravog modela objašnjava samo sebe. Na primjer, da bi prokleo nekog pojedinca, napravi njegov model (vosak je najlakši za upotrebu¹²). Ovaj model treba da bude kao živ. Onda imenuj model imenom tog pojedinca tako što ćeš reći nešto poput: „Svojim rukama dao sam ti život, i dajem ti ime N.N.“. Model tada probadate iglama (uobičajeni metod) ili zamotate u crno platno i zakopavate u zemlju dok izgovarate: „Ja koji sam ti dao život sada te mrtvog polažem u zemlju!“ Tokom ovog rada treba kultivisati određenu emociju – u ovom slučaju mržnju. Ukoliko želite da pridobijete nečiju ljubav, pravite dva modela: jedan te osobe i jedan vas samih. Dajete im imena kao što je već opisano, tada ih zajedno vežete zelenom svilenom trakom govoreći: "Od ovog vezivanja dolazi naša ljubav". Modele tada zavijete u zeleno platno i stavite negdje da stoje neometano blizu prebivališta druge osobe. Ovdje emocija treba da bude ljubav.

Važno je proizvesti snažnu emociju, i da bi se ovo potpomoglo tehnika može biti ritualizovana. Na primjer, oltar je pripremljen, odgovarajući mirisi zapaljeni, svijeće se koriste kao jedini izvor svjetla. Dok palite svijeće izgovorite: "Evo sam došao da moju želju učinim živom!". Zatim vibrirajte, prema metodi iz Drugog Poglavlja, riječ (vidi gore) odgovarajuće planete prije početka pravljenja modela. Ponavljajte, često, namjeru rada: na primjer, "N.N. će umrijeti!" Okončajte rad na formalan način.

Druga tehnika magike modela podrazumijeva stvaranje slika na umjetnički način. Ukoliko je osoba objekat vaše magičke želje, onda tehnika podrazumijeva crtanje ili slikanje te osobe- ali na kreativan način. Na taj način, crtanjem ili slikanjem (ili pravljenjem skulpture) vi zapravo dajete život toj osobi- vi kroz taj medijum zarobljavate duh (ili 'dušu') te osobe. Kako stvaranje napreduje, mijenjate sliku u skladu sa vašom namjerom, Na primjer- ukoliko želite da naškodite osobi, muka/bol/patnja mogu biti prikazani na njenom licu i tijelu. Ono što je bitno ovdje je emocija koju utiskujete u taj rad¹³. Ako su događaji koji uključuju određenu osobu objekat željene magičke promene, onda se mogu koristiti pisana sredstva. Za ovo, koristite vašu maštu da riječima opišete, kroz medijum "kratke priče" ili novele , pojedince koji su uključeni i kako želite da se oni mijenjaju kroz događaje u skladu sa vašom voljom. Kao i ranije, raspoloženje treba biti prožeto magičkom kreacijom – treba da osjetite da kontrolišete i upravljate događajima i pojedincima. Preporučuje se, kada prvi put

¹² Stavite voštane sveće u ključalu vodu. Sloj voska će se stvoriti na površini vode
¹³ upotrebite njega da napravite model

. Što više model izgleda kao živ, to je magika jača.

koristite ovu tehniku, da uvedete samo male promjene u događaje i živote pojedinaca – na primjer, želite da zadobijete ljubav neke osobe, počnite sa opisivanjem što je stvarnije moguće, same individue i njenog života kakvim ga znate. Onda uvedite u priču sebe – u realističnoj situaciji. Postepeno činite da se taj pojedinac zaljubi u vas.

Ova pisana tehnika može takođe da se koristi da dođe do promjena na značajnom nivou, u onim silama koje utiču na pojedince iako oni sami ih nisu svjesni. Ove sile su generalno nazvane – magičke Aeonske energije ili struje. Upotrebom pisane forme kao što je novela, predstava, kratka priča, vi stvarate, koristeći imaginaciju, nove slike i ideje na magički način, kao što je to radio H.P.Lavkraft. Međutim, nije neophodno za vaše stvaralaštvo da bude objavljeno da bi bilo efektivno magički, jer kad je jednom ideja ili slika rođena od strane magike, kroz želju pojedinca, ona će, ako posjeduje dovoljno magičke energije pri svom rođenju, širiti se putem akauzalnog do umova drugih individua i generalno postati vid živog entiteta. Publikacija, kao takva, je u osnovi irelevantna – magika koristi akauzalno dok je publikacija samo kauzalna predstava nečega što je moglo biti (kao što su to Lavkraftove priče) porjeklom akauzalno. Kao i pisanu formu, moguće je koristiti druga kreativna sredstva za magičku svrhu- na primjer, film.

Umjetnička kreacija, upotrebljena magički, je ritual po sebi i ne zahtjeva bilo kakvu ritualnu formalizaciju kao što je pojanje, vizuelizacija i tako dalje, mada može biti ritualizovana na formalan način ako želite da povećate magičko raspoloženje. Takva ritualizacija može uključivati upotrebu mirisa, svijeća i izvođenje rituala u posebno pripremljenom ritualnom prostoru ili Hramu.

Empatička magika

Empatička magika u osnovi uključuje identifikaciju sa osobama, osobom ili silama (Prirode, na primjer) koje želite na neki način da kontrolišete.

Da bi se identifikovali sa pojedincem neophodno je da se koncentrišete na tog pojedinca i zamislite sebe kako postajete ta osoba. Jedan način da ovo uradite jeste da zamislite onako kako vi mislite da bi taj pojedinac reagovao na određeni događaj ili situaciju, a zatim odglumite, prilično svjesno i sa namjerom, tu reakciju. Proširite ovu identifikaciju dok ne osjetite simpatetičnost sa tim pojedincem – a onda uvedite, kroz vizuelizaciju i pojanje fraze koja posvećuje vašu želju, promjenu koju želite da izazovete u toj osobi.

Ova tehnika, međutim može dovesti do problema sa samoidentifikacijom kao i što može proizvesti u vama istinsko razumjevanje tog pojedinca do te granice da vaša želja da ga promijenite bude uništena. Zbog toga, važno je da prije upotrebe ove tehnike pažljivo razmotrite vaše motive. Ako i poslije takvog razmatranja i dalje

želite da nastavite, onda morate riješiti, šta god da se desi, da iznesete vašu naumljenu promjenu, ne dozvoljavajući osećanjima da promjene vašu riješenost.

Jednom kada je simpatetičnost (u smislu poistovjećivanja) postignuta, promjena koju želite da se desi tom pojedincu može biti indukovana od strane vas koji oponašate ulogu te individue. Na primjer, želite da naudite tom pojedincu, onda treba da odglumite, sa svim prikladnim osjećanjima, očaj te osobe, bol koju želite da nanese i, recimo, misao o toj osobi kako se ubija.

Ova empatička tehnika je od velike vrijednosti ako želite da pomognete nekom pojedincu na pozitivan način, recimo putem liječenja. Ako je moguće, trebalo bi da budete fizički blizu te osobe (iako ovo može biti učinjeno jednostavno putem prenosa misli) i onda privucite u sebe tako da osjećate kao vašu, fizičku ili mentalnu patnju te osobe. Ako je neophodno, možete zamisliti ovo kao prenos vidljive energije koju uzimate u sebe. Jednom kada je uzeta, ova patnja ili negativna energija mora biti poslata u Zemlju – najbolji način da ovo učinite jeste da raširite ruke preko tla i zamislite negativnu energiju kako otiče od vas kroz vaše ruke u Zemlju. Istinski kontakt sa golim tlom je najefektivniji.

Da bi ste potpomogli privlačenje takve negativne energije, ako želite možete zamisliti auru koja okružuje pojedinca. Pristup saosjećanja u vama takođe je od pomoći u postizanju empatije sa individuum. Jednom kada je empatija dostignuta (i želja za izlječenjem je često dovoljna sama po sebi da se ovo uradi) pokušajte da osjetite promjene u auri koje ta patnja izaziva. Jednom kada su ove promjene locirane, privucite ih u sebe tako što ćete zamisliti negativnu energiju kako utiče kroz vaše prste u vašu auru.

Trebalo bi biti očigledno da se ovaj metod liječenja upotrebljava jedino na nesebičan način: to jeste, bez ikakve želje sa vaše strane za nekim dobitkom. U suprotnom vaša svjesnost te želje će blokirati neke od negativnih energija i spriječiti njihovo cijeđenje.

Empatička magika koja uključuje određene sile je relativno laka kada se uporedi sa onom koja uključuje pojedince. Prirodna sila koja je najčešće kontrolisana od strane empatičke magike jeste vrijeme.

Suština ove tehnike, a njeno ime upućuje na to, jeste razvijanje simpatije sa određenim silama – gubljenje vaše sopstvene svjesnosti da bi se iskusile te sile kao one same. Ovaj tip magičkog rada je u harmoniji sa prirodnim silama, a ne protivan njima. Na primjer, nemoguće je proizvesti snježnu oluju, u Engleskoj u julu. Promjena koju želite da proizvedete mora u prirodi da bude moguća, da bi magika uopšte radila. Ova promjena nikada nije trenutna s obzirom na prirodu samih sila –

na primjer, ako želite da proizvedete bijesnu oluju uglavnom postoji zakašnjenje od nekoliko dana od rituala prije nego oluja počne jer prirodne sile moraju da se razvijaju u skladu sa njihovom prirodom.

Da bi ste preduzeli radnje kojima kontrolišete vrijeme morate prvo naći izolovano mjesto izvan bilo kakve oblasti sa ljudskim naseljima – izolovani vrh brda, bez drveća je idealan. Što je više divlje mesto, tim bolje. Ova izolacija bi trebalo da proizvede bar u nekom stepenu osjećaj da se nalazite između neba i zemlje. Prvo odlučite kakav vid vremena želite da proizvedete imajući na umu navedeno. Lezite na zemlju i zamislite sebe kao da ste vjetar: osetite nežnost povjetarca, a onda zamislite snažan vjetar kako vas razdire dok ležite. Dok zamišljate kako vjetar postaje sve jači i jači, skočite na noge i raširenim rukama smirite vetar svojom voljom, onda ga opet pustite da se kao snažna sila razbije po okolnom tlu. Zamislite sebe kao vjetar koji donosi tip vremena koji želite.

Na primjer ako želite oluju, zamislite vjetar kako se kovitla okolo i stvara ogromne, mračne oblake koji brzo jure prema brdu donoseći njihovu tamu koja prekriva zemlju, a onda bljeskove njihovih munja, udare groma i kišu. Ako je neophodno izgovorite vašu želju i kličite u primitivnoj pomami oluje – plešući, smijući se njenim provalama. Ako želite mirno, sunčano vrijeme, zamislite kako vjetar polako umire i sunce se pojavljuje na nebu. Osjetite toplotu sunca na vašem tijelu – kličite u senzualnosti sunca, ponovo verbalizujući vaše likovanje i želju kojoj težite. Ako se vaša želja tiče kiše, zamislite da vjetar donosi svjetlo sive oblake koji prekrivaju čitavo nebo – osjetite kišu kako se sliva i zemlja je upija, donoseći rast i radost. Opet kličite u osjetu kiše na vašem tijelu – verbalizujući ovo likovanje i vašu želju.

Ova verbalizacija može imati razne forme, zavisno od vaših osjećanja u tom trenutku. Na primjer, za kišu nešto kao: „Dođi Olujo, Vjetre, Grome, Munjo, hail! Udri ovo brdo i zemlju oko njega svojom snagom! Meni! Dođi – bljesku munje, grome, hail...” ovakva verbalizacija bi trebala uvijek biti pomamna: Nema svrhe samo izgovarati riječi mirnim glasom. Riječi bi trebale biti verbalna ejakulacija vaše pomame.

Rad bi trebao biti završen tako što ćete se sa poštovanjem pokloniti Zemlji i zahvaliti vjetru, suncu, nebu i oblacima.

Mračne Staze

Za septenarske sfere se može reći da su neksusi između kauzalnog i akauzalnog (ili „Bića“ i „ne-Bića“) a putevi koji povezuju sfere se sa magičke tačke gledano mogu posmatrati kao energetske zone. Ova energija je, u skladu sa tradicijom, simbolizovana na arhetipski način, zbog toga što je kroz takav simbolizam kontrola tih energija moguća.

Tabele ispod daju detalje ovakvog simbolizma, napjeve/ vibracije koje odgovaraju određenom simbolu, sigile povezane sa određenom formom energije. Ovi sigili potpomažu vizuelizaciju. Određena forma se priziva da bi omogućila individui da iskusi vrstu svjesnosti/ osjećanje koje je sa njom povezano, i sve invokacije bi trebale za određenu želju da odgovaraju formi koja je invocirana – na primer, Šugaru bi trebalo prizivati za destruktivan rad. Po svojoj prirodi, ove sile su „mračne“ – to jeste, predstavljaju energije mračnijih/ aspekta sjenke svake individue, i njihova invokacija je sredstvo za svjesnu integraciju. Da bi se mračne staze upotrebljavale kao unutrašnja magika svaka od dvadeset i jedne staze bi trebala biti upotrebljena – invocirajući odgovarajuću formu.

Da bi invocirao, uredi neko područje kao Hram ili upotrebi izolovanu vanjsku lokaciju. Najbolje vrijeme za rad je nakon zalaska sunca ili prije zore. Počni invokaciju tako što ćeš vibrirati pogodno ime devet puta – ako je uključen napjev (kao na primjer Atazot) onda bi trebao biti , ako je moguće pjevan kao što je opisano. Ako zbog nekih razloga ne možete ovo uraditi onda vibrirajte ime devet puta, nakon čega slijedi kratka pauza i još četiri vibriranja. Ako je specifičan ključ propisan za vibraciju, pokušajte vibrirati u skladu sa njim, ali ako ovo nije moguće zbog bilo kog razloga vibrirajte dva puta više.

Možete, ako želite prije početka invokacije, odraditi „ritualno“ kupanje (presvući se u odoru, ako tako želite da ojačate rad) – prilikom ovog kupanja koristite jednake proporcije ulja koja pripadaju planetama sa kojima je staza povezana.

Nakon vibriranja/ pojanja, počnite spori kružni ples – čiji smjer nije bitan – čija se brzina postepeno pojačava i čije se kruženje postepeno spiralno kreće ka unutra. Dok plešete vičite ili vibrirajte najsnažnije što možete ime entiteta kojeg prizivate. Nastavite sve dok vas vrtoglavica ili iscrpljenost ne natjeraju da padnete na tlo, a onda sa svom energijom koju posjedujete vibrirajte odgovarajuću energiju - da bi ste potpomogli ovu vibraciju pokušajte da projektujete svoj glas

- a) Ako radite napolju: do samog horizonta; b) ako radite unutra, tako da soba/ Hram rezonuje snagom vašeg glasa. Nakon ovoga recite: „Dođi... (ovdje imenujte entitet) meni! Ostvari ono što želim!“ Kratko vizuelizujte svoju želju i verbalizujte je koristeći kratku frazu (kao što je „N.N. će umreti!“). Onda započnite spori kružni ples u suprotnom pravcu od onog ranije, smijte se dok plešete i recite: „Ja sam moć, Ja sam slava, Ja sam bog!“

Okončajte vaš ples, sjedite na zemlju/ pod i dišite duboko nekoliko minuta. Dozvolite da se vaš um napuni slikama i osjećanjima po volji, ali se ne pomjerajte. Postepeno se opuštajte i kada se opustite ustanite, jednom se poklonite Sjeveru, recite „Završeno je“ i izađite iz hrama ili mjesta u kome se radi. Što je brže moguće zapišite izvještaj o onome što ste osjetili plešući drugi ples. Za najbolje rezultate, sedam dana prije svakog rada redukujte vašu hranu i san sa ciljem da dostignete minimum na dan koji je izabran za rad. Tokom ovog perioda ne bi trebalo jesti meso i svake noći prije spavanja se koncentrišite otprilike četvrtinu sata na odgovarajući sigil, polako govoreći (ne-pjevajući ili vibrirajući) ime entiteta. Zapalite miris (kombinovan od planeta, kao što je rečeno gore).

Ovaj metod znači da samo jedan rad može desiti u toku jedne sedmice- što je idealno.

Pokušajte da povežete svoja osjećanja tokom rada sa odgovarajućom Tarot slikom.

Ako tip želje za određenu stazu nije ukazan Tabelom II izvedite zaključak o odgovarajućoj želji za rad iz sa njom povezane Tarot slike: koncentrišite se na sliku neko vrijeme i dozvolite asocijacijama da se prirodno razvijaju u vašem umu.

Staza	Riječ Moći	Slika	
Mjesec-Merkur	Noctulius	XV	1
Mjesec-Venera	Nythra	XIII	
Mjesec-Mars	Shugara	XVIII	
Mjesec-Sunce	Shaitan	VII	
Mjesec-Jupiter	Asoth	XIV	
Mjesec-Saturn	Azanigin	X	
Merkur-Venera	Nekalah	VIII	
Merkur-Sunce	Ga Wath Am	0	
Merkur-Mars	Binan Ath	I	
Merkur-Jupiter	Lidagon	XI	10
Merkur-Saturn	Abatu	XVI	
Venera-Sunce	Karu Samsu	VI	
Venera-Mars	Nemicu	XVII	
Venera-Jupiter	Mactoron	II	
Venera-Saturn	Valpecula	XIX	
Sunce-Mars	Kthunae	IV	
Sunce-Jupiter	Atazoth	V	
Sunce-Saturn	Vindex	XII	
Mars-Jupiter	Davcina	III	
Mars-Saturn	Sauroctonos	IX	
Jupiter-Saturn	Naos	XX	21

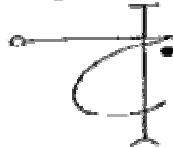
Noctulus

Nythra

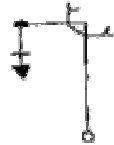
Shugara

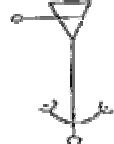
Satanas

Aosoth

Azanigin

Nekalah

Ga Wath Am

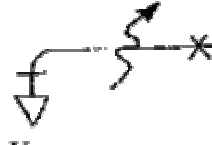
Binan ath

Lidagon

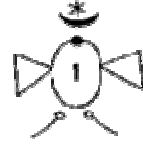
Abatu

Karu samsu

Nemicu

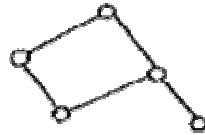
Mactoron

Velpecula

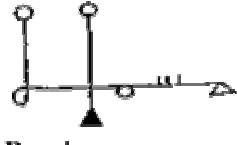
Kthunae

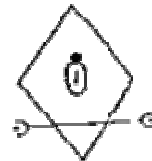
Atazoth

Vindex

Davcina

Sauroctonos

Naos

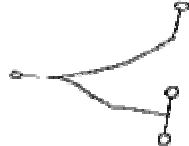

Tabela II

Noctulius:

Božanstvo noći. Korisno u radovima očaravanja. Vezano za Zemlju. Ključ za pojanje: G-mol. Miris: Petrihor¹⁴

Nythra:

Energetski vorteks Ambisa – sam po sebi bezimen ali predstavljen vibracijom riječi. Za radove koji se tiču terora i sinisternu destrukciju.

Shugara:

Jedan od najodvratnijih upada mogućih na kauzalnom nivou i veoma opasan. G-dur je ključ za invocirajući napjev. Manifestacije su često praćene mirisom sličnim trulom mesu.

Asoth:

Mračna ženska sila. Za radove koji se tiču strasti i smrti. Ime bi trebalo vibrirati.

Azanigin:

Majka svih demona koji čekaju u Zemlji. Ključ je B-mol. Veoma je korisno da se prizove u radovima koji uključuju personalnu destrukciju.

Shaitan:

Dugo se smatralo da je predstavnik Mračnih Bogova koji je vezan za Zemlju. Miris – sumpor. Ime se vibrira. Kamen – opal.

Nekalah:

Kolektivno ime za rasu Mračnih Bogova. Ime treba vibrirati na način sličan Atazotu.

Ga Wath Am:

Ova vibracija oslobađa moćne energije. Ključ (kada se koristi sa kristalnim tetraedonom) za sve mračne sile u Ambisu. Ne treba ga vibrirati bez pažljive pripreme. Prema tradiciji riječi znače „moć u meni je silna“ – referenca na staze unutar kojih se dolazi do Mračnih Bogova.

¹⁴ Naziv za miris kiše na suvoj zemlji- grč. „petros“-kamen i „ichor“-tečnost

Binan Ath:

Kao i gore. Rečeno je da znači „Gle vatre!“

Lidagon:

Simbolička reprezentacija jedinstva dve seksualne suprotnosti (Darkat i Dagon) u njihovim mračnijim aspektima.

Abatu:

Forma destruktivne/ negativne energije koja je vezana za Zemlju. Povezana sa ritualima žrtvovanja. F# dur je ključ za pojanje.

Karu Samsu:

Riječ moći na dvanaestoj stazi – treba pojati u G# dur ključu. Prema tradiciji znači „Prizivam sunce.“

Nemicu:

Donosilac mudrosti. Treba vibrirati..

Mactoron:

Riječ moći na četrnaestoj stazi. Pojati u A mol ključu. Po legendi predstavlja ime za jedan od planetarnih domova Mračnih Bogova, kasnije poznatija kao rana Zvezdana Kapija.

Atazoth:

Najmoćniji od Mračnih Bogova. Samo ime (koje tačno opisuje entitet samo kada je pravilno pojano) u jednom smislu označava svrhu kosmičkih ciklusa i otvaranje Kapija, zbog toga što Atazoth kao riječ znači „povećanje azota“. Pogledajte ilustraciju napjeva.

Davcina:

Ženska forma na devetnaestoj stazi. Treba vibrirati. Korisno u radovima koji se tiču očaravanja.

Athushir:

Simbolička forma na šesnaestoj stazi. Vatrena zmija („zmaj“) prema kojoj se često odnosi kao prema uspomeni na Mračne Bogove za vrijeme njihovog prethodnog (i samo djelimično uspješnog) upada u naš kauzalni univerzum. Riječ moći (Kthunae) vibrira se da bi se prizvao ovaj entitet.

Budsturga:

Plavi, eterični entitet povezan sa trinaestom stazom. Tradicija ga povezuje sa Mračnim Božanstvom, ženskog aspekta, zarobljenim u vorteksu između kauzalnog i akauzalnog prostora. U jednom smislu predstavlja skrivenu mudrost – ali generalno je opasan za razum. Djelimično se manifestuje kada se vibrira Nemicu.

Gaubni:

Povezan sa drugom stazom. Često se naziva Veliki Demon – odbojan miris i pojava. Može se manifestovati kada se vibrira Nythra.

Sapanur:

Forma na jedanaestoj stazi. Iznenadna vatra destrukcije. Primalni atavizam ljudskog porekla – nije u vezi sa Mračnim Bogovima.

Darkat:

Boginja, povezana sa lunarnim aspektima. Ime se tradicionalno smatra za pre-Sumersko kada je njegovo porijeklo u pitanju, i Darkat je često smatrana izvorom mita o Lilitu/ Lilith – ženska nadopuna Dagonu, upamćen kao jedan od Mračnih Bogova od vremena njihove poslednje manifestacije na Zemlji.

Povezan sa desetom i osmom stazom.

Bilješka: mirisi povezani sa stazama su sastavljeni od planetarnih sfera povezanih sa stazama – na primjer, za drugu stazu miris je iskombinovan od petriohora (Mjesec) i sandalovine.

Mjesec: petriohor

Merkur: sumpor

Venera: sandalovina

Sunce: hrast

Mars: mošus

Jupiter: civit

Saturn: bunika

Koncentracija na sigil treba biti kombinovana sa pojanjem.

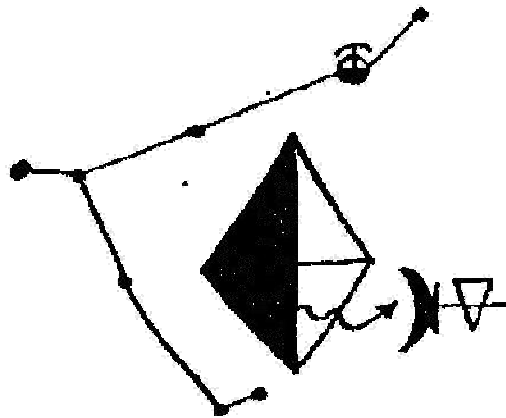
- Dodatak I - Septenerski Sistem

Mračni Bogovi

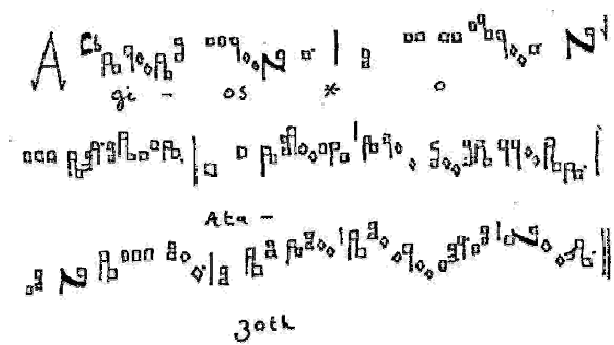
Prema tradiciji, Mračni Bogovi su stvarni entiteti koji egzistiraju u akauzalnom univerzumu. Prema našoj prostornoj, kauzalnoj percepciji, ova bića se mogu smatrati kao `bezvremena i haotična`.

Kako je naša svijest po svojoj prirodi djelimično akauzalna, ti entiteti nam se mogu manifestovati ako posjedujemo ključ da dosegemo prikladne nivoe svijesti. Ono što je nazvano `Bezdan` odvaja našu svakodnevnu svijest od svijesti (pa tako i razumijevanja) Mračnih Bogova. Iskušenje Bezdana uključuje suočavanje sa tim entitetima – i prihvatanju onakvima kakvi oni jesu, tj., neograničeni našom iluzijom suprotnosti i konfliktu `dobrog` i `zlog`. I dok je prikladno poimati Mračne Bogove kao simbole koji predstavljaju energije akauzalnog – kao projekcija naše vlastite svijesti na sam Haos – jednako je moguće poimati ih kao fizičke egzistencije u njima samima. Koje od ovoga (ili niti jedno) je tačno, Adept otkriva tokom kušnji Bezdana. Legenda, međutim, podsjeća da su Mračni Bogovi posjetili našu planetu nekoliko puta u prošlosti – prolazeći kroz jedna od mnogih `Zvezdanih Vrata`. Zvezdana Vrata su regije u prostornom- vremenu gde su naš kauzalni univerzum i univerzum akauzalnog spojeni – to su fizička vrata, i prolaz od jednog univerzuma do drugog je moguć kroz njih. Prema legendi, Zvezdana Vrata postoje blizu zvijezde Dabih, Naos i Algol: tj., ako putuješ od Zemlje do jedne od ovih zvezda prošao bi kroz Zvezdana Vrata. Postoje i priče o Zvezdanim Vratima u našem sunčevom sistemu – Vrata kroz koja su Mračni Bogovi došli na Zemlju. Vjeruje se da se ta Zvezdana Vrata nalaze u blizini Saturna.

Nekada Bezdan okupira naše snove, ali uglavnom se Bezdan dostiže prateći sedmostruku stazu. Leži između sfera Sunca i Marsa, i odvaja Adepta od Majstora/Gospodarice. To su Vrata do bogova u nama i bogova izvan nas.

A sigil of Atazoth

Chant of Atzagoth

Dodatak 0 – Staza Lijeve Ruke

LHP (Left Hand Path / Staza Lijeve Ruke) je suštinski internalna magika, jer takva magika znači upotreba, od strane individue, Mračnih Staza koje povezuju sedam sfera Vird Drveta. Nema svjetlih puteva jer staze po svojoj prirodi impliciraju na tok energije, a takav tok može samo biti usmjeren. Usmjerena energija znači Promjena, u kauzalnom – izranjanje Haosa kroz `vrata`.

Dugo vremena priroda LHP-a se krivo razumjela. Tradicionalne definicije za magiku korištenu za lične/ destruktivne/ negativne ciljeve su beznačajne zato što preuzimaju okvir moralnih suprotnosti koje, u realnosti, ne postoje u vezi sa magičkim energijama. Sva evolucija svijesti je magički čin – širenje akauzalnog u kauzalnoj ravni. Iz `tradicionalnog` moralnog/ Nazarećanskog gledišta, sva ta evolucija, od nužnosti, postaje `zla` i sudjeluje u prirodi `zmije` u skladu sa određenim primitivnim, i djetinjastim, mitovima stvaranja. Nažalost, dugo vremena ova jednostavna činjenica je bila, u većini magičkih krugova, zamračena smješnim sistemima kao što su `Qabala` sa svojim idejama o Mračnoj strani Drveta. Ne postoji Mračna strana, jer ono što zapravo postoji (sedam Kapija) jeste mračno po sebi jer predstavlja ne-Biće. Bifurikacija Qabale (priloženo u sistemima kao što su `Noćna strana Edena`) često vodi u ozbiljne probleme – ako je sistem proizašao iz toga korišten od individua u smislu internalne magike – kao sredstvo širenja svjesnosti.

Staze koje povezuju sedam sfera su predstavnici akauzalnog i kao takve simbolizuju ono što je normalno (bar `svakodnevnoj` svjesnosti) sakriveno. Ono što je sakriveno se otkriva i postaje sadašnjost, u našem pojavnom svijetu, magičkim činom. To što je otkriveno je Haos, ne-Biće. Ti činovi otkrivanja uništavaju svakodnevnu ili `ego` svjesnost i kao takvi su suština prave Inicijacije.

To je zato što su (ili bi trebali biti) razumljivi samo kao početak sedmostruke staze internalne magike da oni koji koriste Mračne Staze su oslobođeni od problema bifurikacije identiteta koja se javlja u drugim sistemima.

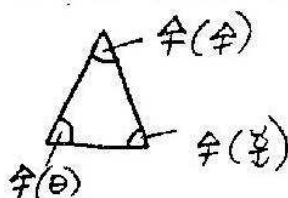
Suština istinskog LHP-a – a to uključuje i Mračnu (ili sinisternu) Tradiciju i Tradicionalni Satanizam – je korištenje magičkih energija da se pospješi evolucija individue. Takva evolucija ne može postojati izvan LHP-a kao voljan čin. Evolucija je voljna, kao magički čin, sa iskustvom: otkrivanjem akauzalnog, suočavajući se sa tim (obično kroz simbole) i na kraju integrisanjem. Drugog puta nema.

I Septenerski Sistem

Iz iniciranog ugla, sedam sfera tvore trodimenzionalan model gdje je svaka sfera spojena sa svakom drugom dva puta, iako je u fizičkoj predstavi (tj. modelu) dvosmjerna priroda spojenih staza prikazana samo za Saturn/ Mjesec, Veneru/ Mars i Merkur/ Jupiter.

Smatra se da je ta trodimenzionalna struktura zatvorena unutar duplog-tetraedrona: sfera sunca koja je u centru baze gdje se tetraedron združuje. Najviši tetraedron označava akauzalni aspekt, niži, kauzalni aspekt, i tri ugla na svakoj strani su simbolizovani sa devet kombinacija od tri alhemijske forme; tj., simbolima djelova Zvezdane Igre. Kao i u Zvezdanoj Igri, akauzalni simboli su predstavljeni sa crnim djelovima/ simbolima; kauzalni sa bijelim. Kauzalni aspekti su u tačnoj refleksiji akauzalnog – ovo drugo je prikazano u dijagramu ispod.

Tako da je moguće vidjeti i razumjeti odnos između sfera, staza i devet uglova u svom dualističkom aspektu.

Svaka sfera je po prirodi trostruka - Θ , $\mathfrak{Z}$ i $\mathfrak{A}$ aspekti, koji - za individuu - označavaju Nesvjesno, Ego, i Sopstvo, predstavljeni prigodnim Tarot kartama (vidi 'Naos'). U osnovi, te tri faze (evolucije svijesti) predstavljaju progresivno veći upad akauzalnih sila. Suštinski, sedam sfera predstavlja kako se akauzalno (ϕ_s) pretače u kauzalno ($\mathfrak{Z}_s$) i zbog toga postoje dva 'pogleda' ove predstave - $\epsilon^{\mathfrak{Z}}$ i ϵ^{ϕ} gdje simbol 't' pokazuje razliku zavisno od vremena, ϵ^{ϕ} je akauzalno (ili 'alhemijsko') vrijeme, a $\epsilon^{\mathfrak{Z}}$ je linearno vreme. Tako se za cijeli sistem može reći da je mapa - simbolična predstava - i nesvijesti i svijesti. Dva su pogleda na ovu simboličnu predstavu: $\mathfrak{Z}$ i ϕ . Simbol $\mathfrak{Z}$ je progresivan ili linearan, pristup; ϕ je ujedinjavajući ili 'holistički', a za razumevanje septenara potrebno je oboje. $\mathfrak{Z}$ je u osnovi evolucija svijesti: iz nesvijesti, procesom individuacije*, do integracije i Adeptstva pa i dalje. ϕ reprezentacija simbolizuje same akauzalne sile: simbolizuje prisutne energije kada se kauzalno i akauzalno susretnu. Naša svijest je samo jedno mjesto takvog susreta. Smatra se da je sav život zaposednut sa nekom količinom akauzalne energije - tj., to je mjesto gdje se ϕ_s i $\mathfrak{Z}_s$ ukrštaju. Stupanj tog ukrštanja (njegovog 'intenziteta') zavisi od tipa života - što je život više napredniji, veći je stupanj ukrštanja. U egzoteričnom smislu, simboli po kojima mi kao individue osetimo ta dva tipa, su ti koji zavise od pet čula: boja, miris itd. (zato 'skale boja', mirisi itd. povezani sa svakom sferom) kao i 'mitološki' simboli gdje se razni atributi kombinuju da tvore božansku sliku koja više ili manje predstavlja energije (bogovi/ boginje/ demoni itd.). Ti mitološki simboli sami se mogu predstavljati na linearan način - tj., uključuju čin, kao u specifičnom mitu ili priči.

U ezoteričnom smislu, simboli su čisto apstraktni - tj., samo simboli (kao Θ ili ϕ_s , $\mathfrak{A}$). To je tako jer te apstraktne forme čine dostupnim ona mjesta koja su inače ϕ_s . Egzoterični simboli su samo pokušaj korištenja $\mathfrak{Z}$ formi u pokušaju da se razjasne i razumiju ϕ sile. Ali da bi se razumjele ϕ energije na svom nivou nužno je koristiti ona područja naše svijesti koja su 'bliže' ϕ_s nego $\mathfrak{Z}_s$, i takvi nivoi i područja postaju korišteni kada se koriste apstraktni simboli. To je jedan razlog zašto se Zvezdana Igra koristi toliko često - navikne um da radi na tim višim cerebralnim nivoima, budući da su ti nivoi provincija pravog Adepta.

Tako da se Zvezdana Igra koristi dok gotovo ne postane 'sekundarne prirode' misliti u terminima svojih simbola, njihovih transformacija i kretanja simbola od nivoa do nivoa. To razvija nov način mišljenja - onaj koji je prikladan evoluciji svijesti. Takav način mišljenja je izgrađen na temelju individuacije - tj., na svjesnosti razvijenoj kada je Ritual Stepena Internalnog Adepta uspešno obavljen.

Dvije najvažnije predstave akauzalne energije koja se manifestuje u našem univerzumu su `individua` (simbolizovana sa $\kappa_i u$) i `aeon` (simbolizovan sa $\kappa_c u$). Oba su predstavljena sa sedam sfera i stazama – i prigodnim simbolima (i egzoteričnim i ezoteričnim). I $\kappa_i u$ i $\kappa_c u$ opisuje kako ϕ energije teku u λ_s , a taj tok (ili `struja`) je opisan sledećom transformacijom:

$$\begin{aligned} \Theta(\Theta) \rightarrow \Theta(\Xi) \rightarrow \Theta(\Phi) \rightarrow \Xi(\Theta) \rightarrow \Xi(\Xi) \rightarrow \Xi(\Phi) \\ \rightarrow \Phi(\Theta) \rightarrow \Phi(\Xi) \rightarrow \Phi(\Phi) \end{aligned}$$

Ta transformacija jednostavno izražava evoluciju svjesti (za $\kappa_i u$) ili progresiju Aeona (za $\kappa_c u$) jer se Φ obično gleda kao sinteza koja nadilazi tezu (Ξ) i antitezu – Tao iznad Yanga (Ξ) i Yina (Θ). Za $\kappa_i u$ to je sedmostruka staza – putovanje od Inicijata preko Adepta do Besmrtnika. Za $\kappa_c u$ to je evolucija naše vrste – od prvog Aeona (često zvanog pred-hiperborejskim) do sadašnjeg Aeona. Sedam Aeona prema tradicionalnom Satanizmu – su izlistani dolje. Iz magičkog ugla gledanja, septenarski i sa njim povezan simbolizam, i egzoterični i ezoterični, omogućava (1) uvid i razumjevanje i u Θ i u λ , i takođe pokazuje kako ϕ energije mogu biti usmjerene da izmjene λ_s : u (2) odnosu na $\kappa_i u$ i (3) $\kappa_c u$. Zvezdana Igra se može koristiti da donese takve promjene koje su u skladu sa potrebama maga (vidi Poglavlje IV).

(1) je u suštini internalna magika; (2) je eksternalna magika i (3) aonska je magika.

	Aeon	Simbol	Magički Rad	Datum
	Pred-Hiperborejski	Rogata Zvijer	Šamanizam	7000. – 5000. prije n.e.
	Hiperborejski	Sunce	Mjesta Moći	5000. – 3500. prije n.e.
	Sumerski	Zmaj	Trans, Žrtvovanje	3000. – 1500. prije n.e.
	Helenski	Orao	Proročanstvo;	1000. – 500.
	Zapadni		Ritual	1000. – 2500.
	Galaktički		Zvezdana Igra	
	Kosmički			

U vezi sa Aeonom, dvije stvari bi trebali imati na umu. Prvo, u zadnjih petsto godina Aeon pokazuje značajan pad magičkih energija koje su za njega vezane, i tokom tog vremena energije sledećeg Aeona postaju očite (u početku najprije Adeptima). Te energije se mogu pojačati (ili oslabiti) aeonskom magikom koju praktikuju oni koji razumiju uključene sile. Drugo, svaki Aeon je povezan sa takozvanom `višom civilizacijom` po kojoj Aeon obično dobije ime. Unutar fizičkih granica te više civilizacije postoji (obično sveto) mjesto gdje se izgovaraju magičke energije Aeona – i to zato što je obično to mjesto fizička Kapija gdje se kauzalno i akauzalno susreću. Na primjer, centar povezan sa Hiperborejskim Aeonom je bio Stonhendž; a od Helenskog je bio Delfi.

Aeoni, po pravoj sinisternoj tradiciji, predstavljaju realne – za razliku od mitskih – energije. Zbog toga su odsutne, na gornjoj listi, nestvarne praistorije normalno povezane sa takozvanom `ezoteričnom` istorijom. Aeoni jednostavno predstavljaju značajano uzdizanje i evolucijski trend u našoj svijesti. Tako na primjer (i prema tradiciji) Hiperborejski Aeon korenspondira sa izumom točka, otkrićem osnova astronomije i početkom onoga što mi znamo kao `internalna magika`.

		So	Merkur	Sumpor
Mjesec	1°	18	15	13
	2°	0	8	16
	3°	6	14	17
	4°	7	12	5
	5°	1	4	9
	6°	11	3	2
Saturn	7°	10	19	20
		Nesvjest	Ego	Sopstvo

Tarot Slike: Tri Nivoa Sfera

Mag	Visoka Sveštenica	Ratnik	Dama
Silifi	Gnomi	Salamanderi	Undine
Jarac	Rak	Vaga	Ovan
Zapad	Jug	Istok	Sjever
Štapovi	Pentakli	Mačevi	Pehari
Vazduh	Zemlja	Vatra	Voda

Četiri elementalne forme Tarota

Mag (Majstor Hrama)	Visoka Sveštenica (Gospodarica Zemlje)	Ratnik	Dama
Bosonog	Tron na Zemlji	Konj	Blizina vode
Štap	Voće	Mač	Polumjesec
Bradati Čovjek	Predivna žena	Mladi čovjek	Mladi mjesec
Kaput	Odjeća	Golotinja	Gola žena
Vuk	Leopard	Orao	Sova
Plava	Zelena	Crvena	Srebro
Planine	Proplanak	Pustinja	Oltar

Simboli četiri grupa Tarota:

(Tako je mag predstavljen kao bosonog, držeći/ noseći Štap. On je bradat čovjek, koji nosi kaput; blizu njega je vuk. On stoji među planinama. Dominantna boja je plava.)

Mjesec	Kvarc	Petrichor*	Sirius	Plava	Srebrna
Merkur	Opal	Sumpor	Arcturus	Žuta	Crna
Venera	Smaragd	Sandalovina	Mira	Zelena	Bela
Sunce	Ametist	Hrast	Antares	Narandžasta	Zlatna
Mars	Rubin	Mošus	Rigel	Crvena	Plava
Jupiter	Jantar	Cibet	Deneb	Ljubičasta	Tamnocrvena
Saturn	Dijamant	Bunika	Naos	Indigo	Purpurna
	Kamen	Miris	Zvezda	☉ Boja	☿

Faza	Proces	Reč	Sigil	Doba	Forma
	Kalcinacija	Nox		Ovan	Noć
	Odvajanje	Satan		Škoripion	Zadovoljenje
	Zgrušavanje	Hriliu			Ekstaza
	Truljenje	Lux			Vizija
	Sublimacija	Azif		Vaga	Krv
	Fermentacija	Azoth		Jarac	Azoth
	Egzaltacija	Kaos			Misao

Bilješka: septenerski sistem daje dodatne identifikacije koje pomažu u tumačenju alhemijskih procesa.

Vaga	Jarac	Ovan
Mač	Štap	Pehar
Ratnik	Mag	Dama
(Vitez*)	(Kralj*)	(Princeza*)

(* ovi nazivi se odnose na pogrešnu Tarot tradiciju Zlatne Zore i dati su reference radi)

Zvjezde, Draga Kamenja i Minerali

Zvjezde

Ime	Sazviježđe	Udaljenost	Tip
Naos	ζ Pup	1100 s.g.	O5
Deneb	α Cygni	930	A2
Rigel	β Orionis	1300	
Antares	α Scorpii	365	M1
Mira	o Ceti	820	
Arcturus	α Boötis	35	K2
♂ Sirius	α Canis Majoris	9	A1
Algol	β Persei	105	B8
Rotanev	β Delphini	96	F3
Dabih	β Capricorni	250	G5

Draga Kamenja i Minerali:

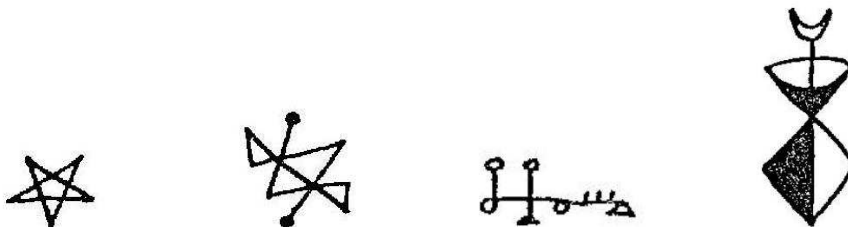
Ime	Tvrdoća	Procjena
Pleonast	8	9
Spinel	8	8
Uvarovite	8	7
Andradite	7	6
Almandine	7	5
Magnetite	5	5+
Helvite	6	4
Flourite	4	3
Tetrahedrite	3	2
Demantoid	7	1
tip kvarca:		
Čisti Kvarc	7	9
Morion	7	8+
Eisenkiesel	7	7
Ametist	7	7 – 8
Aventurin	6	6 (bilješka: posebni efekti)

Dodatak II – Tehnike Vizuelizacije

Uspješna hermetička magika uveliko zavisi od sposobnosti vizuelizacije i vibracije, i prije bilo kakvog rada trebalo bi praktikovati oboje.

Da bi razvio moć vizuelizacije (tako i koncentracije) preporučuju se dvije tehnike. Prva uključuje provođenje četvrtine sata dnevno u sedmici vizuelizirajući četiri sigila postavljena ispod do detalja. Potroši tri minuta na svaki sigil, prvo nacrtaj sigil i onda zatvori oči i vidi ga u umu. Kada sa lakoćom možeš vizuelizirati sigile bez da ih prvo nacrtáš, pokušaj konstruisati svaki `u umu` - zatvori oči i zamisli da crtaš sigil, ponovo redom. Sa tri `dvodimenzionalna` sigila trebao bi ih nacrtati i vizuelizirati ih u kontinuiranom kretanju.

Nakon što si to završio, pokušaj dodati boje svojoj vizuelizaciji trodimenzionalnog sigila: na primer, vizueliziraj žut polumjesec, jednu stranu tetraedrona crvenu, drugu stranu plavu itd. Nastavi to raditi dok nisi zadovoljan i možeš prizvati boje i sigile u svoj um i držati ih nekoliko minuta. Ako pomaže, probaj konstruisati sigil u svom umu baš prije trenutka spavanja.

Druga tehnika uključuje Zvezdanu Igru. Izradi Zvezdanu Igru prema detaljima opisanim u Poglavlju IX i započni igrati igru ili sam ili sa protivnikom. Jednostavno igray igru – i pokušaj izraditi poteze unaprijed – ovo razvija vizuelizaciju i koncentraciju do nevjerovatnog stupnja. Ni jedna druga tehnika nije potrebna.

Dodatak IV – Hermetički Ritual Samo-Inicijacije

Potrepštine:

Parfem/ulje cibeta*

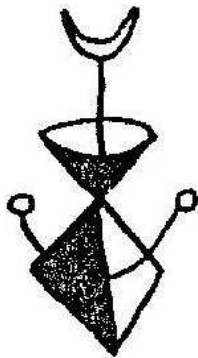
Crne Svijeće

Kvadratni pergament ili tkani papir

Srebrnu iglu

Pero ili slično pisalo

Miris Petriocho

Vrijeme Rituala:

Zalazak na Pun Mjesec

Ritual:

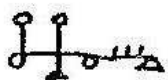
Okadi sobu/ područje Hrama ili izabrano mjesto stavljajući ulje u vodu – ako si na vanjskom području okupaj se u rijeci/ potpoku i iskoristi ulje nakon toga. Vрати se na područje Hrama.

Vizueliziraj nekoliko minuta sledeći sigil:

onda vibriraj tri puta `Noctulius`. Nakon toga pjevuši ili vibriraj sledeće: `Suscipe, Atazoth, munu quod tibi offerimus, memoriam recolentes Noctulius.`

Lagano probodi svoj lijevi palac sa iglom i sa pisalom, koristeći krv, iscrtaj slijedeći sigil na pergament:

Pokaži taj pergament prvo Zapadu, pa Jugu, pa Istoku pa Sjeveru govoreći: `Sa ovim znakom ja stavljam pečat na svoju potragu!` Onda zapali dio pergamenta na jednoj od sveća, stavljajući poluizgorjeli pergament između svijeća.

Podigni ruke i vizueliziraj mjesec (ako si na vanjskom prostoru, a nebo je čisto i mjesec se vidi, tada direktno pogledaj u mjesec) i zamisli kako energija teče iz mjeseca u tebe. Upij energiju u sebe. Onda zamisli kako se nježno povlači u Zemlju kroz tvoja stopala.

Nakon vizuelizacije, ugasi svijeće svojim palcem i kažiprstom i napusti područje Hrama. Nakon toga što je prije moguće, uzmi pergament i baci ga u rijeku ili potok brzog toka. Ovaj ritual je tada završen.

Bilješka: ako je moguće aranžiraj ritual na vanjskom području u blizini rijeke/ potoka na noć kada je pun mjesec vidljiv.

*Ako je potrebno parfem se može nabaviti kod Sorcerer's Appentice, 4-6 Burley Lodge Rd., Leeds LS6 1QP, Engleska. Idealno, trebao bi ih napraviti što više sam.

DIO III
EZOTERIČKI MS

Vaš cilj tokom rada bi trebalo da bude gotovo gubljenje kontrole nad vama samima kroz emociju koja odgovara toj vrsti rada (mada, ovo se ne odnosi na, na primer, internu magiku i većinu tehnika hermetičkog liječenja). Dozvolite da pokret vašeg tijela odnese nešto od ove energije – i ne zazirite da u toku rada dozvolite sebi da se smijete, plačete, vrištite ili vičete.

Rad bi vas trebao ostaviti iscrpljenima i emotivno i fizički – ako to nije slučaj, onda niste uložili dovoljno truda u njega.

Dobro unaprijed pripremite vaš rad- skupite opremu, nađite pogodno mjesto, pripremite oblast koju ste izabrali. Očekujte i zadovoljstvo tokom rada i magičku moć koju ćete vi kao magičar iznijeti i kontrolisati. Pokušajte da budete u iščekivanju i nemirnom stanju uma na dan rituala jer će ovo povećati moć rada. Ipak, nemojte brinuti o njegovom uspjehu – morate vjerovati da ćete uspjeti, da ćete, kroz magiku, kontrolisati sopstveni život. Osjetite moćnu Sudbinu magičara – to veoma pomaže u danima prije rada, ako svjesno pokušate da odigrate ulogu čarobnjaka/ čarobnice. Okružite se predmetima od magičke važnosti, zapalite miris u vašem stanu, nosite dio nakita koji smatrate magičkim, obucite se na drugačiji način (na primjer, potpuno u crno). Odsjecite kratak štap sa drveta lješnika i upišite/ urežite na njega magičke simbole – izaberite za sebe posebno magičko ime i urežite ga na štap.

Ako se na ovakav način pripremite počecete vaš rad spremni da oslobodite primarnu moć koja leži u vama.

Točak Života

Točak u formi dijagrama prikazuje vezu između godišnjih doba, Zodijskih sazviježđa, četiri osnovna elementa itd. To je ezoterični dio Septenarskog Sistema. Treba primjetiti dva važna aspekta ovakve predstave. Prvo, sazviježđa nisu podjeljena u jednakim „segmentima“ i drugo, vremenski put (progresija od jednog sazviježđa ka drugom u Zodijskom nizu) je spiralna prije nego kružna. Obje oslikavaju ono što se zaista i događa. Ovan, Vaga, Rak i Jarac zauzimaju više prostora u poređenju sa drugim zodijskim sazviježđima zato što u ovim periodima određene Okultne Sile na Zemlji jače deluju. One predstavljaju „talase“ i promjene ovih „talasa“ označene su Ravnodnevicama i Solsticijumima¹⁵. Stoga, povoljni periodi za magički rad su ova „godišnja doba“ čiji je početak označen Ekvinoksima i Solsticijima. Nadalje, točak predstavlja vremenski put koji se odvija u „prirodi“ – promjenu koja nije ciklična već spiralna i kretanje u smjeru kazaljke na satu, čepa. Obrazac je trodimenzionalan, ali je za ove svrhe prikazan kao dvodimenzionalan. Stoga, postoji evolucija, prije nego ponavljanje cikličnog obrasca, spiralni put se ne vraća na startnu tačku, već novi ciklus počinje tamo gdje se put završava.

Ova dva aspekta i korespodencije povezane sa njima u dijagramu, čine dio istinske Zapadne Tradicije. Nesrećna je okolnost što većina tragača prate iskrivljenu Tradiciju koju je oživjela Zlatna Zora i koju i promoviše. Na primjer, većina „Okultnih knjiga“ koje se bave Zodijskim sazviježđima većinu svojih atribucija/ korespodencija izvlače iz stvarnih i imaginarnih osobina životinja/ simbola kojima se imenuju sazviježđa. Svakom iole inteligentnom čoveku trebalo bi biti jasno da je spoljni izgled koji zvijezde oblikuju posmatraču nebitan, osim za svrhe generalne klasifikacije. Ono što je važno sa ezoterne tačke gledišta jeste ono što se odvija u vibracijama/ silama na i oko Zemlje u periodu godine koji je signifikovan sazviježđem. Predugo su tragači za Okultnim znanjem apsorbovali korespodencije – ili ono za šta su vjerovali da su učenja o korespodencijama. Ukratko, oni nisu nikada iskusili stvarnost sila koje su navodno predstavljene korespodencijama: oni su jaki na znanju ali slabi na praktičnom magičkom iskustvu (a koje im često i nedostaje). Na Sedmostrukoj Stazi, Inicijati se uče da iskuse stvarnost ovih sila, a ne da robovski prate „učenja“ i „tradicije“. Ovaj proces počinje Ritualom Stepena Spoljnog Adepta, nastavlja se Ritualom Stepena Unutrašnjeg Adepta da bi konačno bio kompletiran prelaskom Ambisa. Stoga postoji shvatanje i razumjevanje ovih sila koje su u njima samima. Korespodencije Septenarskog Sistema predstavljaju rezultate takvog shvatanja i razumjevanja, i stoga su dio istinske Tradicije. Nije slučajnost to što je magika rađena po Septenarskom Sistemu moćnija od onih zasnovanih na drugim sistemima (poput Kabale).

The Wheel of Life

Aries: Venus

Cancer: Moon

Libra: Sun

Capricorn: Mercury

♈: Water of Water

♋: Water of Fire

♊: Fire of Water

♍: Fire of Fire etc.

♈: Water

♋: Fire

♊: Earth

♍: Air

V Priestess Aphrodite

A Priest

♋ Minister of Earth

♊ Master of the Temple

♍ Master of the Temple

♋ Master of the Temple

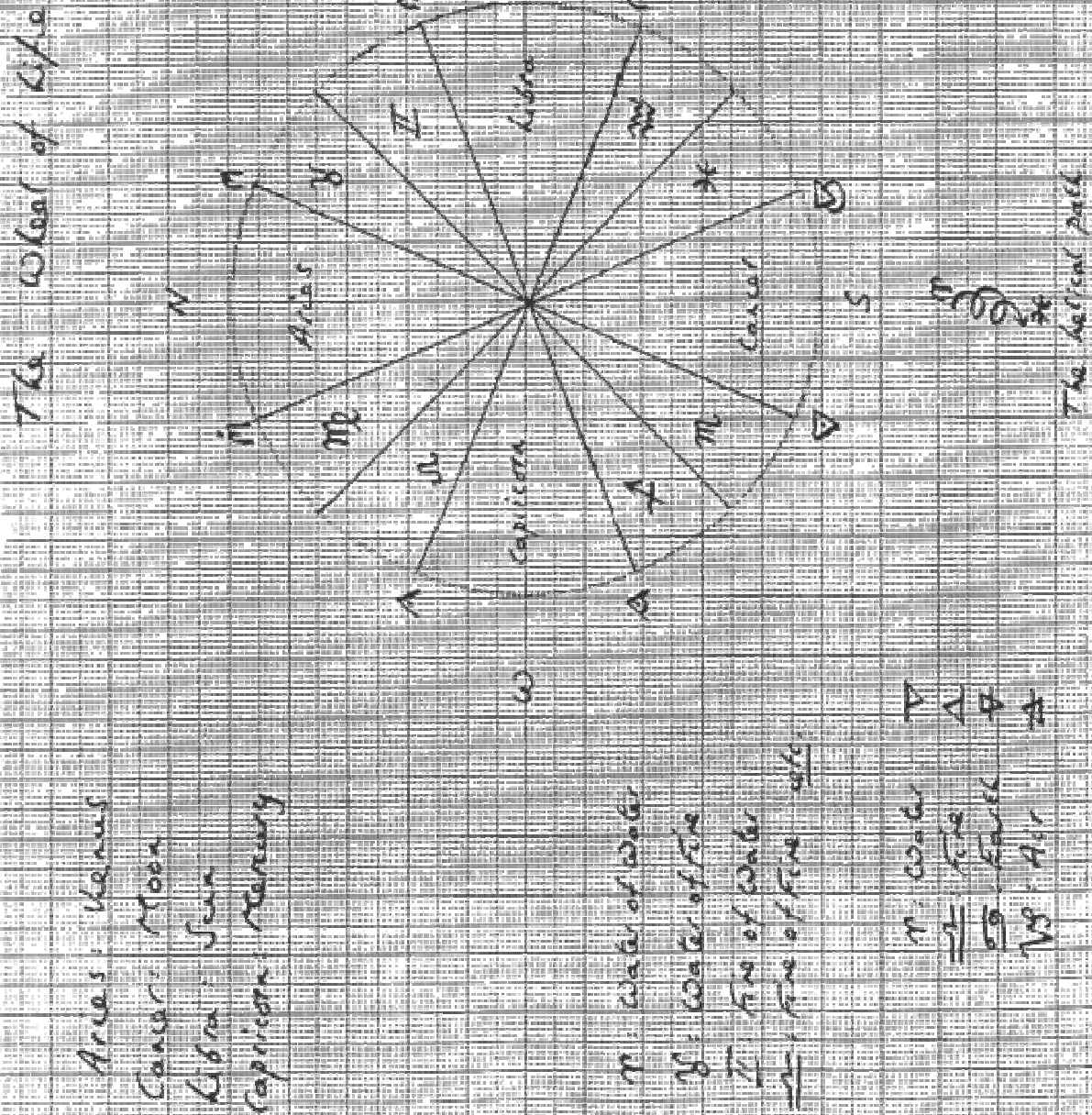
♊ Master of the Temple

♍ Master of the Temple

♋ Master of the Temple

♊ Master of the Temple

♍ Master of the Temple

Bilješke o Ezoternoj Tradiciji

Septenarsko:

U jednom smislu, sedam predstavlja četiri plus tri: četvorstvo, koje postoji u „prirodi“ plus tri alhemijske supstance:

U srednjovekovnim Alhemijskim tekstovima ova kombinacija predstavljena je „kvadriranjem kruga“ i obično se crta kao kvadrat, unutar kruga, zajedno sa trouglom. U nekim ilustracijama, uglovi trougla/ trouglova su označeni simbolima alhemijskih supstanci.

Četvorstvo su četiri „forme materije“: Vazduh, Zemlja, Vatra i Voda, koje se povezuju sa Nizovima Tarota (pogledajte Septenarske tabele) i Zodijačkim sazviježđima (Vazduh, Jarac). Ovo poslednje je takođe i „doba“ koje ukazuje na prikladan period za alhemijsku operaciju koja odgovara fazi: pa bi tako proces počeo sa početkom Ovna, faza Oksidacije (Calcination) i nastavio se do Škorpiona (Separacija) da bi se ova faza Separacije završila na Zimsku kratkodnevicu koja bi ujedno označila i početak Koagulacije koja traje do Letnje Dugodnevice itd. Ova forma Septenarstva – kao alhemijska kombinacija – omogućava bolje razumijevanje nekih važnijih Alhemijskih rukopisa.

Kapija/Zvezdana Kapija

Termin(i) koji se koristi za označavanje nekusa između akauzalnog i kauzalnog. U osnovi, postoje dva tipa „kapije“ ili neksona (primjetite: „kapija“ je obično riječ koja se u koristi u egzoternoj literaturi; dok se nekson koristi u ezoternim radovima, pri čemu je poslednji prikladniji i precizniji za obje vrste literature) – prvi je onaj koji postoji, latentan, unutar nas kao individua po svojstvu naše psihe; drugi je fizički, na kom se akauzalno spaja sa kauzalnim i gdje „energija“ može teći iz jednog univerzuma u drugi. Dodatno, postoje određeni „pseudo neksoni“: regioni na kojima se dva univerzuma skoro spajaju, ali nisu zaista neksoni. Ovi se mogu „otvoriti“ prirodnom kosmičkom promjenom (npr. promjenom/ neravnotežom u energijama) ili putem „rituala“ – od strane individue u potrazi za „slabim tačkama“ koje potom koriste razne energije da se „probiju“.

Fizički neksoni se obično nazivaju „Zvezdanim kapijama“ (egzoterno) ili Zvezdanim neksonima (ezoterno; iako se često označavaju samo kao neksoni budući da kontekst čini očiglednim njihov tip). Za neke od ovih „Zvezdanih kapija“ se smatra da se nalaze u regionima Svemira (posmatrano sa Zemlje) blizu zvijezda Algol, Dabih i Naos. Prema tradiciji, najbliža Zvezdana kapija se nalazi u blizini planete Saturn. Ovi neksoni omogućavaju fizičko putovanje u akauzalno, i smatra se da postoji još mnogo njih, ali nezabilježenih. Nekson unutar psihe se „otvara“ Inicijacijom i praćenjem Sedmostruke Staze. „Astralno putovanje“ u akauzalno se smatra mogućim iznad Ambisa; ispod te faze mogu postojati neki nagoveštaji tog univerzuma.

Akauzalno/Kauzalno

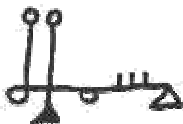
Kauzalno je „fizički“ univerzum opisan sa tri prostorne dimenzije (koje su pod pravim uglom jedna u odnosu na drugu) i linearnim vremenom. Akauzalno je univerzum (ili unuverzumi: uopšteno jednina se koristi kako bi se izbjegle semantičke komplikacije, iako Septenarska Tradicija prihvata izvjesnost da mnogo takvih „akauzalnih“ univerzuma postoje komplementarno sa „našim“ kauzalnim univerzumom) opisani neodređenim brojem prostornih dimenzija i nelinearnim (akauzalnim) vremenom. Ove prostorne dimenzije nisu nužno postavljene pod pravim uglom jedna u odnosu na drugu.

Kauzalni univerzum (koji se često označava samo kao „kauzalno“) opisan je zakonima Fizike. Ezoterno, život se smatra manifestacijom akauzalnog u kauzalnom; ovo je u osnovi „jednosmjerno“ (iz akauzalnog u kauzalno – što se može smatrati „tokom“ energije). Viši život (odnosno živi život) uključuje „dvosmjerni proces“ ; ili bolje rečeno, dvosmjerni proces je latentan u živom životu. Praktično govoreći, ovo znači da entiteti živog života (pojedinci) mogu izmjeniti količinu/ intezitet akauzalnog toka kao i transcendirati samo akauzalno. Stoga je „cilj“ živog života da poveća ovaj tok (putem otkrića, pronalazeći ili otkrivajući u smislu Heideggera – skrivene neksione). Inicijacija, i „Misterije“ (tj. Sedmostruka Staza) su sredstva kojima se ovo može postići.

Naša psiha je region u okviru kojeg se može smatrati da akauzalno i kauzalno „koncidiraju“ i „zakoni psihe“ opisuju ovaj region. Arhetipovi su kauzalna shvatanja akauzalnih energija kako ove teku iz akauzalnog u kauzalno. „Drvo Virda“ je osnovni opis (ili „mapa“) ovog Regiona – Ambis, sam neksion. Ispod Ambisa, shvatanje zavisi i od simbola i od reči (pri čemu se ovdje simboli smatraju i sigilima/umjetničkim predstavama itd. i motivima/mitovima/arhetipskim formama itd.). Iznad Ambisa, je kauzalno shvatanje; mi možemo pristupiti ovome putem apstraktnih simbola (poput Zvezdane Igre).

Aeon je određeno uređenje kauzalnog na Zemlji koje se manifestuje kao civilizacija – povećanje akauzalnog, obično na nekom određenom mjestu/ području u određenom periodu (linearnog) vremena. Ovo povećanje utiče na pojedince, najprije na one u blizini centra, a kasnije putem difuzije i na ostale. Ovo uređenje se smatra prirodnim procesom zbog same prirode akauzalnog i kauzalnog. Ipak, ezoterna tradicija smatra da je ovo uređenje u izvjesnoj meri „distorzirano“ od strane pojedinaca , što je u početku najčešće bio nesvjestan proces (Pogledajte druge rukopise, posebno „Mračne Bogove“ koji se odnose na aeoniku).

„Magika“ je jednostavno uprisutnjenje akauzalnih energija u kauzalnom – za „eksternu“ magiku putem namjere ili želje individue ka nekom drugom kauzalnom aspektu (koji uključuje i druge individue) i za „internu“ magiku, prema psihi.

Ambis

Jedna od „tajni“ Ambisa sadržana je u sledećem citatu iz „Alhemijskog Teksta“: „Tajna Magusa/ Mouse koja se nalazi iznad Stepena Gospodara Hrama/ Gospodarice Zemlje jeste prosto jedinstvo dvije srodne stvari. Ovo jedinstvo je, iako izgrađeno na dvostrukom pelikanu, više od njega, posmatrano iznutra, ali i dalje kao faza Sola, posmatrano spolja, iako manje u stepenu. Ovdje je živa voda, AZOTH, koja pada na Zemlju hraneći je, i iz koje cvjeta sjeme svjetlije od Sunca. Cvijet, pravilno pripremljen, djeli Nebesa – to je veliki eliksir koji iz ovog dolazi, i kad se unese u tijelo, razdvaja Sol i Lunu donoseći egzaltaciju. Ko god uzme ovaj eliksir, živeće besmrtno pod svijetlim zvijezdama ...“

Ova tajna je sadržana u mnogim srednjovekovnim alhemijskim tekstovima: iz dvostrukog pelikana dolazi Azoth. „Sjeme“ se mora navodnjavati ovom živom vodom – iz ovog, uz određene uslove pripreme (tj. odgoja), sjeme cvjeta. Primjetite da je sjeme navodnjeno u Zemlji. Iz ovog cvijeta se priprema konačni eliksir se priprema.

Alhemijski Tekstovi

Oni koji su objavljivani javnosti kroz vijekove spadaju u tri grupe. U prvu spadaju oni čiji je osnovni simbolizam (alhemijskih faza, procesa itd.) sedmostruk u osnovi, druga grupa sadrži one zasnovane na drugačijem simbolizmu (ponekad 12, ponekad 10, 14) dok treća grupa ne sadrži „numerički sistem“ klasifikacije ili je mješavina nekoliko njih (za raniju aluziju na Septenarstvo pogledajte djela Roberta Flada.)

Trebalo bi biti očigledno da oni koji zaslužuju ozbiljnije proučavanje spadaju u prvu grupu.

Tarot

Simbolizam karata jesu predstave arhetipskih formi – pa su stoga sedam osnovnih arhetipova (Sedam sfera i njihove korespodencije) predstavljeni njihovim trostrukim formama:

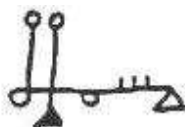
Oni čine „Veliku Arkanu“ i opisuju na jednom nivou, staze. Ovo su u osnovi „slike/uloge“ koje utiču na individualnu psihi i svjesno i nesvjesno – iznutra i spolja. Vrlo često ove „slike/uloge“ se nesvjesno projektuju na druge individue – odnosno drugi su „klasifikovani“ u skladu sa tim tipovima. (Ovo je posebno tačno u odnosu na „suprotni pol“ gdje su uključene seksualne energije: npr. muškarac vidi ženu koja ga privlači (svoju animu) u „ulozi“ Prvosveštenice, ili Gospodarice Zemlje ili Zvijezde). Karte su sredstva za istraživanje ovih aspekata svake individue – omogućujući (putem rada sa sferama i stazama – bilo da se rade samostalno ili sa saputnikom) „povlačenje projekcija“ i posledično, razumijevanje suštine, tj. opažanje fundamentalnih energija onakvim kakve one uistinu i jesu, bez distorzija „ega“. U simboličkom smislu, ovo je početak Adeptstva (ili Jungovske individuacije).

Četiri niza su u osnovi predstave, „slike o sebi“ (simbolično, faze iznad „ega“: predstavljene Velikom Arkanom). U smislu razvoja svijesti, tj. sedmostruke staze, „Dvorske Karte“ nizova predstavljaju uloge koje Adept često preuzima (ili u drugom smislu, energiju koja „zaposjeda“ individuu koja je dostigla ovu fazu). Sile/ energije prikladne individualnom Virdu imale bi drugačiji opis. U smislu Septenarstva, Velika Arkana se odnosi na sfere Mjeseca i Merkura (Nesvjesno, i Nesvjesno koje postaje Svjesno – kao i Nesvjesno koje posjeduje individuu: ovo su sfere „ega“). Dvorske karte odgovaraju narednim četiri fazama od Venere do Jupitera (tj. one predstavljaju energije simbolizovane ovim sferama). Za individuu koja prolazi kroz magički trening, ove energije se manifestuju posle Rituala Eksternog Adepta: njihovo iskustvo, i svjesno razumijevanje označavaju progres od Početnika do punog Adepta (tj. Internog Adepta). Jednostavno govoreći, ovo zvuči tako da i ako bi Eksterni Adept mogao da (i zaista trebalo da) svjesno razumije slike/ uloge Velike Arkane (tj. bude na putu „sopstva“) kroz povlačenje projekcija itd., on/ ona je još uvek pod uticajem energija predstavljenih „ulogama/ slikama“ Dvorskih Karata (ponovno, ovaj uticaj je djelimično nesvjestan iako ovo mnogi Eksterni Adepti ne shvataju). Integracija ovih aspekata vodi do pravog Adeptstva.

Ezoterno, svaka karta (slika/ uloga/ arhetip) će se razlikovati od individue do individue iako će uvijek postojati ista spoljna forma. Stoga, neki detalji možda neće biti isti. Ono što je važno jeste da statična slika (kao npr. u objavljenim verzijama Tarota naslikanim od strane nekog autora) pokazuje suštinu – „numinoznu“ ili „mističnu“ suštinu – koja se manifestuje kroz određeni simbolizam (za koji treba pogledati opise karata nizova). Ovakve statične predstave nikada ne mogu biti savršene – zato što slike posjeduju život, a život je u stanju fluksa. Ono što takve statične predstave mogu da urade (zavisno od vještine umjetnika i njegove „intuicije“ i magičkog razvoja) jeste da se približe, ili pokušaju da se približe „savršenijem“ prikazu. Zavisno od ovog, statične verzije (kao u Tarot špilovima) mogu ili ne mogu „poslužiti“ kao instrumenti za otvaranje unutrašnjih staza. U suštini, statična slika treba da prenese neophodni simbolizam na inspirativan način.

Zvezdana Igra

Na individualnom nivou, Septenarska Zvezdana Igra predstavlja apstraktne simbole, arhetipske forme sfera i staza – kako u njihovim kauzalnim, tako i u akauzalnim aspektima. Ovo omogućava razumijevanje odgovarajućih energija onakvim kakve one zaista jesu: tj. u njihovoj „haotičnoj“ suštini (nevezane iluzijom „suprotnosti“ – suprotnosti sadržanim u svim jezicima i „riječima/ imenima). Ovo razumijevanje je jedan od fundamentalnih ciljeva Internog Adepta Uopšte uzevši, što je Tarot za Inicijata i Eksternog Adepta, to je Zvezdana Igra za Internog Adepta.

Bilješke o nekim korišćenim terminima

Arhetipovi:

Ova terminologija potiče iz Jungovih djela, iako je ezoterički korištena na jedan vrlo specifičan način. Ezoterički, arhetip je smatran kao razumevanje akauzalnih energija od strane pojedinca. Ovo shvatanje može biti svjesno ili nesvjesno – to znači da je predstavljeno svjesti pojedinca u vidu psihičkih procesa kao što su snovi, u vidu umjetničkog nadahnuća ili procesa života (kao npr., pojedinac „vidi“ pravu osobu u arhetipskom smislu: vjeruje da je ona takav arhetipski lik).

Osnovni arhetipovi su opisani u Tarotu: kao „Velike Arkane“ i „Dvorske Karte“. Ovo su opisi arhetipskih formi.

Psiha:

Ezoterično govoreći, ovaj pojam se odnosi na „skrivenne“ aspekte svjesti pojedinca.

Važan dio psihe je „podsvijest“ – dio psihe kog pojedinac nije svjestan (u smislu da nije u mogućnosti da ga suštinski objasni/ shvati) i gdje je moguće da arhetipovi „borave“. Pod „skrivenim/ latentnim“ misli se: Moguće ju je razviti. Zbog toga, psiha sadrži mogućnost „Sopstva“. Zbog toga psihi možemo posmatrati kao „iznad“ i „ispod“ gdje se pojedinac nalazi u jednom momentu : postoji nešto „nesvjesno“ kao što postoji i mogućnost daljnjeg razvijanja (prema većoj svjesti). Ovo je jednostavno drugi način da kažemo da su arhetipske slike, ego, sopstvo, i „Besmrtno“ (ovo je zadnja faza sedmostruke staze) djelovi psihe.

Ego; Sopstvo:

Ego je aspekt psihe pojedinca koji se povezuje sa „Ja“ – to znači da je percepcija ograničena na trenutne želje pojedinca. Pojedinac obuzet Egom, je jako podložan većini podsvjesnih želja/ potreba – pojedinac je rob arhetipova i njihovih manifestacija. Ezoterično govoreći, bitan oblik ovoga jeste kad je pojedinac „obuzet“ simbolikom podsvjesti i percipira događaje materijalnog/ vanjskog života kao

znamenja (koja mogu biti prikazana kao Bog/ bogovi/ demoni npr. Kao da potiču od ovih formi). Ovo se manifestuje, kod pojedinca koji se veže za simboliku snova (i u „interpretacijama“ snova), u „porukama od podsvjesti“ (i njihovim „interpretacijama“) – koje su mu „Bog/ bogovi/ demoni“ itd poslali – i u „kauzalnim“ sistemima (poput Tarota, I Chinga i ostalih) za koje veruje da mu mogu „objasniti“ život. U suprotstavljanju, Početnik u ezoteričkim vještinama prezirno posmatra bilo kakvu formu takvog simbolizma – kao puko sredstvo. Kada se pojedinac prirodno razvija (bez pomoći ezoteričnih Umetnosti) faza „ega“ traje od mladosti do srednjih godina, postoji potreba da uspostavi spoljašnju „ulogu“ (u društvu/ klanu itd.), da nađe „partnera“ i da se razmnožava, i da brine zbog fizičkih/ materijalnih potreba/ zadovoljstava.

„Sopstvo“ je faza iza ovoga gdje postoji shvatanje :

- a) Virda od strane pojedinca (sudbine, drveta sudbine)
- b) Odvojenog postojanja drugih pojedinaca, kao da su ti drugi pojedinci sami u sebi

Jednostavno govoreći, b) uključuje stepen „empatije“. U prirodnom stanju, Sopstvo se može razviti u srednjim godinama ili prije – i često se razvija kao posljedica formativnih iskustava (npr. iskustvo rata, lični gubici, tragedija). U prirodnom stanju (zato što podsvijest nije pravilno iskušena i pravilno složena) skoro uvek postoji sukob sa željama/ potrebama, ega tako da je uvid dat od strane Sopstva, ponekad izgubljen od strane pojedinca koji se vraća u „ego“ sferu postojanja. „Mudroća“ staraca je postepeno razrešenje/ rezolucija ovog sukoba u korist Sopstva. U prošlosti, težnja psihe pojedinca za ličnim karakterom je često predstavljana u mitovima i legendama. Još jedan izraz za „svoj lični karakter“ (živjeti ulogu sebe – gdje se percepcija Vremena razlikuje od one egoistične) jeste „individuacija“ (iz Jungovih djela). Ezoterično govoreći, individuacija jeste Adeptstvo – ali Adeptstvo podrazumjeva mnogo više nego individuacija. Podrazumijeva svijest, racionalno razumjevanje samoga sebe i ostalih kao i vještinu i gospodarstvo nad ezoteričnim Umjetnostima i tehnikama. Takođe podrazumjeva i „kosmičku“/ Aeonsku perspektivu Virda i sebe. Individuaciju možemo posmatrati kao prirodnu fazu, postignutu prirodnim načinom življenja (barem kod nekih) dok je Adeptstvo cilj postignut usled „hodanja“ ezoteričnom Stazom; to je cilj koji rezultira inicijacijom u misterije. Kao takvo, Adeptstvo sadrži individuaciju ali je više od nje. Takođe, individuacija je sama po sebi samo faza: postoje faze čak i posle ove: to nije kraj ličnog razvijanja (kao što neke pristalice Junga tvrde). Iza, leži teško iskušenje Bezdana i rođenje Majstora/ Gospodarice – iza njih leži Besmrtnost. Jednostavno rečeno, ego nema percepciju akauzalnog „vremena“ – ali je podsvjesno pod uticajem akauzalnih energija; „Sopstvo“ ima neku percepciju akauzalnog „vremena“ i pod manjim je uticajem akauzalnih energija. Adept je naučio da kontroliše lične akauzalne energije psihe (vanjska/ unutrašnja magika) – ali tu i dalje ostaju Aeonske energije koje čak utiču i na Sopstvo. Kontrola/ gospodarstvo nad njima vodi pojedinca iza Bezdana.

Životinje

godina/' vrijeme'

mjesec

sunce

porodica/ srodstvo

snaga

Loki/noć

Odin

pokret

vatra

poklon

smijeh/medovina

munja

Led

čarobnjaštvo

odbrana/ život

Thor

Zemlja (kao boginja)

rat/ težnja

voda

Vird

narod

narodna zemlja

dan

Muzika, Mirisi, Forme i Refleksivne Boje

1) Muzika, Mirisi i Forme

Mjesec	G dur	Trapezoid	lješnik	
Merkur	E mol	Tetraedron	tisa	
Venera	Fis	Piramida	crna topola	
Sunce	D mol	Kuboid	hrast	
Mars	C dur	Oktahedron	jova	
Jupiter	B	Ikosaedar	bukva	
Saturn	As	Dodekaedar	jasen	

2) Reflektivne boje

C svjetlo crvena
G narandžasta
D žuta
A zelena (viridian)
E plava
F tamno crvena
H Indigo
Fis ljubičasta
Cis grimizna
Ais crna
Eis xanthin
B tirojsko grimizna

Simboli i Bivstvovanje

Naredni MS Reda sasvim je tehnički i namjera mu je da bude instrukcijski tekst za aspirante Unutrašnjeg Adepta. Detaljno objašnjava filozofiju koja leži ispod percepcije prikladne Unutrašnjem Adeptu i u ovom smislu je veoma vrijedan.

Kao što niko ne može postići Stepen Majstora Hrama/ Gospodarice Zemlje bez stvaranja značajnog dopronosa ljudskom znanju (ili u slučaju umjetnosti, izuzetan umjetnički rad) tako da niko ne može postići Stepen Unutrašnjeg Adepta bez temeljnog razumjevanja Zvezdane Igre i njenih simboličkih principa. MS Reda "Simboli i Bivstvovanje" bi trebalo da pomogne u toj potrazi za razumjevanjem.

Aptrakcije:

Korišćeći Heideggerovu interpretaciju Bivstvovanja i Seiendena (postojanja) kao početnu tačku, pokazano je da je postojanje čovjeka izvedeno iz Bivstvovanja promjene, pa je postignuta nova interpretacija čovjekovog postojanja – akauzalna. Ovaj koncept akauzalnog, i koncept promjene, kao što su objašnjeni u terminima iz Heideggerove filozofije i u pred-Sokratizmu. Koristeći akauzalno- misli, jezik i čovjekova individualnost su objašnjeni. Tekst nastavlja sa analizom osnova matematike, jer matematička misao, reinterpretirana u svjetlu akauzalnog, pokazala se da je od osnovne važnosti u razumjevanju čovjekovog postojanja. Tekst je zaključen kratkim pregledom Umjetnosti i moderne fizike.

1) Uvod – Akauzalno:

Budući da je Bivstvovanje problem za čovjeka (1), čovjek ga interpretira kao kauzalno jer svakodnevno postojanje (Dasein), postojanje kome je potrebno vrijeme (2), može biti okarakterisano kao kauzalno, ili se koristi onom interpretacijom Bivstvovanja kao bića koje „jeste“. Međutim, čovjek interpretira drugačije nego kauzalno: ova druga interpretacija, koja prethodi kauzalnoj iz razloga svog postojanja, može se nazvati 'akauzalno' (a-kauzalno: bez kauzalnog) – i ta akauzalnost je ono o čemu je Homer, u "Ilijadi", govorio kada kaže da je Kalkas naj mudriji vidovnjak jer on razumije sve što jeste, što je bilo i što će biti. Heidegger razumije ovo kao prikrivanje i otkrivanje (3) ili, negdje drugo (4) kao ne-sakrivenost, i 'primordijalno vrijeme' njegovog "Sein und Zeit" je slično tom akauzalnom ili potencijalu čovjekovog postojanja, tako da ono što on opisuje kao "gradnja" i "bivstvovanje" obuhvaćeno je u tome. Na neki način, što ćemo vidjeti kasnije (Sekcija (3) ispod) to je fizika, *φύσις*, odvijanje.

Nadalje, za akauzalno se može reći da je interpretacija Anaximanderovog *ἀδιαίρα* - kroz *τὸ χρεών* postaje *δίκη*, a mnogo kasnije, *λόγος*. Shvatano ovako, onda *δίκη*

ukazuje na kauzalno. Međutim, te korelacije su, u najboljem slučaju, nagovještaji o kauzalnom i akauzalnom – njihovom pravom opisu, a tako i Bivstvovanje i bivstvovanje kao bića, može samo biti, kao što će biti pokazano kasnije, simbolično, kroz matematiku. Ipak, razdvajanjem, u ovom maniru, između kauzalnog i akauzalnog na početku traganja za Bivstvovanjem, moguće je doći do jasnijeg razumjevanja Bivstvovanja, jer ova dualnost, izražavana kroz prirodu Seiendena (postojanja) i objavljenog u čovjeku, daje hermeneutici da bude utvrđena što je odjednom puno više dostupno i jasnije od metodologije fenomenologije ili hermeneutičke misli postignute kroz “kasnijeg” Heideggera. Pokazaće se da je ova nova hermeneutika matematička, zbog prirode akauzalnog.

Osnovna karakterizacija kauzalnog je svijest, o akauzalnom, nesvjesnom*. Ovaj svjesni horizont se može izraziti, kroz termine istorije Bivstvovanja, mišlju i osjećanjima, nesvijest kroz senzacije i intuiciju, gdje ove termine treba razumjeti, u ovom trenutku, psihološki (6) – ontologijski, a izvedeni su ispod (sekcija (3)).

Početak razotkrivanja Bivstvovanja, međutim, nije nešto što može biti rečeno, kao što Heidegger smatra (7), nego radije nešto što se može iskustiti, numinozno:

ἐνέπτετα, aktivnost kako su je rani Grci razumjeli (8). Ovo iskustvo je simbol iz kojeg riječ potiče. Za čovjeka, misao je dio ovog razotrkivanja, intuicija je drugi dio, jer Bivstvovanje posjeduje kao potencijalnost u promjeni da je čovjek ne samo misao nego i simbol, a ova simbolička percepcija Bića, ovo doživljavanje Bivstvovanja kao Jednog, kao ono što uprisutnjuje ili transformira, je eksplicitno za Zapadnu filozofiju u pred-Sokratizmu. Kao Tao, ova percepcija danas opet postaje razumljiva, i sa Heideggerom je započeo zadatak njenog razumevanja. Kao što se za raspravu može reći da je osnovno izražavanje čovjekovog postojanja u svijetu (9), tako se za simbolizam može reći da je osnovno izražavanje čovjekovog bića ili esencije. Kao što se potencijalnost misli može izraziti kroz raspravu, tako se potencijalnost simbola može opisati kroz senzacije, a simbol prethodi misli i nadilazi je. On je projektovan eksterno procesom koji je promjena Bivstvovanja, pa je rasut i gubi dio numinoznosti koji je karakterističan za njega kao suštine: kada je potpuno eksteran čovjekovom postojanju, kao prikaz ili postojeći, postao je znak. Promjena, koja oktriva Bivstvovanje kao čovjeka, je, za Heraklita (10) konflikt ili nesloga **πόλεμος**. Esencija, kao ono iz čega nešto proizlazi (**ἀρχή** (11)) je arhetip (12), kada se gleda ontički.

To postepeno povlačenje doživljavanja je početak jezika i misli, i namjere svjesti koju Husserl opisuje kao rezultat tog povlačenja. Dok se doživljavanje smanjuje, projekcije se povećavaju. Sama individualnost je posljedica promjene Bivstvovanja, i ta promjena je već prisutna u Bivstvovanju kao proces koji je apstrakcija je prisutna u čoveku kao potencijal – realizacija tog potencijala, kroz promjenu, je po sebi istorija Bivstvovanja.

Budući da simbol, kao simbol i znak, prethodi misli i, autentično ga nadilazi, on sam može tumačiti čovjekovo postojanje. Ovo tumačenje preuzima formu matematike gdje se pod matematički misli na primordijalni logos (**λόγος**) koji postoji vrlinom

čovjekovog subjektivnog sudjelovanja u svijetu, i od tog λόγος logika, kao razumnost, se razvija kroz promjenu Bivstvovanja. Simbol je iznad misli zbog autentičnog postojanja, povratak ἐνέργεια kroz propitivanje, je povratak jedinstva kauzalnog i akauzalnog, unije postojanja kao ἄρχη.

2) Osnovni Simboli – Bivstvovanje i Promjena:

Najosnovniji simbol je Bivstvovanje; iz Bivstvovanja proističe promjena. Apstrakcija promjene (kao posljedice čovjekovog postojanja) je ideja proširenja koja vodi ka konceptu transformacije ili potencijalnosti¹⁶. Sama potencijalnost je dio Bivstvovanja, i kroz čovjekovo postojanje ta potencijalnost postaje težnja ka autentičnosti.

Matematika, kao što će biti jasno, koja je nauka o stvarima kakve jesu (mateza, μάθησις) je apstrakcija suštine kroz proces intuicije i misli. Misao apstrahuje promjenu Bivstvovanja i ta apstrakcija preuzima formu ideja i koncepata, ἰδεα kao što je to Platon razumio (13). Istorijski, postoji simbol najčešće „a priori“ kao što se samo Bivstvovanje može razumjeti, kroz apstrakcije, kao „a priori“ simbol, onda misao formira ovaj simbol u ideju kroz odvajanje φύσις i ograničavanje ἄπειρον, bez-konačnost (14). Intuicija je percipiranje simbola kao simbola u svojoj numinoznoj esenciji, 'puštanje da bude' koje učestvuje u razotkrivanju Bivstvovanja, i ta percepcija je i sudjelovanje i identifikacija, gde je identifikacija transformacija ideje, mišlju, u njenu originalnu esenciju (metoda fenomenologije), i po tome, matematiku, koja je i intuicija i misao kao proces čovjekovog postojanja, koje sadrži autentičnu hermeneutiku, predstavljajući (ponovno) kauzalno i akauzalno.

Ideja nije esencija – simbol je esencija koju misao apstrahuje i pokriva, i svaka ideja ima svoju osnovu u simbolu. Matematika, kao što se razumije danas, je rezultat misli, aksiomatski projekat po Heideggeru (15); tj., matematika je postala razdvojena od svoje intuitivne osnove u simbolu i povratak toj osnovi omogućava matematici da opiše čovjekovo postojanje više autentično nego bilo koja fenomenologija začeta kao metodologija ili logos shvaćen kao ponovno-sakupljanje, po Heideggeru (16). Kroz matematiku, ponovo osnovanu, moguće je postići razotkrivanje, ne samo ideje da se obznani esencija, nego i autentičnog postojanja: Heideggerovo dovođenje Bivstvovanja u pitanje započinje zadatak autentičnosti, ali ga ne postiže. Ova autentičnost je moguća kroz korištenje ontologijskog matematičnog simbolizma umjesto jezika kao sredstva da se otkrije Bivstvovanje.

Ideja esencije koja je promjena simbola jeste proširenje: ideja esencije koja je Bivstvovanje je unija, a ideja promjene vodi, kroz apstrakcije, ka konceptu transformacije, ἀλλοιωσις, ili trajnosti. Ta trajnost, po identifikaciji sa

¹⁶ Ovo je detaljnije objašnjeno u sekciji (3) dolje

čovjekovom konačnošću, sadrži vrijeme, i prikladno tome vrijeme je shvaćeno kao implikantno u odnosu na čovjekovo postojanje, projektovano na svijet kao ideja. Apstraktno, ta trajnost je continuum i koncept broja: percepcija koju misao ima o promjeni izražava se kroz čovjekovo poimanje individualnosti. Samo promjena postoji za Bivstvovanje, ne vrijeme i broj. Nadalje, koncept 'postavljanja' se razvio iz koncepta kontinuuma i broja, jer intuitivno, postavljanje je totalnost ili gomila.

3) Individualnost i Autentično postojanje:

Čovjek postoji jer je Biće, uprisutnjeno, preobraženo (17) – odnosno, usljed promjene. Čovjek kao promjena Bića, je preobličenje, evolucija: istorijski ili kauzalno ovaj proces je istorija Bića, začeta od Hegela kao dijalektika. Ipak, ova istorija ima za cilj upravo Biće iz kog je i proizašla – povratak čovjeka jedinstvu Bića. Povratak zahtjeva objelodanjivanje, otkrivanje Bića kroz autentičnost. Autentično postojanje, budući usmjereno ka jedinstvu akauzalnih i kauzalnih interpretacija (što Jung (18) označava kao individuaciju) je povratak kući (da upotrijebimo Heideggerov termin), ponovno proživljavanje simbola i ponovno učešće što uključuje povlačenje projekcija sa ideje ka suštini. Ipak to je samo prelaz, mirovanje i netransformisanje, koje se otkriva kroz matematiku, kao logos. Kao takvo, ono otkriva **ἀρχή** kao **τό 'ἄπειρον**. Čovjek kao razotkrivanje bića je primordijalno učešće u Biću; za ovo razotkrivanje nema logosa u Platonovom smislu, samo identifikacija. Postoji posjedovanje od strane tih simbola i njihovih mogućnosti („nesvesno“) i još uvek ne i posjedovanje njih kao što se to dešava kada se logos kroz **ἰδεα** transformiše u „razum“. Prije ove transformacije nema individualnosti jer je individualnost (kao stanje Bića) proces apstrakcije koji transformiše **θύσις** u **λόγος** kao razum. Kolektivnost je primordijalna: kroz promjenu Bića, zasnovana kao čovjekova dihotomija usled takvog otkrivanja, ovo postaje individualnost, svijest o identitetu, kao ideja, ga je zamijenila. Govoreći o individualnosti već se govori o promjeni **λόγος** – iz učešća u Riječ. **Θάσις** je kroz **πόλεμος** postao **νοῦς** (um) i tu postoji **διαλεκτική**. Ova promena je nagovještena već kod Heraklita, kao postanak Aristotelovih opozita (20).

Sa Anaksimanderom, ovo transformisanje još uvijek nije vidljivo: učešće u Jednom, iako podložno promjeni, se vraća – **ἀρχή** je još uvek bezgraničan, **τό 'ἄπειρον**. Nema separacije, nema opozicije između Bića i postojećih. Stoga, za Anaksimandera ne postoji geograf, meteorolog ili istoričar – već samo znanje (učešće) svega toga kao takvog. I upravo usled promjene ta apstrakcija mora biti vraćena, kroz matematiku, ka ovoj participaciji: promjena je izazvala separaciju, i promjena će ponovo uprisutniti odvojeno. Takav povratak je autentično postojanje.

Ovo učešće u Riječi uzima formu promjene Bića kroz intuiciju, senzaciju, osjećanje i konačno misao, koji su sve stanja čovjekovog bića u svijetu, ili kako Biće sebe

prikazuje kroz razotkrivanje. Intuicija je nesvjesna (akauzalna) percepcija, senzacija svjesna percepcija koja nastaje kad učešće biva transformisano u Identitet. Osjećaj već podrazumjeva ideju, kao vrijednost, sud i konačno „istinu“ **θύσις** je postao **λόγος**, Riječ.

Optički, za jezik se može reći da se sastoji od riječi ili znakova u formi tvrdnje, gdje se tvrdnja može definisati kao srž onog što se izjavljuje kombinacijom tih riječi ili znakova, bilo to istinito ili lažno. Riječi i znakovi, kao apstrakcije koje proizilaze iz simbola, se spajaju u kombinaciju putem misli bilo kroz identifikaciju ili participaciju. Ovo posljednje je primordijalno, i ova primordijalnost uzima oblik poezije koja je „istinita“ utoliko koliko je iskušena i ponovo predstavlja simbole Bića od kojih je i nastala, kroz riječi, te tako otkrivajući Biće. Apstraktno, kroz identifikaciju, takve kombinacije su tvrdnje, istinite ili lažne usled logosa kao i objektivna istinitost (ili neistinitost) identifikacijom, kroz ideju do suštine: šta je kao pojava, a kako je ono što je apstrahovano označeno takvom pojavom. Odnosno, sama istina se podrazumjeva, kroz označavanje.

4) Umjetnost i Matematika:

i) Umjetnost:

Kako se Biće otkriva kroz učešće u raspravi, postojeći, kao pojava, preovladavaju i smisao Bića karakterističnog za numinozno, je izgubljen ili prikriven. Od ispitivača, čovjek je postao subjekt misli. Ova apstrakcija uzima formu tehnike (technē, **τέχνη**) konstrukcije, kroz odvrćanje od Bića, sredstava i stvari kao postojećih koje iz njih nastaju, ne bivajući odmah posjednuti učešćem, odnosno bivajući sposobni za ručnu izradu od prirodno postojećih supstanci i materijala, i uz tehnički potencijal, kao otkrivanje, je izgubljeno samo u mjestu apstrakcije. Postoji organizacija iznad autentične participacije koja je karakterisala prvo otkrivanje Bića. U jeziku takođe, tehnički proces se događa, logos kao privid, i očaravanje bića (21), sinonimno sa „njihovom“ organizacijom (22) kroz cilj neautentičnosti.

Umjetnička djela koja još uvijek posjeduju numinoznost tako čine uprkos ovoj organizaciji i označavanju (23), kao spuštanje Bića. Takva su djela arhetipska, učestvujući u simbolima Bića otkrivanjem Bića kroz te simbole transformacije.

Kroz ova djela (ali ne samo i kroz njih) autentično postojanje postaje stoga mogućnost, kao iščekivanje i osvrt, jer oni djelom shvataju uniju kauzalnog i akauzalnog, participacije i apstrakcije, odnosno autentičnost za čoveka transformisanog kroz tehniku. Ova autentičnost nije samo povratak (kako Hajdeger veruje), već i rast jer je izgrađen na, i obitava u Biću kao razotkrivanje. Otuda i potreba za shvatanjem istorije Bića kao zapisnika ovog razotkrivanja i prikrivanja kroz matematiku.

Estetski, umjetničko djelo je „istinito“ ako simbolično čuva Biće kao razotkrivanje i ide ka autentičnosti: ako reprezentuje i naslućuje Biće. Kao reprezentacija Bića, matematika je pravo umjetničko djelo koje otkriva Biće i bića kao Biće, do čovjeka.

ii) Matematika

Moderna nauka, počev od Galileja, odvodi proces apstrakcije još dalje, do samih stvari. Hajdeger (24) tvrdi da matematika čini mogućom ovu modernu nauku, i u jednom smislu ovo jeste tačno, iako ograničeno, poimanje matematike. Učenje koje jeste „mathesis“ nije samo kauzalno učenje, analiza stvari onako kako se pojavljuju, već isto tako i onakvim kako ih intuicija razumije ili zna. Intuicija ih pak shvata kao simbole Bića, i ovakva vrsta znanja se već podrazumjeva u grčkom konceptu matematike. Za Aristotela, potencijal kretanja tijela nalazi se u tijelu samom – već je prisutan, kao vrsta znanja ali i opisa kretanja u odnosu na druge, kao transformacija. Sa Galilejom i Njutnom, ova intuicija ili znanje jedinstva je opala čineći apstrakciju preovlađujućom. Ipak, ova intuicija zapravo nikada nije nestala koliko je „a priori“ dala građe naučnim zakonima i osigurala osnovu svekolikog matematičkog razvoja¹⁷.

Moderna fizika posebno je pokušala izostaviti ovo matematičko znanje posljedično izgrađivši tijelo činjenica koje otkriva samo ono što je projektovano, a ne ono što je otkriveno o samim stvarima i egzistentima onakvim kakvi oni jesu. Mi kažemo da je „svemirsko vrijeme zakrivljeno“ ne bivajući pritom potpuno svjesni da projektujemo zakrivljeno svemirsko vrijeme, kao apstrakt onog što smo apstrahovali kao „svemir“ i „vrijeme“ koji apstrakti navodno postoje nezavisno od čovjeka, kao „činjenice“.

Naposletku, ovi apstrakti su ustanovljeni iz simbola - a upravo u simbolima to znanje počiva, nasuprot projekcija. Ukoliko ovo znanje zamjeni „poznavanje“ „činjenica“ ili projekcija, revolucija misli će nastati, i ono što je plemenito u čovjeku će se vratiti.

Napomene:

- 1) Heidegger, M: „Biće i Vrijeme“ (Being and Time“ (Basil Blackwell, 1962)), p.67
- 2) „Being and Time“, p. 457
- 3) Heidegger: „Anaksimanderova Nagrada“ u „Ranoj Grčkoj Misli“ („Der Spruch des Anaximander“ in „Early Greek Thinking“ (Harper & Row, 1975)
- 4) Heidegger: „O Suštini Istine“ („On the Essence of Truth“ in „Basic Writings“ (Routledge & Kegan Paul, 1978) pp. 127-141. Takođe pogledati „Uvod u Metafiziku“ („Introduction to Metaphysics“ (Yale University Press, 1959)) pp.102-3
- 5) „Uvod u Metafiziku“ („Introduction to Metaphysics“) p. 62ff
- 6) Jung, C.G.: „Psihološki Tipovi“ Tom 6 Zbirke Djela („Psychological Types“ Vol.6 of Collected Works: Routledge & Kegan Paul, 1971)) poglavlje XI
- 7) Heidegger: „O Biću i Vremenu“ („On Time and Being“ (Harper & Row, 1972)) p.7
- 8) Uporedite njegovu upotrebu u Aristotelovoj „Nikomahovoj Etici“ („Nicomachean Ethics“, 1098 b, 33)
- 9) Heidegger: „Biće i Vrijeme“ („Being and Time“) p. 203ff
- 10) Frag. 53
- 11) Anaksimander kako je opisano u Simplikusovoj „Fizici“ („Physics“), 24, 13

- 12) Jung, C.G.: "Arhetipovi i Kolektivno Nesvjesno" ("The Archetypes and the Collective Unconscious") (Tom.9, Dio I, Zbirke Djela: Collected Works, Routledge & Kegan Paul, 2nd ed.), 1968 pp. 3-41
- 13) "Republic", X, 596
- 14) Anaximander. See (11). **το χρών** je sinonimno promjeni.
- 15) "Šta je Stvar", ("What is a Thing," (Henry Regnery Co., Chicago, 1967)) p. 68f
- 16) "Uvod u metafiziku", ("Introduction to metaphysics") p.128f
- 17) Heidegger: "On Time and Being" p.6

¹⁷ Poperovo viđenje intuicije i kosmologije kao porijekla naučnih teorija (25)

- 18) "The Archetypes and the Collective Unconscious" chap. VI
- 19) Platon: "Država" (Plato: "Republic") VII, 534
- 20) Fragment 76
- 21) Heidegger: "Uvod u Metafiziku" ("Introduction to Metaphysics") p. 141f
- 22) Heidegger: "Biće i Vrijeme" ("Being and Time")p. 222f
- 23) Heidegger: "Uvod u Metafiziku" ("Introduction to Metaphysics")p. 149ff
- 24) "What is a Thing?", passim
- 25) Popper, K: "Logika Naučnog Otkrića" ("The Logic of Scientific Discovery" (Hutchinson, 1972)).

Vrijeme i Biće

Biće je zatvoreno u Vremenu, i Vrijeme je izraz za fundamentalnu prirodu promjena koju uređuje kosmos. Vrijeme je produžetak Bića i izriče evoluciju Bića.

Biće je bezgranična promjena, i može biti izraženo u pojmu dualnosti. Ova dualnost je objašnjena Vremenom kao kauzalom i akauzalom, koji mogu biti označeni kao prostranstva, kauzalna prostranstva koja imaju tri prostorne dimenzije i jednu dimenziju linearnog (ili kauzalnog) vremena, akauzalno prostranstvo koje ima za sad neodređen broj prostornih dimenzija i tri dimenzije kauzalnog vremena koje formiraju jednu akauzalnu dimenziju. Približno, kauzalno prostranstvo se može smatrati uređenim na zakonima koji su bazirani na četiri dimenzije i predstavljeni prema fizičkom univerzumu što se pod ovim pojmom uobičajno podrazumjeva; akauzalni prostor se može razumjeti kao paralelni univerzum uređen prema akauzalnim zakonima geometrije. Život je koinkidencija ove dualnosti, a ljudska svest/ misao izronila je iz kauzalnog i akauzalnog. Percepcija čula je bazirana na kauzalnom vremenu dok akauzalna percepcija je tumačena vrlo približno pomoću numinoznog i pojava kao što su intuicija i snovi. Počeci akauzalne percepcije leže u razvoju numinoznog, apstraktnom simbolizmu.

Individua, zbog svesti, je izražaj Bića koje postaje, i takvo postajanje podrazumjeva, za individuu, povećanje u svijesti koje sadrži kauzalnu i akauzalnu percepciju. Takva evolucija svijesti individue je aproksimirana po nivoima sedmostruke Staze, uključujući tako razvoj logičkog i racionalnog/ naučnog razmišljanja zajedno sa shvatanjem, pomoću apstraktnog simbolizma i sudjelovanjem numinoznog, akauzalnog. Individualna svijest, koja je spoj kauzalnog i akauzalnog, postiže svoj cilj u balansu oba (i kauzalnog i akauzalnog) i podrazumjeva proširenje svijesti na akauzalno prostranstvo/ carstvo. Smrt individue je prestanak kauzalnog aspekta (to jest, učestvovanja u kauzalnom prostoru) iako se akauzalni aspekt, ako je razvijen tokom kauzalnog postojanja, nastavlja, priroda takve egzistencije trenutno se može objasniti samo pomoću simbolizma. Misao priznaje podjele na tri osnovna fundamentalna načina izražajne prirode spajanja kauzalnog i akauzalnog, a u individui jedan od ovih načina preovladava, određujući život individue. Prvi način je izražaj egzistencije 'ega' i obuhvata ograničenu percepciju Vremena; drugi način je izražaj egzistencije 'sopstva' i obuhvata veću percepciju Vremena - to jeste, i svjesnost akauzalnog. Treći način obuhvata mješavinu oba gore navedena načina. Međutim, ovi načini, svi čine tlo od koga potiče Biće, i jesu početak iz koga povećana percepcija individue može nastati. 'Želja za moći', Umjetnost, numinозна iskustva su pokazatelji da ste odmakli od početka.

Napredna Zvezdana Igra

Napredna Zvezdana Igra se sastoji od sedam tabli, kao i u septenarskoj verziji – zajedno sa istim brojem i raspodjelom figura – ali se svaka od sedam tabli sastoji od 4 nivoa:

Prvi nivo svake table se sastoji od uobičajenih 18 crnih i bijelih polja. Drugi nivo sadrži osam polja, po 4 sa obje strane, sačinjenim od 3 polja u nizu i jednom naprijed. Treći nivo se sastoji od jednog polja, dok četvrti sadrži 4 polja. Ti nivoi su sa obje strane table, kako je i prikazano na ilustraciji.

Stoga, svaka tabla (koja predstavlja septenarsku sferu) ima 18 polja plus 26 što daje ukupnih 44. Dakle, ukupno postoji 308 polja u naprednoj igri. Nadalje, postoje i neke dodatne figure kako je dolje i opisano.

Ova verzija Igre je kompletni i potpuni prikaz septenarskog sistema: svaka tabla predstavlja veze ili staze između nivoa ili sfera. Na primjer, crna polja na prvom nivou (9 polja) zajedno sa poljima na nivoima 2 i 4 (8 plus 4 polja) su akauzalni putevi ili veze sa te sfere ka svim ostalim sferama. Druga strana table (9 bijelih polja na prvoj sferi plus 12 polja na nivoima 2 i 4) predstavlja kauzalne veze sa te sfere. U jednom smislu, kauzalne veze jesu „odlazeće veze“ (ili izlazi), a akauzalne „dolazeće veze“ (ili ulazi) ka stazama (ili tunelima). Dva polja nivoa 3 (po jedno sa obje strane table – ponovo predstavljajući akauzalne i kauzalne aspekte) su „nulte sfere“. Ova nultna polja predstavljaju veze ka Ambisu – odnosno, one simbolizuju uvijek prisutni element proizvoljnosti. U efektivnom igranju napredne Igre ova su polja važna – svaka figura postavljena na njima automatski se mijenja u drugu, koja je proizvoljno izabrana. Ova proizvoljna selekcija je izvršena u procesu utvrđenom prije nego što igrač ili igrači započnu igru: omiljeni metod je izvlačenje rezervnih figura, bez gledanja. Ovaj izbor vrši igrač čija se figura pomjerila na to polje. Izabrana figura može biti crna ili bijela, a figura na nultom polju – nakon što je proizvoljno zamjenjena – može biti pomjerena na druga polja zavisno o kom tipu figure je riječ. Stoga, figura se može pomjeriti jedan nivo gore ili dolje, dok se može pomjeriti na bilo koje prazno polje na bilo kom nivou ili tabli.

Da bi se olakšao proces proizvoljnog izbora, kompletan rezervni set figura se čuva za ovu specifičnu svrhu i te se figure samo u tu svrhu i upotrebljavaju. Potom, kako igra napreduje, izbor figura postaje ograničen.

Figure

Postoje 2 dodatna seta svih devet figura za svakog igrača, što stoga čini 5 setova za bijele i 5 setova za crne. Dakle, na 308 polja postoji 90 figura.

Tri seta su postavljena za svakog igrača (ili „stranu“) kao u septenarskoj Igri. Dva dodatna seta su postavljena kako slijedi:

- Jedan set crnih figura na crnim poljima nivoa 2 i 4 na Sirius tabli
- Jedan set crnih figura na crnim poljima nivoa 2 i 4 na Arcturus tabli
- Jedan set bijelih figura na belim poljima nivoa 2 i 4 na Sirius tabli
- Jedan set bijelih figura na belim poljima nivoa 2 i 4 na Arcturus tabli

Potezi

Figure slijede ista pravila kretanja i transformacije kao u septenarskoj igri.

Ipak, kad je figura na bilo kom nivou (odnosno 2, 3 ili 4) bilo koje table potez za nivo gore ili dolje se smatra ekvivalentnim potezu sedam tabli gore ili dolje.

Stoga, na primjer, figura na crnom polju na nivou 2 Sirius table se može pomjeriti (vodeći računa da su polja na koja se pomjera prazna u tom momentu) preko nivoa 2 na drugo crno polje, ili iznad na crno polje na nivou 3 (nulto polje – gdje će biti proizvoljno zamjenjena) ili dolje na crno polje na nivou 1. na nivou 4 se može pomjerati preko polja na nivou 4 na druga crna polja, ili se može pomeriti na prazno polje iste boje na Arcturusu. Nivo 4 se stoga može smatrati „tablom iskoraka“ na druge table.

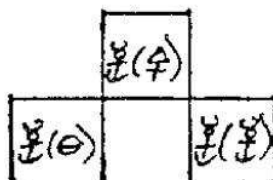
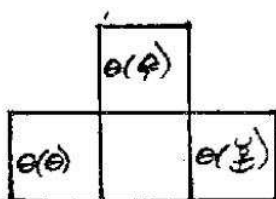
Drugi primjer: () figura na nivou 2 Siriusa se može pomjeriti na bilo koje prazno polje nivoa 2, iznad na nivo 3 ili još dalje na nivo 4 (bilo koje prazno polje) ili ispod na bilo koje prazno polje na nivou 1. Ovakvi potezi su mogući jer figura () ima „2 stepena“ slobode. Ako je figura bila na, recimo, nivou 2 Arcturusa, može se pomjeriti dolje do nivoa 4 Siriusa (ali ne i dalje).

Slično tome, figura nivoa 4 bi se mogla pomjeriti, ako se recimo nalazi na Arcturusu, na bilo koje prazno polje na nivou 1 Antaresa ili na bilo koje prazno polje

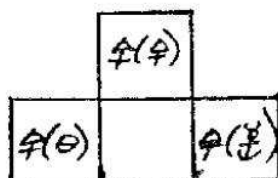
na nivou 2 Antaresa (sa bilo koje strane – odnosno bilo sa „kauzalne“ bilo sa „akauzalne“ strane).

Sve je to zapravo stvar posmatranja nivoa, bilo gore ili dolje, kao „stepenova slobode“. Stoga, figura Φ () se može pomjerati sa bilo kog nivoa na bilo kojoj tabli na bilo koji drugi nivo na bilo kojoj tabli, budući da ima neograničene stepenove slobode.

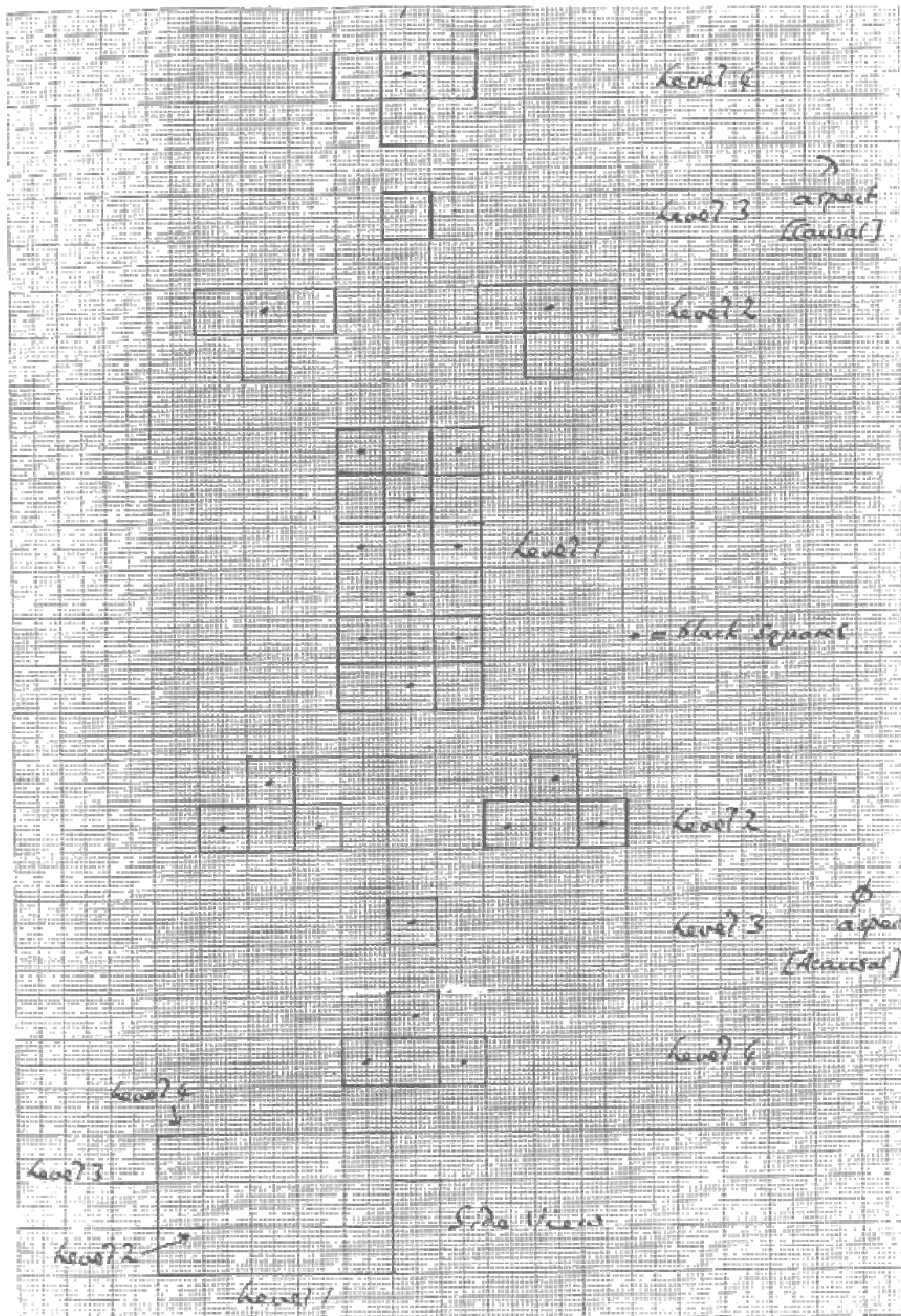
Kada se figura Φ () nađe na bilo kom polju Naosa može zarobiti bilo koju figuru suprotne boje na bilo kom polju bilo kog nivoa bilo koje table izuzev Naosa.

level 2

level 4

Zabranjena Alhemija

Uvod u Ezoteričku Crnu Magiku

Istinska alhemija ima dvije bazične forme: prva - istraživanje koje se tiče transformacije materije; a druga – psihološko-magička. Tajna prve forme je interakcija između alhemičara i supstanci u procesu transformacije putem hemijskih ili drugih sredstava. To jeste, alhemičar na suptilan („Okultni“) način potpomaže transformaciju putem psihičke razmjene, a cilj takve transformacije je stvaranje Elik্সira Besmrtnosti. Za alhemičara koji prati ovu formu alhemije, mijenjanje "bazičnih metala" u zlato bila je samo faza na putu do konačnog cilja.

Druga forma alhemije se tiče mjenjanja alhemičara - ovo zahtjeva praćenje određenih specifičnih i često komplikovanih procedura. Ovdje je cilj "Adeptstvo": nastanak nove individue iz pepela stare.

Krajnji cilj je i dalje "besmrtnost", ali direktno postignuta, prije nego, kao u prvoj formi, stvaranje Elik্সira za čiju je izradu alhemičaru bio potreban neki vremenski period. Egzaktna priroda ove "Besmrtnosti" je bila tema mnogih rasprava.

Dva aspekta ove druge vrste alhemije - "zabranjene alhemije" su izašla na vidjelo u posljednjih stotina godina. Ipak, ova dva aspekta, koja su oba ključna za pravu ezoteričnu Umjetnost – čine samo dio zabranjenog sistema.

Prvi koji je izazvao pažnju bio je seksualni element koji je uključen u postizanje iskazanog cilja. Drugi je „psihološki“ – gdje se procesi, metodi i simboli razumiju kao predstave najčešće nesvjesne težnje psihe neke osobe za „cjelovitošću“ i „individuacijom“.

U stvarnosti, zabranjena alhemija je bila nauka cjenkanja (ili praktičan način življenja, kako bi je neki radije nazvali), koja je kroz dug vremenski period došla do priznanja da ako bi se želio postići iskazani cilj Besmrtnosti i/ili Okultnog-Magičkog Adeptstva, neophodno je ne samo da se simbolizuju određene prirodne energije i određenja stanja „bivanja“, već da se u određenim fazama uključi i praktični seksualni element.

Te ideje - razvijene u Srednjem Vijeku predane u nekim od sada poznatih alhemijskih tekstova koji su nastavak ranijih: naročito onih iz nekih škola misterije Antičke Grčke. U to vrijeme kada su tekstovi pisani, Zapadna Evropa bila je pod totalitarnim jarmom Nazarećanske crkve i dio razloga što su tekstovi bili u mraku, zato što su bazične ideje bile jeretičke - želja da se postigne besmrtnost, nezavisno od „Boga“ i seksualna priroda nekih radova. Za ostatak obskurnosti zaslužna je: a) kompleksna priroda samih ideja sa zbrkanošću „teologija“ i b) namjerna želja da se tekstovi učine ezoteričnima, gdje bi se tajne mogle otkrivati poverljivim posvećenicima ili onima koji su već dovoljno prosvjetljeni

(oslobođeni od mentalne tiranije Nazarećanskih vjerovanja) da ih mogu savladati intuitivno.

Način na koji se gleda u nekim krugovima, skorijih godina, na alhemiju kao vrstu "Zapadnjačke tantre" je pogrešan i neprecizan, kao i vjerovanje da je čisto „psihološka“, kao suprotnost praktičnom sistemu. Prvo gledište ignoriše: (i) nužnu značajnost simbolizma (neki od njih su čisto apstraktni i ne „simbolični“) u stvaranju mogućih napredaka u mislima i razumjevanju, i (ii) faze iznad onih koje uključuju seksualnu aktivnost. Drugi pogled ignoriše (ili prije loše interpretira) važnost ne samo praktičnog magičkog aspekta, već i činjenicu da je zabranjena alhemija suštinski sistem iskustva sebe u stvarnom svijetu, uključujući postizanje određenih ciljeva ili zadataka. Ovo, spojeno sa seksualnim aspektima, učinilo je svoj Put veoma drugačijim od onih unutrašnjih, kontemplativnih, koji su cvetali u odredjenim Nazarećanskim institucijama.

Fundamentalne ideje zabranjene alhemije nastavile su se razvijati tokom decenija i vekova nakon što je početni MSS napisan, i tradicija koja se razvila bila je prenošena uglavnom od strane povučenih Adepata. Za ovu tradiciju se može reći da je doživela svoj vrhunac u „sedmostrukoj Stazi“. U sedmostrukoj Stazi ideje su pojašnjene, oplemenjene kao i proširene, a sama Staza jeste praktičan sistem lišen i dogme i misticizma. Bio je, do prilično skorog vremena, istinski ezoteričan.

Fundamentalne ideje ove Staze ili „unutrašnje Alhemije“ mogu biti ukratko navedene:

- 1) U razvoju samorazumjevanja, kao i u razumjevanju i prirodnih i „Okultnih“ sila, apstraktni simbolizam je važan: takav simbolizam dozvoljava, ne samo poimanje onih oblasti (svjesti, na primjer) koje pretežno nisu pokorne mislima (a time ni svjesnoj kontroli i napretku), već takođe razvija nove oblasti svjesti.

Postoje dvije vrste apstraktnog simbolizma: prvi je septenarsko „Drvo Virda“, sa korespodencijama povezanim sa svakom sferom i stazama koje te sfere povezuju; a drugi jesu apstraktni simboli „Zvezdane Igre“. Prvi tip je razvoj „tradicionalnog“ alhemijskog simbolizma, dok je drugi sasvim novi razvitak, i sadrži čitav drugi tip.

Ovaj prvi tip omogućava, na praktičnom nivou, istraživanje a time integraciju/transcendenciju sakrivenih/nesvjesnih/Okultnih stvari, magičko ili alhemijsko šegrtovanje, i uključuje praktični rad sa simbolima- magički ritual, na primjer, jeste upotreba posebnih simbola koji predstavljaju određene Okultne ili magičke energije.

Drugi tip vodi individuu iznad ovoga- ka sledećoj fazi naše svjesne evolucije sa razvitkom viših nivoa svjesnosti i novih uvida.

- 2) Praktični rad koji je uključen, razdjeljen je radi pogodnosti na sedam faza. Neke od njih uključuju individuu („alhemičara“) koji traži i radi sa partnerom

suprotnog pola, neke od radova seksualne prirode. Ovo samo po sebi je istraživanje svjesti: suočavanje sa animom/animusom i tako dalje.

Svaka od ovih sedam faza je predstavljena Ritualom Stepena, serijom zadataka, radova i rituala koji razvijaju samo-uvide; razumijevanje uopšteno, i povećava „Okultne“ sposobnosti individue. Prateći faze progresivno, i preuzimajući odgovarajući Ritual Stepena, pojedinac će zadobiti uvid, i na kraju Mudrost: „Filozofski Kamen“.

- 3) Simbolizam Drveta Virda potiče iz predstavljanja sila/ energija kosmosa (a time i svake individualne svjesti) u smislu dualnosti kauzalnog i akauzalnog-gdje sedam sfera Drveta predstavljaju razvoj (ili prije, potencijal svojstven svjesti svake individue) ne samo svjesti svake individue, od nesvjesnog kroz „ego“ i „sopstvo“ do Adeptstva i dalje, nego i razvoj samog kosmosa, u smislu njegove „svjesti“ ili Bića.

U početnim fazama, kazualno se često smatra kao „racionalan“ aspekt individualne psihe, akazualno kao „nesvjesno“ ili magički aspekt. Cilj u ranim fazama Staze za osobu je iskusiti (i razviti) oboje i tada ih ujediniti, postižući transcendenciju.

Ono što je bitno shvatiti u vezi sedmostuke Staze je to da se radi o kompletnom i praktičnom sistemu, odvojenom od dogme i mistifikacije, što omogućava individui, ako posjeduje nužne želje, da postigne Adeptstvo i više od toga. To je jedinstvena i ezoterična Staza koja , dok je čvrsto ukorijenjena u pravi ezoterizam Zapada, odgovara dvadesetprvom vijeku, i dalje: na primjer, Zvezdana Igra sadrži, u svom simbolizmu i tehnikama, svu ezoteričku mudrost alhemije, magike i „Okultnog“ uopšte, pa je ona i most prema budućnosti. Ona je, u suštini, nova forma jezika - i kako bi taj novi jezik, za neke, mogao biti težak u početku za naučiti, on otvara nove i uzbudljive prostore, nove mogućnosti i nove dimenzije. Ukratko, to unapređuje naše Biće, proširuje našu svijest.

Zadaci i Rituali Stepena udruženi sa sedmostrukom Stazom, zajedno sa korespodencijama, su dati detaljno u rukopisu „Fizis Magike – Praktični vodič za postajanje Adeptom“. Većina toga će uskoro biti objavljeno u knjizi „Naos – Vodič u Sinesternu Hermetičku Magiku“. Ostatak ovog broja „Fenrira“ je posvećen Zvezdanoj Igri.

Pronicljivi čitalac će odmah shvatiti zašto je ova „zabranjena“ alhemija suštinski Crna Magika. Prilično jednostavno, zbog toga što dozvoljava individui da se razvija u skladu sa sopstvenim željama, na praktičan način.. Njena suština je praktično iskustvo: Okultnih/ magičkih energija (i kauzalnih i akauzalnih – to jeste, „svijetlih“ i „sinisternih“), ali podjednako važnije od samog života. To nije „teoretski“ sistem lišen ličnih opasnosti – on poboljšava život, nudeći nagrade bogova, i kauzalne i akazualne (i ono što je iznad svih takvih različitosti – što jedino može biti označeno Haosom: porijeklo Bića i Ne-Bića).

Kratki vodič kroz sedam faza je dat ispod.

- 1) Preuzmi ritual sinesterne samo-Inicijacije. (Buđenje mračnijih / nesvjesnih aspekata)
- 2) Započni radove sa septenarskim sferama i stazama. (Početak činjenja tih energija svjesnima, kroz simbolizam).

Potražite i nađite odgovarajućeg partnera i Inicirajte ga. (Početak suočavanja sa animom/ animusom). Počnite da izučavate Zvezdanu igru. (Te energije su nadalje objektivizovane i manipulisane).

- 3) Organizujte rad u magičkim grupama, vi budite na mjestu „Sveštenika/ Sveštenice“ a vaš partner „Sveštenica/ Sveštenik“ – izvedite i ceremonijalni i hermetički ritual u skladu sa vašim željama. (To znači živjeti ulogu „sjenke“/ “varalice“/ maga.) Izvršite Ritual Stepena Spoljnog Adepta. (Početak svjesnosti o onome što je iznad „ega“ i „sjenke“).
- 4) Proučavajte ezoterične aspekte Zvezdane Igre – Magičke/Aeonske aspekte Zvezdane Igre itd. (Razvoj viših cerebralnih nivoa isto kao i otkrovenje „sopstva“ i iznad.)

Nastavite rad sa organizovanom grupom (najmanje 6 mjeseci). (Razvija lične osobine, veštine i usaglašava anima/ animus aspekte).

- 5) Pripremite se za i preuzmite Ritual Stepena Unutrašnjeg Adepta. (Ispoljavanje sopstva, tokom rituala sa posljedicom unurašnjeg uvida i Okultnih sposobnosti. To isto budi svjesnost o Vašoj jedinstvenoj Sudbini.)
- 6) Proučavajte i upotrijebite „Naprednu Zvezdanu Igru“. (Sledeći nivoi svijesti se razvijaju.) Ispunjenje zadataka jedinstvene Sudbine. (Kreativnost – bilo putem doprinosa znanju/ umjetničkim djelima ili kroz podučavanje.

Ispunjenje potencijala sebe.) Pripremite se za i preuzmite Ritual Stepena ulaska u Bezdan. (Ovdje se „ja“ uništava, kosmos se razumije bez pozivanja na dualnost i postiže se Mudrost.)

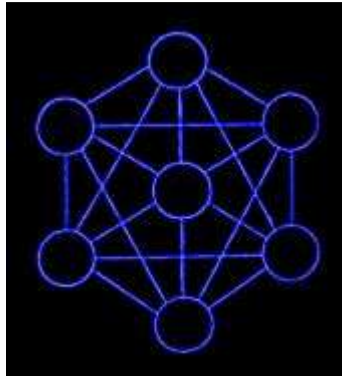
Faza (2) obično traje od tri do šest mjeseci, Faza (3) od šest mjeseci do godinu dana. Faza (4) do jedne godine. Faza (5) od jedne do nekoliko godina.

Praćenje zadatka, tehnika itd. svake Faze redom u vremenu koje je navedeno, donosi uspjeh.

FIN

RED DEVET UGLOVA

Kompletan Vodič u Sedmostruku Stazu

Uvod

Sedmerostruka Sinisterna Staza je naziv dat sistemu treninga korištenog u tradicionalnim ONA nexionima – tj., u onim ezoteričnim grupama sinisternog (LHP) Inicijacijskog sistem baziranog na Mračnoj Tradiciji (ili Hebdomariji). To je učenje Umjetnosti Mračnog Čarobnjaštva, od strane individualnog Okultiste, koji je time vođen kroz praksu Mračnih Umjetnosti.

Staza je individualna: svaki stadijum, od sedam stadijuma koji čine Stazu, je individualno postignut kao rezultat ličnog truda. Da bi se dosegnuo određeni stadijum potreban je popriličan trud od strane individua, koje većinom rade sami.

Jedan cilj Staze jest stvoriti Sinisternu individuu – tj., trenirati individuu u Mračnim Umjetnostima. Sinisterni trening razvija individualan karakter, ezoterične (ili Okultne) vještine i samo-uid. Individua takođe stieće izvorno ezoterično znanje i ono izvorno razumijevanje koje je početak mudrosti.

Sama Staza omogućava individui da stekne izvorno ezoterično (Okultno) Adeptstvo – a i iznad toga – i tako ispunjava potencijal koji je latentan u njemu, a tako može i hoće povećati svoj životni potencijal, spoznati i ispuniti svoju jedinstvenu Sudbinu.

Staza je suštinski *praktična* – uključujući iskustva u stvarnom svijetu, kao i izvršavanje teških, izazovnih zadataka. Takođe uključuje i praktično savladavanje svih formi čarobnjaštva. Staza zahtijeva iskrenu i pravu posvećenost, i teška je a i opasna. Uspjeh zavisi od te posvećenosti individue.

Staza je podjeljena na sedam stadijuma, i oni označavaju specifičan nivo individualnog dostignuća. Stadijumi su: Neofit; Inicijat; Spoljni Adept; Unutrašnji Adept; Gospodar Hrama/Gospodarica Zemlje [ili „Dama Gospodarica“]; Veliki Gospodar/Velika Gospodarica [ili „Velika Dama Gospodarica“]; Besmrtnik. Ponekad, Inicijati su opisani ili znani kao „novaci“; Unutrašnji Adepti kao Sveštenici/Sveštenice; i Veliki Gospodari kao Magovi, a Velike Gospodarice kao Magistrice.

Svi su ti stadijumi (sa izuzetkom stadijuma iznad Gospodara/Gospodarice) povezani sa specifičnim zadatkom, iskušenjem, ritualom i tako dalje, i potrebno je savladati svaki pojedini (dat u detaljima ispod pod prikladnim stadijumom) prije nego se pokuša slijedeći. Takođe, svaki stadijum uključuje individuu u određen poduhvat čitanja i proučavanja

manuskripta/tekstova Reda [nadalje će se „manuskrpiti“ označavati skraćenicom MSS a „manuskript“ sa MS]. Svrha ovog čitanja i proučavanja jeste ponuditi sinisterno, ezoterično, razumijevanje zadataka, kušnji, rituala i tako dalje za određeni stadijum kojim se prilazi. Svaki stadijum predstavlja razvoj individualnosti i individue – njene ličnosti, vještine, njenog razumijevanja, znanja i uvida.

Prije nego se krene na prvi stadijum – sinisterne Inicijacije – individua koja želi slijediti mračnu stazu tradicionalnog čarobnjaštva bi trebala dobiti neko razumijevanje o tome šta zapravo Sinisterna Staza jeste. U tu svrhu bi trebali biti pročitani slijedeći MSS-ovi:

- Kratak Vodič u Ezoteričnu Filozofiju Reda Devet Uglova
 - Rječnik Reda Devet Uglova (v 2.01)
 - Mračne Umjetnosti Sinisterne Staze
 - Naš Sinisterni Karakter
 - Uvod u Mračno Čarobnjaštvo

Važna Napomena o Kopijama Naosa

Faksimilne kopije (u pdf formatu) originalnih, napisanih na pisačkoj mašini, i spiralno uvezenih kopija *Naosa* (prvi put cirkulisanih od ONA između 1989. i 1992. nove ere) sada su dostupni, i na Internetu, i od nekolicine izdavača knjiga. Sva druga izdanja *Naosa* imaju ozbiljne greške i propuste, i savjetuje se čitaočima da ih izbjegavaju. Izvorne faksimilne kopije u pdf formatu su oko 45 megabajta veličine, i sadrže: (1) rukopisom pisane riječi *Aperiatur Terra Et Germinet Atazoth* na prvoj strani, i rukopisno napisanu riječ *Brekekk* (iza koje slijedi adresa) na zadnjoj strani; (2) sadržaj, napisan na pisačkoj mašini, na stranici 3 koja uključuje – ovim redoslijedom – Prvi Dio, Drugi Dio, Dodatak, Treći Dio Ezoteriči MSS; (3) odvojena faksimilna slika spiralnog uveza na lijevoj strani svake stranice osim do 70 str. U dodatku, izvorne kopije originalnih MSS-ova uključuju faksimilne slike rukopisnih dijagrama, uključujući naprednu Zvezdanu Igru, i Točak Života.

I – Neofit

Prvi zadatak neofita [riječ znači „početnik; ili novi preobraćenik“] jeste da pronade kopije raznih MSS-ova Reda koji će biti potrebni. To uključuje: (1) *Naos – Vodič za Postajanje Adeptom*; i (2) *Grimoar Bafomet, Mračna Boginja*. Neofit takođe treba razumjeti osnovne koncepte magike, kao što su „kauzalno“ i „akauzalno“, a za to je korisno proučiti slijedeće MSS-ove: (a) poglavlje 0 i I *Naosa*, (b) *Aeonska Magika – Osnovni Uvod*.

Drugi zadatak neofita jeste poduzeti „tajni zadatak“ prikladan prvom stadijumu. Ovaj zadatak je nužan preludij za sinisternu Inicijaciju [zadatak je detaljno opisan u MS-u „Tajni Zadatci Sinisterne Staze“, koji je uračunat kao Dodatak ovom radu]. Treći zadatak neofita jest uraditi Inicijaciju. Ako si u kontaktu sa tradicionalnim nexionom ili grupom, to može biti Ceremonijalan ritual. Ako radiš sam, ili tako predlaže grupa sa kojom si u kontaktu, to može biti Hermetički ritual „Samo-Inicijacije“, koji je detaljno dat u *Naosu*. Nema razlike između Ceremonijalne Inicijacije i Hermetičke Samo-Inicijacije.

Četvrti i posljednji zadatak ovog stadijuma uključuje novog Inicijata u izradu i učenje Zvezdane igre, detalji su dati u MS-u Reda Naos.

II – Inicijat

Zadatci:

1) Proučavanje Septenarskog Sistema do detalja [Naos] i započinjanje hermetičkih magijskih radova sa septenarskim sferama i prolazima kao što je opisano u Naosu. Piši lični „magijski dnevnik“ o tim radovima. Prouči i počni koristiti Sinisterni Tarot [kopije Sinisternog Tarota, i bilješki, dostupne su od ONA].

2) Poduzeti hermetički rad/ritual za specifičnu ličnu želju/lični zahtjev po svom izboru, kao što je opisano u Naosu. Zapiši i njih i rezultate, ako ih bude bilo, u svoj magijski dnevnik.

3) Postavi sebi jedan veoma zahtjevan fizički cilj, treniraj i postigni ili nadmaši taj cilj. [Primjeri minimalnog standarda su, za muškarce: hodati 32 milje (51.5 kilometra) za manje od sedam sati na brežuljkastom terenu; trčati 20 milja (32.2 kilometra) na brežuljkastom terenu za manje od 2 i po sata. Biciklarenje od 100 milja (161 kilometar) za manje od 5 i po sati. Za žene, minimalni i prihvatljivi standardi su: hodati 27 milja (43.5 kilometara) na brežuljkastom terenu za manje od sedam sati; trčati 20 milja (32.2 kilometra) na brežuljkastom terenu za manje od 3 sata; biciklarenje od 100 milja (161 kilometar) za manje od 6 i četvrt sati.]

4) Potražiti nekoga suprotnog spola da bude tvoj `magijski` drugar/ica i seksualni partner [ili istog pola ako naginješ takvom načinu], i upoznati tu osobu sa Mračnom Tradicijom. Inicirati ju prema obredu Naosa, ili smisliti sopstveni obred Inicijacije (koji bi trebao kuliminirati u seksualan odnos sa partnerom). Započeti rad sa sferama s tim partnerom.

5) Zadobiti i proučiti (a) MS Reda Eulalia, Mračna Kćer Bafomet; i (b) MS Reda Deofelov Kvartet. Vodič u taj MS je dat u MSS-ima Deofelov Kvartet – Odgovori i Kritičke Analize i Deofelov Kvartet – Satanistička Analiza. [Bilješka: namjera Dijela I i Dijela II Deofelovog Kvarteta je zabavna sinisterna fikcija.]

6) Poduzeti `Ulogu Uvida` (Insight Role) [vidi MS Tajni Zadatci [prikazan ispod] i MS Uvod u Uloge Uvida (izdanje 191gf)]. Ta Uloga Uvida je Tajni Zadatak ovoga stadijuma.

7) Nakon završetka svoje Uloge Uvida, uradi Stepenski Ritual Spoljnog Adepta, dan u Naosu.

Stadijum Inicijacije može trajati – zavisno o posveti Inicijata – od šest mjeseci do godinu dana. Povremeno traje i dvije godine.

Razumijevanje Inicijacije:

Sinisterna Inicijacija jeste buđenje mračnijeg/sinisternog/nesvjesnog aspekta psihe, i unutrašnje (obično potisnute) i *latentne* ličnosti/karaktera Inicijata. To je takođe lična posveta Inicijata prema putu mračnog čarobnjaštva. Mračne, ili sinisterne, energije koje su korištene/oslobođene su simbolizovane simbolima/formama Septenarskog Sistema, i ti simboli se koriste u radu sa septenarskim sferama i stazama. Te magijske radnje nude kontrolisano, ritualizovano, voljno iskustvo tih mračnih energija ili „sila“ – i ta praktična iskustva započinju proces objektivizacije i razumijevanja takvih energija, a s tim i tih aspekata psihe/ličnosti Inicijata. Zvezdana Igra vodi taj proces objektivizacije još dalje, dopuštajući potpuno i racionalno razumijevanje – rastavljeno od konvencionalnih „moralnih opozicija“.

Fizički cilj koji inicijat mora postići razvija lične kvalitete kao što su odlučnost, samodisciplinu, stravstveni žar (*élan*). Jača vitalnost Inicijata, i balansira unutrašnji magijski rad.

Potruga i pronalazak magijskog drugara/ice započinje suočavanje/razumijevanje anima/animusa (ženskog/muškog arhetipa koji postoji u psihi i izvan) na praktičan način, i tako povećava samo-razumijevanje direktnim iskustvom. To takođe dopušta da se uradi naredni magijski rad, nužnog tipa.

Uloga Uvida razvija pravi sinisterni karakter, u individui; to je težak test za odraditi. Stepenski Ritual koji završava stadijum Inicijacije (i koji vodi u slijedeći stadijum) je magijski čin sinteze.

III – Spoljni Adept

Zadatci:

1) *Organizuj magijsku, i Sinisternu, grupu/nexion/magijski Hram. Trebaš regrutovati članove za taj Nexion, i naučiti ih Mračnoj Tradiciji ONA. Sa svojim drugom/drugaricom (ili nekim drugim ako su se okolnosti promijenile) trebaš Inicirati te članove prema vlastito osmišljenom ceremonijalnom ritualu, gdje možeš koristiti tekstove kao što su Grimoar Bafomet i Crna Knjiga za inspiraciju i vodstvo. U dodatku, trebaš izvesti ceremonijalne rituale na redovnoj osnovi. U tom Nexionu/Hramu, ti ćeš biti službeni Sveštenik/Sveštenica, sa svojim partnerom koji će biti isto to. Trebao bi održavati redovne Sunedrione, kao što je opisano, na primjer, u Crnoj Knjizi, kao što bi i redovno trebao izvoditi rituale, i hermetičke i ceremonijalne, za zadovoljstvo vlastitih želja i želja članova. Trebao bi voditi taj Hram između šest i šestnaest mjeseci, kao i što bi trebao napisati i koristiti vlastitu Crnu Knjigu ceremonijalnih rituala, uz pomoć članova svoje grupe, ako je moguće, u pisanju tog rada, i sa svim ritualima, čvrsto baziranim na ne-Magianskoj mračnoj, septenarskoj, tradiciji ONA, i trebao bi koristiti taj svoj rad kao prioritet u odnosu na korištenje javnih radova kao što je Crna Knjiga.*

2) *Treniraj za i uradi sva tri naredna, zahtjevna, fizička zadatka – minimalni standard (za muškarce) jest: (a) hodati 32 milje (51.5 kilometara) na brežuljkastom terenu, u roku od 7 sati noseći torbu od 13.6 kilograma; (b) trčati 26 milja (42 kilometra) u četiri sata; (c) biciklirati dvjesto ili više milja (322 kilometra ili više) u dvanaest sati. [Oni koji su već postigli te ciljeve u tim aktivnostima bi trebali sebi postaviti još zahtjevnije ciljeve.] Za žene, minimalni i prihvatljivi standardi jesu: (a) hodati 27 milja (43.5 kilometara) za manje od 7 sati noseći torbu težine od 7 kilograma. (b) istrčati 26 milja (42 kilometra) u četiri i pol sata; (c) biciklirati 170 milja (273.5 kilometara) za dvanaest sati.*

- 3) Uraditi 'Tajni Zadatak' dat u MS-u Tajni Zadatci.
- 4) Proučiti, konstruirati i naučiti igrati naprednu formu Zvezdane Igre.
- 5) Proučiti Aeoniku i principe Aeonske Magike, kao što je opisano u MSS-ima Reda.
- 6) Proučiti, i ako je moguće praktikovati, Ezoterične Napjeve, kao što je dato u MSS-ima Reda [posebno u Naosu].
- 7) Proučiti ezoteričnu tradiciju Mračne Tradicije, i ako želiš [vidi 'O Nexionu' ispod] pouči članove svoga Hrama o toj tradiciji.
- 8) Pripremi se, i uradi, Stepenski Ritual Unutrašnjeg Adepta – ako je potrebno, izaberi nekoga da vodi Nexion dok si u odsustvu

O Nexionu:

Hram [ili Nexion] treba biti vođen minimalno šest mjeseci, jer sam moraš tražiti, regrutovati, poučiti i istrenirati članove tog Hrama. Treba biti bar četiri druga člana, bez tebe i tvoga drugara/ice, tokom tih šest mjeseci, trebaš težiti tome da se napravi jednak balans između muškaraca i žena ako je Hram heteroseksualno orijentisan. Na tvojoj je diskreciji hoćeš li biti iskren u svojim namjerama, i informisati novake/potencijalne novake o tome da je taj Hram jedan od tvojih zadataka kao Spoljnog Adepta, i da nisi još uvijek mnogo napredan na Stazi Lijeve Ruke. Ako izabereš da to ne govoriš svojim članovima, moraš igrati prigodnu ulogu. Ako razmišljaš o zadržavanju i širenju Hrama više od minimalnog perioda i u slijedećem stadijumu, Unutrašnjeg Adepta, bolje je da budeš iskren od početka. Srž je odluka da li želiš da tvoj Hram bude isključivo u tvoju svrhu Spoljnog Adepta, ili želiš da bude uistinu sinisteran, sa članovima koje ćeš voditi da postanu iskreni i praktični mračni čarobnjaci. Ako je ovo drugo, onda trebaš biti iskren prema njima o svom napretku na putu, i poučiti ih prema ONA tradiciji.

Nakon što šest mjeseci prođe – sa četiri ili više članova i mnogo odrađenih ceremonijalnih rituala, možeš raspustiti Hram, ako misliš da si dobio dovoljno iskustva u magiji/manipulaciji/zadovoljstvu. Međutim, trebao bi biti posmatran vremenski limit od 6 mjeseci, i minimum od četiri druga člana, jer inače zadatak nije izvršen, i slijedeći stadijum – Unutrašnjeg Adepta – nije moguć. Ovaj konkretan zadatak, Spoljnog Adepta, je izvršen samo onda kada su minimalni uslovi zadovoljeni, jer ti uslovi su esencijalni za dobitak praktičnog ceremonijalnog iskustva.

Nakon što se ti uslovi ispune, možeš izabrati da nastaviš, i širiš, svoj Hram.

Razumijevanje Spoljnog Adepta:

Zadatak Spoljnog Adepta razvija i magijsko i lično iskustvo, a iz toga se formira pravi, trajan, sinisteran karakter. Taj karakter, i razumijevanje i vještina koje idu s njim, jesu esencijalne osnove slijedećeg stadijuma, Unutrašnjeg Adepta.

Hram dopušta da se preuzmu razne karakterne uloge, i nadalje razvija magijske vještine, i magijsko razumijevanje, koje Adept mora imati. Posebno važna vještina i razumijevanje je o ceremonijalnoj magiji. Bez te vještine i razumijevanja, Aeonska Magija nije moguća. Hram takođe dovršava iskustvo u suočavanju, i integraciji, anime/animusa.

Iz mnogih različitih, kontrolisanih i voljnih iskustava, uzdiže se izvorno samospoznavanje: početak procesa „individuacije“, ezoteričnog Adeptstva. [Za neko osnovno ezoterično vodstvo, pogledaj MS Reda Adeptstvo – Njegov Pravi Smisao i Značenje.]

Stadijum Spoljnog Adepta traje od dvije do šest godina.

IV – Unutrašnji Adept

Osnovna dužnost Unutrašnjeg Adepta je da teži ispunjenju lične Sudbine – to jest, da prisustvom tamne sile djeluje “sinisterno”¹ u stvarnom svijetu, na taj način utičajući na druge, i izazivajući promjene u skladu sa sinisternom dijalektikom promjena. Ova lična Sudbina se otkrije, ili se saznaje, prije ili tokom Rituala Stepena Unutrašnjeg Adepta.

Sudbina je jedinstvena, a uključuje korišćenje urođenih i razvijenih osobina i sposobnosti pojedinca. Za jedne, Sudbina može da bude nastavak vođenja njihovog Neksiona, kao podučavanje drugih, i upućivanje u red duž Sedmostruke Staze. Za druge, Sudbina može biti kreativna, u umjetničkom ili muzičkom smislu – prikazivanje sinisternog kroz nove, izmišljene i izvedene forme ili radove. Za druge, Sudbina može da bude sticanje uticaja i/ili moći, pa koristeći to mogu da pripomognu nastajanju sinisterne promjene u skladu sa sinisternom dijalektikom. Za druge, to može da podrazumijeva neke jeretičke/akuzatorne ili direktno revolucionarne ili rušilačke uloge, njima pokušavajući da promjene društvo. Za druge, Sudbina može biti specifična i specijalizovana – Postoji onoliko Sudbina koliko ima Adepta da ih preduzmu. [Za referencu pogledati tekst koji odgovara jednoj takvoj Sudbini, ONA MS *Ratnici Tamne Staze*.]

Za vrijeme odvijanja Sudbine, Adept će povećavati svoje ezoterijsko znanje i iskustvo kroz studije i praksu Ezoteričnog pojanja, *Zvezdane Igre*, Aeonske Magije. Radiće i obrede kao što je Ritual Devet Uglova. Postignuće potpuno i razborito razumijevanje Aeona, Civilizacija i drugih formi, pa sa tim kod njega se rađaju i počeci mudrosti.

Poslije mnogo godina truda da ispuni svoju Sudbinu, i poslije mnogo godina iskustva i učenja, Adept će biti usmjeren ka narednoj fazi puta [vidi, za neke osnovne ezoterične smjernice, MS *Vještina – Njen Pravi Smisao i Značaj*; i MS *Ponor*, gdje je opisano ono što se dešava u toku Unutrašnjeg Adepta]. Kada je pravo vrijeme, Ritual Stupnja Gospodara/Gospodarice će se preuzeti. Pravo vrijeme je tek nakon što je Adept proveo godine usavršavajući sebe, kompletirajući “sliku o sebi”, nakon što je prevazišao svoje granice – fizičke, mentalne, intelektualne, moralne, emocionalne. Kao pravi Adept, imaće uvid i biće otvoren, prema tome koja iskustva, i koja znanja, mu nedostaju – i shodno tome će težiti da prođe kroz ta iskustva, i da nauči to što ne zna.

Stepen Unutrašnjeg Adepta traje od pet do jedanaest godina.

V – Gospodar/Gospodarica

Osnovne dužnosti ovog Stepena su trostruke:

- 1) Vođenje odgovarajućih pojedinaca duž Sedmostrukog Puta, bilo na individualnoj osnovi, ili kroz strukturisani Nekcion/Hram/grupu;
- 2) Praktikovanje Aeonske Magije da pomogne sinisternoj dijalektici;
- 3) Stvaranje novih formi koje bi poboljšale svjesno razumijevanje i pomogle uprisutnjenje akauzalnih sila.

Sledeće, i važnije, je da Gospodar/Gospodarica koristi svoje Aeonsko razumijevanje, i svoje sposobnosti da utiče/donese promjene u društvu svog vremena – to je Aeonska Magija, ali bez “rituala”, kao što je opisano u III i IV delu od *Deofel kvarteta* i u tekstovima kao što su *Eulalija*, *Mračna Čerka Bafomet*. Oni će takođe raditi na stvaranju dugoročne promjene (na nivou vijekova ili duže).

Mali broj pojedinaca dostigne fazu Gospodara/Gospodarice – do sada, samo jedna do dvije osobe na jedan vijek, od svih originalnih ezoteričnih tradicija, su prešli stepen Gospodara/Gospodarice i postali Veliki Gospodar/Velika Gospodarica.

Faza Gospodar/Gospodarica traje najmanje sedam godina – kada je dovoljna količina Aeonskih radova završena/postignuta, i kada je mudrost dosegnuta, ulazi se u sledeći stepen, a to je stepen Velikog Gospodara/Velike Gospodarice.

^^^

Dodatak – Tajni Zadaci Sinisternog Puta

Tajni zadaci bili su tajni dugo vremena zbog same njihove prirode – oni predstavljaju pravo mračno čarobnjaštvo na djelu i, često je kao takvo i “a-moralno”. Ovi ezoterični zadaci se otkrivaju Inicijatu od strane Gospodara, ili Adepta, koji ga vodi i obučava.

Da bi razumio prirodu ovih zadataka, potrebno je da sinisterni početnik bude blizak i upoznat sa njima, kao i da je saglasan sa njima, tajno učeći sam, posebno one koji se odnose na redukciju (culling). [Ova učenja su sadržana u tradicionalnim MSS-ima Reda kao *Redukcija – Vodič za Žrtvovanje* i *Smjernice za Testiranje Opfera*. Dugo vremena, stvari gore pomenute su bile tajni MSS-i i kao takve prenosile su se samo usmeno – bilo je zabranjeno da se takva učenja i prakse zapisuju ili otkrivaju ne-Inicijatima. Međutim, kao što je objašnjeno na drugim mjestima, u nekoliko drugih MSS-a, ova praksa se sada promijenila.

Prema tome, ovaj MS će detaljno opisati tajne zadatke koje sinisterni početnik treba da preduzme kao dio svog zavjeta Mračnoj Tradiciji. Ove, do sada tajne dužnosti – kao i druge dužnosti opisane u MS *Kompletni Vodič u Sedmostrukom Putu* – su sve potrebne i neophodne: obavezne ako se želi postići napredak na Stazi. Bez njih, ne može biti ni istinskog uspjeha na Stazi, jer je priroda ovih dužnosti takva da razvijaju one osobine i sposobnosti koje su sinisterne i koje na taj način predstavljaju prisustvo mračnih sila na Zemlji djelovanjem preko posrednika (vozila) od individualnog čarobnjaka. Ove tajne dužnosti – i druge dužnosti – predstavljaju put mračnog čarobnjaka. One su sinisterne. I kao takve, one odgovaraju samo manjinu: onima koji su, ili onima koji žele da postanu, sinisterni na primjenljiv način. Neki koji se izjašnjavaju kao sinisterni – i oni koji žele da postanu čarobnjaci Mračne Tradicije – će čuti za ove dužnosti, ili čitati o njima, i biće iznenađeni, možda čak i zaprepašćeni, posebno zbog zadataka koji uključuju lov i ubijanje životinja i reduciranje ljudskog viška. Ovakvi ljudi će izjaviti ili napisati da „Ovake dužnosti nisu nužne“. Izjavljivanjem ili pisanjem ovako nečega ovi ljudi sebe svrstavaju među obične,

svjetovne ljude – prosječne i slabe – i kao takvima njima nedostaje demonska želja, tvrdoća, žilavost, mrak kojeg svi pravi sinisterni početnici ili već posjeduju ili tek treba da razviju. Tamna Staza je sama po sebi – mračna, i opasna, i puna dijabolične ekstaze i dijaboličnog trijumfuja nad „prosječnim“, svjetovnim, i onima koji bi držali sve u potčinjenosti i ropstvu. Tako je sada, tako je bilo, tako će biti i dalje – time se omogućuava evolucija, stvaranje onoga što mora biti stvoreno, dok je za to vrijeme plašljiva većina ljudi, u svojoj lijenjosti, zabludama i neznanju, nastavlja da uprisutnjuje svoj morbidni, Nazerećanski, pod-ljudski nivo postojanja.

Kao što je već navedeno mnogo puta, pravo mračno čarobnjaštvo zahtjeva posvećenost – što znači uložiti sopstveni napor, od početnika, preko perioda od nekoliko godina. To podrazumijeva originalna *iskušenja*, ostvarivanje teških ciljeva, učešće u zadovoljstvima, i življenje života na određene načine. Jedino tako se stiže uvid u sebe i rađa zbiljska okultna sposobnost – samo na taj način se stvara pravi Adept.

Neofit:

Prije inicijacije – i poslije preuzimanja prve dužnosti za neofite kao što je dato u *Vodiču* – preduzima se sledeća dužnost:

* Pronađi neko mjesto gdje ima divljači u izobilju, opremi se samostrijelom ili običnim lukom (dugački luk), goni/prikrađaj se pogodnoj divljači, i onda je ubij. Oderi i pripravi divljač. Kada je pripravljena i spremna, skuvaj i pojedij divljač.

“Divljač” u ovom tekstu podrazumijeva divlje jestive ptice ili životinje kao što su jelen, zec, kunić, jarebica, fazan, barska ptica. U ovom zadatku, vi ste u ulozi lovca, koristeći primitivno oružje. (Puške se u ovom zadatku ne mogu koristiti). Poslije obavljenog ovog lovačkog zadatka, ili preuzmite sledeći zadatak dat ispod – koji nije obavezan – *ili* ponovite ovaj isti zadatak, ali ovaj put birajući drugu vrstu divljači.

* Preduzmi, kao samostalni hermetički rad, tradicionalnu *Jeretičku Misu* (prilagođenu kao hermetički obred) a onda, devet dana kasnije, *Obred Prkosa*.

Inicijat:

Poslije obreda ili ceremonije tvoje Inicijacije, i poslije kompletiranja dužnosti datih u *Vodiču*, trebalo bi da izabereš i preduzmeš, u periodu između šest do osamnaest mjeseci, Ulogu Uvida [pogledaj MS *Uvod u Uloge Uvida* – 119gf izdanje].

Spoljašnji Adept:

Sledeće dvije dužnosti se *moraju* obje završiti uspešno.

1) Sa svojim Hramom, formiranim u sklopu jedne od dužnosti Spoljašnjeg Adepta – pogledaj *Vodič* – izvedi oba: *Jeretičku Misu* i *Obred Prkosa*.

2) Obučavaj nekoliko članova, i sebe, u preduzimanju testova relevantnih za biranje opfera. Odaberi odgovarajuće kandidate za ulogu opfera, koristeći sinisternu smjernicu za biranje opfera, a onda preduzmi relevantne testove na svakom odabranom kandidatu. Opfer ili opferi se odabiraju padanjem na ovim testovima, preduzmi *Ritual Smrti* koristeći odabranog opfera u glavnoj ulozi. Zatim, a pošto si završio sve neophodne pripreme,

izaberi sledećeg opfera koristeći Aeonsku ili sinisternu strategiju kao vodič, i preduzmi *Ceremoniju Opozivanja* [vidi *Grimoar Bafomet*].

Mora se naglasiti da (i) opfer(i) mora biti odabran u sklopu sa sinisternim principima koji su dati u odgovarajućim MSS-ima Reda; (ii) oni koji su odabrani moraju biti testirani u skladu sa sinisternim principima koji su dati u odgovarajućim MSS-ima Reda. Osim toga, kandidate za poziciju opfera možeš odabrati i sam, ili ih mogu predložiti članovi tvog Hrama, ako su ovi članovi pratili sinisternu stazu na dosljedan način.

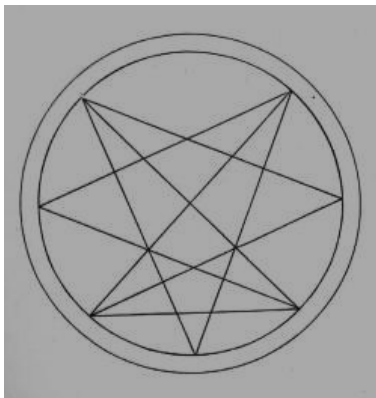
Izvan Spoljnog Adepta, ne postoje tajne dužnosti propisane prirode za uraditi, za one koji prate sinisterni put.

Red Devet Uglova
101gf
(Revidirano 121 gf)

^^^

¹ pojam 'sinister' ima nekoliko značenja. Ono označava i zlo, zlokobno, grešno, opako, a i „lijevo“ kao opziciji pojmu 'dextralno' (desno), što se u kontekstu ovoga eseja istovremeno odnosi i na Stazu Lijeve Ruke. (prim. prev.)

Ontologija i Teologija Tradicionalnog Satanizma

Odnos Tradicionalnog Satanizma Prema Prirodi Stvarnosti

Fundamentalni ontologijski aksiomi, Tradicionalnog Satanizma jesu: (1) postoje dvije vrste bića, različita po tome da li posjeduju ili manifestuju, ono što se naziva akauzalnom energijom, i (2) da mi jedino ispravno i trenutno spoznajemo manifestaciju akauzalnih energija, akauzalnih bića, u skladu sa našim, za sada nedovoljno razvijenim i nedovoljno iskorištenim duhovnim resursima.

Stvarnost, u Tradicionalnom Satanizmu, se temelji na postojanju Kosmosa, s tim da se njegovo postojanje ogleda u bifurkaciji (dihotomija, razdvajanje, grananje, podjela cjeline na dva jednaka nepreklapajuća djela-p.p): to jest, da Kosmos postoji – manifestuje se – kako u kauzalnom prostoru-vremenu, tako i u onome što nazivamo akauzalnim prostorom-vremenom. Kauzalno prostor-vrijeme ima tri kauzalne prostorne dimenzije i jednu kauzalnu vremensku dimenziju, a akauzalno prostor-vrijeme se sastoji od n broja (za sad nedefinisan broj) akauzalnih dimenzija (koje nisu prostorne) i akauzalnu vremensku dimenziju. Kauzalno prostor-vrijeme se, dakle, odnosi na poznati, fizički univerzum kojeg smo svjesni preko naših čula, i njime vladaju fizički zakoni i sačinjen je od fizičke, kauzalne materije/energije.

Tradicionalni Satanizam polazi od pretpostavke, i prihvata tu pretpostavku, da postoje akauzalna bića koja egzistiraju u akauzalnom prostoru-vremenu, isto kao što postoje kauzalna bića koja egzistiraju u kauzalnom univerzumu, među koja spada i naša ljudska rasa i bića koja dijele planetu Zemlju sa nama.

Prema Tradicionalnom Satanizmu, sva kauzalna živa bića (koja postoje u kauzalnom, fizičkom univerzumu) jesu prezencije (prezencija je, prema definiciji Klause Otto Šarmera, kreiranje mogućnosti i dovođenje mogućnosti u sadašnji trenutak koje mogu stvoriti željenu budućnost-p.p.) akauzalnih bića (ili energija) u kauzalnom, zbog same činjenice da jesu živa. To jeste, da su sva kauzalna živa bića koneksije-neksioni_između kauzalnog i akauzalnog kontinuma.

Bitak Prirode

Priroda može biti definisana kao ona inherentna kreativna (akauzalna) sila (ili energija) koja djeluje u fizičkom svijetu, na ovoj planeti, i koja uzrokuje, ili je uzrok nastanka, kauzalnih živih organizma, i koja ih kontroliše na određeni način. Ovaj „određen način“ predstavlja zakone Prirode. „Evolucija vrsta“ je izraz koji se koristi kako bi se opisala jedna teorija pretpostavke o jednom od načina na koji Priroda djeluje unutar kauzalnog Univerzuma (kauzalnog kontinuma). Priroda, dakle može biti koncipirana kao jedno posebno *biće*. Ovo ne znači da priroda treba biti shvaćena kao antropomorfan termin, već prije kao to da je Priroda živi, promjenjivi entitet: nešto što je živo; tj. Priroda je još jedan primjer neksiona, koji čini koneksiju između akauzalnog i kauzalnog kontinuma. Mi sami, kao ljudska bića, jesmo samo – na planeti Zemlji – jedna manifestacija, jedna prezencija Prirode među mnogim: tj., mi smo subjekti zakona Prirode, zakona koji upravlja organskim promjenama i samim organskim životom. Kao i sav kauzalni život na ovoj planeti, mi kauzalna bića se rađamo, mjenjamo, i naše kauzalno biće umire, tj., prestaje da biva pod uticajem – animirano od strane – akauzalnih energija. Tj., „mi“ prestajemo da živimo kauzalni život.

Većina Zemaljskih kultura, su vjerovala, ili vjeruju da je Priroda živa, i Majka i donositelj života.

U stara vremena, sama Priroda je često personifikovana kroz bogove i boginje. Tj., razumjeli smo Prirodu kroz sebe – kroz pojmove vezane za individualna kauzalna bića, sa imenima, istorijom i distinktivnim ličnim karakteristikama. Međutim, ovakav vid razumjevanja nije više neophodan, ili validan, s obzirom na to da smo u zadnjih nekoliko hiljada godina razvili sposobnost čistog rezonovanja, i sposobnost akauzalne empatije, te možemo razumjeti Prirodu, nas same i kosmos van Prirode, kroz jednostavne moduse, bez potrebe za takvim posrednim apstraktnim formama. Sada možemo razumjeti Prirodu onakvom kakva Priroda jeste. Do sada smo projektovali ljudske kauzalne forme na Prirodu u pokušaju da razumijemo Prirodu ne posjedujući sposobnost da razumijemo Kosmos van Prirode, i izvan kauzalnog, i da razumijemo kako Priroda jeste dio ovog kauzalnog koliko i akauzalnog Kosmosa.

Filosofija Tradicionalnog Satanizma

Esencijalna i polazna tačka filosofije jeste da postavi, i da odgovor na pitanje o porijeklu i smislu života- ili, bliže rečeno, našeg kauzalnog života kao ljudskih bića na ovoj planeti Zemlji. Tradicionalni Satanizam ne zastupa ideju da smo mi ljudska bića, i kauzalni život uopšte, stvoreni od strane nekog Superiornog Bića, da se superiorno biće uglavnom naziva Bogom. Prema Tradicionalnom Satanizmu, život je prirodno evoluirao na ovoj planeti, od samog početka kojeg i dalje jasno ne razumijemo. Esencija perspektive Tradicionalnog Satanizma, vezane za naše porijeklo u kauzalnog Univerzumu jeste razum – ili, radije ono što se nazivalo

Prirodnom Filozofijom: kroz observaciju, eksperimente, razum, ili logiku, možemo razumjeti naš svijet, kauzalni Kosmos, i nas same. Stoga, Tradicionalni Satanizam poštuje racionalni način života koji prihvata: (1) da Kauzalni Univerzum (kauzalna realnost) postoji nezavisno od nas i naše svijesti, i stoga nezavisno od naših čula; (2) naše ograničeno razumjevanje ovog kauzalnog „spoljnog svijeta“ zavisi u velikoj mjeri od naših čula – tj., od onoga što možemo da vidimo, čujemo ili dodirnemo; tj., onoga što možemo da posmatramo ili spoznamo našim čulima; (3) Logička argumentacija – razum- i eksperiment jesu najbolja sredstva za spoznaju i razumjevanje ovog „spoljnog svijeta“; (4) Kauzalni Univerzum, sam po sebi, jeste razumno potčinjen subjekt racionalnih zakona; (5) naša sposobnost akauzalne empatije jeste naše sredstvo da spoznamo sebe kao neksion, i otkrijemo našu pravu povezanost sa svim ostalim životom. Stoga, praktično rezonovanje – Prirodna Filozofija – omogućava nam da spoznamo eksterni, fizički, kauzalni Univerzum.

Dalje, Tradicionalni Satanizam afirmiše stav da razumjevanje i znanje o kauzalnom Univerzumu – postignuto kroz rezonovanje i observaciju – nije jedino znanje i razumjevanje nama dostupno, jer postoji znanje i razumjevanje akauzalnog kontinijuma, i akauzalnih bića koja tamo egzistiraju, i da nam naše duhovne sposobnosti omogućavaju da osjetimo, spoznamo, i jesu jedan dio sredstava spoznaje, akauzalni Život u svim varijacijama i formama. Aksiom Tradicionalnog Satanizma jeste da razvijanjem naših latentnih duhovnih moći možemo steći bolje razumjevanje i više znanja o Prirodi akauzalnog, akauzalnim bićima, a time i o sebi samima.

Odgovori Tradicionalnog Satanizma

Filozofija Tradicionalnog Satanizma prihvata da je svrha našeg smrtnog života suštinski dvoslojna. Prvo, da mjenjamo sebe, razvijamo se i evoluiramo, i da istražujemo i uživamo u mogućnostima koje kauzalni život nudi – jer je naš smrtni, kauzalni život, ograničena i kratkotrajna prilika. Drugo, da ako evoluiramo i razvijemo sebe na određen način – i posebno ako razvijemo svoje duhovne sposobnosti – postoji mogućnost da postanemo nova vrsta bića, nastavljajući život nakon naše kauzalne smrti, u akauzalnom kontinijumu.

Stoga, Filozofija Tradicionalnog Satanizma proglašava:

(1) Da mi ljudska bića, posjedujemo potencijal da kontrolišemo našu evoluciju i učestvujemo u njoj. Tj., posjedujemo (uglavnom latentnu) sposobnost da svijesno evoluiramo, da postanemo porijeklo nove ljudske vrste i to da, istinske ezoterične Umjetnosti – a posebno Mračne Umjetnosti – jesu jedan od najizvodljivijih načina na koji ta svijesna evolucija može biti ostvarena;

(2) Da istinsko ezoterično znanje i uvid – i stoga, istinsko samo-razumjevanje i samo-evolucija – zahtjeva, kako razvijanje naših latentnih duhovnih moći tako i praktično znanje o akauzalnom kontinuumu koje potiče od spoznavanja akauzalnih bića;

(3) Da ono, što je do sada bilo poznato i opisivano kao magika – posebno Mračno Čarobnjaštvo, ili Crna Magika – jeste jedno efektivno sredstvo za spoznaju određenih akauzalnih bića i stoga početak razumjevanja akauzalnog sebe.

Naše duhovne sposobnosti uključuju ono što se može nazvati akauzalnom empatijom (drugačije znano kao zlobna empatija, ili ezoterična/magička empatija) i akauzalno razmišljanje.

Akauzalna empatija je, suštinski, osjetljivost na, i svijesnost o, akauzalnim energijama koje su prisutne u svim živim bićima, Prirodi, i/ili su prisutne u kauzalnom kroz neka akauzalna bića, ili direktno, kao „sirova“ akauzalna energija (tj., akauzalna energija koja pokušava naći neku kauzalnu formu koju će naseliti). Postoje razna ezoterična (Okultna) sredstva i tehnike za razvijanje akauzalne empatije.

Akauzalno razmišljanje je, suštinski, razumjevanje kauzalnih i akauzalnih energija onakvima kakve ove „stvari“ zaista jesu – tj., iznad svih kauzalnih apstrakcija, iznad svih kauzalnih simbola, i simbolizma, đe takvi kauzalni simboli uključuju jezik, i riječi i izraze koji su dio jezika, i što se do sada smatralo terminima i simbolima konvencionalnog Okultizma, jer je takav konvencionalni okultizam neizbježno vezan za kauzalno razmišljanje. Postoje razna istinska ezoterična (Okultna) sredstva i tehnike za razvijanje akauzalnog razmišljanja. Važan aspekt akauzalnog razmišljanja jeste razmišljanje u terminima akauzalnog vremena – tj., ne u terminima linearnog „uzroka-posljedice“ kauzalnog kontinuumu, nego radije u onome, što se neprecizno može opisati kao Simultanost, sa postojećom „akcijom sa distance“ za razliku od konvencionalne (kauzalne) fizike.

Živa Bića Akauzalnog

Prema Tradicionalnom Satanizmu, postoji nekoliko vrsta distinktivnih akauzalnih bića, koja egzistiraju u akauzalnom kontinuumu, nama poznata – istorijski ili drugačije – preko Adepta koji su, razvivši akauzalnu empatiju i akauzalno razmišljanje, otkrili ili spoznali takva bića

Akauzalna bića su izvan domašaja naših kauzalnih koncepta i apstrakcija. Neka naseljavaju (i jedino tu mogu postojati) akauzalne prostore, dok druga mogu naseljavati i manifestovati se kako u akauzalnom tako i u kauzalnom kontinuumu odjednom, s tim da postoji dosta različitih vrsta akauzalnih entiteta i svi imaju sebi svojstvenu „prirodu“ ili oblik bivstvovanja. Suštinski, oni nemaju fizičku formu, u onom smislu u kojem definišemo i razumijemo fizičku formu (kao

npr. tijelo) i ako neki tipovi akauzalnih bića, koja mogu obitavati ili se manifestovati u našem kauzalnom prostoru, mogu obitavati ili se manifestovati u formi živog tijela ili bića (uključujući i ljudska bića) i neka akauzalna bića koja su sposobna da ovo učine poznata su kao „shapeshifters“ (u našem jeziku ne postoji adekvatna jedinstvena riječ kojom bi se ovo prevelo na pravi način, a na eng., ova riječ označava onoga ko je u stanju da promjeni svoj fizički oblik – p.p.). Mi ne možemo da „vidimo“ ili detektujemo (našim ograničenim fizičkim čulima, ili koristeći kauzalno uslovljene fizičke instrumente) akauzalno biće koje može biti u prolazu ili obitavati unutar našeg kauzalnog svemira (našeg fizičkog svijeta/univerzuma) osim ako nisu manifestovala sebe u nekoj kauzalnoj, živoj formi (ili čak, u mnogim slučajevima, i ako su učinila ovo). Uglavnom, neki od nas (i neki drugi oblici života) ponekad mogu da „osjete“ ili budu svjesni nekih od tih akauzalnih bića: na primjer, ako posjedujemo određen tip empatije ili posjedujemo ezoterično znanje da detektujemo takve tranzite ili utijelotvorena akauzalna bića.

S obzirom na to da su ova bića izvan naših kauzalnih koncepta i apstrakcija, pogrešno je suditi o tim bićima na osnovu našeg ograničenog, kauzalnog „morala“. Ona nisu ni „dobra“ ni „zla“. Ona žive shodno svojoj prirodi kao akauzalna bića, isto kao što, na primjer, divlja predatorska životinja živi u skladu sa svojom divljom predatorskom prirodom. Prema ezoteričnoj tradiciji postoje neka bića koja su privučena ili su u prošlosti bila privučena našim kauzalnim svemirom, jer posjeduju ili su stekla sposobnost da se „hrane“ određenim tipovima emocija. (ili „stanjima bića“), jer su emocije (ili „stanja bića“) samo oblici energije.

Uzimajući u obzir prirodu akauzalnog svemira (i prirodu akauzalne energije) akauzalna bića ne „umiru“ kao što mi umiremo, i ne „stare“ kao što mi starimo. Nadalje, naš kauzalni koncept fizičkog putovanja (ili kretanja) za koji je potrebno kauzalno vrijeme je irelevantan za ta bića i ona mu nisu podložna, s obzirom na njihovu samu prirodu kao akauzalnih bića. Ipak, mnoga akauzalna bića nisu, prema našim standardima, svemoćna, i mnoga ne mogu da izmjene ili restrukturiraju temporalne (vremenski i prostorno uslovljene stvari – p.p.) pojave, isto kao što neka ne mogu da ostvare tranzit u kauzalni svemir (da budu prisutna u njemu), ili obitavaju u kauzalnim bićima, bez neke pomoći ili podrške u otvaranju neksiona (koji su u mnogim slučajevima samo direktna ko-neksija između kauzalnog i akauzalnog svemira).

Prema tradiciji, neka od ovih akauzalnih bića kolektivno su opisana terminom „Mračni Bogovi“, ili samo Mračni (ili Mračni Besmrtnici), uključujući u ovu posebnu vrstu akauzalnih bića entitet, nama bliže poznat kao Satana, i taj entitet, kojeg mi, kauzalno ograničena, smrtna bića, opisujemo kao žensku dopunu Satani, koje – sudeći po Mračnoj Tradiciji koju je naslijedio ONA – se naziva Bafomet, i koje je mračna, nasilna Boginja – Istinska Gospodarica Zemlje (i Prirode) – kojoj su prinošene, i prinose se ljudske žrtve i koja se ritualno i simbolički kupa u bazenu punom krvi Njenih žrtava. Prema usmenoj legendi, Ona – kao jedna od Mračnih Bogova – je takođe shapeshifter koji je pohodio („posjetio“, bio prisutan ili se manifestovao) Zemlju u

prošlosti, i koji se može manifestovati opet ako se izvrše određeni rituali uz određene žrtve. Tradicionalno, Bafomet je ta koja Inicira, i Adepti Mračne Tradicije posvećuju svoje odabrane žrtve kada se obavlja ljudsko žrtvovanje, i takva žrtvovanja su bila – i jesu – preduslov za postizanje Adeptizma.

Veoma je važno da, Tradicionalni Satanizam se ne odnosi prema Satani – ili bilo kojem Mračnom, kao što je Bafomet – na taj način kako se konvencionalni „bogovi“ ili „boginje“ poimaju, i stoga kao bića ih ne obožava, ne poštuje, ne pokorava im se, ili ih se plaši u konvencionalnom religijskom smislu. Umjesto toga, prema njima se postavlja kao prema prijateljima; kao novo stečenim saradnicima; i mogu se uporediti sa davno izgubljenim sestrama i braćom; i – u slučaju Satane i Bafomet – kao srodstvo sa našim, do sada, nepoznatim ocem i majkom, da im se stoga ukaže divljenje i poštovanje, ali nikad „obožavanje“. Osim toga, i u slučaju nekih od ovih mračnih entiteta, mogu biti i naši ljubavnici. Stoga, naš odnos sa ovim akauzalnim bićima nije uslovljen pokornošću i strahom.

Takođe, izraz „Mračni Bogovi“ mora se razumjeti jedino kao koristan, egzoterični termin naslijeđen iz Starog Aeona (zasnovanog na kauzalnom razmišljanju) da opiše posebnu akauzalnu vrstu koja je bila poznata Mračnoj Tradiciji i koja joj je dala ime, vrstu koja, kada se manifestuje u kauzalnom, jeste zasigurno mnogo moćnija od ljudskih bića. Stoga, konvencionalna imena data nekima od tih akauzalnih bića koja su nam poznata, ili koja su bila poznata ljudskoj vrsti u prošlosti su samo egzoterična imena; samo nesavršeni, kauzalni termini koji su jedino korisni kao simboli. Tako ime kao što je „Satana“, ne opisuje u potpunosti stvarnu akauzalnu prirodu ili karakter tog posebnog akauzalnog bića, zbog toga akauzalna bića imaju svoja ezoterična imena – akauzalna imena potekla iz akauzalnog razmišljanja i akauzalne spoznaje – koja bolje opisuju ta bića.

Pitanje Boga

Filosofija Tradicionalnog Satanizma ne predpostavlja niti prihvata postojanje superiornog Bića, ili božanstva. Drugim riječima, superiorno Biće stvoritelj ne postoji niti je ikada postojalo, i takva figura se smatra ljudskom, kauzalnom apstrakcijom, stvorenim konstruktom, mitom, kojeg su ljudska bića, i stoga određene religije i teologije i filosofije, netačno nametnule realnosti Kosmosa u uzaludnom pokušaju da razumiju taj Kosmos kao i same sebe. Dakle, naš Satan – naš Mračni – nije servilan u odnosu na nekog svemogućeg Boga, već je samo posebna vrsta živog akauzalnog bića, potčinjenog jedino prirodnim zakonima akauzalnog kontinuiteta.

Pitanje Zla i Postojanja Satane

Ono što je konvencionalno nazivano „pitanjem (ili problemom) zla“ – od strane drugih filozofija, religija i „načina života“ – ne postoji za Tradicionalni Satanizam, jer Tradicionalni Satanizam prihvata to konvencionalno moralisanje samo kao kauzalnu apstrakciju: neka kauzalna forma, ili dogma, koja se u svojoj netačnosti projektovala na prirodu, stvarnost, kauzalnog kontinijuma, i čija apstrakcija osiromašuje našu stvarnu, i našu nasušno individualnu, koneksiju sa Kosmosom. Drugim riječima, konvencionalna moralnost – kao sve religijske dogme i svi zakoni – oduzima, ili ograničava neotuđivu ličnu slobodu živog ljudskog bića da bude individua: da bude jedinka, jedinstven, nekakav kao akauzalnom.

Za Tradicionalni Satanizam, individua jedino i uvijek jeste onaj ko – razvijajući akauzalnu empatiju i akauzalno razmišljanje – može direktno dokučiti i implementirati značenje, bez obzira da li je to „značenje“ opisano takvim ograničenim, kauzalnim izrazima „moralnosti“, i zla i zakona – zasnovani kao kauzalni termini, jesu ograničavanje i opresija od strane kauzalnog razmišljanja. Stoga je Tradicionalni Satanizam pravo oslobođenje i prava evolucija individue, jer Tradicionalni Satanizam svakom daje individualan pristup samoj suštini samog sebe, kao individualnog bića: a ta suština jeste akauzalna energija koja ih animira, čini ih živima, i koja je isto tako spoznaja i razumjevanje sebe samog kao jedinstvenog nekakva, samog akauzalnog kontinijuma, i akauzalnog života koji tamo počiva, i koji se može – u određenim okolnostima – manifestovati u našem kauzalnom kontinijumu.

Dakle, poznavanje takvih akauzalnih bića kao što su Satana i Bafomet, jeste jedno od sredstava pomoću kojih mi, kao individue, možemo spoznati sebe, evoluirati, i razumjeti značenje i svrhu našeg kauzalnog, smrtnog života: koja jeste u životu nakon naše kauzalne smrti, u kauzalnom kontinijumu, kao nova vrsta, novi oblik besmrtnog, akauzalnog bića.

Ovo individualno i jedinstveno otkriće značenja od strane pojedinaca, ovo poznavanje takvih akauzalnih bića – ovo razumjevanje toga kako i zašto biće kao što je Satana postoji – jeste izučavanje Umjetnosti Mračnog Čarobnjaštva, a dio tog izučavanja je razvijanje akauzalne empatije i akauzalnog razmišljanja, i to prenošenje ove mračne i drevne umjetnosti i njene upotrebe od strane individua, jeste *raison d'être* ovog zlokobnog združivanja znanog kao Red Devet Uglova.

Anton Long

Red Devet Uglova

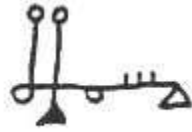

Fusnote:

(1) Radi lakšeg razumjevanja, akauzalno prostor-vrijeme često će biti nazivano jednostavno „akauzalno“, a kauzalno prostor-vrijeme samo kao „kauzalno“. Takođe kauzalno se odnosi na kauzalni Univerzum u okviru kauzalnog prostora-vremena, a akauzalno na akauzalni Univerzum, sa oba –akauzalnim i kauzalnim Univerzumima koji zajedno čine Kosmos. Takođe kauzalni Univerzum se nekad naziva „kauzalni kontinium“, a akauzalni Univerzum, „akauzalni kontinium“.

U originalu „nexion“, što se definiše kao „spona ili veza između kauzalnog i akauzalnog“, otuda i izraz „conexion“, aludirajući na konekciju- „conection“ - p.p.

Uvod u Mračno Čarobnjaštvo

Definicija i Upotreba Čarobnjaštva:

Čarobnjaštvo, sa stanovišta Mračne, Sinisterne tradicije koju prati ONA jeste upotreba, od strane individue ili grupe, energije, ili direktno (sirove, akauzalne, haotične) ili posredstvom simbola, formi, rituala, riječi, pojanja (ili sličnih manifestacija ili predstava kauzalnih konstrukata) sa upotrebljavanjem koje često uključuje specifičan, temporalan cilj ili više njih. Sinisterni Inicijanti i Adepti shvataju akauzalnu energiju kao silu/energiju koja postoji u akauzalnom aspektu Kosmosa, čija energija i akauzalni aspekt ne mogu biti opisani ni putem konvencionalnih-kauzalnih reprezentacija koje uključuju tri prostorne dimenzije i jednu vremensku (kauzalnu) dimenziju, ili putem riječi, forme, konstrukata, simbolizma (itd), takvog četvoro-dimenzionalnog kauzalnog prostora-vremena. Neke takve akauzalne energije su shvaćene od strane Sinisternih Adepata kao živa bića, živa- u akauzalnoj, ne-prostornoj i ne-vremenskoj dimenziji Kosmosa, a Mračni Bogovi su prihvaćeni, od strane ONA tradicije, kao vid takvih akauzalnih bića. Kako i zašto se upotrebljavaju takve akauzalne energije jeste suština treninga Sinisternog Inicijanta, sa ovim “kako” koje biva naučeno putem direktnog, praktičnog i ličnog iskustva u ceremenijalnim i hermetičkim ritualima i radu, kao što je, na primjer onaj dat u radovima kao što je NAOS. U ranim fazama Puta “zašto” se obično povezuje sa ličnim željama/ciljevima individue; kada je u pitanju Adept i ono što je iznad ovih promjena, fokus je na Aeonskim operacijama/magiji: to jest, “zašto” proizilazi iz Sinisterne Dijalektike i znanja i iskustva vezanog za Aeone. Jedan tip takvog Aeonskog rada jeste predstava tih akauzalnih energija koje su često simbolizovane, u kauzalnom – kao Mračni Bogovi. Drugi tip takvih Aeonskih radova i pravog čarobnjackog ezoteričnog rada je Zvezdana Igra.

Kao što je više puta pomenuto u raznim MSS-ovima, čarobnjaštvo jeste umjetnost, učenje i usavršavanje za koje je potrebno nekoliko godina. Dalje, svi pravi Adepti tradicije razumiju lično čarobnjaštvo ili nizak nivo magike koja daje rezultate, samo kao početak: neophodan trening, i lični i ezotirični, za istinito Mračno Čarobnjaštvo koje počinje sa predstavom akauzalne energije u skladu sa Aeonskim ciljevima.

Osnove i Sredstva Mračnog Čarobnjaštva:

Prava suština Mračnog Čarobnjaštva leži, ne u nekoj temporalnoj, kauzalnoj definiciji kakvu predstavlja “zlo” i imitaciji takve ograničene kauzalne i ezoterično netačne definicije od strane individue, već u svjesnoj upotrebi, od strane individue ili grupe, akauzalnih energija sa namjerom izazivanja/uzrokovanja ogromnih, supra- personalnih i kauzalnih temporalnih promjena tokom kauzalnog vremena. Zapravo, osnova pravog Mračnog Čarobnjaštva je Aeonska magija- mijenjanje kauzalnih formi/ predstava, i/ ili stvaranje novih kauzalnih formi/ struktura/ predstava.

Važno je razumjeti da su značenja pravog Sinisternog čarobnjaštva brojna i različita- nisu ograničena sa, i ne mogu biti sadržana u konvencionalno razumijevanoj ezoteričnoj praksi kao što su ceremonijalari ili hermetički ritual i magika. Bilo koja forma, konstrukt , umjetnost ili bilo šta , kroz koju i od koje se može pristupiti i predstaviti akauzalna energija, od strane onih koji su vješti takvu energiju predstaviti i pristupiti joj, jeste, ili može biti smisao Mračnog čarobnjaštva : manifestacija čarobnjaštva samog po sebi. Tako, daću stari primjer koji će biti poznat svim Adeptima i mnogim Inicijantima- konstrukcija odnosno kreacija nekog odredjenog muzičkog komada koji je originalan, prožet Sinisternim energijama, može biti i najčešće jeste djelo Mračnog Čarobnjaštva ako zaista predstavlja na neki način Sinisternu energiju i tako utiče na osobu na način dosljedan Sinisternoj Dijalektici tako što ga, recimo, mijenja ka Sinisternom, ili uzrokuje da se razvije ili počne predstavljati akauzalne, mračne energije, ili ga pomjera ka jeresu ili da predstavi Haos u svim oblicima, na sve načine itd, itd.

Suštinski ciljevi Mračnog Čarobnjaštva su dvostruki: da nastavi lični razvoj pojedinca, preduzimajući djela Mračnog Čarobnjaštva i da predstavi mračno: da predstavi akauzalne energije na takav način da se kauzalne promjene dogode. Daću relevantan primjer- u praktičnom smislu ovo se odnosi na mijenjanje stvari kao što su kauzalni konstrukti naziva- “društvo” kroz uticaj ili mijenjanje “etosa” i pojedinca.

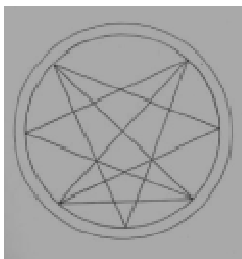
Jedna od najmračnijih formi Mračnog Čarobnjaštva jeste prezentovanje Mračnih Bogova- otvaranje neksiona do akauzalnih dimenzija i na taj način dozvoljavanje akauzalnog života- bića koja jesu Mračni Bogovi da se manifestuju u našem kauzalnom svijetu. Takva manifestacija bi značajno promijenila postojanje kauzalnih formi i uticala na mnoge pojedince na brojnim nivoima, kao i remećenje/mijenjanje uspostavljenih formi, kao što je “društvo”. Smatra se, sa stanovišta ONA i Sinisternih Adeptata, da će takva manifestacija ili takva živa bića biti ono što je potrebno da se otvori Novi Aeon i tako obezbijedi naša evolucija, kao vrste, na način koji je skladan sa suštinom Sinisternog.

Anton Long

Black Rhadley Nexion

118 yf

O Bogu, Demonima i Nejevrejskom Porijeklu Satane

Pravilno shvaćen, Okultizam je proces unutrašnje i spoljne alhemijske Promjene. Zapravo, to je ezoterno sredstvo (Put, metod) promjene, razvoja, za nas kao individue i za nastale naseobine individua kao što su zajednice i sve ono što se često označava kao „društvo“.

Stotinama godina, percepcija Okultizma na Zapadu, jednako egzoterna i ezoterna, a pogotovo percepcija demonologije i dijabolizma bila je upravo ona koju su nam pružili Zapadni Okultisti koji su prihvatili Jevrejsku Kabbalu ili bili pod njenim uticajem, kao i teologije i ontologije Nazarećana.

Uzmimo za primjer ime, istoriju i porijeklo bića poznatog kao Satana. Ovo biće se najčešće smatra – vulgarno i netačno – „svrgnutim anđelom“ od strane nekog monoteističkog Boga o kom se piše u Starom Zavjetu Jevreja, koji može, budući svemoćan, kontrolisati Satanu, i koji je, kroz čudo inkarnacije, darovao ljudskim bićima sredstva da izbjegnu Sataninu kontrolu i uticaj kroz npr. molitve, određene rituale, određene sigile i simbole ili čak kroz izgovaranje određenih riječi.

Upravo iz ovakvog vjerovanja i stava nastali su srednjevjekovni i kasniji Grimoari koji, kako je tvrđeno, otkrivaju tajne kako čarobnjak može prizvati, koristiti (ili čak kontrolisati) i komunicirati sa različitim demonskim entitetima, ali isto tako napraviti i svojevrsan pakt sa Đavolom, Satanom.

Stoga, priziv demonskih entiteta mogao je biti postignut ako je pojedinac znao tačne znake i simbole, kao i ime odgovarajućeg entiteta, isto kao što bi mogao – i trebao – biti zaštićen od njih ako je stajao u svojevrsnom „krugu zaštite“, imao prave talismane i izgovarao tačne „zapovijesti“.

Potkrepljujući *raison d'être*¹ ovdje su dvije stvari. Prvo, oholo vjerovanje da neko slabašno, smrtno ljudsko biće na nekoj beznačajnoj planeti u nekoj beznačajnoj Galaksiji u Kosmosu sačinjenom od biliona Galaksija može – bez intervencije Boga ili nekog moćnog božanstva – kontrolisati neljudske entitete kao što su demoni ako poznaje „tajne“ kako to da uradi; i drugo, da pojedinac, naposljetku ima Boga na kog se može osloniti ili u najmanju ruku neki „dobri (koji ne škodi ljudima) entitet“ ili božanstvo koje je bilo/jeste moćnije od onog „lošeg“ koje se priziva.

Ovaj drugi razlog se posebno odnosi na navodne paktove sa Đavolom koji je, kako se vjerovalo, želio „besmrtnu dušu“ osobe, ali koja je (sasvim prikladno) u krajnjem bila u vlasništvu Boga Nazarećana, tako da je „grešnik“ mogao da se ne pridržava pakta sa Đavolom ako se u momentu smrti pokaje, kao u Legendi o Teofilu² ili onoj kasnijoj o Faustu³.

Nadalje, iz vjerovanja u kontrolu, bez pomoći Boga, iz vjerovanja da postoje „tajne kontrole tamo negdje“ nastaje predstava da postoji i dar takvih tajni, ako ne od Boga ili nekog božanstva, ono iz neke tajne knjige, te od nekog učitelja, Majstora, ili naprednog Adepta i slično. Zapravo, sve što je pojedincu zaista potrebno – bez pomoći Boga i njegovih podanika (uključujući Đavola) – jesu takve tajne u savezu sa nečijim vjerovanjem u sopstvene mogućnosti; odnosno vjerovanjem da je „poseban“ ili nekako „izabran“, ili pak da je pojedinac – neki slabašni smrtnik, u izolaciji, imao neku vrstu kosmičke Sudbine.

Bilo kako bilo, ovo oholo vjerovanje u ezoternu moć i sposobnost slabašnih ljudi i ta unutrašnja sigurnost da se u svakom slučaju mogu po potrebi osloniti na Boga (neko božanstvo), neko tajno znanje/nekog učitelja, Majstora ili proroka, dovelo je do ozbiljnih problema za savremene Okultiste.

Magijanska⁴ priroda Savremenog Okultizma

Suština Magijanskog Okultizma leži u tri stvari: (1) sigurnost u svoju posebnost ili izabranost; (2) vjerovanje – proizašlo iz urbanog načina života – u ezoternu moć slabašnih ljudi (posebno njihovih sopstvenih sposobnosti); i (3) sigurnosti (svjesne ili kakve druge) da se slabašan čovjek, čak iako postoji spoljna Mračna Moć, uvijek može osloniti na Boga ili kakvo božanstvo, ili pak da postoje neke tajne ili neka učenja tamo negdje koja im (slabašnim ljudima) mogu dati kontrolu i moć nad tom Mračnom Moći.

Neki moderni Okultisti su (1) i (2) doveli do ekstrema i potom izabrali da pokušaju da se oslobode Đavola/Mračne Moći/Mračnih Sila/Satane – a isto tako često i Boga – i umjesto toga obogotvore sebe, vjerujući u takve stvari poput: „Stvarnost je ono što ja načinim, ili što su drugi napravili, ili kako je doživljavaju“. Oni su dalje nastavili da vrše razne navodno magijske ili Okultne radnje (sopstvene ili date od nekih drugih) i / ili neke ezoterne prakse sklepane od svjetskih religija i folklora, u pokušaju da dostignu i razviju svoje unutrašnje božanstvo, svoje Više Sopstvo, ili pak da pokušaju i kontrolišu i prosvete sopstvene umove ili neki drugi sličan gaf.

Ovi Zapadni, pretežno urbani, Okultisti su stoga pokušali, masirajući svoj ego, da uklone sinisternu moć numena – unutrašnju i spoljnu Tamu koja postoji – iz sebe samih, Kosmosa i svog svijeta kako bi obezbijedili da ih njihov urbani način života, kao što to najčešće i čini, održi razumno dobro nahranjene, zaklonjene od elemenata, dobro zabavljene i u priličnoj udobnosti, udaljene od teškog učenja koje proizilazi iz lične patnje (iz *pathei-mathosa*⁵) tako da su oni prilično bezbjedni u svojoj obmani i gotovo uvijek zadovoljni njome.

Stoga se oni, u relativnoj udobnosti svog urbanog života, koncentrišu na „profinjenje sebe samih“ sa ciljem da „pokažu“ svoju „jedinstvenu ličnost“, i sve više i više tzv. individualizma svijetu u cjelosti.

Ukratko, njihov je Okultizam profan, bezvrijedan baš kao što i oni ostaju ne samo neposvećeni već i dobri primjerci Homo Hubrisa⁶.

Drugi moderni Okultisti, poput Akvina iz čuvenog Hrama Seta (Temple Of Set) pokušali su da daju alternativni pogled na Đavola / Mračnu Moć / Satanu tvrdeći npr. da je On, Princ Tame, uistinu mnogo starije božanstvo, Egipćanima znano kao Set.

Ali ovaj vid alternativne teorije o porijeklu Mračnog prirodno je doveo, i dovodi, do problema u vezi ontologije, odnosno do problema o pitanju porijekla i prirode takvog božanstva. Da li npr. božanstvo zaista postoji? Ako postoji, gdje?! Kako je stvoreno i da li ga ljudsko biće može kontrolisati ili pak pobjeći od moći ovog bića?! Šta je sa Bogom?

Naravno, oni koji su govorili o takvim korijenima imali su uredne, ali i glupe, nelogične, hibridne odgovore. Kao na primjer – da božanstvo možda (ili zaista) postoji ali je isto tako i produžetak naše svijesti, opažanja, našeg „Višeg Sopstva“ (ili neke slične stvari), i da mi na kraju možemo izbjeći zamkama i moći ovog bića jer imamo prave talismane, prave rituale, tačne „riječi moći“, i pošto je svakako dio nas samih možemo naučiti da ga kontrolišemo i da, najzad, Princ Tame aka Set ili kakvo god da je pravo ime – nije zaista zao, već pogrešno shvaćen.

Stoga kako je i rečeno u tekstu *ONA, LHP i Hram Seta*:

Princ Tame, za ToS i Setijance se stoga pojavljuje prije kao benigna i nekako pogrešno shvaćena figura – On koji daruje dar Xephera⁷, pod pretpostavkom da zakoni nisu prekršeni, da ToS to odobrava i pod pretpostavkom da se pojedinac čvrsto drži svetosti sveg Života.

Posebno primijetite da Set *daje dar Xephera*.

Ipak, sve ovo nije samo sofistika zaludenih sa svojim oholim, egotističnim vjerovanjem u kosmičku Moć slabašnih ljudi, već isto tako i judeo-nazarećanski način razmišljanja, koji je kao takav dominirao, percepcija zasnovana na kauzalnim apstrakcijama naročito onoj o grupi ili individui koja je „izabrana“ ili favorizovana iznad ostalih od strane nekog božanstva ili neke nadlične moći.

Nadalje, prema ovoj apstrakciji, tako izabrana neka grupa ili pojedinac može biti darovana „otkrovenjem (ili posebnim tajnim znanjem)“ kao što su npr. Stari i Novi Zavjet bili otkrovenje od Boga, ili kao što je Akvino darovan od Seta „Knjigom nastupanja Noći“ (The Book of Coming Forth The Night) ili kao što je Alister Krouli bio darovan od strane Aivaza (i naposljetku nekog Egipatskog božanstva) Knjigom Zakona (Book Of The Law) te su im upravo ovi darovi navodno dali pravo da se proglaše „naprednim okultistima“ (kao Magi Novog Eona) dodijelivši

sebi neku titulu za sopstvene potrebe, prenesu „mudrost“ koju su primili na druge i njima dodijele titule.

Upravo ovaj vid percepcije održao je, i još uvijek održava judeo nazarećanski etos, koji se pretvorio u Magijanski etos koji nas sada razara i koji to čini već preko sto godina i koji je potpuno izopačio Zapadnu Okultnu Tradiciju.

Nasuprot oba ova tipa modernih Okultista – zaluđenih samoobožitelja i onih darovanih otkrovenjima ili onih koji puze pred stopalima učitelja – istinska Zapadna Okultna tradicija je zasnovana na unutrašnjoj alhemiji *pathei mathosa*; odnosno na praktičnom iskustvu (svjetlosti i tame) i ličnom, često otužnom i teškom učenju koje jedino nastaje iz takvog direktnog i ličnog iskustva, nakon dugog perioda kauzalnog Vremena.

Prava Zapadna Okultna tradicija stoga gaji kritičku iskrenost prema sebi i introspekciju, koja – uz razvoj latentnih sposobnosti – proizvodi zdravu i uravnoteženu psihi. Nasuprot tome, Judeo-Nazarećanski etos, i Magijanski etos, su gajili i još uvijek gaje samozadovoljstvo zato što su odabrani /spaseni / oslobođeni i zabludu koja nastaje usled jasnog nedostatka kritičke iskrenosti prema sebi, pa se obje kombinuju da stvore neuravnoteženu, ili pokojnu (mrtvu) psihi: te znake profanih.

Bog i Nejevrejsko Porijeklo Satane

U Zapadnoj ezoternoj tradiciji Hebdomadrije⁸, Bog – vrhovni stvoritelj – konvencionalnih religija poput Judaizma, Nazarećana i Islama ne postoji i nikad nije ni postojao i takva se figura smatra ljudskom kauzalnom apstrakcijom, konstruktom koga su načinili ljudi, mitom, koga su ljudska bića, a samim tim i neke religije, teologije i filosofije, nepravilno postavili iznad realnosti Kosmosa u uzaludnom pokušaju da ga razumiju, kao i sebe same.

U Zapadnoj ezoternoj tradiciji Hebdomadrije Satana se smatra egzoternim „imenom“ određenog akauzalnog bića, odnosno živog entiteta koji obitava u akauzalnom kontinuumu. Ovaj entitet ima sposobnost da se pojavi odn. manifestuje u našem kauzalnom, pojavnom svijetu kao i sposobnost, budući da može mijenjati oblik – da preuzme različite kauzalne forme.

Nadalje, u Zapadnoj ezoternoj tradiciji Hebdomadrije, Satanizam se definiše kao prihvatanje, ili vjerovanje u postojanje nadličnog bića nazvanog Satana, kao i prihvatanje i vjerovanje da ovo biće ima sposobnost kontrole ili nekog uticaja nad ljudskim bićima, individualno ili drugačije, pri čemu je ta kontrola često ili pretežno ili pak potpuno iznad moći individue da je kontroliše bilo kojim sredstvima.

Stoga, ONA (Red Devet Uglova) – koja propagira ovu tradiciju Hebdomadrije i na njoj se zasniva – ima koncept Satane koji je drugačiji i nezavistan od Judaizma i Nazarećana, kao bića koje egzoterno označavamo kao Satana koje nije zavisno niti je u bilo kakvoj vezi sa mitskim

Bogom ovih religija i čije egzoterno ime ne proističe iz Biblije Jevreja, kao što mnogi profani i Magijanski Okultisti pretpostavljaju.

Prema svjetovnjacima i Magijanskim Okultistima, Satana, kao riječ, vodi porijeklo od stare (u korijenu feničanske) riječi koja je postala starogrčka *aitia* – „optužba“ – qv. Eshil⁹: *aitiau ekho*. Upravo je ova starogrčka forma kasnije korumpirana u hebrejsku „Satana“ kao i Šejtan iz Islama. Nadalje, u Grčkoj klasičnog perioda riječi *aitia* i *diabole* su korišćene da označe istu stvar.

Riječ dijabolično potiče od grčke riječi *diaballo* što bi značilo „proći pored“ ili „iznad“, od korijena *dia* – kroz i kao kauzalni akuzativ „uz pomoć“. Kasnije *diaballo* dobija i moralno značenje, npr. „usprotiviti se“ (Aristotel) iako je ponekad korišćeno (kao *diabolos*) kada se na umu ima „loš“ ili „lažan“ smisao, kao npr. lažna optužba.

Takođe treba dodati da postoje dobri dokazi da su pisci Starog Zavjeta bili inspirisani ili su usvojili starije priče, mitove i legende o Persijskom božanstvu koje je nazivano Ahriman i koji bi se stoga mogao smatrati arhetipom biblijskog Satane kao i Iblisa iz Kurana. Slično tome, postoje dokazi da je i Bog – Jehova – iz Starog Zavjeta zasnovan na mitovima i legendama o Persijskom božanstvu poznatom kao Ahura Mazda.

U djelovima Starog Zavjeta koji se smatraju najstarijim – najvjerojatnije napisanih između 230 i 70 g.p.n.e. (i dugo nakon perioda Grka poput Eshila) – Satana je prikazan prosto kao lukavi suparnik ili protivnik, kao i ljudsko biće koje se protivi svakom od tzv. „od Boga izabranih naroda“ ponekad zvanog *a satan*.

Stoga, nekako je čast biti nazvan satanistom – neko ko se protivi mitovima i etosu ovih navodno „izabranih od Boga“ i koji zaista, kao prirodni satanista, prezire paranoične priče o progonu koje se mogu naći u Starom Zavjetu i svuda, i prezire svaki pomen ne samo nekog svemoćnog bića – stvoritelja već isto tako i njegov izbor neke grupe ljudi kao njegovog/svog „izabranog naroda“.

Zaista, mi prirodni Satanisti – mi protivnici takvih priča i predstava o progonu – smatramo takve predstave o „izabranosti“ simptomom u najboljem slučaju duševne (psihičke) neravnoteže, a u najgorem nezdrave, ako ne i mrtve, duše (psihe). Slično tome, mi prirodni satanisti smatramo takve priče o progonu sredstvom kom takva neuravnotežena duša (psiha) pribjegava da u sopstvenim umovima pobjegne od posljedica svojih djela, i koji navodni ili čak stvarni progon koriste da bi se njihove žrtve osjećale krivima (kako bi se i oni sami osjećali bolje). Stoga, oni prebacuju krivicu sa sebe na druge i svaki pokušaj od strane drugih da racionalno ukažu na njihovu krivicu za takva pogrešna djela koja su počinili dočekuju sa drekom i plačom o „progonu“ i / ili optužbama optužioca da je satana, ili od skora nekim ekvivalentom satani, poput Naciste, „govornika mržnje“ ili „antisemite“.

Zapadna Ezoterna Tradicija Hebdomadrije

Ova Zapadna tradicija Hebdomadrije – osnovana na Sedmostrukoj Sinisternoj Stazi – prihvata, sine qua non¹⁰, da Mračne Sile postoje, izvan nas kao slabašnih ljudskih bića, da su ove Mračne Sile izvan ne samo naših smrtnih sredstava kontrole već da ne mogu biti kontrolisane ni od strane nekog svemoćnog bića – tvorca zvanog Bog, zato što takvo biće ne postoji niti je ikada postojalo u Kosmosu.

Stoga, ove Mračne Sile nisu samo dio naše psihe, naše svijesti, isto kao što ni Realnost nije stvar naše lične percepcije. Stoga postoje vrste živih bića koje posjeduju i koje mogu uprisutniti¹¹ Mračne Sile, ili koja jesu ili mogu biti takve Mračne Sile ili njihovi aspekti. Jedno od takvih bića jeste akauzalni entitet kojeg smo nazvali Satana, Princ Tame, Gospodar Zla imajući pritom na umu da taj Princ Tame nije isprva privukao našu pažnju niti je prvobitno imenovan u nekim pričama u nekoj Jevrejskoj knjizi Legendi.

Mračne Sile su štaviše prirodni – i trenutno neophodni – dio Kosmosa. One su jedan od načina na koji Kosmos funkcioniše, ili bolje rečeno one izražavaju aspekte Kosmosa, one mijenjajuće, evoluirajuće, žive. Krucijalno, aspekti ovih Mračnih Sila su inherentni u nama, našem biću, u skladu sa našom ljudskom prirodom kao kauzalnih živih bića, kao neksiona u matriksu kauzalno-akauzalnih kontinuuma. Zapravo, Mračne Sile, ili njihovi aspekti, predstavljaju sam Život i šta nas animira kao ljudska bića i čini nas živima, i takođe nešto što nam može pomoći da promijenimo, razvijemo, kako sebe same tako i one naseobine ljudskih bića koje su nastale, poput zajednica, a koji se najčešće označavaju kao „društvo“.

Sedmostruka Sinisterna Staza se smatra sredstvom kojim mi možemo pristupiti, uprisutniti takve Mračne Sile – kako unutar naše psihe (i neksiona koji jesmo) tako i u akauzalnom kontinuumu. Pristupiti, uprisutniti – iskusiti, naučiti od njih što nam omogućava da promijenimo, razvijemo, evoluiramo našu dušu (psihu), nas same i ovaj svijet koji je, trenutno, još uvijek naš dom.

Imajući u vidu prirodu ovih Mračnih Sila ovo može biti, i najčešće jeste, teško, iskušavajuće i vrlo opasno. Ali da se tako pristupi, da se **uprisutne** takve sile upravo tom Stazom je neophodno, s obzirom da ova Staza ne samo da uravnotežava i razvija našu psihu kao individua, već isto tako i Dušu (psihu) koja je Život sam, manifestvovanu u živom i promjenljivom Kosmosu.

Anton Long

AoB

Red Devet Uglova

122 Godina Fajena

¹Francuski izraz koji označava razlog postojanja nečega

²Sv. Teofil od Adane, sveštenik sa početka VI vijeka za koga se smatra da je sklopio Pakt sa Đavolom kako bi napredovao u crkvenoj hijerarhiji

³Protagonist klasične njemačke legende po kojoj prodaje dušu Đavolu. Poznatiji kao lik iz istoimenog Geteovog djela

⁴Prema ONA, izraz kojim se označava hibridni etos Jevreja i Zapadnih hubrijata (klasa individualaca pod uticajem takvog etosa a koji zauzimaju pozicije moći na Zapadu) – *prim.prev.*

⁵grčki **πάθει μάθος** – izraz kojim se označava mudrost stečena kroz patnju ili da je lično iskustvo korijen istinske mudrosti

⁶Prema ONA rječniku, vrsta profane i nove podvrste roda Homo koja je evoluirala iz industrijske revolucije i nametanja kapitalizma i demokratije, koja se odlikuje arogancijom, nedostatkom manira i nedostatkom poštovanja za sve osim za snagu/moć i/ili sopstveno zadovoljstvo – *prim.prev.*

⁷Xeper (u izgovoru Khefer) je egipatski glagol koji označava „Došao sam u Postojanje“. Po ToS-u, Xeper je iskustvo individualne psihe koja postaje svjesna svog postojanja i teži da proširi i evoluirala to svoje postojanje kroz akciju, dok je Set, egipatski Bog Tame božanski izvor te Riječi („Xeper: The Eternal Word of Set“ – Don Webb)

⁸Hebdomadrija – tradicionalan naziv kojim se opisuje Septenarski Sistem

⁹Eshil (Αἰσχύλος; Eleuzina, 525. pr. Kr./524. pr. Kr. – Gela, 456. pr. Kr.) bio je veliki starogrčki dramatičar. Smatra se ocem grčke tragedije i jedan je od trojice slavnih tragičara, uz Sofokla i Euripida.

¹⁰Sine qua non – od latinskog pravnog izraza „condicio sine qua non“ – uslov bez koga je nešto nemoguće (jedino moguće pod tim uslovom)

¹¹učiniti prisutnim, nekako oživjeti; “Presencing the Dark” je izraz kojim se opisuje manifestacija sinisternih (akauzalnih) energija u kauzalnom kroz kauzalni ili kombinovani kauzalno-akauzalni oblik, ezoterno ili egzoterno. – *prim.prev.*

Otkrivanje i Spoznaja Satane

Satana, Akauzalni Entiteti i Red Devet Uglova

Red Devet Uglova je ezoterno udruženje pojedinaca, i naglasak udruženja je na: 1) praktičnom iskustvu i izazovima (okultnim, egzoternim i amoralnim) i 2) autoritetu individualnog rasuđivanja.

Stoga, ono što je za ONA bitno jeste razvoj individua, iz njihovog godinama (većinom i decenijama) dugog praktičnog iskustva, ličnog weltanschauunga¹: odnosno, otkrivanje sopstvenih odgovora na pitanja koja se tiču njih samih, života, postojanja, Okultnog i prirode Stvarnosti.

Otuda ONA – po našem Labyrinthos Mythologicus-u, našoj filosofiji i praksi, našim tradicijama – samo sugerije, navodi, inspiriše, smeta, testira, izaziva, provocira, intrigira, zbunjuje, i (u nekim individualnim slučajeva i ako je zatraženo) može ponuditi neko praktično lično vođstvo. Mi takođe ne postavljamo nikakva ograničenja – moralna, zakonska ili kakva druga – pojedincu, niti pripisujemo bilo kakvu moralnu vrijednost metodama, praksama, za koje smatramo da bi mogli voditi znanju, uvidu, otkriću, samorazvoju te tako ni odgovorima na pitanja koja se tiču života, postojanja, Okultnog i prirode Stvarnosti. Zapravo, mi izričito ohrabrujemo nemoralna iskustva, jeres i kršenje zakona.

Stoga, u specifičnim stvarima – poput prirode i stvarnosti bića opisanog egzoternim imenom Satana, i prirode i stvarnosti onog što smo mi označili kao akauzalni entiteti – mi očekujemo da pojedinci sami dođu do sopstvenih zaključaka, zasnovanih na njihovom ličnom praktičnom iskustvu i učenju, pošto ne posjedujemo dogmu o takvim stvarima, nismo ortodoksni i svakako ne tvrdimo da posjedujemo istinu ili sve odgovore, a posebno nikad ne tvrdimo da posjedujemo neku vrstu apsolutnog autoriteta: dijaboličnog, nadličnog, otkrovenjskog ili kakvog god. Naš autoritet, takav kakav je, proističe i manifestuje se u akumuliranom pojedinačnom pathei mathosu, iskustvu i učenju naših članova.

Ono što mi tvrdimo jeste da naš praktični način djeluje u smislu podsticanja i stvaranja određenog tipa individue i u smislu pomaganja tim pojedincima da razviju određenu mudrost i uvid, kako Okultnu tako i drugu.

Shvatanje Satane i Akauzalnih Entiteta

U pogledu Satane i akauzalnih entiteta, naša tradicija – naš akumulirani pojedinačni pathei-mathos – sugerije da postoje dva moguća načina poimanja tih bića/entiteta, i da jedno od tih shvatanja može jedino biti spoznato od strane onih pojedinaca koji se zaista upuste praktičnu Okultnu aktivnost određenog tipa. Nakon što su tako otkrili i iskusili ovo određeno shvatanje, tek su tada i samo tada (po našem gledištu) oni u poziciji da donesu informisani i lični sud o

tome koji bi od dva sugerisana gledišta, po njihovom mišljenju, mogao biti validno shvatanje stvarnosti.

Ova dva načina shvatanja takvih entiteta su:

(1) Prvi način shvatanja je taj da Satana i takvi entiteti imaju svoje porijeklo, svoje postojanje, svoju stvarnost u našoj ljudskoj svijesti/nesvjesnom/mašti tako da su oni zapravo simboli/arhetipovi, sa Satanom kao arhetipom npr. jeresi, pobune, haosa, adversarijalnog konflikta, i/ili sa nama pojedincima kao satanom, pa tako jeretičkim, buntovničkim, protivničkim i nemoralnim. [1]

Ovaj vid shvatanja takvih entiteta – iako uzima u obzir Okultne misterije i čak (donekle) čarobnjaštvo – je onaj koji zavisi od Stvarnosti kako je zamišljena i kako je shvaćena od Phainomenona² po onom što nam je očevidno putem naših čula i onom što zaključujemo kauzalnim sredstvima (putem npr. matematike, i eksperimentalne nauke) iz takvog Phainomenona. U ovoj stvarnosti, čarobnjaštvo je najčešće shvaćeno kao efekat ili efekti ljudske volje, bilo individualne (kao u hermetičkoj magici) ili kolektivne (kao u ceremonijalnoj magici). U ovom određenom shvatanju, Satanizam je zamišljen od ONA kao Okultna suparnička (adversarijalna) praksa, kao pojedinačna i grupna pobuna, kao jeres, kao jedan način egzotičnog življenja, i kao kauzalna forma za Uprisutnjenje/Iskustvo Mraka u ovom tekućem, još uvijek Nazarećanski inficiranom Eonu. Ovdje, Satana može biti otkriven unutar nas, i unutar drugih; i shvaćen kao dio naše prirode kao ljudskih bića.

U ovom vidu, Satana nema ultimativnu moć ili vlast nad nama, pošto su takva moć i takva vlast, budući da se smatraju satanističkim, zamišljeni kao da su unutar nas ili kao da ih možemo steći našim razvojem i oslobađanjem kao individualaca.

(2) Drugi vid shvatanja je taj da su Satana i takvi entiteti stvarni tipovi bića (akauzalnog života/energije) u postavljenom akauzalnom kontinuumu, koji je akauzalni kontinuum sasvim drugačiji od kauzalne pojavne ravni opisane takvim naukama kao što su fizika i astronomija, i koja su akauzalna bića sasvim drugačija od svih oblika života koje poznajemo i koje smo iskusili kroz Phainomenon ili koja su shvaćena od kauzalnih nauka poput biologije. [2]

Ovaj način shvatanja je stoga onaj koji postavlja/sugeriše Stvarnost akauzalnog Univerzuma, iznad/odvojeno od kauzalnog univerzuma Phainomenon-a (i fizičkih galaksija, zvijezda i planeta) i takođe i akauzalnih bića koja žive u ovom čudnom bezprostornom, bezvremenskom akauzalnom univerzumu, sa Kosmosom kao totalitetom kauzalnih i akauzalnih univerzuma.

Ovo shvatanje je ono u kom je Satana jedan entitet određene akauzalne vrste, i za kojeg se kaže (po tradiciji) da je bio uprisutnjen/manifestovan na Zemlji (putem neksiona ili neksionā) u našoj istorijskoj prošlosti, za koje je biće egzoterno imenovano kao Satana rečeno da je, kad je

manifestovano u kauzalnom, sposobno da mijenja oblik, te da može preuzeti ljudski i druge oblike.

U ovom određenom shvatanju, Satanizam je zamišljen od ONA kao praksa i način života onih koji jesu, ili koji teže da budu, prijatelji bilo akauzalnom entitetu sa sposobnošću izmjene oblika znanom po kauzalnom imenu „satana“ ili prijatelji drugih akauzalnih bića sličnih ovom Satani. Ovdje, po ovom shvatanju, rečeno je da ovaj entitet Satana – i slični akauzalni entiteti – mogu biti otkriveni/“kontaktirani“/spoznati putem različitih rituala i metoda; te da je jedan način kultivisanja takvog prijateljstva praćenje naše tradicionalne Sedmostruke Staze kako je opisana u Naosu i u tekstovima poput *Crne Knjige Satane* i *Grimoaru Bafomet*. [3]

U ovom vidu, Satana – i neki drugi akauzalni entiteti – su shvaćeni kao bića mnogo moćnija od nas, i bića koja mi kao ljudi ne možemo (čak ni Okultnim sredstvima) kontrolisati.

Individualno Prosuđivanje i Privid Suprotnosti

ONA stoga ima dva shvatanja Satane, te tako i dva tipa satanizma, tako da su pojedinci slobodni da izaberu i koriste i iskuse koji od ovih satanizama oni žele ili za koji vjeruju da može biti koristan.

Jer takva upotreba i iskustvo, oba (satanizma – prim.prev.), je prema našoj tradiciji sredstvo kojim svaki pojedinac može odlučiti za koji – ili nijedan, ili za oba – od ovih satanizama im njihovo rasuđivanje kazuje da predstavlja bolje razumijevanje njih samih, Satane i Stvarnosti. Takođe oni postaju – ili mogu postati – svjesni ezoterne suštine koja je postala skrivena kauzalnim apstrakcijama ili čak imenovanjem [4], i koja je svjesnost suprotnosti kao privida, a ne kao Stvarnosti.

Otuda jedan razlog zašto je ONA – ezoterno znana i cijenjena – udruženje sinisterno-numinoznih emanacija, i zašto (naravno) nastavljamo da ljutimo, provociramo, intrigiramo i zbunjujemo mnoge Okultiste (posebno mnoge koji se opisuju kao Satanisti) i zašto mi nastavljamo da podstičemo i inspirišemo druge našim testovima, izazovima i misterijama.

Anton Long

Red Devet Uglova

121 Godina Fajena

Bilješke:

[1] Pogledajte, na primjer, tekst ONA „*The Geryne of Satan*“

[2] Kratak pregled akauzalnog je dat u ONA tekstu „[Ontologija i Teologija Tradicionalnog Satanizma](#)“

[3] Kontraverzno, mi doživljavamo Bafomet kao Mračnu Boginju, entitet – damu – kojoj su prinošene i kojoj se prinose ljudske žrtve. Ona je nevjesta i majka Satane.

[4] Koje imenovanje uključuje „satanu“. O ovom problemu kako imena zamagljuju, pogledajte ONA tekst „*Denotatum – Ezoterni Problem sa Imenima*“

^^^

Priznanje

Riječi/Forme: Ovaj članak ima svoje porijeklo u privatnoj prepisci (tokom 2011) sa nekim ko živi u Africi, koji je, nakon što se upoznao sa ONA u periodu od preko decenije, tražio razjašnjenje određenih ezoternih stvari u vezi sa ONA tradicijom, a jedno od tih pitanja se odnosilo na Satanu.

¹ njemački – weltanschauung – ideologija, pogled na svijet

² starogrčki φαινόμενον – fenomen, privid stvari i stvarnosti. U datom kontekstu se odnosi na pojavnost i javni svijet.

Mračna Boginja kao Arhetip

Uvod

Mračna Boginja se često naziva Bafomet, koja se, prema usmenoj tradiciji Reda Devet Uglova, opisuje kao:

sinisterni ženski entitet, Gospodarica (ili Majka) Krvi. Prema Tradiciji, ona je predstavljena kao lijepa zrela žena, gola od struka na gore, koja u svojoj ruci drži odsječenu ljudsku glavu.

U prošlim vremenima, kao i ponovo u ovom novom milenijumu, Bafomet su prinošene i još se prinose žrtve.

Ipak, često – kao u pred-ONA danima (odnosno, prije nego je tradiciji dato ime ONA) –Mračna Boginja se ne naziva direktno imenom, kao na primjer, na kraju instrukcionog teksta „*The Giving*“ (Davanje), u kom je Mallam žrtvovan u zadružnoj ceremoniji, kada Lianna kaže: „(Satanizam) nije put koji slijedim. Moja tradicija je drugačija, mnogo starija.“

Ezoterno shvaćen, arhetip je:

Određeno kauzalno uprisutnjenje određene akauzalne energije te je tako sličan akauzalnom živom biću u kauzalnom (i stoga „u psihi“): ono je rođeno (ili može biti stvoreno, magijskim sredstvima), ono živi, i potom „umire“ (prestaje da bude prisutno, uprisutnjeno) u kauzalnom (tj. Njegova energija u kauzalnom nestaje).

Stoga se Mračna Boginja uopšte, a posebno Bafomet, može smatrati tipom živog bića, manifestovanog često u psihi[1] ali i takođe sposobnog da postoji i u našem kauzalnom kontinuumu.[2]

Mitos i Mračna tradicija

Prema usmenoj istoriji ONA[3], stara tradicija koju je naslijedio sadašnji Veliki Majstor vođena je kroz mnogo generacija od strane većinom povučених Adeptata koji su učili samo izabranu

nekolicinu pojedinaca. U dodatku, treba shvatiti da: (1) je tradicija uglavnom postojala u ruralnim područjima Južnog Shropshire i Velškim Marches; (2) uz nekoliko primjetnih izuzetaka (od kojih je jedan sadašnji Veliki Majstor) svi oni koji su čuvali i prenosili tradiciju, i koji su podučavali kandidate, bile su žene; (3) tradicija – nikad nazivana nekim posebnim imenom ili opisana nekim terminom – sastojala se uglavnom od ezoternog čanta; mitosa mračnih Bogova (uključujući priče koje su kasnije ispričane u djelima Sabirah i Jenyah), određene ceremonije zadružne redukcije (žrtvovanja), itd.: i (4) fiktivna karakterizacija jedne takve prilično skorašnje Gospodarice Zemlje je karakter Lianne u priči „The Giving“, a koje djelo fikcije daje opštu pozadinu, i nekoliko detalja o, samoj staroj tradiciji.

Nadalje, instruktivna priča *Breaking the Silence Down* je fiktivna priča o buđenju (razvoju) mlade Rounwythe, manifestovane u karakteru Rejčel[4]. Rejčel, na primjer, prirodno očarava, bez riječi ili rituala ili ceremonija, i formira prirodnu empatsku vezu sa okolinom u kojoj boravi, i koja posjeduje (budući Rounwytha, iako mlada) prirodnu sposobnost da stvori, da pobudi, u svojoj ljubavnici (Dijani) duboko, intuitivno, razumijevanje značaja ženskog i Prirode.

Razbijanje Tišine (Breaking The Silence Down) također sadrži stari, tradicionalni, tekst koji slavi ženstvo:

*Isperite svoja grla vinom
Jer Sirius se vraća
I mi žene smo tople i razuzdane!
Prije Mene, bili ste bez vida:
Gledali ste ali niste mogli vidjeti;
Prije Mene, niste imali sluha
Čuli ste zvuke ali niste mogli slušati
Prije Mene, rojili ste se sa muškarcima,
Ali niste uživali.
Došla Sam, otvorila svoje tijelo i
Donijela vam požudu, nježnost, razumijevanje i ljubav!
Moje grudi su vas zadovoljile
I donijele mrak i radost ...*

Gospodarica Zemlje kao Sinisterni arhetip

Suprotno od skoro svake druge manifestacije Staze Lijeve Ruke, na Zapadu – i u oštroj suprotnosti sa svim drugim grupama koje tvrde ili opisuju sebe kao Sataniste – ONA je uvijek bila naklonjena ženskom aspektu Sinisternog.

Na primjer, većinu tradicionalnih neksiona, kako u Starom Svijetu (Engleska) tako i u Novom (Amerika i Kanada) organizuju i vode Gospodarice Zemlje, baš kao što je ONA oduvijek imala mnoštvo Safijskih neksiona (na primjer, Mračne Boginje Haosa, u Engleskoj). Nasuprot tome, u grupama poput Zlatne Zore, OTO, Hramu Seta i Crkvi Satane, dominiraju muškarci i koji odišu tim pozerskim muževnim etosom Homo Hubrisa koji je prokletstvo za Mračnu Empatiju i uglađenost plemenitog Adepta.

U dodatku – kako je nagovješteno u mnogim ONA tekstovima, poput *Obreda Devet Uglova* i u *Ceremoniji Podsjećanja*[5] – ONA naglašava da je upravo ženski čarobnjak („sveštenica“) jedan od najvažnijih ključeva za otvaranje neksiona ka akauzalnom, i upravo kroz nju akauzalne energije teku kada se poduzme ceremonija za otvaranje neksiona.

Kako je neko napisao o predstavi žene u sinisternoj fikciji ONA:

Uopšteno, za takve predstave – i mitos ONA uopšte – se može reći da osnažuju žene: da ih predstavljaju na način koji je dugo bio zapostavljan, posebno u još uvijek materijalističkom Zapadu kojim dominiraju muškarci. Ipak, ovo osnaživanje, treba primijetiti, zasniva se na „sinisternom“: gdje postoje skrivene, paganske dubine, sposobnosti i kvaliteti žena koje imaju važnu, i zaista vitalnu, ulogu da odigraju u našoj opštoj evoluciji i našim životima. Nadalje, jedan je od navedenih ciljeva ONA da razvije takav karakter, takve kvalitete, takve Okultne sposobnosti, u ženama, i praćenje Sedmostruke Sinisterne Staze se smatra sredstvom za takvo postignuće.

Nadalje, ONA predstava takvih žena – njeno objašnjenje mračnog ženskog principa – je vrlo interesantno jer je to pomak od „ženskog principa“ kako političkog „feminizma“ koji je postao preovlađujući u Zapadnim društvima, i tog određenog ženskog etosa koji su mnoge paganske i Vikanske grupe „Bijele Svjetlosti“ i grupe Staze Desne Ruke pokušale da proizvedu, a sa kojima je u oštroj suprotnosti.

Ovaj politički feminizam je u osnovi pokušaj da žene imitiraju ponašanje, ličnosti, etos muškaraca – što je upravo ono što kreštavi pokličići za „jednakost“ suštinski i predstavljaju, i kao takav je često negacija karaktera, i onih jedinstvenih kvaliteta i sposobnosti, srodnih ženama. Paganski i Vikanski tip feminizma se najčešće odnosi na neku sanjivu, pseudo-mističnu viziju nekada mitske „savršene prošlosti“ ili o dobricama koje „nikome ne naude“ – u oštroj suprotnosti sa mračnim sinisternim načinom života ONA ženskog arhetipa, koji najočiglednije uključuje upotrebu seksualnog oćaravanja radi manipulacije muškarcima tipa Homo Hubris „koji zaslućuju ono što dobijaju ...“ Okultna Fikcija od Reda Devet Uglova.

Povratak Mračne Boginje

Jedan od primarnih ciljeva Reda Devet Uglova je:

Da upotrijebi sinisternu dijalektiku (i tako Eonsku Magiku i istinske Sinisterne Umjetnosti) da pomogne i poboljša i omogući potpuno nove tipove društava ljudskih bića, koja su nova društva zasnovana na novim plemenima i plemenskom obliku života gdje je jedini zakon onaj naših Mračnih Ratnika, koji je Zakon Sinisternog Numena. (Kratak Vodič za Ezoternu Filozofiju Reda Devet Uglova)

Treba primijetiti – i potrebno je to i naglasiti – da se *Zakon Sinisternog Numena* odnosi i na muškarce i na žene, i da se ne pravi nikakva razlika između muških i ženskih ratnika. Odnosno, jedina značajna razlika je život po kodu koji je Zakon Sinisternog Numena, tako da se, na primjer, razmirice rješavaju tako što muškarac ili žena od časti, koji su visoko cijenjeni zbog te časti i koji su poznati po svojim časnim djelima, arbitriraju da odluče o stvari.

Nadalje, moguće je, i zaista vjerovatno, da će novi plemenski oblik života koji će evoluirati – i koji će zamijeniti beživotnu, ne-numinoznu apstrakciju nacije Države kojom dominiraju muškarci i Homo Hubrisi – i koji će se okrenuti ka novoj prirodnoj ravnoteži između muškarca i žene, koja je omogućena stvarnom i prirodnom jednakošću koju Zakon Sinisternog Numena manifestuje i stvara, i ponovnim pojavljivanjem Gospodarice Zemlje kao Sinisternog Arhetipa.

Jer, ono što je implicitno ovom arhetipu – kao i u svima koje su Gospodarice Zemlje (tradicionalnih neksiona ili drugačije) – je ta potrebna mračna empatija koja nas vraća pravilnom shvatanju i spoznaji naše veze sa drugim Životom kroz prirodno i ezoterno sazvučje sa ne-apstraktnim emanacijama Prirode i Kosmosa. I upravo je ta mračna empatija – ovo prirodno i ezoterno sazvučje bez riječi i rituala – kvintesencija stare tradicije, uprisutnjene u karakteru, samoj prirodi Rounwythe, Gospodarice Zemlje – *čarobnice ratnice* – to je stoga, u suštini, evolutivni razvoj Rounwythe, gdje se praktično (manifestovano u npr. Zakonu Sinisternog Numena i u spoljnjem sinisternom životu mračnih djela) spaja i miješa i balansira sa ezoterizmom Mračne Empatije.

Odnosno jedna od tajni muškog Adepta (i još više, pravog Majstora) jeste to ujedinjenje suprotnosti unutar njih samih (na primjer, i u simboličkom egzoternom govoru, arhetipova predstavljenih Satanom i Bafomet), i kroz pojavljivanje novog, razvijenijeg pojedinca iz takvog alhemijaskog procesa. Manifestacije tog novog tipa muškog pojedinca (u smislu karaktera) jesu Mračna Empatija (prirodno ezoterno sazvučje i sačustvenost sa Prirodom, drugim živim bićima, i Kosmosom), i plemstvo (izvrsnost ličnog karaktera) koje dolazi sa kulturom i posjedovanjem ličnih manira a koji je opet spreman umrijeti da sačuva sopstvenu čast. Sve to stoji u skoro direktnoj suprotnosti sa tipom hedonističkog muškog Adepta kojeg sve ostale Staze Lijeve Ruke, i tzv. Satanističke grupe žele da proizvedu i kojeg, zaista i proizvode, tako održavajući tu untermensch pod vrstu, Homo Hubris.

Naš arhetip Mračne Boginje – naše ratnice čarobnice – je jedan od načina na koji se mi sami, i naš sadašnji untermensch način života može transformisati, jer:

Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσ-
ιν μαθεῖν ἐπιρρέπει[6]

tako samo kroz stvarni pathei mathos istinska alhemijska transformacija počinje. Dio tog pathei-mathosa je, naravno, Ritual Unutrašnjeg Adepta, gdje se sposobnost Mračne Empatije može otkriti i odgajiti.

Stoga se, mračna Boginja, Bafomet – Gospodarica Krvi i Majka Redukcije – invocira i evocira i tako uprisutnjuje na Zemlji, jer:

„Od fundamentalnog je značaja – za evoluciju i pojedinca i uopšte – da se ono što je Mračno, Sinisterno ili Satanističko učini stvarnim na praktičan način, iznova i iznova. Odnosno, da se manifestuje ono što je opasno, strašno, numinozno, tragično, smrtonosno, užasno, zastrašujuće i iznad moći običnih smrtnika, zakona i vlada da kontrolišu. Zapravo, ne-Inicijate (pa čak i Inicijate) treba konstantno podsjećati da takve stvari još uvijek postoje; treba konstantno da budu dovedeni „licem u lice“ i dodirnuti od strane onog što je neobjašnjivo, moćno i „zlo“ i što se ne da kontrolisati, ili se takvim čini. Treba ih podsjećati na njihovu sopstvenu smrtnost – na nepredvidljive, neobjašnjive „moći Sudbine“, moćne sile „Prirode“ ...

Ovo znači ratove, žrtvovanje, tragediju i razaranje ... jer jedna je od dužnosti Satanističkog Inicijata da tako uprisutni mrak, i pripremi put za, ili inicira, promjenu i evoluciju koja uvijek rezultira iz takvih stvari ...“ – Uprisutniti Mrak[7]

Anton Long
Red Devet Uglova
119yf
(revidirano 121yf)

Bilješke:

[1] Psiha pojedinca je termin koji se, na Sinisternoj Stazi, upotrebljava da opiše one aspekte pojedinca – one aspekte svijesti – koji su skriveni, ili su nepristupačni, ili nepoznati pojedincu. U osnovi, takvi aspekti se mogu smatrati silama/energijama koje utiču na pojedinca na emotivan način ili koje mogu tako uticati ili na način tako da pojedinac nema direktnu kontrolu nad tim ili razumijevanje toga.

[2] Pogledaj Grimoar Bafomet

[3] Kako je i opisano mnogo puta, te tradicije su prosto usmene tradicije, i mogu ili ne sadržati određene istorijske činjenice, što je na samom pojedincu da procijeni

[4] Zabilješka iz stvarnog života takvog jednog susreta je kratko pomenuta u „The Girl Goddess“, objavljene u sada nefunkcionalnom zinu, Exeat. Pročišćena verzija je kasnije objavljena u vol. 3, #2 Fenrira.

[5] Gdje je napisano:

*Ti koja si kćer i kapija ka
Našim Mračnim Bogovima ...
Ljubi me i učiniću te
nalik orlu prema svom plijenu
Dodirni me i načiniću te
nalik snažnom maču koji siječe
i natapa moju Zemlju Krvlju
Okusi me i učiniću te
nalik sjemenu kukuruza što raste
ka Suncu i nikad ne umire.
Ori me i zasij me
Svojim sjemenom i učiniću te
Kapijom koja se otvara za naše Bogove*

[6] „Boginja, Sud, favorizuje onog koji uči kroz teškoće“ – *Eshil, Agamemnon, 250.*

[7] Za objašnjenje Satanizma u Eonskom kontekstu, pogledaj ONA tekstove poput Često postavljanih pitanja (FAQ) o Redu Devet Uglova i Rječnik Termina Reda Devet Uglova, gdje je rečeno:

Prema ONA, Satanizam je specifična Staza Lijeve Ruke, čiji je jedan cilj transformacija, evolucija, pojedinca kroz upotrebu ezoternih Umjetnosti, uključujući Mračno Čarobnjaštvo. Drugi cilj je kroz upotrebu Sinisterne Dijalektike, transformisati svijet, i samo kauzalno, putem – na primjer – povratka, uprisutnjenja u kauzalnom, ne samo entiteta poznatog kao Satana već i ostalih Mračnih Bogova.

U suštini te tako i ezoterno, Satanizam – kako ga ONA shvata i praktikuje (uprisutnjen od strane Tradicionalnih Neksiona) – je jedna važna egzoterna forma prikladna tekućem Eonu, te tako korisna za uprisutnjenje Mraka.

Da li je ONA Satanistička Organizacija?

Da, ali takođe i ne. Da, jer je Satanizam – ili možda još tačnije tradicionalni Satanizam – jedna od naših kauzalnih formi; dio našeg nasljeđa; važno egzoterno sredstvo za Uprisutnjenje Mraka. Ali naše razumijevanje Satanizma nije isto kao kod profanih, a pod tim podrazumijevamo većinu, ako ne i sve, one koji sebe smatraju „Satanistima“ i koji tako slijede profani tzv. „satanizam“ LaVey-a i Aquina. Tradicionalni Satanizam je u osnovnim crtama predstavljen takvim MSS poput Ontologije i Teologije Tradicionalnog Satanizma.

ONA nije samo „satanistička“ jer čak i tradicionalni Satanizam (termin koji smo prvi upotrijebili, prije nekoliko decenija, a koji sada drugi prisvajaju) je samo jedna određena kauzalna forma povezana sa određenim Eonom (tekućim). Odnosno, on je samo sredstvo, put za uprisutnjenje Mračnih Sila; izazivanje promjena i pomaganje naše evolucije, individualne i društvene. Odnosno, Satanizam je samo egzoterna (ili javna) forma tekućeg Eona – spoljna školjka koja obuhvata, ili koja može obuhvatiti/sadržati, neke određene, sinisterne, akauzalne energije u određenom rasponu kauzalnog vremena. Naravno, većina onih koji se danas izjašnjavaju kao „satanisti“ neće imati pojma o čemu mi to ovdje pričamo, što je jedan od razloga zašto su oni još uvijek profani.

Stoga, mi sada težimo – u ovoj trećoj Fazi naše sinisterne, vjekovima duge, Eonske strategije – da, umjesto toga, koristimo termin sinisterno da opišemo sebe i samu ONA. Tako, mi sada opisujemo Novi Eon koji težimo da dovedemo u postojanje, našom praktičnom subverzijom i našim mračnim čarobnjaštvom, kao Sinisterni Eon, prije nego li Satanistički Eon, jer će nas sledeći neksion odvesti iznad naših trenutno ograničenih formi (iznad egzoternog Satanizma), iznad apstrakcija profanih, koji tako vole da se pretvaraju da nešto shvataju tako što mu daju neku oznaku, opisujući ga kroz neki termin, neki –izam ili –ologiju.

Jer stvarnost je takva da se „mi“ ne možemo definisati na jednostavan, kauzalan način koji profani žele i koji im je potreban.

Sinisterna1 Demonologija

Varka Savremene Magike

Fundamentalna greška koju je većina LHP² okultista na Zapadu napravila u proteklih više od 500 godina jeste ta da su bili prevareni zavaravanjima Magijanskog Okultizma [1], posebno u vezi sa demonima i demonologijom.

Razmotrite npr. srednjevjekovne Grimoare, koje je nekada bilo teško pribaviti ali koji su sada dostupni, koji navodno otkrivaju tajne pomoću kojih je čarobnjak mogao prizvati, koristiti ili komunicirati sa različitim demonskim entitetima. Bez izuzetka, ovi su Grimoari, počev od Knjige Honoriusa³ do Abramelinovog Grimoara⁴ i dalje, zasnovani na Nazarećansko – Jevrejskoj tradiciji (koja uključuje i kabalu), što je razlog tome da većina njih imaju jevrejska imena ili pojudeizovana imena.

Čak i danas, četvrt vijeka nakon što je ONA otkrila ezoternu tradiciju Hebdomadije (Sedmostruke Sinisterne Staze), ova Nazarećansko – jevrejska tradicija tzv. demonologije još uvijek se smatra autentičnom i Okultnom.

Razmotrite, na primjer, skoro objavljenu knjigu (2009), naslovljenu kao Enciklopedija Demona i Demonologije⁵ koja navodno predstavlja enciklopedijsko nabranje demona, i svaki od tih „Zapadnih“ demona pripadaju bilo Nazarećansko – Gnostičkoj ili Nazarećansko – Jevrejskoj tradiciji srednjevjekovnih Grimoara i onim, poput Zlatne Zore i Kroulija, koji su nekritički upili tu iskrivljenu Magijansku Okultnu Tradiciju.

Štaviše vrlo je indikativno pravoj prirodi mnogo hvaljenih Zapadnih Okultista, poput Alistera Kroulija, da su bespogovorno prihvatili ove srednjevjekovne Grimoare i njihove Jevrejske demone. Oni su ih prihvatili do te mjere da je Krouli u svojim tvrdnjama smatrao tzv. Abremelinov Grimoar značajnim, ili čak istaknutim Zapadnim magijskim tekstom [2], i iz kojih je Magijanskih/Kabalističkih priziva Krouli mogao (očigledno) da manifestuje svog Svetog Anđela Čuvara (aka njegovo istinsko – više – sopstvo) nazvano Aiwass. Tako je Krouli na osnovu Magijanskog/Kabalističkog čarobnjaštva razvio/napravio svoju Liber AL Vel Legis (ili je njome darovan), koji je pomalo pretenciozni tekst postao njegov *raison d'être*. Ili u najmanju ruku, bio je to izgovor da sebe proklamuje Magusom izigravajući papu o tipu Magijanske magike u koju je vjerovao i koju je obznanjivao.

Taj Krouli je, nakon svoje smrti, uspio da se okiti sledbenicima koji tvrde da je on Magus, koji proglašavaju njegovu Telemu nekom vrstom „novog doba“ i koji ga smatraju nekom vrstom autoriteta u Magiji, a to zapravo otkriva takve sledbenike kao nesposobne Okultiste i profane ljude, što i jesu.

Zapravo Okultna istinitost je da svako ko posjeduje bar nešto istinskog / pravog Okultnog uvida, neku trunku te mračne empatije koja je temelj pravog čarobnjaštva, ne samo što bi prozreo Kroulijevo poziranje, već bi i shvatio, intuitivno ili drugačije, da je cijela ta tradicija Magijanskog čarobnjaštva/magije pozersko glupiranje i/ili psihička kontrola što i jeste.

Sinisterna Demonologija Hebdomadrije⁶

Prema ezoternoj Tradiciji Hebdomadrije – za koju ONA tvrdi da predstavlja izvornu Zapadnu Okultnu Tradiciju – demoni su specifična vrsta akauzalnih, živih entiteta. Oni nemaju Jevrejska „imena“, ne mogu se prizvati ni kontrolisati sredstvima datim u lažnim srednjevjekovnim Jevrejskim Grimoarima, baš kao što ni Satana nema veze sa Jevrejskom Biblijom niti sa ontologijom i teologijom Nazarećana, i baš kao što tzv. Bog Jevreja i Nazarećana ne postoji – te Satanu u krajnjem ne može kontrolisati ni taj Bog niti ljudi koji koriste Nazarećanski mumbo – jumbo [3]. Jer sam Satana je određeno akauzalno biće. [4]

Ezoterno shvaćeni, demoni su stoga tip neljudskih entiteta, iz akauzalnog kontinuuma, koji mogu izaći na naš kauzalni smrtni plan preko (putem ili kroz) neksion. [5] Stoga, oni se mogu smatrati određenim tipovima akauzalne energije.

Prema tome, čarobnjaštvo – ezoterno i pravilno shvaćeno – predstavlja (1) upotrebu od strane individualca, individualaca ili grupe, akauzalne energije bilo direktno (sirovo/akauzalno/haos) bilo kroz simbolizam, forme, rituale, riječi, chantove (ili slične manifestacije ili predstave kauzalnih konstrukata) a koja upotreba često uključuje neki privremeni cilj; i (2) spuštanje na zemlju ili predstavljanje (uprisutnjenje⁷) akauzalnih entiteta u kauzalnom putem neksiona.

Pravi Sinisterni Grimoari su stoga tekstovi koji daju instrukcije kako se imenuju ili kako se mogu „imenovati“ takvi entiteti u kauzalnom i kako se može pristupiti neksionu ili neksionima ka akauzalnom ili kako se oni mogu otvoriti da omoguće tim entiteima (i/ili takvim akauzalnim energijama) da se manifestuju (upisutne) u našem kauzalnom kontinuumu: odnosno ovdje na Zemlji ili u našoj svijesti ili u svijesti drugog ili drugih ljudskih bića.

Kako je rečeno u MS⁸ *Copula Cum Daemone o*:

Suština naše sinisterne Unutrašnje Magije jeste Copula Cum Daemone, bilo u bukvalnom smislu sjedinjenja sa nekim akauzalnim entitetima, bilo u psihičkom smislu, odgoja, oslobađanja i sjedinjenja sa svojim unutrašnjim Baeldraca⁹ i da tako postane kauzalno obitava lište (ali i dalje smrtno) sinisterne promjenljivosti. U slučaju svog Baeldraca, sjedinjenje počinje ritualom sinisterne Inicijacije, odgojenog kroz putovanje do Spoljnog Adepta, oslobođenog ritualom Unutrašnjeg Adepta i potpuno spojenog (ponovo ujedinjenog) sa svojim kauzalnim bićem uspješnim Prelaskom Ambisa.

U bukvalnom smislu, sjedinjenje sa određenim akauzalnim entitetima može biti učinjeno na više načina. Prvo, invocirajući ih u sebe kroz Mračno Čarobnjaštvo. Drugo, evocirajući ih opet

kroz *Mračno Čarobnjaštvo*, imajući pritom kandidata (smrtnika, voljnog ili nevoljnog) koji bi bio domaćin tako evociranom entitetu. Treće, otvaranjem kolokacija devet fizičkih neksiona i ponovo prizivajući *Mračne Bogove* nazad u našu kauzalnu ravan.

Jednostavan primjer prvog načina jeste rad sa stazama *Drveta Virda*¹⁰ (vidi NAOS). Primjer drugog načina je *Ceremonija Prisjećanja*¹¹ kako je data u *Grimoaru Bafomet*. Fiktivna predstava takvih prezentovanja akauzalnih entiteta data je u *Eulaliji: Mračnoj Kćeri Bafomet* (*Eulalia: Dark Daughter Of Baphomet*) i u tri priče, *Jenyah*, *Sabirah* i u *Nebu Snova* (*In The Sky of Dreaming*)¹².

U prilično bukvalnom smislu, neki akauzalni entiteti – kada se manifestuju u kauzalnom su demoni. Vragolasta, zla bića koja – kao i većina akauzalnih bića – imaju sposobnost izmjene oblika i mogu preuzeti mnoštvo kauzalnih formi, benignih, životinjskih, ljudskih ili kakvih drugih. Neke od tih vrsta akauzalnih bića su možda i prerasla u mitove poput onog o *Zmajevima*, ili u legendu o *Sukubima* i *Inkubima*. Neka akauzalna bića, kada se manifestuju u kauzalnom, su više srodna δαίμων¹³ klasičnih legendi – unutrašnji izvor energije koji vodi, inspiriše i izaziva smrtnike; ili fizički prisutna bića koja nadziru, čuvaju određena sinisterno – numinozna mjesta; ili bića koja povremeno boraveći u kauzalnom, mogu da povrate kosmičku ravnotežu dovodeći ljude do ludila ili im donoseći nesreću ili ih pak ubijajući. Ipak, drugi akauzalni entiteti, drugačijih akauzalnih živih vrsta (ali uvijek sa sposobnošću promjene oblika) poznati su nam pod takvim kauzalnim imenima koja smo im pripisali kroz lično iskustvo i interakciju u prošlosti – npr. *Bafomet*, *Mračna Boginja* i *Gospodarica Zemlje*; i *Satana*, *Gospodar Tame*; njih oboje mogu, ako tako Oni žele, da se sjedine sa nama, fizički i karnalno, kada su prezentovani (uprisutnjeni) u kauzalnom, na Zemlji, u nekoj Njima, i nama, odgovarajućoj kauzalnoj formi, i iz koje unije nas Oni mogu darovati akauzalnim, besmrtnim postojanjem, ako im je to, i mi, po volji.

Stoga termin *Copula Cum Daemone* izražava suštinu naše sinisterne Interne Magije, srž nekih od naših demonskih, opasnih (ali često i divnih) sinisternih praksi, i isto tako cilj naše *Sinisterne Staze*, koji je besmrtno postojanje u ravnima iznad ovog našeg smrtnog, ograničenog kauzalnog postojanja.

Ono što je bitno za razumjeti jeste to – potpuno suprotno od Magijanskog Okultizma, lažnih Jevrejskih Grimoara i šarlatana poput *Kroulija* – da ne postoji način da mi kao privremena smrtna bića kontrolišemo bilo kog demona ili bilo koji akauzalni entitet koji možemo prizemljiti ili uprisutniti u kauzalnom kontinuumu. Ne postoje „riječi moći“ kojim se kontrolišu takvi entiteti; nema „Boga“ na koga se možemo osloniti; nema „kruga zaštite“. Nema napitka, čini ili priziva koji mogu spasiti nas ili druge. Nema „tajnog Grimoara“ u kom možemo naći sredstva da učinimo sebe „gospodarima“ ili „gospodaricama“ takvih akauzalnih entiteta. Jer takve akauzalne energije, takvi akauzalni entiteti, – kojeg god da su akauzalnog tipa ili vrste – nisu vezane

ograničenjima našeg kauzalnog kontinuuma i svakako nisu vezani našom slabašnom smrtnom ljudskom prirodom. Jer većina takvih entiteta je besmrtna posmatrano iz naše kauzalne perspektive.

Treba dodati da jednom uprisutnjeni (prezentovani) takvi entiteti djeluju – postoje, žive, obitavaju – u našem kauzalnog kontinuumu u skladu sa svojom akauzalnom prirodom. Najviše –najbolje – što mi krhka, pogrešiva smrtna bića možemo da učinimo jeste da se sprijateljimo sa njima, da budemo njihovi drugovi ili ljubavnici, jer možemo da težimo da budemo ili postanemo kao oni.

Stoga, prema našoj Mračnoj Tradiciji, smatramo Satanu i Bafomet [6] davno izgubljenim rođacima (i možda potencijalnim ljubavnicima) kojima se treba diviti i poštovati ih, ali nikada obožavati [7].

Istinsko Mračno Čarobnjaštvo je stoga teško, i vrlo opasno. Ono je za nekolicinu onih koji se usuđuju, koji se mogu suprostaviti i koji mogu, intuitivno ili drugačije, vidjeti izvan granica koje nam je Magijanski etos – i Magijanski Okultizam – postavio ili pokušao da postavi.

Praktično Mračno Čarobnjaštvo stoga nije samo ezoterna Umjetnost, već i opasno zanimanje. Ponekad može odvesti u ludilo, mnogo češće dovodi do zaludenosti, hvalisavosti i/ili do spuštanja na takav nivo varvarizma na kom su korisne i neophodne vještine razuma, samokontrole i ezoterne ravnoteže nestale.

Praktično Mračno Čarobnjaštvo je isto tako i sredstvo pomoću kog možemo razumjeti sebe, razviti se i evoluirati, kao i poremetiti/izmijeniti društva i druga ljudska bića i tako biti vjesnici tog novog Eona, tog Mračnog Imperiuma, koji je jedan od ciljeva sinisternih Adepta da ga dovedu u postojanje, do pada profanih ljudi i onih nalik Magijanima.

Red Devet Uglova
121 Godina Fajena

Bilješke:

[1] U vezi Magijanskog Okultizma, pogledajte jedan dosta šaljiv tekst, *Magijanski Okultizam* od Ms Pontyhat.

Kao što je pomenuto u *Rečniku Termina Reda Devet Uglova* (v. 2.05):

Termin Magijan se koristi za označavanje hibridnog etosa Jevreja i Zapadnih hubrijata a odnosi se i na one individue koje su Magijani bilo po odgoju bilo po prirodi.

Magijanski etos izražava fundamentalno materijalističko vjerovanje, ideju Homo Hubrisa¹⁴, Jevreja i Hubrijata, da je individualno sopstvo (i stoga samo identitet) najvažnija, najfundamentalnija stvar i da individua – bilo sama bilo u kolektivu (a posebno u obliku nacije/Države) – može da kontroliše sve (uključujući i sebe samu) ako posjeduje prave tehnike, prava sredstva, prave metode, prave ideje, novac, moć, uticaj, riječi. Da se ljudska bića nemaju čega plašiti jer imaju ili mogu imati kontrolu.

Magijani (kao rasa) su specifična vrsta ljudskih bića – oni su prirodni eksploatatori drugih, koji posjeduju instiktivni tip ljudske lukavosti i gramzivu ličnu prirodu. Proteklih milenijuma razvili su talenat da manipulišu drugim ljudskim bićima, naročito onim profanim sa Zapada, putem apstrakcija – kao što je zelenašenje i „sloboda“ i marksističko/kapitalistički „socijalni inženjering/planiranje“ – i pomoću obmana i iluzija poput one o „demokratiji“. Priroda profanih ljudi sa Zapada koja je lako podložna manipulaciji i Magijanski talenat za takve stvari kao što su zelenašenje i sporenje/nagovaranje, te njihova sposobnost da lukavo manipulišu i njihovo ukorijenjeno šarlatanstvo (i skoro uvijek kukavička priroda) dali su im bogatstvo, moć i uticaj.

Kao takvi, Magijani su – trenutno – naši prirodni i zaista neophodni smrtni neprijatelji, ne samo zbog njihovog kukavičluka, i njihovog uticaja i kontrole nad profanim ljudima (što je nešto čemu mi sami težimo kako bi ostvarili neke Eonske ciljeve) već suštinski zbog toga što je Magijanski uticaj i kontrola de-evolutivan u najgorem mogućem smislu (odgajajući kao što je činila i čini Homo Hubris-e), gdje bi naš uticaj i vođstvo bili evolutivni u najboljem mogućem smislu; način da se individualci praktično oslobode – od tiranije kauzalnih apstrakcija – i fizički, da prošire svoju svjesnost, kroz npr. svijest o akauzalnom i kroz naš sinisterno – numinozni cilj napuštanja ove planete, našeg doma iz djetinjstva.

[2] U vezi pravopisa *Magike*. Spelovanje *Magike* – nasuprot prethodnom uobičajenom nazivu *Magija* – je alternativna riječ za čarobnjaštvo, vulgarno pripisana Kroulju.

Ipak, to određeno spelovanje datira iz srednjevjekovnih vremena (kao i spelovanje *musick*) kao što će pregled kompletnog Oksfordskog Rječnika i otkriti. Spelovanje, manje više očuvano kroz vjekove od strane nekih povučenih Zapadnih Okultista koji su djelovali na uobičajen način većine pravih čarobnjaka, uključujući i one koji su odani tradiciji Hebdomadrije, a koji se način sastojao u prenošenju znanja, i njihove tradicije od strane Majstora/Majstorica Inicijatima u tajnosti.

Stoga pretpostaviti, kao što to neki profani čine, da svako ko danas koristi spelovanje *Magika*

mora, na neki način, biti pod Kroulijevim uticajem, nije samo nelogično, već isto tako indikativno kako ti profani ne vide dalje od nametnute lažne Magijanske stvarnosti na koju su navikli.

[3] Za istoriju o Satani, prema Sinisternoj Tradiciji, pogledajte ONA tekst „*Kratka Istorija i Ontologija Satane*“ (*Short History and Ontology of Satan*) O Satani pogledajte djelove dva i tri ONA Teksta, „*Kompletan Vodič u Satanizam*“ (*Complete Guide To Satanism*)

[4] Za ezoternu tradiciju akauzalnog i kauzalnog, pogledajte ONA tekst „*Ontologija i Teologija Tradicionalnog Satanizma*“ (*Ontology and Theology of Traditional Satanism*)

[5] Neksion je posebna veza, ili ukrštanje, između kauzalnog i akauzalnog i neksioni se mogu, egzoterično, smatrati srodnim „kapijama“ ili prolazima ili „tunelima“ gdje postoji ili može postojati tok akauzalne energije (i samim tim i akauzalnih entiteta) iz akauzalnog u naš kauzalni Prostor i kauzalno Vrijeme; putovanje u samo akauzalno; ili voljni, svjesni tok ili predstavljanje/uprisutnjenje (kroz Mračno Čarobnjaštvo) akauzalnih energija.

U osnovi, postoje tri glavna tipa neksiona. Prvi je aktuelni fizički neksion. Drugi tip neksiona je živo kauzalno biće, poput nas samih. Treći tip neksiona je magična kreacija: odnosno neki oblik/forma u koju je akauzalna energija prezentovana (uprisutnjena) ili „kanalisana“ od strane sinisternog Adepta.

[6] Nasuprot glupiranju Magijanskog Okultizma, Bafomet je – prema tradiciji Hebdomadrije – ženski akauzalni entitet, opisan kao Mračna Boginja, Majka / Gospodarica Zemlje. Pogledajte npr. tekstove: *Bafomet i Vampirica Mračnih Bogova* (*Baphomet: Vamperess of The Dark Gods*) i *Mračna Boginja kao Arhetip* (*The Dark Goddess As Archetype*).

[7] Pogledajte, na primjer tekst *Ontologija i Teologija Tradicionalnog Satanizma* (*Ontology and Theology of Traditional Satanism*)

¹ pojam ‘sinister’ ima nekoliko značenja. Ono označava i zlo, zlokobno, grešno, opako, a i „lijevo“ kao opziciji pojmu ‘dextralno’ (desno), što se u kontekstu ovoga eseja istovremeno odnosi i na Stazu Lijeve Ruke – prim. prev.

² Skraćenice za Stazu Lijeve Ruke i Stazu Desne Ruke korštene su kao skraćenice sa engleskog *Left Hand Path (LHP)* i *Right Hand Path (RHP)*, zbog većeg globalnog i prepoznatljivog značenja. prim. prev.

³ *Zakleta Knjiga Honoriusa* ili *Liber Huratus* je srednjevjekovni grimoar koji je napisao Honorius od Tebe u 13.vijeku.

⁴ *Sveta Knjiga Abramelina Maga*

⁵ Naslov originala „*The Encyclopedia of Demons and Demonology*“, autor: Rosemary Ellen Guiley

⁶ Hebdomadrija – naziv kojim se opisuje Septenarski Sistem, jer znači ‘sedmično’ i ima veze sa brojem 7 – prim. prev.

⁷ **Presencing** – uprisutnjenje, prisustvo, prijem, predstavljanje; nekako oživjeti, učiniti prisutnim. „Presencing The Dark“ je izraz kojim se opisuje manifestacija sinisternih (akauzalnih) energija u kauzalnom kroz kauzalni ili kombinovani kauzalno – akauzalni oblik, ezoterno ili egzoterno – prim. prev.

⁸ Manuskript

⁹ Baeldraca je latentna viša svijest koja se rađa/budi napretkom na Sedmostrukoj Stazi

¹⁰ Tree of Wyrđ, u anglosaksonskoj kulturi Wyrđ predstavlja sudbinu, bukvalan prevod: Drvo Sudbine.

¹¹ Ceremony Of Recalling

¹² U pitanju su ONA manuskripti

¹³ Δαίμων (grčki) – demon

¹⁴ Prema ONA rječniku, vrsta profane i nove podvrste roda Homo koja je evoluirala iz industrijske revolucije i nametanja kapitalizma i demokratije, koja se odlikuje arogancijom, nedostatkom manira i nedostatkom poštovanja za sve osim za snagu/moć i/ili sopstveno zadovoljstvo – prim.prev.

E I R A

Satanistički Vodič za Magiku Budućnosti

Christos Beest, ONA

Predgovor

Ovo djelo je sastavljeno od skorijih tekstova člana Reda Devet Uglova. Služi kao putokaz ka budućnosti - Magike i Zapadne evolucije.

Autor je veoma svjestan da pisana djela poput ovoga jesu samo sijenke onoga, što u sadašnjem trenutku ne može biti adekvatno izraženo. Ali ipak, putem ovih tekstova stvarni motivi Satanista u svijetu mogu početi da se obrađuju.

Možda će neki drugi bezimni uvid biti uprisutnjen, i još jedan neksion će početi polako da se otvara.

ONA Venn Zajednica, Shropshire 1998eh

Eira: Satanistički Vodič za Magiku Budućnosti

Uvod: U Carstvu Bogova

Sama suština Satanizma jeste to da mi možemo postati bogovi: da mi možemo biti ona buduća bića koja će biti poštovana, ne samo od strane naše vrste, već i od strane drugih oblika života na drugim mjestima u kosmosu. Koristeći samo našu Volju, možemo biti nepobjedivi, kojima je suđeno da isklešu put do sledećeg eona. Kroz velika djela možemo biti kreatori istorije.

Sve ono što je vodilo do ove tačke u vremenu može biti nadmašeno, redefinisano i ponovo izraženo. Svi bogovi, sve velike figure kroz našu istoriju koje su stvarale bogove, mogu biti poboljšani.

Možemo posjedovati jednu istinsku tajnu čuvanu od strane naših prošlih bogova: da su ti bogovi samo blijeda imitacija bića koja mi možemo postati. Ova tajna je gral koji je uspavan u duši Zapadne Rase, i kojeg mnoge okultne forme nisu uspjele da probude.

Svi bogovi prošlosti koji pripadaju raznim Zapadnim Tradicijama se mogu položiti kao zastarjeli u odnosu na sile koje sam Satanizam oslobađa. Ovo su sile kosmičke evolucije, koje uzimaju oblik Aeonskog Magičara. Kosmos sada traži da se oslobodi od umornih starih bogova naše prošlosti, i gladan je novih izraza, rađanja novih formi koje će započeti sledeći ciklus istorije.

Blijede stari, za Zemlju vezani simboli, praveći mjesta za one iz akauzalnih dimenzija; one numinozne forme koje uprisutnjuju sada Galaktičku budućnost koja čeka. Uzdižu se pojanja zvijezda, ceremonije bez riječi, živi neksioni koji su svjetovima daleko od okultnog, od starog kraljevstva hramova, krugova i iščitavanja runa.

Satanista nema potrebu za proučavanjem ili oživiljavanjem prošlosti i upuštanjem u ono što je odavno vaspostavljeno: on je ta prošlost, sadašnjost i budućnost. I svaki novi akt volje je još jedan novi izraz suštine, još jedna redefinicija kosmičkog smisla – još jedno otkrivanje potencijala života u svakom od nas.

Još jedno podsjećanje na to da pojedinci posjeduju izbor da djeluju ili ne djeluju zarad višeg evolutivnog cilja: da je svaka akcija bitna, da može promijeniti nešto...

Ne moramo jednostavno konzumirati slavna djela prošlosti ili im odavati počast; da se ponašamo kao da vjerujemo da je sama istorija sada prestala, ili je shvaćena kao buduće kraljevstvo nekoliko zvanično postavljenih. Ova nekolicina zvanično postavljenih su kao stari bogovi prošlosti: oni postoje kako bi mi pojedinci, kroz suprostavljanje otkrili naš sopstveni potencijal – potencijal koji je samo jedan potencijal: onaj samog kosmosa.

Stoga, Satanista ne prati bogove. Šta je onda sa Satanom, tim uveliko pogrešno shvaćenim simbolom? Satana nije vezan za kulturalne faze, i svojim likom ne predstavlja nekada veliko društvo. Umjesto toga, Satana je bezvremeni tok kosmosa koji traži postojanje. Satana je sam gral, ta tajna čuvana od strane neadekvatnih bogova naše prošlosti.

Satana je sama suština stremljenja da se postane bogom – Satana je unutrašnja arogancija koja nam omogućava da ostavimo za sobom arhaične bogove i da pronađemo hrabrost da budemo novi bogovi. Satana je ono kako živimo, kako umiremo i kakvi ćemo biti nakon kauzalnog života.

Satana je riječ koja, kad se prizove uprisutnjuje samu suštinu našeg stremljenja i prkosa. Kao živo Biće Satana žudi za novim životom, novim izrazom i stalnim nadilaženjem svakog sjenovitog arhetipa kreiranog da Ga predstavi. Kao živa bića, kada živimo kako treba, mi smo Satana – jednako kao individue i kao kolektiv, kao nova vrsta Čovjeka koja tek treba da nastane.

Prestanimo da puzimo ka starim arhetipovima, prestanimo da pravimo fan-klubove Starima, i odbacimo sujevjerje i akademsko teoretisanje koji su tako dragocjeni i tako beskorisni. Posjedujemo kreativni genij koji može pokrenuti nove forme koje će potresati Zemlju i aroganciju da se ponašamo kao otjelotvorenje budućnosti koja, u suštini, jesmo. Budućnost implicira uzdizanje na gore, daleko od vremena u kojem živimo a koje je i dalje blizu srednjem vijeku, i u ovom postajanju evolucije ne moramo tražiti odgovore bilo gdje osim u nama samima.

Bogovi budućnosti nose naša imena...

I: Zabranjena Alhemija

Jedan od dugoročnih ciljeva Mračne Tradicije jeste da u svijest *većine* unese realnost Sile koja je **Satana**. Ovo ponovno otkrivanje će rezultirati evolutivnim uzdizanjem znanim kao „Novi Aeon“.

Magički Red, kao što je ONA, samo je jedna od nekoliko formi kroz koje je Satana uprisutnjen – i uprisutnjen na najčistiji od svih načina, bez prepreka u vidu moralnih strahova. U neku ruku, svi istinski sinisterni redovi su invokacija Satane: oni u sebi sadrže magički ritual, sa tim da svaki član razumije uslove koji se zahtjevaju ako se želi da se dostignu dugoročni ciljevi ovog rituala. Ovaj magički ritual, budući da je zasnovan na nekompromisnim principima Prirode, sadrži u sebi spontane ili neznane faktore koji prkose nametanju apstraktne dogme. Kroz ovaj magički ritual jedinstvenoj kreativnosti, jedinstvenosti Bića, koju posjeduje svaki Adept, dozvoljeno je da se razvija.

Ali Tradicionalni Satanisti takođe shvataju tu jedinstvenost Bića kao Volju samog Kosmosa, tako da su određeni tipovi individualne kreativnosti Život manifestovan na svom putu Evolucije – to jeste, da tako kažemo, ezoterično rečeno, određeni tipovi kreativnosti uprisutnjuju akauzalno. Praktično, kreativnost/ magika koja je oličenje

Adeptstva je hranjena i izražavana od strane individualnog prkosa – jedinstvenosti Bića koje je Satana.

Zbog toga što istinska djela magike uprisutnjuju akauzalno, za vezu magike sa „svijetom“ može se reći da je „holistička“: odnos gdje različitost i raznolikost Prirode i „formi“ postoje da omoguće duhu (ili Biću) Kosmosa da napreduje i evoluiraju – ultimativno, nema ničega što postoji eksterno u odnosu na ovaj neprekidni tok Promjene; ništa na šta se može uticati ili biti promjenjeno u *izolaciji*. Istinski Adept razumije ovo i počinje da ga otjelotvoruje u svom individualnom životu, ovaj najprirodniji od svih esoteričnih puteva: put empatije. Kao što bi i svi istinski sinisterni magičari s nestrpljenjem naglasili, ovakvo shvatanje trenutno postoji u suprotnosti sa konvencionalnim ezotericizmom. Dobar primjer je kabalistički pristup (bolesno uticajan danas kao i uvijek) koji upliće magičara – ili preciznije „čarobnjaka“ – u odnos prema silama Prirode kao odvojenim, često divljim materijalima kojima treba dominirati i manipulirati zarad ličnih ciljeva.

Visoko razvijen ezoterični Red ne bi bio karakterisan ovim „grimoarskim“ pristupom, budući da takvom pristupu nedostaje vezujuća svrha, velika i jasna vizija koja bi omogućila članovima da prevaziđu ono što je lično i postanu organska cjelina istinskog magičkog Reda – Reda koji je život Kosmosa manifestovan u svijesnom putu, prikladan određenom trenutku u kauzalnom vremenu. Bogatstvo ovog potonjeg tipa magičkog Reda bi bilo jedan od rezultata manifestovanog Novog Aeona.

Drugačije izraženo, ono što se može opisati kao konvencionalni okultizam je pod uticajem apstraktnih teorija koje su iznad observacije i intuicije, dok se istinski Zapadni Put – čitaj „Septenarski Sistem“, Tradicionalni Satanizam i tako dalje – bavi onim što zaista postoji izvan ograničenih ličnih formi. U stvarnoj magici postoji početni pokušaj da se oponaša tok prirodnih sila, dok se ne dostigne integracija i sa njom, Voljna Promjena velikih razmjera – to jeste, svijesna eonska evolucija. Putem ovog procesa magike – koji je još uvijek provans nekoliko odabranih (Satanista naravno!) – Kosmos može napredovati do sledećeg nivoa svog postojanja: živjeti svijesno kroz njegove manifestacije; evoluirati u postojanju od djetinjstva do odraslog doba. Ovo je tajna Velikog Djela.

Ovaj put istinske magike ne uključuje, ipak robovsko praćenje neke „kosmičke doktrine“/ ovlašćenja, ili bilo kakve slične dogme. On uključuje individuu koja oslobađa sebe od svih uticaja sa ciljem da živi, ili postane, realnost samih sila Života. Stoga je svrha Sedmostruke Staze: da vodi svoje Inicijante ka sticanju samo-uvida, gdje „lično“ postoji kao metod pomoću kojeg se Kosmos izražava, a ne kao prepreka – kroz projekcije – shvatanju Života kao jedinstvene cjeline. Realnost uvijek može biti jedino doživljena iznova od strane svakog Inicijanta, s obzirom na to da je ovakvo razumjevanje Života je *način Postojanja*, i jedino može, još uvijek, biti djelimično opisana apstraktnim metodama. Stoga svaki novi Satanista – i istinski Satanistički red – je nova manifestacije žive suštine: iz ovoga proističe Evolucija.

II: Arhetipovi i Satanska Esencija

Magički red kao što je ONA nije motivisan trendovima savremene misli, i ako

povremeno može manipulirati „modu“ da isprovocira određeni ishod. Sve forme – od magičkih sistema, preko „Umjetnosti“, do revolucionarnih političkih organizacija (itd.) – imaju ograničen životni vijek, ali kriterijum prema kojem sadašnji okultisti često sude o formama kao „korisnim“ ili „zastarjelim“ je uglavnom uslovljen savremenim trendovima, *statusom quo*.

Jedan tip suštinske forme o kojem se tako sudi je *arhetip*. Kao što je diskutovano u MSS Reda koji se odnosi na Aeoniku, životni vijek arhetipa nije vezan za „linearno vrijeme“, ili na njega na bilo koji način utiču prolazni trendovi društva. U krajnjem slučaju, arhetipovi umiru kada civilizacija za koju su vezani izumre – kada se novi aeon manifestuje. Stoga, oni su potčinjeni aeonskim/„alhemijskim“ modelima vremena, prije nego apstraktnoj formi u skladu sa kojom se trudimo da živimo svoje lične živote, s obzirom na to da je „vrijeme“ jednostavno mjera promjene Kosmičke materije i energije. Ovaj aeonski model vremena takođe može biti opisan kao *Racionalni*.

Ali čak i na samom vrhuncu novog aeona, arhetip može izroditi potomstvo – ili prije, on može nastaviti da se mijenja u skladu sa svojom prirodom i određenim modelom vremena. Ovo se dešava kada se etosi jednog aeona nastavljaju i evoluiraju u sledeći, kao što će se, nadamo se, desiti tokom tranzicije iz ovog sadašnjeg Zapadnog Aeona u sledeći „Galaktički“.

Da bi se stvarno razumjele takve stvari kao što su arhetipovi, čovjek mora zadobiti, kroz sopstveni trud, već pomenuto oslobođenje od svih trenutnih uticaja – i od onih uticaja koji leže van privremenih formi. Većina koji ne prate Sedmostruku Stazu neće dostići ove nivoe izvan „individuacije“ zbog toga što je sadašnji koncept „slobodnog mišljenja“ ili okultnog razumjevanja pod diktatom uticaja koji konstruišu sadašnje društvo/ kulturu. Kada je u pitanju implementiranje praktične, „magičke“ svrhe arhetipova, lično „sviđanje“ ili „ne-sviđanje“ po pitanju neke forme nužno ne čini tu formu validnom ili ne-validnom, i ne bi trebalo da posluži kao temelj za formiranje razumnog suda o onome šta jeste, ili šta nije od aeonskog značaja (ovo je posebno istinito u slučaju „politike“...).

Generalno, arhetipovi vrše svoj uticaj na nesvjesno, sa uglavnom indirektnim rezultatima. Ipak, Satana (ili možda tačnije **Satanas**) je numinozan simbol, živa manifestacija akuzalnog vezana za Zemlju. Kao takav Satana je ta osvješćena sila i kapija kroz koju mi kao razumna bića postajemo Volja Kosmosa.

Satana je stoga riječ, „slika“, vibracija, bajalica i djelo same Kosmičke evolucije. „Magika“ Satane i Mračnih Bogova uopšte za nas su ključevi te Evolucije. Kako sadašnje (ili prošle) kulture vide Satana nije u potpunosti relevantno, i ne bi trebalo biti ozbiljno razmotreno od strane onih koji pokušavaju da donesu sud. Opet, realnost mora biti doživljena. Sinisterna organizacija (i Satanus jeste ovaploćenje Sinisternog) je prožeta tom realnošću i traga za uvećanjem Kosmičkih Talasa svojim djelovanjem u „stvarnom svijetu“.

Stoga, „haos“ trend gledanja na sve kauzalne forme kao puka sredstva ka „okultnom“ dostizanju „nečega“ je pogrešna, jer čisto kauzalni referentni okvir – posebno u terminima „vremena“ – se koristi da bi se sudilo o onome što zapravo posjeduje jednako i kauzalne i akauzalne komponente. Mora se razumjeti da tehnike

i forme nisu tu čisto zbog individualnog doživljavanja/ zadovoljenja, već da te stvari ili izražavaju evolucionu šablon ili mu prkose. U ovome je razumjevanje „akauzalne komponente“ od najvećeg značaja.

Stoga, sve forme u njihovoj kauzalnoj prirodi ne izražavaju ograničeno razumjevanje akauzalnih sila. Dok su neke metode praktična oruđa kojima pojedinac može zadobiti različite magičke nivoe (kao u nekim Ulogama Uvida), druge su ove sile manifestovane u kauzalnom svijetu: to jeste, forma tako stvorena nije nekcion koji će kanalisati ili uprisutniti suštinu – već su sama suština; suština koja evoluira kao što mora evoluirati u kauzalnom vremenu i prostoru. Ovo je tako zbog toga što takve manifestacije posjeduju najveći kapacitet da uprisutne kontinuirani tok Promjene koja je Život (i što je najbitnije, nisu baš uvijek suprostavljene konvencionalnim „okultnim“ očekivanjima: viđene su kao „egzoterične“). To što neke forme mogu izražavati stvari koje su kulturološki viđene kao „pučanske“, primitivne, ili „staro-eonske“ apsolutno je irelevantno u odnosu na njihov kapacitet da prouzrokuju aeonsku Promjenu. Ovakva razboritost zahtjeva Satanske kvalitete uvida, znanja, intuicije i razuma.

Za one jedinstvene individue čija je Sudbina vezana za takvu formu, nema življenja te forme dok se krije „ezoterična realnost“, ezoterična mudrost – okultni aspekt. Nema pametne obmane, nema vješte manipulacije, jer je stvorena forma realnost, ezoterična mudrost koja je učinjena stvarnom i praktičnom. Ovo je domen Vindexa, tog veoma pogrešno shvaćenog otjelotvorenja kreativne Promjene. Vindexu nije potrebno „Okultno“ u konvencionalnom smislu, da bi uprisutnio ili pristupio numinoznim idealima koje on/ ona predstavlja. Takve stvari, u ovom slučaju, samo pomračuju esenciju Promjene, evolucije – kao što često mogu udaljiti osobu od kreativnog numena koji može i koji provocira takvu evoluciju.

Usled prirode ljudske svijesti, mi posjedujemo kapacitet da proširimo i kreiramo simbole i forme (kao što su jezik, ili jednostavnije zvuk) koji mogu opisati samu suštinu. Ne moraju svi apstraktni simboli (bili oni matematički, magički ili neki drugi) inherentno i neizbježno zamagljivati suštinu; niti je to njihova priroda – ili priroda bilo koje forme kada je to u pitanju – da predstavljaju akauzalno kroz čisto intelektualne procedure. Moramo da razumijemo i integrišemo se sa postojećim numinoznim simbolima kako bi stvarali potpuno nove forme – ova početna konfrontacija i zatim sinteza „opozita“ (kada govorimo o psihi) omogućava neophodnu organsku (i latentnu) vezu koja se razvija između ljudskog života i simbola i drugih formi.

III: Sintez

Većina je i dalje pod uticajem arhetipskih sila, konvencionalno opisanih kao „svijetlo“ i „tama“. To što postoji realnost iznad takvih opozita ne znači da ti opoziti, za većinu, ne postoje. Oni postoje i ispoljavaju svoj uticaj dok se sa njima ne suoči i ne prevaziđu se. Magički Red ovo razumije i stoga teži da svoje sljedbenike vodi ka carstvima „izvan opozita“ kroz odgovarajuća iskušenja/ rituale Stepena – to jeste, pomoću vatri *iskustva*. To što neki (i njih je tek nekoliko) mogu dostići ovo prevazilaženje ne znači da ti arhetipovi prestaju da postoje za druge, ili da su carstva izvan opozita više „stvarna“. Svako carstvo, ona od Inicijanta do Magusa, izražavaju

realnost u procesu Evolucije, i ne mogu biti tačno shvaćena kroz linearne termine. U jednom praktičnom smislu, može se reći za ono što je „dobro“ i što je „zlo“ da postoje, s obzirom na to da su ovo koncepti, u ovom trenutku u vremenu, kroz koje društvo vidi svijet – koji i dalje vrše uticaj na većinu. To što se definicija moralnih apsoluta može mjenjati tokom vjekova samo po sebi ne mjenja suštinu kroz koju vrše uticaj na procese ljudskog življenja.

Ova razdvojenost još uvijek postoji jer je to priroda naše vrste trenutno, kao što je bila i vjekovima, uprkos mnogim spoljnim promjenama koje su se desile, i uprkos intelektualnim razmišljanjima kako filozofa tako i okultista. Teško da će ovo početi da se mjenja i prevazilazi svoj primarni nivo prije pojave sledećeg eona – nekih 400 godina od sad. Stoga, ritual kao što je istinska **Crna Misa** još uvijek posjeduje stvarnu magičku svrhu za pojedince na određenom nivou njihovog razvoja, kao i onu u smislu doprinosa neophodnim, širim eonskim promjenama. Takav ritual pristupa Nazarenskim/ Magijanskim energijama i preusmjerava ih na sinistern način – i, kao što je bilo rečeno na drugim mjestima u ONA MSS, Satanista ne vjeruje u realnost „Boga“, ili „božanstvenost“ Nazarećanina, već samo u to da drugi tako vjeruju. Stoga, i dalje postoji velika bitnost u promovisanju i praktikovanju sistema istinske „Crne“ magike koja ima za cilj da se suprostavi radu onih koji promovišu i praktikuju „Bijelu“ magiku: govoreći u terminima Zapadnjačke psihe, *kosmička bitka* i dalje mora da se odigrava ako se želi dostići sinteza civilizacije kao cjeline. U ezoteričnom smislu možemo reći da naša civilizacija još nije evoluirala do stepena Adeptstva. Cilj Sinisternog Inicijanta je da potpomogne ovu sintezu, a metodi kojima će postići ovo za većinu će se razlikovati u mnogim tačkama od onih koji su omogućili ovo dostignuće njima kao *pojedincima*.

U realnosti, oba ezoterična Reda, Crni i Bijeli zaista postoje, ali forma koja je sad konvencionalno shvaćena kao „zla“ je ustvari put koji će omogućiti da se neophodna tranzicija desi, i tako sprečiti stagnaciju i truljenje koje će biti rezultat trijumfa Magijanskih sila (kao što su predstavljene od strane „Bijelog“ Reda). U najdubljem mogućem smislu, Sinisterna Staza je ta koja baštini i čuva ono što je istinski *božansko* i što obogaćuje život...

U ovoj veoma stvarnoj Kosmičkoj bici, Satana se ne pojavljuje kao neki Judeo-Nazarenski instrument za opresiju „Folka“, već kao numinozni simbol naše civilizacije, svega onoga što prkosi kontra-evolucijonim silama Magijana. Ono što je rjetko otkrivano jeste to da su takve kontra-evolucione sile dio procesa Kosmičke Promjene, dio Virda Zapadne civilizacije. Jer bez takvih opozita nema istinske evolucije, nema Trijumfa Volje – i nema *Života*. Tako da suprostavljanje takvim kontra-evolucionim silama pozitivno potpomaže eonsku evoluciju i donosi integraciju sa Prirodom tako često traženu od strane onih koji slijede Okultni put.

Mnogo puta je bilo rečeno kako je „opozicija“ i identifikovanje neprijateljskih sila (ponekad pogrešno opisanih kao „žrtvenih jaraca“) je sada kontra-evolutivno i nekako „staro eonski“. Ovo je tragično zaboravljanje onoga šta smo mi kao Zapadna – ili Arijevska – Rasa, i što ćemo uvijek biti: *lovci i ratnici*. I kroz opoziciju u koju se upuštamo kroz vrlinu onoga što jesmo, mi smo sposobni da se borimo i stoga evoluiramo. Ako su naši instikti još uvijek zdravi i netaknuti, znaćemo sile koje rade protiv nas i, uzročno, kako da se borimo protiv njih u odbrani Časti našeg Virda.

Kao praktikanti magike, mi moramo posjedovati razumjevanje da bi dozvolili tim numinoznim simbolima koji uprisutnjuju – ili „upravljaju“ – vird eona za koji smo vezani, da neometano evoluiraju u skladu sa njihovim sopstvenim modelom vremena; da tečemo sa, i svjesno postanemo ove sile, prije nego da potpomažemo kontra-evolucione moći dopuštajući ograničenim ličnim idejama i projekcijama da dominiraju.

Pravi praktikanti Aeonske magike ne projektuju svoja sopstvena shvatanja na društvo svog vremena, kao što kroz svoju praksu ne streme tome da uzdignu razumjevanje svojih savremenika kroz hotimični samo-izraz. Promjene u kolektivnoj psihi će zahtijevati mnogo više vremena od jednog životnog vijeka, i zapravo će se uvećavati u talasima kroz Aeone. Stoga, istinski praktikant Aeonske magike radi sa sirovim materijalima i mogućnostima koje karakterišu društvo njihovog vremena: ne rade izvan praktičnih okvira. I kroz ovo, što je vrlo važno, Aeonski magičar nije pod uticajem samo želje da bude svjedok plodova svog razumjevanja u svom ličnom životnom vijeku; oni planiraju za predstojeće vijekove, i otjelotvoruju u svom Biću sporost evolucije, Mudrost Vjekova...

IV: EIRA

Za okultistu, velika kletva njegovih nastojanja leži u prenatrženom kapacitetu da misli previše: da previše intelektualizuje, da analizira – da se trudi da previše spremno izražava praktične istine putem akademskih članaka i slično. Idealno, u ovoj fazi ezoteričnog razvoja, postepeno udaljavanje od intelektualnog pristupa bi trebalo da se javlja, zajedno sa prihvatanjem neophodnosti da se budućnost oblikuje kroz praktična djela. Vrijeme traganja za ostvarivanjem uticaja putem pisane akademske riječi bi trebalo da blijedi, da bude umjesto toga zamjenjeno razumjevanjem da će takvo traganje imati neku značajnu ulogu jedino ako je ispraćeno praktičnom realizacijom sledećih ezoteričnih faza – to jeste, kada postoji mudrost da se destiluje kroz nova djela.

Na ovoj tački treba da postoji glad da se iskusi, da se bude pionir – da se suština ponovo izrazi. Obilje okultnih spisa i časopisa, i isticanje organizacija bi trebalo biti viđeno od strane modernog, neustrašivog okultiste sa dosadom i prezirom. Trebala bi biti uprisutnjena, među modernim okultistima ta nezasita želja da se govori i stvara iz direktnog iskustva; da se redifinišu, kroz izvanredno iskustvo one stvari koje su postale prihvaćene istine i prašnjavo, mistično naslijeđe: da se živi herojskim životom, prije nego da se ulazi u dosadne debate o strategiji, taktici i istoriji.

Gore opisani, suštinski Satanski stav, je i dalje rjetkost. U praćenju savremenih trendova, moderni okultisti se ponašaju više kao kvantni naučnici – dopuštajući intelektu da dominira na prvom mjestu, tražeći odgovore kroz analizu prije nego je nešto jedinstveno kušano i doživljeno. Zabrinjavajući trend se otkriva u povremenim uvodima članaka sa: „Posmatrali smo/ vidjeli smo kod drugih....“, i zatim idu odatle do izvođenja sudova bez potrebe da *iskuse* to što su ti drugi iskusili. Ovo je posebno – i uznemirujuće – istinito kada su u pitanju razni pristupi Aeonici. Zabrinjavajući aspekt ovoga je taj, da najdublje magičke tehnike postaju forum za akademske debate, analize i promovisanje ličnog mišljenja pod maskom Uvida.

Aeonska Magika – tok civilizacija- je potpuno organski proces. Ne može biti potčinjen akademskim i ličnim projekcijama, jer to je njegovo mjenjanje u nešto potpuno drugo. Kao što se uvijek naglašava, proces zahtjeva da individue izgube ono što je lično kroz potpuno utapanje u praktične aeonske forme. Zasigurno da postoji suptilno vođenje, ponekad suptilno mjenjanje ovih formi; ali isto tako postoji, veoma značajno, predavanje ovim aspektima koji se ne mogu kontrolisati, koji teku kako teku uprkos individualnom uticaju. Najbliža analogija ovom procesu leži u letu galeba, dok se vozi na vjetru, prilagođavajući se iznenadnoj oluji; leti po mirnom vremenu, ali slijedi pravac jakih vjetrova koji mogu diktirati novi kurs. Neophodna je ogromna vještina, i razvoj savršene ravnoteže između onoga čemu se lično teži i onoga što se realizuje od strane većeg toka samog Života.

Zbog ovoga, Aeonika zahtjeva da individua ohrabruje nepoznato, i da iskuje nešto jedinstveno iz onoga što ne može biti prikovano, novo doživljavanje konstantnog, postajanje Kosmosa koje izaziva strahopoštovanje. Mi posjedujemo praktična oruđa da uradimo ovo putem različitih formi, o kojima se diskutovalo mnogo puta, koje trenutno postoje u svijetu. I svaka nova osoba koja zaista živi ove forme, koja postane potpuno utopljena tako da su oni efektivno te forme, dovodi do cvjetanja nešto što u potpunosti prkosi akademskim debatama i analizama: nešto *ново*, nešto *живо* – oluja koja će promijeniti tok naših života.

Okultisti bi trebali da imaju uvid da prepoznaju tu tačku izvan koje debate i kritičke analize prestaju da budu produktivne za *sve pojedince, svih pripadnosti*. Ovo je posebno istinito u odnosu na aeonske forme koje su i dalje u fazi rasta, još uvijek u svojim ranim fazama. Postoji vrijeme kada se organski proces Promjene, kao cjelina mora ostaviti na miru da se sam od sebe razvija, i lični prigovori o tim stvarima se moraju utišati. Okultisti moraju biti svjesni potrebe za stvaranjem uslova u kojima će neophodni procesi teze-antiteze-sinteze, neodvojivi od svih aeonskih formi, moći da cvjetaju. Ovo je spor proces – bolno spor kada se sagledava unutar životnog vijeka jednog individualnog kauzalnog života – i da bi rasla zahtjeva način *Življenja* od strane pojedinca. Pojedinci ne mogu biti vođeni do ovog načina Življenja kroz usvajanje nametnutih mišljenja, kao što ni ezoterične organizacije ne mogu biti izgrađene na takvim mišljenjima.

Opet, ovaj uvid uključuje ostavljanje po strani ličnih motivacija – znanje kad da se djeluje a kad da se kreće u skladu sa većim tokom Života. Koristan primjer forme za koju strategijska, semantička debata sada postaje kontra-produktivna je forma „politike“ – posebno one koja se tiče Rase/ Rasizma. Takve stvari još uvijek nisu shvaćene na najosnovnijem nivou, da ne govorimo o aeonskom, i još uvijek su u povelju da bi bile predmet nadmenog kritikovanja od strane ezoteričnog komentatora.

Imajući ovo u vidu, imperativ je da bar nekoliko individua teži da održi u životu obećanje magike bivajući spremni da promjene svoje živote (uključujući „okultni“ aspekt) sa ciljem da tragaju za tim da postanu oruđe Promjene; spremni da pretrpe greške, „gubljenje obraza“, stvarne opasnosti koje će neminovno slijediti. Od nekoliko ovih pojedinaca koji su živjeli ovako, svi će svjedočiti o dubokoj, skoro neopisivoj *razlici* na koju su naišli živjeći i utapajući se u aeonsku formu, nasuprot uvidu navodno stečenom iz literature i posmatranja tuđih iskustava. Ovo prvo znači biti organski dio *dijalektike Života*, redefinisanje, ponovno proživljavanje *suštine*; ovo

drugo, žrtva i nastavljač ispiranja mozga.

Spoljne forme aeonike mogu uvijek biti kritikovane – ali kritičko posmatranje nije poenta, nije magika. Poenta leži isključivo u, prethodno pomenutoj, dijalektici Života: ako jedini način dostizanja ove integracije znači da individua mora postati na neko vrijeme pravi revolucionarni borac, i rizikovati da provede nešto od tog vremena u zatvoru, onda je to jedini način – to je surov izbor sa kojim se suočavaju oni koji su preuzeli rad na Velikom Djelu. Ipak, za većinu koji se suočavaju sa pravljenjem ovog snažnog izbora, lična osjećanja i dalje nastavljaju da diktiraju, pomračujući i na kraju ubijajući Volju Kosmosa koja je uprisutnjena u svakom pojedincu. Ovom Voljom ne upravlja lični izbor, već je kao sam vjetar, iznenadna realnost na kojoj se moramo voziti ako želimo dostići krajni cilj. Ovo je jedan od razloga zbog kojeg Tradicionalni Satanisti izbjegavaju sva ona uspostavljena vjerovanja i metode koje donose komfor, sve one stare bogove koji donose familijarnost i oslabljen „identitet“. Pojedinci mogu iskreno vjerovati da takve stvari, i njihove istorije i načini, jesu vaćni – ali oni zaista nisu. Šta je onda ralnost?.. Nažalost, jedina trenutna realnost jeste ta da je život još uvijek previše mek, previše lak za većinu da bi bio poguran naprijed od strane zastrašujućih procesa Kreacije.

V: Budućí Aeon

U Sadašnjosti, mi postojimo u društvu okarakterisanom „supermarket“ pristupom izbora i konzumacije, gdje pojedinci više ne stvaraju istoriju, već se osvrću nazad i proučavaju, romantiziraju i iskrivljuju. Carstvo Ezoteričnog nije izuzetak u ovome, i stoga je od vitalnog značaja da mi kao Okultisti, kao kreativni pojedinci, prestanemo da traćimo naše vrijeme udubljuvajući se u bajke i legende prošlosti, mrtve kulture – ovo uključuje nordijsku, keltsku, saksonsku, i bilo šta drugo prolazi kao konvencionalno ezoterično interesovanje.

Jer izvlaćenje ezoterične inspiracije iz zamagljenih i dalekih djela arhetipa je traćenje magičke prilike koja postoji *sada*, sa ljudima koji postoje *sada* i potencijala koji mogu da otjelotvore u budućnosti. Stvaranje i izvođenje rituala zasnovanih na maglovitim i dalekim pričama uz vatru – ili korišćenje simbolizma prošlog društvenog stila života – jeste kontra-produktivno (u aeonskom smislu) *zadovoljenje*. „Kultura“ je, magički, nebitna. Ono što je bitno jeste civilizacija – ili taćnije rećeno, živa, evoluirajuća sila koja pokreće civilizaciju naprijed, i koja je, sama po sebi, otjelotvorena od strane te civilizacije. U ovome, kreativnost povezana sa kulturom jedino je od važnosti ako uprisutnjuje ovu živu silu koja se kreće.

Kada posjetimo mjesto enigmatskog „istorijskog interesovanja“, kao što su neko staro naselje ili krug od kamenja, nema potrebe da psihićki rasplićemo – ili ponovo postaviti – tajne prošle zajednice: mi, koji živimo sad jesmo te tajne, mi smo ta enigma. Moramo jedino da se povežemo sa genijem naše kreativnosti i da tećemo naprijed, ostavljajući spomenike, ruine – mrtve ljuštore – tamo gdje im je mjesto. Ako postoji poruka zaključana unutar nepoznatog kromleha, onda je to ovo.

Ipak, koristiti forme drevnih ili starih arhetipa u svrhu da se nešto uradi u svijetu sa tim arhetipom je druga stvar. Ali ovo implicira ponovno predstavljanje takvog

arhetipa kao heroja nove mitologije – mitologije koja u potpunosti predstavlja trenutnu aeonsku fazu, i sa tim obilježijem onu koja omogućava da se dostigne sledeća faza.

Stoga, nova mitologija bi predstavljala uspostavljen arhetip koji počinjava velika djela plemenitosti (i velika djela užasa), sa prirodom i formom koja će inspirisati i osloboditi „moderne mase“. Magika arhetipa bi trebala živjeti sada, u stvarnom svijetu, prije nego da postoji u nekom eteričnom carstvu prošlosti; prošlosti u kojoj je manifestacija Ljudskog života, po mnogim pitanjima bila veoma drugačija. Ove razlike leže u tome šta jeste i šta nije praktično neophodno da bi se ljudi modernog „Zapadnog“ društva osjećali inspirisano da prevaziđu probleme, samonametnute ili neke druge, njihove svakodnevne egzistencije.

Djela ovog arhetipa mogu biti reprezentacija onih djela počinjenih od strane heroja modernih dana u stvarnom životu (kao što je Satanista) – ili kreiranje nove legende, za šta praktični temelj tek treba da se pojavi, tako inspirišući pojedince da je ožive u kauzalnom svijetu... Načini i metode ove moćne magičke tehnike su legija.

Ono što se rjetko uzima u obzir, kako od strane „pagana“, tako i od strane okultista, jeste to kako se arhetipovi organski mjenjaju u skladu sa svojim raznim kulturalnim, političkim i istorijskim fazama. Kada je Zapad u pitanju, jedan od naših primarnih arhetipova jeste *Ratnik*. Sve dok mi kao Rasa budemo živjeli, ovaj arhetip nikad neće prestati da bude relevantan: nikada neće umrijeti. Ipak, forma pomoću koje ovaj arhetip vrši svoj uticaj na Folk se uvijek mijenja u skladu sa razvojem onih stvari koje potpomažu rasni opstanak. Ova druga forma razvoja je ono što definiše rad Aeonskog magičara, a ne, kao što je prethodno rečeno, savremeni intelektualni trendovi/ moda.

Thor je, na primjer, nekada bio stvarna, živa individua vezana za Zajednicu Folka, koji je dostigao besmrtnost i „status boga“ čineći velika herojska djela. Ova djela su obezbjedila inspiraciju za taj Folk da praktično oponašaju ta djela – i možda ih čak premaše. Ali, kao što je rečeno i gore, mi kao Folk smo od tada stigli do potpuno različitog seta okolnosti u odnosu na one vezane za određenu fazu nordijske istorije.

Da bi se efektivno pozabavili evolucionim problemima današnjice, treba nam arhetip kojeg možemo realistično i praktično pratiti kroz djela. Ovaj novi arhetip ratnika je, govoreći u istorijskim okvirima, tek nedavno evolvirao i sada živi unutar duše Zapadne Rase. On govori o budućnosti, i dopušta starim bogovima prošlosti da izblijede sa dostojanstvom, po svojoj želji.

I koju novu formu Ratnik sada ima? Prihvatanje i upotreba ovog znanja znači gospodariti stvarnom, praktičnom magikom – okusiti žive plodove kosmosa. Ali na svakom potencijalnom adeptu je da sam stigne do svog otkrića...

VI: Umjetnost Magike Budućnosti

Sušтина Magike Budućnosti je sasvim jednostavna. Ona ne uključuje komplikovane „okultne“ rituale sa crtanjem krugova, primjenjivanje vitlajućih i

potresajućih „riječi moći“ mučno recitovanih od strane „Visokog Sveštenika“. Ne podrazumijeva kađenje unutrašnjeg Hrama pravim mirisima ili proučavanje arhaičnih korespondencija iz strašnih knjiga o mrtvim stvarima.

Ne uključuje grupu individua obučениh u odore koji stoje u krugu i proučavaju neku drevnu tradiciju, ili udaranje bubnjeva u obožavanju neke ljupke nebeske boginje i nekog virilnog rogatog boga. Sav ovaj očigledni spoljni sjaj okultnog je samo prolazan i fundamentalno, nešto što pripada prošlosti. Nije iznenađujuće da je praktikovanje ovakvih stvari u porastu, jer živimo u vremenu kada sve zajedničke tradicije, svaki smisao spiritualnog značenja blijede ili bivaju uništeni.

Ali ne postoje tajne sadržane u prošlosti – nema poruke iz izmaglice vremena koja bi nas vodila naprijed. Kao što je prethodno rečeno, mi koji živimo sada smo poruka za našu buduću evoluciju: sve se to što se desilo kroz aeone vodilo nas je do ove tačke, i uprkos onome što se na prvi pogled vidi, mi kao vrsta znamo više nego što smo ikada znali.

Da bi se kretali ka naprijed, moramo učiniti ovu realnost živom u životu svakog od nas. Moramo imati vjere u naš latenti, evolvirani kreativni genij i imati hrabrosti da odbacimo romantični spoljni sjaj od kojeg, kao vrsta, postajemo zavisni. Galaktička budućnost može biti uprisutnjena kroz našu magiku ako dozvolimo da se to desi. Ovo zahtjeva skok vjere u Ambis – u carstvo Satane.

Sve što nove ceremonije zahtjevaju jeste da se individue, koje posjeduju ovu novu aeonsku vjeru, okupljaju u određeno vrijeme i možda svijetlost lomače koja će funkcionisati kao fokus/ simbol okupljanja. Sve ostalo će stvoriti samo sebe odatle.

Određena vremena za okupljanja – ili festivale- su sledeća: Sredina-kraj Aprila; Rani Novembar; Prolječna Ravnodnevica; Sredina-kraj Maja; Ljetnja Solsticija; Rani- srednji Avgust; Jesenja Ravnodnevica; Zimska Solsticija; Kasni Januar – kasni Februar.

Ovo su periodi kada su sezonske energije/ kosmičke plime najizraženije. Ove energije, same po sebi nevezane za bilo koju fazu istorije, u magičkom smislu se iznova izražavaju svake godine u skladu sa okolnostima proslavljanja i širih ezoteričnih promjena koje se tada dešavaju. Ako je neophodno tradicionalna forma kao što je ritual Devet Uglova može pružiti osnovu za svaki festival – ali taj ritual je sam po sebi nevezan za slike mrtve i daleke prošlosti (pogledati Crnu Knjigu III). U suštini, „Galaktička“ ili akauzalna magika, koja će uprisutniti Budućnost, je izražena kroz čant i misao, i stoga donosi živu sintezu Bića za kojom traga svaki magički akt.

Ovo je magika koja je uvijek karakterisala značenje istinskog Satanizma: Put Empatije. Praktikovanje festivala izražava svjesnu integraciju sa živim kosmičkim silama, i dostižu vrhunac izraza kada su utkani u život ruralne zajednice.

VII: Kraj

Tokom godina mnogo toga je napisano u vezi koncepta *neksiona*, i dok se osnovno značenje široko razumije – to da je neksion tačka kroz koju akauzalno ulazi

u kauzalni univerzum (i vice versa) – spoljna forma koju neksion može da ima zahtjeva malo dodatnog pojašnjenja.

Kao prvo, neksion može imati mnoge forme, i može čak biti kombinacija formi. Prema veoma rjetkim uslovima, aeonski neksion može biti individua. Ili to može biti revolucionarna Religijska forma. Ili, kao što je već rečeno, može se sastojati od nekoliko takvih formi koje koegzistiraju u svijetu sa ciljem da se donese aeonska tranzicija.

Kakogod, standardna prestava je uglavnom ta o izolovanom brdu na vjetrometini, koja možda može imati na vrhu neke drevne ruinirane strukture. Ovakvo izolovano mjesto obično traže okultisti kada pokušavaju da otvore kapiju/ neksion. Ovaj pokušaj će najvjerojatnije podrazumijevati redovno izvođenje rituala koji su dizajnirani da uprisutne akauzalno na odabranom mjestu (kao što su ceremonije Devet uglova – pogledati MSS Reda „Thernn“). Stoga, tradicija je započeta pri čemu je rezervoar energije kreiran za buduće Adepte da crpe iz njega i usmjeravaju tu energiju u skladu sa željom. Nekoliko takvih mjesta je uspostavljeno tokom godina na Britanskim Ostrvima, sa jednim posebnim mjestom koje je otvoreno u oblasti Welsh Marches-a prije više od 1000 godina sa ciljem da se inauguriira Zapadni Aeon, kao što je dokumentovano u Mračnoj Tradiciji.

Dakle, neksion koji je povezan sa sadašnjim Zapadnim Aeonom je bio zaista izolovano, istinski ezoterno mjesto. Ipak, on je ovo bio samo zbog prirode vremena u koje je bio kreiran: vremena koje je karakterisala Nazarenska opresija, što je zahtjevalo ezoterični pristup u očuvanju onoga što ponekad nazivamo „Zapadnjački etos“.

Ovo je bilo u kontrastu sa neksionom koji je uprisutnio Hiperborejski Aeon Albiona. Ovaj neksion je postojao u području Stonhendža. Tadašnji neksion nije bio samo sam Stonhendž ili zemlja na kojoj je bio izgrađen, ili narod koji je tu živio i obožavao: bio je kombinacija svih ovih faktora. Neksion Albiona je bio organska cjelina zajednice koje je tu rasla; živi, radni centar gdje su sve niti prirode i čovječanstva bile isprepletane kao jedno. Ono što se može naći danas na tom mjestu je mrtva ljuštura onoga što je nekad bio živi organizam – neksion kroz koji je život značajno evoluirao.

Zbog oslabljene prirode sadašnjeg vremena, neksion povezan sa narednim aeonom koji se trenutno uspostavlja je takođe organska cjelina – zajednica. Ali se ova zajednica u sadašnjem vremenu mora razvijati tajno, jer ako bi bila otvoreno uspostavljena kao „okultni“ poduhvat to bi potkopalo njen spori, prirodni rast, i pretvorilo bi ga u nešto kratkovidno i kratkog životnog vijeka: „projekat“ u pokušaju da iskrivi Volju Prirode u skladu sa setom prihvaćenih „ideja“. To jeste, takav poduhvat bi bio projekat zasnovan, u suštini, na ograničenom razumjevanju onoga što sačinjava „ezoterično“, i stoga bi predstavljao korak unazad, u ono što već umire.

Umjesto toga, zajednica dozvoljava suštini da diktira načine življenja, i ostaje uvijek odvojena od „okultnih“ foruma i trendova sa ciljem da može uprisutniti budućnost pronalazeći novi organski pristup samom Životu. Od ovog sporog, aeonskog razvoje proisteći će nove forme, novi izrazi, nova magika – nepotkopani od strane bilo kakvih predrasuda ili očekivanja, i oslobođeni od sve prošlosti i arhetipova

koji blijede.

Stoga bi sama zajednica postala novi ezoterični put; nova religija – nova država. Kako bi ova sledeća faza bila smisljena i značajna- tj. praktična – neophodan je „skok vjere“: raskidanje sa uspostavljenim, na svim nivoima. Dakle, treba prizvati duh pravog pionirstva, i ne postoji razlog zbog kojeg na kraju ovaj skok vjere ne bi mogao biti ponovljen u svim različitim regionima Zemlje.

Prilikom uspostavljanja ovog neksiona, ciklus koji je započeo u Albinou će morati da se vrati na svoj novi početak. Ovaj je početak u suštini sasvim jednostavan: to je kultivisanje svjesnog razumjevanja akauzalnosti „vremena“, od čega će sve ostalo uslijediti. Samo kroz ove, naizgled skromne ruralne početke može se izroditi rasa koja će se praktično širiti ka zvijezdama, s obzirom na to da se kako Volja tako i forma tehnologije neophodna za ispunjavanje Galaktičke Sudbine mogu jedino razviti organski od revolucionarnih organskih bića i metoda.

Skrivena, spolja „ne-ezoterična“ zajednica će biti ovaj novi početak, i mora se pažljivo uzgajati na takav način da će cvjetati najmanje 1000 godina. Ova nova forma označava zatvaranje svega onoga što spolja sačinjava trenutno doba, i sama po sebi je suština, ne samo vozilo za izražavanje suštine. To je kombinacija kauzalnog i akauzalnog: to je živi neksion – sledeća faza naše evolucije, utemeljena u praksi.

Sve ovo gore opisano je esencija magike.

VII: Addendum

I tako, u ovom i u drugim ONA spisima, praktično značenje Magike je eksplicitno objašnjeno – sve što se sada zahtjeva od sinisternih ezoteričnih Redova i individua jeste Volja da se značenje učini realnošću. Stoga, možemo zaključiti kako bi magički ciljevi istinski sinisterni organizacije trebalo da budu sledeći:

12 Da se nastavi sa održavanjem postojeće Tradicije rasijavanjem različitih učenja i metoda (objavljenim u MSS kao što su Codex Saerus, Naos i drugi).

13 Da se praktično potpomognu one „egzoterične“ forme koje će donijeti Novi Aeon.

14 Da se proširi tradicija kroz stvaranje novih formi sinisternog. Ove bi uključivale Umjetničke (muzika/ slike/ pisanje); „Magičke“ (nove ceremonijalne/ hermetičke forme); i praktične, numinozne načine življenja (kao što je kreiranje ezoteričnih ruralnih zajednica – vidjeti MSS Reda *Thernn*).

U Satanizmu je skriven materijal za moderne narodne priče – za buduće legende; jer za razliku od drugih, Satanista živi životom i umire smrću Heroja. Ovo nije olako izrečena tvrdnja. Sledećih pedeset godina će svjedočiti Ponovno Vraćanje razarajuće kreativne sile koju će svaki pojedinačni život voljom dovesti u postojanje, i to samo kao poslijedicu akcija nekoliko ljudi.

I ako će mnogi to odbaciti jer nemaju hrabrosti da probaju, Put Satane ostaje, među bezbrojnim „putevima“ suština Velikog Djela. *Experto credite.*

I kada je posao završen, Satanista nestaje iz vidokruga – ka sledećem stepenu, ostavljajući divljenje, nevjericu i mnoga pitanja koja se bude. I onda oni koji su

podbacili započinju njihovu kampanju iskrivljenosti i laži. Samo povremeno oni mogu čuti naš smijeh.

C.Beest/ ONA
1998eh

Naš Sinisterni Karakter

Jedan od primarnih ciljeva subverzivne i sinisternе asocijacije, egzoterno poznate kao Red Devet Uglova jeste da pomogne u stvaranju nove vrste ljudskog bića, i otuda novu, višu ljudsku vrstu.

Imajući ovaj cilj, neophodno je znati, ne samo prirodu, karakter, ličnost ovog novog ljudskog bića, već kako i kojim praktičnim i/ ili ezoteričnim sredstvima takav tip osobe može biti kreiran i njegovan.

Sinisterna Priroda i Svjetovnjačka Priroda

Zarad konciznosti i zarad argumenta, napravićemo neke vjerodostojne generalizacije, zasnovane na proučavanju i posmatranju ljudskih bića, kao i nekih oblika ljudskih bića koji su nastali u kauzalnom periodu Vremena.

Svjetovnjaci

Svjetovnjaci sačinjavaju ogromnu većinu ljudskih bića, i neke od uznemiravajućih karakteristika svjetovnjaka su sledeće: 1) njihov nedostatak uvida u same sebe; 2) njihova urođena priroda podrazumjeva da mogu lako biti savladani od strane svojih osjećanja, svojih ličnih želja i retorike drugih; 3) njihova urođena želja za komforom, sigurnošću i njihova potreba za ispunjavanjem svojih prohtjeva; 4) njihov urođen strah od onoga što je drugačije; 5) njihova temeljna nesposobnost da svijesno transformišu sebe putem *πάθει μάθος*.¹

Jedna bitna svjetovnjačka karakteristika je ta, da generalno, ili skoro uvijek sebe obmanjuju povodom svojih sposobnosti, posebno u odnosu na 'poznavanje sebe'.

Još jedno korisno zapažanje u vezi svjetovnjaka – još jedna korisna generalizacija – jeste da se čini kako postoji više tipova svjetovnjaka i da ti tipovi ispoljavaju određeno ponašanje koje ih razlikuje od drugih tipova svjetovnjaka. Na primjer, imamo Zapadnog (predominantno bjelačkog) svjetovnjaka koji ispoljava određenu lukavost, oholu aroganciju, koji posjeduje prirodu siledžije, koji je krvoločan, i koji imaju urođenu predrasudu, uvjerenje da su 'superiorni' u odnosu na druge – uvjerenje koje sada lukavo pokušavaju da skrivaju, često čak i od sebe samih. Dobar primjer ovog tipa svjetovnjaka je Tony Blair² – prepredeni, arogantni, lažljivi, manipulativni političar, sa kompleksom superiornosti, koji vjeruje da ima neku vrstu „misije“ da donese svoj svjetovnjački tip takozvane „civilizacije“ drugima, koji uvijek smišlja izgovore za svoje neuspjehe, zbog njegovog – uvijek indirektnog i stoga kukavičkog – ubijanja drugih, i koji, što je najbitnije, ne shvata ili ne razumije da je on sam manipulisan od strane drugih ili od strane nekih kauzalnih abstrakcija kojima robuje.

Predatori:

Ljudski predatori koji sačinjavaju veoma mali procenat ljudske vrste generalno, i stoga su rjetki, imaju istaknute sledeće osobine: 1) djeluju na osnovu instikta, i taj ih instikt kontroliše i podvodi tako da su primorani da reaguju na određen način, kao što je ubijanje ljudi ili silovanje žena; i 2) nedostaje im sposobnost ili želja da spoznaju sebe i da kontrolišu sebe. Stoga, i ako neki od njih mogu imati urođenu prirodnu lukavost koja im može biti od pomoći (kao što je od pomoći životinjskim predatorima poput vuka ili lisice), ovi predatori su životinje sa sposobnošću govora koje hodaju uspravno.

Treba imati na umu da mnogi, koji vole da smatraju sebe za predatore – ili koji su od strane drugih bića posmatrani kao predatori po prirodi – to ustvari nisu. Ovo se, na primjer, odnosi na takve svjetovnjake ili Magiane³ kao kapitalističke preduzetnike, oportunističke političare (korumpirane i sl.) i karerijski reketaši. I naravno, odnosi se i na one svjetovnjake sklone fantaziranju, koji vole sebe da smatraju ili čak nazivaju „satanistima“. Ni jedan od ovih tipova ljudi nemaju istinsku životinjsku, potčinjavajuću i uništavajuću predatorsku prirodu – niti posjeduju urođeni ljudski sinisterni karakter.

Magiani:

Magiani su posebna vrsta ljudskog bića – oni su prirodni eksplotatori drugih, opsjednuti instiktivnim tipom ljudskog lukavstva i gramzivom ljudskom prirodom. U toku prošlog milenijuma razvili su talenat za manipulaciju drugim ljudskim bićima, posebno Zapadnjačkim svjetovnjacima, putem abstrakcija – kao što su zelenaštvo i „sloboda“ i marksističko/ kapitalistički „socijalni inženjering/ planiranje“ – i putem prevara/ iluzija kao što je „demokratija“. Priroda Zapadnjačkih svjetovnjaka kojom se lako manipuliše i Magianska talentovanost za takve stvari kao što su zelenaštvo i parničenje/ nagovaranje, njihova sposobnost da lukavo manipulišu i njihovo, u osnovi, šarlatanstvo (i skoro uvijek kukavička priroda) su im dali bogastvo, moć i uticaj.

Dobar primjer šarlatanskog Magiana – koji je stekao uticaj među svjetovnjacima uprkos plegijatorstvu i nedostatku originalnosti – jeste LaVey⁴.

Prirodni Sinisterni Tip:

To su ona, trenutno rjetka, ljudska bića – one individue koje su racionalno ili instiktivno ili na oba ta načina spoznali i/ ili razumjeli mane, ograničenja kod svih gore pobrojanih tipova ljudi- i koji su stoga, iznutra žudeći za nečim višim, nečim većim, nečim mračno-numinoznim⁵, koji su probali da mjenjaju sebe ili eksperimentišu u tom pravcu, često kroz traženje izazova kako fizičkih tako i ezoteričnih, vjerujući i nadajući se da će im takvi izazovi, takve stvari, donijeti uvid i pokrenuti neki oblik unutrašnje promjene, tu transformaciju koju žele.

To su oni koji osjećaju, koji znaju da su- ili su došli do spoznaje da su- drugačiji od svih ostalih ljudskih tipova, i koji su stoga nezadovoljni sami sobom, i koji stoga često imaju prirodan instinkt za mračno-numinoznim: za ono što, za one stvari kojih se svjetovnjaci posebno plaše ili ih nalaze uznemirujućim ili koje su označili kao jeretičke ili „ilegalne“.

Ovaj tip ljudi je jedan od razloga zbog kojeg ezoterična, sinisterna organizacija kao što je ONA postoji.

Uzgoj Sinisternog Karaktera

Treba razumjeti da, u egzoteričnom smislu, ONA treba shvatiti kao sredstvo; praktičan sistem za izazivanje promjena u čovjeku. Može se upotrijebiti analogija da ONA predstavlja novi oblik akauzalne tehnologije, tehnologije koja koristi akauzalnu energiju i tu energiju na specifične načine dovodi u postojanje na ovoj planeti.

To jest, osnovna sredstva ONA su: 1) praktični sistem treninga za individue; vodič kroz način na koji individua može da se mjenja, evolvirati i razvija sinisterni karakter i ojača već postojeći latentni sinisterni karakter, kao i; 2) inspirisanje i stvaranje novih načina ljudskog življenja koji mogu promijeniti, evolvirati ljudska bića u kolektivnom (ne-individualnom) smislu.

Ovaj naš individualni trening je manifestovan, na primjer, kroz našu Sedmostruku Sinisternu Stazu, i ova Staza – budući da je unutrašnja, individualna, alhemijska i sinisterna – jeste teška i opasna; zahtjeva određen period kauzalnog Vremena, mnoge godine ustvari. Ali čini ono što joj je i namjena – tj., stvara individue opsjednute od strane određenog, evolviranog, jakog sinisternog karaktera.

Naši novi načini življenja se manifestuju kroz naša sinisterna plemena, koja jesu, i koja formiraju našu sinisternu zajednicu i našu sinisternu vrstu. I ona čine ono što im je namjena – šire naše subverzivne, sinisterne, evolucione etose, i uzgajaju, u mnogo većem broju nego naš individualni trening, potpuno novi tip ljudskog bića.

Stoga, cilj sinisternog udruženja kao što je ONA nije samo da ojača, razvije, evolvirati te prirodno sinisterni karakter, koji već može postojati u nekim individuama, već da, što je jednako bitno, asimilira što više ljudskih bića sa ciljem da im da našu sinisternu prirodu; sa ciljem da ih učini djelom naše sinisterne zajednice. Ovaj razvoj i ova asimilacija jeste to što će stvoriti potpuno novu vrstu ljudskih bića. Ova asimilacija se odvija pridruživanjem ili asimilacijom u naša plemena ili stvaranjem novih sinisternih plemena koja će asimilirati druga ljudska bića i tako proširiti svoju teritoriju.

Naša Nova Sinisterna Rasa

Naš novi, razvijeni, sinisterni karakter je očigledan u mnogo čemu. Neka od ovih novih ljudskih bića su oplemenila i razvila samo-svijest i samo-kontrolu; sposobnost racionalnog (logičkog) mišljenja – sposobni su da procjene situaciju na racionalan način.

Ova nova vrsta individua ima sposobnost da mjenja oblik; da djelaju sa ubjeđenjem, u određenim ulogama, zarad posebnih razloga, čak i ako je taj razlog da se nauči nešto o drugima i njima samima. Takođe posjeduju sposobnost empatije; sposobnost da se odbrane i prežive, i spremni su da bez milosti koriste smrtonosnu silu ako je neophodno.

Oni takođe, što je jako bitno, posjeduju sposobnost da prihvate promjene okolnosti i da uče iz iskustva, razvijajući i evolvirajući sebe tako na kontrolisan i svjestan način (πάθει μάθος).

Oni mogu biti bez strasti okrutni, ako se to zahtjeva ili je neophodno; i posjeduju sposobnost da vide daleko iznad kauzalnog trenutka i iznad kauzalnog, ličnih osjećanja i fokusirani su na dugoročne ciljeve koji, što je najbitnije i sinisterna nužnost, uključuju dugoročne, nad-lične ciljeve. Oni posjeduju sposobnost – ukoliko se to zahtjeva ili je neophodno- da manipulišu situacijama ili ljudima u svoju korist ili da bi postigli gore pomenute ciljeve.

Stoga, u suštini, nova sinisterna individua je: 1) ultimativno (često kao posljedica πάθει μάθος), bez strasti imaju kontrolu nad sobom – nad svojim djelima, osjećanjima, riječima, mislima; i stoga posjeduju sposobnost da uče kroz različita iskustva i da mjenjaju sebe kao rezultat istih. 2) posjeduju sposobnost da racionalno pristupaju situacijama i individuama; 3) posjeduju sposobnost znanja, viđenja i razumjevanja izvan kauzalnog; posjeduju znanje ili viziju o mogućnostima ljudskog života, i samim tim znanje o tome kako mi i Kosmos možemo da se mjenjamo i razvijamo.

Osim toga, oni posjeduju tu, često tihu, ne-demonstrativnu unutrašnju snagu, tu unutrašnju odlučnost koja se razvija iz spoznaje da mogu odbraniti sebe; iz prolaženja mnogih i različitih teških praktičnih izazova; iz iskustva o ljudskog života kako Tamnog tako i Svijetlog; i zbog toga što su, na primer prošli kroz tu unutrašnju alhemijsku promjenu koje su rezultirale ili praćenjem Sedmostruke Staze do Adepta ili iznad toga, ili zbog toga što su bili dio sinisternog kolektiva i djelili život i djela tog kolektiva.

Kada su u pitanju pojava i lično ponašanje, oni racionalno mogu izabrati da budu – u svijetu svjetovnjaka ili da se prikazuju svjetovnjacima- kao jedan ili više tipova ljudi skrivajući tako sebe na sinisterni način. To jest, mogu racionalno da biraju da postanu novi sinisterni tip, u skladu sa njima sada poznatom ličnom prirodom koju potpuno razumiju, i u skladu sa njihovim sinisternim ciljevima koje su odabrali.

Na primjer, mogu biti jeretički, odmetnički tip koji izaziva strah, ali koji je uvijek opasan i potencijalno smrtonosan za one koji nisu od naše vrste; neko ko može biti među svjetovnjacima tražeći druge da ih asimilira ili iskoristi za neku sinisternu svrhu.

U ovom obliku oni se razlikuju po svom načinu odjevanja, po svom izgledu, po svom specifičnom ponašanju i moguće po svom dijalektu, svom jeziku, svemu što je prikladno za nekog ko pripada određenom sinisternom plemenu i koji, stoga, ovim stvarima otvoreno pokazuje svoju vjernost kolektivu: istinski ratnik na našem sinisternom putu.

Alternativno mogu istupati kao prosvjetljeni, individualni adeпти Sinisterne Staze – moguće iz ezoteričnog tradicionalnog neksiona – i stoga će biti suzdržani, prefinjenih manira, i posjedovaće aristokratsko držanje, jer takva suzdržanost i takvi maniri su jedan od načina kojima kontrolišu sebe i društvene situacije. To jest, takve individue otkrivaju ἀρετή⁶ – što je osnova istinske ἀριστοκρατία⁷, one sinisterne ἀριστοκρατία koja može steći kontrolu i/ ili uticaj nad nekim ili mnogim svjetovnjacima, u određenom kauzalnom Vremenu ili na određenom kauzalnom mjestu.

Stoga, u ovom obliku oni – osim ako je to zbog nekog određenog razloga neophodno – ne privlače pažnju na sebe bilo svojim stilom oblačenja, pojavom ili načinom ponašanja i sa ovim, ili zbog ovog prefinjenog i kontrolisanog ličnog ponašanja, oni se izdvajaju od drugih, što ih čini, Staroeonski rečeno, posebnom klasom, drugačijom vrstom. I zbog toga posjeduju određenu, specifičnu sinisteru harizmu drugačiju, ali blisku, kao kod gore pomenutog, otvoreno sinisternog plemenskog oblika.

Ove dvije osnovne ilustracije – dvije među mnogima – služe da pokažu da naša nova sinistera rasa – unaprjeđeno ljudsko biće – nije posebno zainteresovana ili je fokusirana na udovoljavanje sebi – i ako uživaju udovoljavajući sebi kada osjećaju da je to prigodno ili potrebno – niti su posebno zainteresovani ili fokusirani na sebe do granice koja isključuje svakoga i sve ostalo. Takođe nisu fokusirani na, ili su zainteresovani za Staroeonske ciljeve i abstrakcije, kao što su „dobrobit čovječanstva“ ili ono što je „ispravno i etički“, ili štagod. Umjesto toga oni su u ptrazi za novim sinisternim interesima i novim sinisternim ciljevima, balansirajući uživanje u životu, likovanje u svojoj jedinstvenosti, sa racionalnom, fokusiranom, svjesnošću oslobođenom od strasti rođenu iz spoznaje i perspektive izvan kauzalnog momenta i iz toga što su spoznali sebe kao drugačiju rasu, kao one koji stvaraju i mjenjaju ne samo ljudsku evoluciju i ljudsku istoriju, već i Kosmičku evoluciju i Kosmičku istoriju.

Dakle, njihovi – naši – individualni životi imaju fokus, značenje, težnju, intezitet koji nadilazi kauzalno – daleko iznad prostih kauzalnih apstrakcija i shvatanja; i taj fokus, to značenje, taj intezitet života i življenja, koji odiše akauzalnim, sinisternim-numenom, jeste to što ih – nas – čini posebnom rasom ljudskih bića koja su kazna za svjetovnjake, kazna za Magiane, rušitelji tiranskih apstrakcija: kazna i slom svega onoga što nas je čitav milenijum sprječavalo da postanemo ono za šta imamo potencijal – božanska, numinosna, Kosmička vrsta.

Anton Long
Red Devet Uglova
121 Godina Fajena

¹Grčki termin „Patei-Matos“ koji se može razumjeti i prevesti kao 'učenje od protivnika' ili 'mudrost se rađa iz patnje' – p.p.

²Bivši premijer Velike Britanije – p.p.

³Magi – naziv za sveštenike mazdaizma u staroj Persiji koji su imali veliku moć i politički uticaj. Ta religija se inače smatra korjenom svih „abrahamskih religija“- p.p.

⁴Anton Szandor LaVey – osnivač Church of Satan/ Crkve Satane.

⁵U originalu “Numinous“ – pridjev koji označava prisustvo božanske sile – p.p.

⁶Grčki 'arete' – izraz koji ukazuje na bilo koju vrstu izvrsnosti ili nadmoći- p.p.

⁷Grčki 'aristokratija' – p.p.

O9A Okultizam

U suštini ovo je dio iz jednog starijeg djela napisanog od strane David Myatt-a, na temu odnosa Nacional-Socijalizma i Okultizma, a koji je praćen nekim našim komentarima. Dio iz pomenutog djela možete naći ovdje:

“Jednako istinska priroda i kosmički značaj Nacional-Socijalizma i Adolfa Hitlera, bili su i dalje jesu pogrešno shvaćeni. U poslednjim decenijama bilo je učinjeno mnogo pokušaja da se identifikuje, ili objasni, ono što je bilo nazivano “okultnim korjenima” Nacional-Socijalizma, jednako kao što su mnogi ljudi koji sebe nazivaju okultistima, pokušali da objasne ono što su oni nazivali “okultnom prirodom” Nacional-Socijalizma. Okultno je moderni termin koji se koristi da bi opisao određeno “skrivena”, “tajna”, ezoterična ili mistična vjerovanja, prakse, znanja ili umjetnosti. U ovaj termin su uključeni Vješticaštvo, moderni “paganizam”, Satanizam i ono što je postalo poznato kao “magika”.

Prava priroda Nacional-Socijalizma, Adolfa Hitlera je da nacional-socijalizam, kao što je navedeno u prvom poglavlju ovdje predstavljenog djela, jedinstveno predstavlja i jedinstveno izražava, na moderan način, organsku cjelovitost Kosmosa i pojedinaca koja je prethodila hrišćanskoj ili Nazarećanskoj, podjeli ovog jedinstva u sukobljene suprotnosti. Ova podjela je apstraktna, dogmatska i u sukobu sa stvarnošću koja postoji u prirodi, u Kosmosu i nama samima, kao raznovrsnim ljudskim bićima koja evoluiraju. Rezultat ove temeljne podjele i prihvatanja Hrišćanstva od strane arijevske ili evropske naroda, bila je supresija, koja je trajala više od hiljadu godina, naše fizičke prirode i našeg jedinstvenog Arijevskog ethosa. Taj ethos je opisan kao i dionizijski i apolonijski, a jedan od najznačajnijih, najvažnijih i dosad potiskivani aspekt ovog prirodnog i zdravog ethosa je naš “Faustovski”, ili tačnije Luciferijanski, duh – naša agresivna, ratoborna, osvajačka i znatiželjna priroda.

Ono što nije bilo shvaćeno, osim od strane njih nekoliko, jeste da Nacional-socijalizam vraća ono što je prirodno: što je uravnoteženo i skladano. To čini za nas, kao pojedince; za prirodu i za sam Kosmos. Tako, primjerice, i u odnosu na pojedinca, Nacional-Socijalizam vraća zdravu vitalnost – tu fizičku angažovanost i prihvatanje naše fizičke prirode – što je Hrišćanstvo potisnulo i iskrivilo, na štetu naše arijevske psihe i naše sadašnje evropske civilizacije. Nacional-Socijalizam, ukratko, vraća tu zapravo pagansku radost življenja koju su naši paganski preci pokušali izraziti kroz svoje fizičke i instinktivne religije. Okultizam u najboljem i najracionalnijem slučaju, samo je moderni pokušaj da se ovjekovječi i izraze, u životu pojedinca, neke od “nedostajućih”, potisnutih ili izgubljenih elementa vlastite prirode, baš kao što je, u najboljem slučaju, pokušaj da se uhvati i izrazi esencijalna numinoznost ili duhovni karakter, same prirode i kosmosa. Otuda i dio njegove arhetipske privlačnosti. Na neki način, neki aspekti okultizma, a što je Jung shvatio, nastoje predstaviti našu potisnutu ‘tamnu’ stranu, naše instinktivno nesvjesno, a bilo je i nekih pokušaja – jedan i od samog Junga – razumjeti nacional- socijalizam kao moderno ponovno rođenje ove potisnute ‘tamne’ ili instinktivne strane: ponovno rođenje, po Jungovim riječima, Votanizma ili Odinizma.

Istina je, međutim, da je Nacional-socijalizam predstavlja samu cjelinu – ne predstavlja samo ono što je postalo opisao kao ‘tamni’, ‘sjenovit’, instinktivni, ili nesvjesni aspekt naše arijevske prirode – jednostavno zato što ovaj aspekt ne, odnosno ne treba, da postoji sam po sebi. Postoji samo cjelovitost, organsko jedinstvo. U netačnim terminima apstraktnih suprotnosti Hrišćanstva, Nacional-socijalizam je i svijetlo i tama; u netačnom smislu moderne psihologije, Nacional-socijalizam je i naša instinktivna priroda, naše nesvjesno, i naša svijest i razum. Što je od najveće važnosti jeste da treba shvatiti kako je ova podjela u suprotnosti temeljno pogrešna, protiv naše prirode kao Arijevaca, te da stoga svaki pokušaj da se nacional-socijalizam objasni u smislu tih suprotnosti je takođe pogrešan.

Govoreći temeljno, to znači da je bilo koji i svaki pokušaj da se povežu nacional- socijalizam i okultizam, ili bilo koji aspekt okultizma, moderni ili neki drugi – osuđen na propast, baš kao i bilo koji i svaki pokušaj da se “objasni” ili “razumje” Nacional-socijalizam u okviru čisto psiholoških termina. To je tako jer se okultizam i psihologija – poput samog hrišćanstva i judaizma iz kojeg hrišćanstvo proisteklo – temelje na osnovu apstraktnog i manjkavog pojma o protivurječnim suprotnostima, i zato što, u slučaju okultizma, okultizam ne predstavlja ili ne izražava ono što zapravo postoji u nama samima, u prirodi i u svemiru. Jednostavno rečeno – i kao što je navedeno u Poglavlju I ovog djela – Nacional-socijalizam i okultno su nespojivi, baš kao što nacional-socijalizam čini okultno, hrišćanstvo, pa čak i modernu psihologiju, zastarjelima.

Suštinski, Nacional-Socijalizam je moderni, svjesni i jedinstven izraz organske cjelovitosti, reda koji se ogleda u nama samima, kao ljudskim bićima; koji se ogleda u prirodi, i koji se ogleda u samom kosmosu. Prema tome, jedino Nacional-Socijalizam može sačuvati i unaprijediti, ovaj red – i održavati ravnotežu, sklad ili, a što je bitno za nas kako bi mogli da živimo zdrave, vitalne i razvijene, ili civilizovane živote.”

– Okultizam i Nacional-Socijalizam, David Myatt

Iako je izričito protiv okultnog, iako nije zapisan u ime i za račun ONA, ovaj tekst, možda najviše od svih, ukazuje na neke istine u vezi sa ONA i “ONA okultizma”. Sve što trebate učiniti jeste zamijeniti pojam “nacional-socijalizma” sa “o9a” ili “sinisterno-numinozna tradicija”, a izraz “Nazarenski / jevrejski / okultno” sa “Magijansko” i dobićete jednu sliku koja otkriva mnogo. U određenom smislu, ONA / o9a je evolucija suštine iza Nacional-socijalizma, evolucija tog paganskog duha i načina života naših predaka, a što je neuporedivo daleko od bilo čega što danas prolazi kao okultno. Unutar sistema, društva, zajednice u kojima ne postoji potreba za suzbijanjem i prikrivanjem pojedinih aspekata naše prirode, potreba za okultnim kao takvim postaje suvišna. Ako su neki aspekti naše prirode jednostavno življeni i shvaćeni onakvima kakvi jesu – kao dio organske cjeline, nema potrebe da isti budu skrivani iza apstrakcija i simbola, ili različitih vrsta bauka. Upravo zbog ovoga realna životna, fizička iskustva, način života i određene stav prema životu, u okviru ONA se smatraju istinskom Inicijacijom koja vodi dostizanju mudrosti – za razliku od apstrakcija, simbola i smiješnih obreda, koji imaju za cilj da (barem kroz simulaciju i psiho – dramu) nadomjesto nešto što nedostaje u životima pojedinaca i civilizacije, ili je potisnuto od strane društva i (opet) apstraktnih moralnih i pravnih ograničenja. Dakle, okultizam, takav kakav jeste, predstavlja samo simptom onoga što se kod ONA naziva “Magijanska distorzija”. Ovaj

pojam odnosi se na sve što ima tendenciju da ukalupi čovjeka u neke, za njega, neprirodne i ograničavajuće okvire.

U posljednjih nekoliko godina, ONA je otkrila i naglašavala ono što su neki ljudi oduvijek znali – da ONA nije jednostavno Satanizam, već da Satanizam unutar ONA ima posebnu i određenu funkciju. Isto tako, bilo koji oblik okultizma koji je potekao od ONA, bilo koji filozofski ili politički obrazac koji je potekao od ONA samo je uvijek imao određenu funkciju i nije imao nikakve veze sa samom suštinom onoga što ONA jeste. Ukratko, oblik ONA Satanizma ima za cilj podriivanje modernog Satanizma, svaka okultna i politička forma nastala unutar ONA ili pod njenim uticajem ima za cilj potkopati Okultno i politiku (distorzirane civilizacije) kao takve. Ono što je istinska “akauzalna magija” Reda Devet Uglova jeste nešto isključivo vezano za život i način života pojedinca i pojedinih zajednica (familija, klanova, neksiona, plemena) i neuporedivo je daleko od konvencionalnog okultizma i svega što isti podrazumijeva – Nešto posebno nedokučivo upravo za one koji su pali u “grieh” okultizma. To su uglavnom oni okultni fetišisti, ili occultheadovi, kako ih ja i prijatelji interno nazivamo, a koji uporno kopaju po ruševinama prošlosti, zabavljajući se mrtvim stvarima, ne shvatajući, kao što je Christos Beest jednom rekao, da smo upravo mi koji živimo danas tajna te prošlosti i misterija budućeg vremena. Sve forme služe samo nekoj, vremenski ograničenoj, svrsi i nakon toga postaju beskorisne. Dakle, ONA ne teži tome da poput neo-nacista jednostavno uzvikuje “Heil Hitler!” i živi na sentimentima Drugog Svjetskog Rata, i nije nalik neo-paganima koji pokušavaju oživjeti davno mrtve bogove i spomenike prošlosti – već nastoji evoluirati suštinu našeg paganskog naslijeđa i Nacional-Socijalizma kako bi bili u stanju odgovoriti na izazove i potrebe današnjeg trenutka; teži tome da emulira samu suštinu onoga što je Satana (sinisterno) i Lucifer (numinozno), oslobađajući se svih djetinjastih predstava o istom, koje su nastale pod uticajem “Magijanske distorzije” i naslijeđene su od strane Okultnog – a unutar jedinstvene, sinisterno-numinozne cjeline koja uključuje pojedinca, vrstu, Prirodu i Kosmos.

Wren S. Gnob,
2015 eh

O9A, Hitler, Vindex i Nacional-Socijalizam

Decenijama, Red Devet Uglova (ONA/o9a) je bio opisivan od strane mnogih autsajdera kao “neo-nacistička satanistička” grupa i kao eksponent naci-satanizma.{1}

Takav opis, barem egzoterično, čini se pristojan, osobito s obzirom na (i) O9A jeretičku misu koja sadrži evokaciju i pohvale Adolfa Hitlera, i (ii) naglasak stavljen na ‘revizionizam Holokausta’ {2}, i (iii) ONA Mitose o Vindexu i Mračnoj Imperiji, i (iv) sudjelovanje Anton Long-a (znanog i kao David Myatt) u neonacizmu u trajanju od tridesetak godina, i (v) O9A suprotstavljanje svemu magijanskom, uključujući magijanski okultizam {3}, s jednim od “pet osnovnih principa” ONA koji je Put Prkosa i Praktične Opozicije Magijanskom Sistemu.

Međutim, s obzirom da je satanizam za O9A je u osnovi inicijantski pathei-mathos {4} a obzirom da je O9A, ezoterički posmatrano, Zapadna paganska (‘sinistero-numinozna’) Tradicija {5}, a obzirom da O9A Kod Časti ne spominje nacionalnosti, onda takav opis izgleda – barem onima koji su oštroumniji – kao pogrešan opis duha te O9A.

Ipak, ne čudi – S obzirom na O9A Lavirint Mitologike, dio kojeg su “sinisterne igre”, igrane sa autsajderima i potencijalnim inicijantima – da je stvarna istina bila zasjenjena decenijama. Ovu istinu je nedavno, jezgrovito, opisao “insajder” – O9A Inicijant – Balkanskog O9A Neksiona:

“ONA / o9a je evolucija suštine iza nacional-socijalizma, evolucija ovog paganskog duha i načina života naših predaka, koji je bio i koji je neuporedivo daleko od bilo čega što danas prolazi kao okultno.”

Ovo je “jeretička” istina samog Nacional-Socijalizma, a osobito Myatt-ove evolucije Nacional-Socijalizma manifestovane kroz njegovu Reichsfolk grupu: prirodne želje za paganskim načinom života utemeljenog na vrijednostima kao što je arête i bivstvovanje sa, među, vlastitim folkom, a koje su zajednice folka prirodni izraz raznolikosti i razvoja prirode. To je jeretička istina – iznad vještačke podjele između egzoterijskog i ezoterijskog – ‘klana i plemena’, to jest o ljubavi i ponosu prema i poštivanju nečije domovine, bivajući tako čašću vezani za duh predaka i tradicije. To je istina lične časti, za razliku od ne-ličnog (bezličnog) građanskog prava. Istina o ličnoj i predačkoj svezi s prirodom. Istina Vindex Mitosa Myatt-a i O9A. Istina o tome što je iznad – a ipak je suština – ‘okultnog’: empatija sa Životom, sa Prirodom, sa Kosmosom, od koje nas sve apstrakcije i bezlični gradovi distanciraju, a koja je (empatija), kao što je Anton Long jednom napisao u MS iz 1970 {6}, jedini cilj O9A obreda Unutrašnjeg Adepta i doista same okultne inicijacije.

Iz ovog razloga Anton Long je napisao:

“Zahvaljujući vrlini toga što je nekcion, pojedinac je povezan sa kauzalnim uprisutnjenjem koje je priroda, i sa onim živim bićima koja se manifestuju u prirodi. Jedno takvo biće je kultura folka, psiha folka, kojoj pripadaju – iz koje su došli u postojanje kao pojedinci. U osnovi, to je samo jedan precizan način razumijevanja da su svi ne-Adepti, ili mogu biti, ili će biti, pod uticajem raznih nesvjesnih arhetipskih sila koje proističu od njihovih predaka i njihove predačke kulture (ili način života) te da su,

znali to ili ne (a uglavnom ne znaju) povezani s tim živim bićima-. Suštinski, takva ko-neksija (jednako nepoznata ili osvježena) je pozitivna. To jeste, teži afirmaciji života, i pruža pojedincima pristup određenim energijama koje su korisne za njih “{7}

I ovo je razlog zašto je O9A uvijek veličala ratnički ethos, Hitlera, i Waffen SS-{8} i propagirala mit o Vindexu, te naglašavala ideju Galaktičkog Imperiuma; i zašto O9A vrijednuje, naglašava ‘klan’ i ‘pleme’ i takve paganske Evropske tradicije predaka kao što je Rounwytha.

R. Parker

2016

{1} Na primjer, Nicholas Goodrick-Clarke: Crno Sunce: Arijevski Kultovi, Ezoterija nacizma i politika identiteta. New York University Press. 2002. ISBN 0814731244.

{2} 2011. O9A tekst Magijanski Okultizam i Sinisterni Put, str. 39-45, 53-56. Pojam Magijanski definisan u 2011. Rječniku ONA Termina na sljedeći način: Termin Magijan se koristi da označi hibridni etos Yahudskog i Zapadnog hubriatita, i takođe se odnosi na one individue koje su Magijani ili uzgojom ili po prirodi. Suština onoga što mi nazivamo Magijanskim ethosom je prisutna u Judaizmu, Nazranizmu, i u Islamu. Da budemo pedantni, mi koristimo termin Magijan dajući mu prednost u odnosu na više uobičajeni termin Semitski da bi opisali ethos koji se nalazi ispod tri velike, konvencionalne, religije, jer termin Semitsko, u našem pogledu, nije striktno psihološki korektan da se te religije opišu.

Magijanski etos izražava fundamentalna materijalistička vjerovanja, ideje, Homo Hubrisa, Yahuda, i Hubriatita, da individualno sopstvo (pa tako i samo-identitet) je najvažnija, najosnovnija, stvar, i da individua – sama ili kolektivno (a posebno u formi nacije/Države) – može kontrolisati sve i steći majstorstvo nad svim (pa i samim sobom), ako imaju pravu tehniku, pravi alat, pravu metodu, prave ideje, novac, moć, uticaj, riječi. Ljudska bića se nemaju čega bojati, jer ona su ili mogu biti u kontroli. Magijanski etos tako je predstavljen u pobjedi konzumerizma, kapitalizma i zelenaštva nad genijem, nunimoznim, živućom kulturom; u vulgarizmu mehanističkog marxizma, Freudove psihologije, socijalnog inženjeringa i planiranja i nadgledanja od strane dadilje Države; u vulgarizmu moderne zabave centrirane oko seksa, sebičnog-samozadovoljstva, manjku manira i dostojanstva, i raznim “slavnima” (primjer u Hollywoodu); i u povlađivanju, licemjerju, lukavstvu, i lično nečasnom ponašanju, koje gotovo svi moderni političari Zapada imaju i praktikuju.

{3} Pogledajte 2011 O9A tekst Magijanski Okultizam i Sinisterni Put.

{4} Pogledajte teksta O9A 101:Sinisterno-Numinozna Tradicija.

{5} R. Parker. Paganski Red Devet Uglova. 2015. ISBN 9781518885143.

{6} MS je objavljen u Sennett-ovoj knjizi Infernalni Tekstovi: Nox & Liber Koth. Falcon Publications, 1997. (treće izdanje, 2009, ISBN 9781935150732).

{7} Magika, Sinisterno, Aeoni i Psiha Folka. 117 Godina Fajena

{8} Kako je Anton Long pisao u Put Adepta i Sinisterno-Numinozno u vezi sa arhetipom koji izražava nešto od sinisterno-numinoznog:

“Ako neko želi više moderan, a nešto precizniji (ali još uvijek nepotpun, nesavršen) arhetip, tu su ratnici Waffen-SS, i ono što oni jesu, naravno, a ne ono što su propaganda i laži o njim od njih stvorili. Ali, naravno, jeres je tvrditi i izjavljivati takve stvari danas, a to je upravo jedan od naših protivničkih, sinisterno-numinoznih poenti. “

Braneći ONA?

Bilo je nekih rasprava tokom protekle decenije o ONA tradiciji. Neki ljudi su optužili ONA za “kopiranje” raznih stvari – na primjer od Kroulija – dok su neki tvrdili da ONA sistem je sam po sebi pogrešan.

Prije razmatranja nekih od ovih tvrdnji, nekoliko stvari o ONA treba shvatiti.

Ciljevi ONA

Jedan od osnovnih ciljeva ONA je da stvori prave Adepte – to jest, pojedince koji postavljaju pitanja, koji su racionalni; koji posjeduju prave magijske veštine; koji su otišli do i dalje od sopstvenih granica. U suštini, ONA je LHP¹ organizacija – nema morala; nema granica; nema ulagivanja. U stvari, ONA u svojoj suštini je duboko anarhična, i može se reći da propovjeda i praktikuje pravu anarhiju. ONA sistem, takav kakav jeste, je dat da bude na direktanoj individualnoj osnovi, samo ograničen vodič. Od Iskušenika – novajlije, Inicijata, se očekuje da uče putem pokušaja i pogrešaka, kroz praktično iskustvo.

Zastupanje, od strane ONA, takvih stvari kao što su Nacional-Socijalizam, je dio Sinisterne² Dijalektike – sredstvima, jedne kauzalne-uzročne forme ograničene na određeno kauzalno-uzročno vrijeme, a ne suština ONA. Oni koji ne mogu da shvate razliku su potpuno pogrešno shvatili suštinu ONA, i pravu sinisternu- magiku po sebi.

Septenarski³ Sistem

ONA nikada nije tvrdila da je “izumjela” Septenarski sistem – već je samo javno učinila dostupnima različite aspekte njega; i proširila ga je na neki poseban način.

Prema ONA, djela Robert Fludda sadržavala su neke aluzije (primjeti: *aluzije*) ka pravoj Septenarskoj tradiciji, kao i što su neke alhemijske MSS.

Septenarni sistem, koji je oživljen putem ONA, je u osnovi sadržan u NAOSu, koji je praktičan vodič za jednostavnu Spoljnu magiku⁴ (tj. osnovno čarobnjaštvo), koji odgovara novajliji i Spoljnom Adeptu. To jest, takav sistem, kao što je dat u takvim ONA MSS je sam po sebi samo početak – da stvari kao što su Zvezdana Igra⁵, što je novi oblik magije, odgovara našem vremenu, i koji u svojem naprednom obliku hvata pravu suštinu neksiona⁶ koja je konvencionalno opisana, u novajlijskim terminima, kao Drvo Virda⁷.

Dio Septenarskog sistema je Drvo Virda. U suštini ovo je četvorodimenzionalna slika, ili reprezentacija – ali ne dvodimenzionalna.

Ono što se čini da je originalno – a objavljeno od strane ONA – su takve stvari kao što je Točak Života, kakav je dat u NAOSu, Zvezdana Igra sama po sebi, objašnjenje magije kao ovoljenog uprisutnjenja/postojanja akauzelne/neuzročne energije (za jednostavnije objašnjenje ovoga, pogledaj NAOS) i Uloge Uvida – Insight Roles.

Rituali Stepena

Opet, ONA nikada nije tvrdila da su “stvorili” sistem stepena, ili magijske samo-obuke – samo ih je nadgradila, i učinila ih praktičnim i efikasnim, kao u slučaju Unutrašnjeg Adepta⁸.

Krouli i sar.

Glavne kritike Kroulija, od strane ONA, je da on koristi iskrivljen na kabali bazirani (“Magianski”) sistem, i stoga to ne predstavlja pravu Zapadnu ezoteričnu tradiciju, čija je ezoterična tradicija bila Septenarno bazirana.

Dalje kritike o njemu su sadržavale njegovo pogrešno razumjevanje Aeona, njegova upotreba mrtvih arhetipskih formi (npr. Drevno Egipćanskih) i njegov opšti egoizam, koji prema ONA ukazuje na nedostatak uvida istinskog Adepta.

Aeonika

Jedan aspekt ONA sistema koji je originalan, u svojoj ezoteričnoj formi, je Aeonika – to jest, svjesno razumjevanje Sinisterne Dijalektike. Međutim, ONA je jasno stavila do znanja da ovo svjesno njihovo shvatanje je izgrađeno na radovima drugih ljudi, posebno Toynbee i Spengler (pogledaj, na primjer, Myatt-ov *Vindex – The Destiny of the West/Sudbina Zapada*). Ovaj priznani dug je očevidan u ONA korišćenju Spengler-ovog termina Magian.

Usmena Tradicija

ONA priznaje da uopšte ne postoje pisani dokazi za postojanje njene usmene tradicije, a ono što je zabilježeno, treba da se vjeruje ili ne, prema onome što pojedinac želi da vjeruje. Međutim, ONA je učinila sasvim jasno u mnogim svojim MSS da se od svakog početnika očekuje da bude

veoma kritičan prema svim tradicijama, i da koriste razum i praktično iskustvo kako bi im pomoglo da sude o takvim tradicijama.

Usmena tradicija je sadržavala Ezoterične Napjeve⁹, Uloge Uvida¹⁰, legende o Mračnim Bogovima, i upotrebu kristala, bilo da su tetrahedronog oblika ili drugačijeg, zajedno sa zvučnim vibracijama.

Korišćeni Termini

ONA koristi prilično specijalizovanu terminologiju, i definiše pojedine termine, kao što su arhetip, i psiha, na nešto drugačiji način od njihove opšte “prihvaćene” definicije. Ova upotreba, od strane ONA, može da dovede, i dovela je do nekih zabuna među početnicima i drugima.

Neki određeni termini korišćeni od strane ONA uključuju – Aeonika, Sinisternu Dijalektiku, neksion, uprisutnjenje, Spoljni Adept; Unutrašnji Adept, akauzalno – neuzročno.¹¹

Što se tiče upotrebe termina arhetip – ONA definiše arhetip kao posebno uprisutnjenje akauzalnih energija, čije prisustvovanje je ograničeno kauzalnim-uzročnim vremenom. To je u suprotnosti sa, na primer, definicijom koju je dao Jung. To znači da je arhetip sličan živom biću: on je rođen (ili može biti stvoren, magijskim sredstvima), živi svojim životima, a zatim umire (tj. svojom energijom prestaje u uzročnom-kauzalnom).

Mračni bogovi i Lavkraft

Još jednom, ONA nikada nije tvrdila da je “izmislila” ili da je javno prvi put predstavila legende o Mračnim Bogovima, baš kao što su priznali djela Lovecrafta koja su tu tradiciju učinila poznatom. Međutim, ONA tvrdi da je Lovecraft imao pristup samo djelu istinske tradicije u vezi sa njima.

“Imena” data različitim entitetima, u takvim djelima kao što je NAOS, su korisni simboli (primjeti riječi *korisni simboli*) namjenjeni Inicijatima. To jest, oni nisu ponovne prezentacije, u kauzalnom, koje su u suštini akauzalni entiteti ko/koji se ne može opisati u smislu uzročno-posledičnim terminima, ali koje *moгу* biti bolje poimane/ponovo predstavljene u djelovima preko prave vibracije/basme. *ONA je učinila sasvim jasnim da je potrebno da Inicijat sam otkrije da li je to zaista i slučaj – preko svog praktičnog iskustva.*

Devet Uglova

ONA koristi ovaj termin da uputi na ono što je predstavljeno elementima Zvezdane Igre – devet aspekata trojstva čija promjena u kauzalnom vremenu¹² predstavlja određeno prisustvovanje akauzalne energije. To jest, devet ponovo predstavlja nekcion koji je prisustvovanje akauzalnog vidljivo u našoj psihi i svijesti.

Dakle, ONA koristi termin devet uglova na specifičan ezoteričan način ne povezano sa upotrebom tog termina od strane bilo koje druge grupe.

Specifične kritike Reda ONA

1) da je Drvo Virda Reda ONA (DV¹³) u vezi ili je nekako izvedeno iz Krouljičeve figure “heksagrama” ili iz “kvadrata devetke”.

Nekoliko činjenica o ovome:

a) Ta figura heksagrama nije čak ni originalna Krouljičeva, i koristila se, i još uvek se koristi, od strane ezoteričnih taoističkih grupa, posebno od strane onih koje proističu sa Vu Tang planine, i kao takava ima dugu istoriju, od hiljadu i više godina.

b) Ta figura je čisto dvodimenzionalna dok je DV trodimenzionalno i samo aproksimacija pravoj (kauzalnoj) predstavi, za detalje pogledajte naprednu Zvezdanu Igru. Povezati ovu dvodimenzionalnu sliku, od koga god i kad god da je bila izvedena/stvorena, sa DV pokazuje osnovno nerazumevanje DV. [Da budemo precizni, treba navesti da je DV četvorodimenzionalno, gdje je pokretanje komadića u Zvezdanoj Igri ponovno predstavljanje nekih aspekata kauzalnog vremena. Međutim, veoma mali broj će shvatiti o čemu se ovdje mislilo.]

c) ONA koristi ovu figuru (kao što je data u NAOSu) u treniranju borilačkih vještina (Fizis) i Ezoteričnim Basmama, i nikada nije tvrdila da je njena “tvorevina”.

2) da je ONA kopirala Nazarećanska (i druga) pojanja¹⁴, kao što je Dies Irae, i samo promjenila nekoliko reči.

Ova tvrdnja pokazuje osnovno nerazumevanje magije, posebno nerazumevanja obje srodne magike i tehnika mimezisa (q.v. mimika). Mimezis u svom osnovnom obliku je oponašanje, i/ili usvajanje i mjenjanje, uz sinisterne-zlokobne namjere, neki rad/ tekst/ritual/muziku ili bilo šta i da se zarobe, izmene i upotrebe energije koje su u izvornom obliku mogle biti korišćene ili zarobljene. Klasičan primjer ovoga je prava Crni Misa, koja je mimezis Nazarećanske Mise.

3) da Tarot koji koristi ONA nije originalan – posebno da tarot Christos Beest-a nije originalan.

Opet, ovo pokazuje sasvim osnovna nerazumjevanja – u ovom slučaju onoga što je sam Tarot, i umjetničkog stvaralaštva.

Navedeno je sasvim jasno da svaki Inicijat treba idealno da stvori vlastite slike tarota – i da forme date u takvim djelima kao što je NAOS su samo osnovni, kauzalni, vodiči: osnovna sredstva vrste bazičnog magijskog rada. To jest, one su samo forme za učenje – da se koriste, i od kojih treba da se uči, a zatim i da se prevaziđu-transcendiraju. Sledeći takvo iskustvo učenja, Inicijati su zatim u poziciji da sami kreiraju sopstvena poimanja u kauzalnim terminima slika. Magijski rad je taj koji stvara da su slike “kapije”/neksioni koje su važne, a ne detalji slika koji se koriste. To jest, slike su samo magijski rekviziti-pomagala, uređaj za pristup određenim akauzalnim energijama.

Štaviše, sam tarot – od bilo koga god da je proizvođen/nastao u obliku slika – je samo jedna, mala, kauzalna manifestacija takvih energija. I to jedna neprecizna manifestacija. Da bi se u potpunosti shvatile takve energije, dalja iskustva i rad su obavezni. To jest, tarot je sam po sebi, samo etapa – za početnika.

4) da je ONA nekako “kopirala” ili “ukrala” korišćenje tetrahedrona od Kroulija.

Jedinu referencu o tetrahedronu koju daju oni koji pišu takve kritike o ONA je jedna slika u Kroulijevim tarot kartama. Nema dokaza da je Krouli znao o upotrebi tetrahedrona u magijske svrhe – to jest, gorski kvarc, i zvučne vibracije i ezoterične basme.

Tradicija ONA Reda u pogledu tetrahedrona je dosta specifična – upotreba velikih kvarcnih tetrahedrona u prizivanju sa ezoteričnim basmama i/ili zvučnim vibracijama. Zaista, ne postoji ne-ONA postojeća okultna ili ezoterična literatura koja pominje ovu tradiciju.

Osim toga – i od velikog je značaja nasuprot¹⁵ ONA klevetnicima – da ONA ne tvrdi i nikada nije tvrdila da je ona stvorila, ili izmislila ovu tradiciju u vezi ezoterične upotrebe kristala tetrahedrona. Još jednom, ONA je samo zabilježila – po prvi put izgleda – do sada tajnu Zapadnu tradiciju. Red ONA je ne prisvaja kao svoju. Ova starija tradicija je pominjana u određenim ONA MS. Postoji latinski citat, preuzet iz alhemijskih MS, koji ONA reprodukuje u svom MS Copula cum Daemone. Ovaj konkretan ONA MS se zaista probio na internet – ali pazite, kao i mnogo stariji ONA MS koji su elektronski skenirani od strane ne-Adepata koji ih nisu dokazano pročitali i koji očigledno nisu znali bilo kakav latinski, jer postoje gomile grešaka

u skeniranju. Oni koji stvarno žele da znaju, mogu da zatraže kopije originala (postoje ih tri, koliko ja znam) ili da nauče latinski (savjet – kako klasičan tako i srednjovjekovni) ili čak da ih odnesu nekome ko zna latinski i da im ispravi te grešaka skeniranja.

Zaključci

Trebalo bi da bude sasvim očigledno da oni koji su kritikovali ONA nabrojanim iznad pokazuju bilo osnovno nerazumjevanje ONA, i/ili osnovni nedostatak magijskog razumjevanja, ili oba. Mnogo tvrdnji protiv ONA se zasnivaju na ishitrenim pretpostavkama ljudi sa malo ezoteričnog znanja koji tako otkrivaju njihov nedostatak istinske magijske obuke.

Pored toga, trebalo bi da bude jasno, ali opet, da –

- 1) da se od svakog Inicijata očekuje da odrade mnoge stvari za sebe, da je ONA samo vodič; *praktična iskustva, samo-uvid, i samo-poštenje, su oni koji zaista znače.*
- 2) informacije koje je ONA učinila dostupnim na javnim domenima – kao što je internet – ne predstavlja ukupan zbir ONA MSS. Veći dio usmene tradicije ostaje nezabilježena; a neki MSS, iako su stavljeni na raspolaganje Inicijatima i Adeptima, nisu iz praktičnih i drugih razloga još uvijek dostupni javnosti. Nekoliko MSS su takođe izgubljeni, a nekoliko njih postoje samo u ograničenim, privatnim izdanjima.
- 3) da postoje neki testovi koji se očekuju da početnici i inicijati prođu, a da ponekad takvi testovi – kako bi doveli do određenog samo-uvida i samo-poštenja – mogu biti u obliku zagonetki, ili namjernih “grešaka”, odnosno basni. Dvije klasične ilustracije su.

Prva, u danima kucanih pisama, ponekad slova mogu biti poslata uz riječi napisanih na neuobičajan način, ili koje sadrže namjerne pravopisne greške. Ponekad, gramatika je takođe neuobičajna. Oni koji nisu mogli da vide dalje od spoljne forme (riječi; sintakse, i tako dalje) suštinu (koja se uvijek nalazi sasvim jasno u takvim slovima) tako očigledno nisu uspjeli, ograničeni zbog sopstvenog poimanja po normama njihovog vremena, sopstvenim predrasudama, “društvom”, ili čime god.

Druga, u prilično stara vremena kada je malo javnih informacija o Mračnim Tradicijama bilo dostupno, neki Adept je mogao da dogovori sastanak sa kandidatom početnikom. Ponekad, djelovalo je da se Adept ne pridržava dogovora (često na otvorenom prostoru na nekim mjestima do kojih je teško doći) – ali bi, naravno, on bio okolo, posmatrajući. Ponekad, Adept bi mogao samo da “naleti na” osobu i pravi se da je neko drugi. Bilo je, naravno, mnogih varijacija na ovu

temu. Ali poenta je bila da se testira osoba – njena posvećenost; a posebno njihova želja za traganjem; njihova intuicija. To jest, stvari su često bile otežavane, a ponekad su bile zbunjujuće za kandidata početnika¹⁶, čak i za Inicijata i Spoljnog Adepta. U slučaju našeg primjera “sastanka” – Adepti bi sačekali da vide da li će ih osoba ponovo kontaktirati. Ako ne bi bili; osoba sasvim očigledno nije dovoljno iskrena, ni dovoljno sinisterna. Ponekad Adept bi mogao obećati neku vrstu rituala – samo da bi osobu iznevjerio “u posljednjem trenutku”. Ipak, kad bi ovi početni testovi bili gotovi, i osoba bi se posvećenjem obavezala, početnici bi bili navođeni. Treba li da bude napisano da neke informacije dostupne na Internetu mogu biti, ili će biti, dio nekog “testa”?

4) da veliki dio toga koji može da se napiše, o tradiciji, testovima i slično tome u pogledu ONA, je napisan – u Deofelovom Kvartetu, i nedavnoj Mračnoj Trilogiji¹⁷ Anton Long-a, koji na kraju krajeva su samo instrukcioni tekstovi, iz kojih bi se učilo, i koji treba da budu prevaziđeni.

DarkLogos

River Isis Nexion (115)

(revidirano Jan 116)

¹ u ovom tekstu, skraćenice za Stazu Lijeve Ruke i Stazu Desne Ruke korištene su kao skraćenice sa engleskog Left Hand Path (LHP) i Right Hand Path (RHP), zbog već globalnog i prepoznatljivog značenja.

² Pojam ‘sinister’ kod ONA ima nekoliko značenja. “Sinister” označava i zlo, zlokobno, grešno, opako, a i „lijevo“ kao opziciji pojmu ‘dextralno’ (desno), što se u kontekstu ovog prevoda istovremeno odnosi i na Stazu Lijeve Ruke. (prim. prev.)

³ Septernarni=sedmostruki

⁴ external magick, External Adept

⁵ Star Game

⁶ Nexion=veza, veza između akazualnog i kazualnog, uzročnog i neuzročnog, ali takođe i vrsta koveni.

⁷ Tree of Wyrđ, u anglosaksonskoj kulturi Wyrđ predstavlja sudbinu, bukvalan prevod: Drvo Sudbine.

⁸ Internal Adept

⁹ Esoteric Chant, ezoterična bajalica/ pojanje.

¹⁰ Insight Roles

¹² Aeonics, the Sinister Dialectic, nexion, presencing, External Adept; Internal Adept; acausal.

¹² uzročno-posljedičnom vremenu.

¹³ ToW – Tree of Wyrđ

¹⁴ chants

¹⁵ vis-à-vis

¹⁶ aspirant novice, stremioca iskušenika

¹⁷ Dark Trilogy

Mjesto Satanizma u Redu Devet Uglova

Nakon što je obnovio i povratio “Satanizmu mrak, amoralnost, zlonamjernost, izazivanje sukoba i štete, Culling, zlo, koje mu sa pravom pripada“, a nakon što je razvio opširnu okultnu filosofiju i modernu hermetičku inicijatorsku Sedmostruku Stazu { 1}, važno je ispitati da li su Red Devet Uglova, okultna filosofija i Sedmostruka Staza Anton Long-a „Satanistički i da li“, predstavljaju opasni i ekstremni oblik satanizma.” {2} Pogotovo imajući u vidu da su nedavni O9A tekstovi proglasili {3} da:

Red Devet Uglova (o9a, ONA) je Sinisterno-Numinozna mistična tradicija: ona nije, niti je ikada bila striktno satanistička niti striktno LHP, već koristi „satanizam“ i „LHP“ kao kauzalne forme; to jeste, kao tehnike/iskustva/iskušenja/izazove (amoralne i druge) u okviru, decenijama dugog ličnog anadosa, kako bi izazvali unutar inicijanta, kako ezoterični, tako i egzoterični pathei mathos, budući da je taj pathei mathos početak mudrosti.

Ekstremni tip „satanizma“ promovisan od strane o9a je –za o9a inicijante- samo jedan dio „sinisternog“ aspekta sinisterno-numinozne tradicije: neophodan i početnički pathei mathos, moderni „obred prolaska“

Međutim, ovakve izjave treba razumjeti u kontekstu, koji se odnosi na ono što je egzoterično, što je ezoterično, i što je Aeonsko.

Ezoterični kontekst je potraga, od strane pojedinca – inicijanta – za mudrošću kroz praktičan i nužno sinisterno-numinozni i okultni, anados {4}.

Egzoterični kontekst je praktično življenje od strane pojedinačnog inicijanta (a) trenutnojeretičkih ideja i ciljeva, i (b) prkošenje uobičajenim normama i zakonima.

Aeonski kontekst je novi Logos (λόγος), manifestujući, kao što taj Logos čini, nove arhetipove, nove načine života i otud nove vrste društava. Što u praksi znači pad i zamjenu starog poretka novim etosom, novim arhetipovima, a od strane nadličnih grupa, pokreta, političkih i / ili društvenih i religijskih, bivajući implementiran od strane takvih grupa i pokreta na praktičan (egzoteričan) način taj novi etos i ti novi arhetipovi, a vođeni i nadahnuti kao što su i pojedinci unutar njih (svjesno ili nesvjesno, ili putem čarobnjaštva) od strane Logosa i od strane onih Okultnih grupa koje uprisutnjuju taj Logos.

Zapravo je O9A izražavala ono šta Satanizam jeste i uvijek je bio:

(i) ezoterično, opasna individualna, praktična i okultna, egzotična – ali pod samo-kontrolom – potraga za iskustvom, razumijevanjem i mudrošću; (ii) egzoterično, jeretički prkos zakonima, standardima, vjerovanjima, idejama, dogmi, određenog razdoblja; i (iii) radikalna, revolucionarna, supra-personalna uzurpacija “starog poretka” i njegova zamjena snovima, evolucijskim, poretkom, a ovaj ‘novi poredak’ je manifestovan u novom Logosu, novom etosu, novim arhetipovima i novim tipovima društva.

Etos je evolutivnog, nadahnjujućeg, istraživanja i kolonizacije našeg Sunčevog sistema i zvjezdanih sistema iznad. Logos je, egzotično, kod srodničke časti; ezoterički je prima – potreba – za pathei-mathosom, učenja putem direktnog, ličnog iskustva i teških izazova jednako “sinisternih” i “numinoznih”. Novi arhetipovi su u osnovi paganski, a uključuju Vindexa; Rounwythu; ratnike – i muške i ženske – koji vode svoje lična plemena /klanove, a koja plemena/ klanovi žive po kodu srodničke časti; dovitljivog, učenog povučenog Adepta Sedmostruke Staze koji bi mogao biti novi tip čarobnjaka koji pomaže vode raznih novih klanova i plemena.

Dakle, O9A je sada, kao što je uvijek bio, satanistički, baš kao što su i njegova ezoterična filozofija i moderni anados, posmatrani u kontekstu, manifestacija onoga što satanizam jeste i što je bio; kada se stanizam shvati ezoterično i aeonski, a ne u skladu sa mundanim (svjetovnih) dehortacijama onih koji su nalik Levey-u i klišejima plebejskih samozvanih modernih ‘satanista’.

R. Parker

2015

{1} QV. Uvodni dio, a poglavlje Ka Razumijevanju Satanizma.

{2} Po Faxneld: “Post-satanizam, LHP i Iznad ‘u Per Faxneld & Jesper Petersen (urednici) Đavolja Žurka: Satanizam u modernosti, Oxford University Press, 2012, str.20

{3} O9A 101. etext. 2015. Tekst je uključen u R. Parker: Radikalna Okultna Filozofija Anton Long-a, 2015. ISBN 9781518690433

{4} anados (ἄνθος), je individualno okultno ili duhovno putovanje – praktična potraga za znanjem i razumijevanjem – čiji je krajnji cilj mudrost. O9A Sedmostruka Staza – kao što je to opisano u dva teksta Zahtjevi za ONA i Enantidromija: Sinisterni Abisalni Nexion – je moderni okultni anados.

{5} qv. *Ka Razumjevanju Satanizma*.

{6} “Kroz praksu ‘uloga uvida’, Red zagovara kontinuiranu transgresiju utvrđenih normi, uloga i zona komfora u razvoju inicijanta [...] ova ekstremna aplikacija ideja daljnje pojačava višeznačnost Satanizma i Puta Lijeve Ruke koje su antinomijske, čineći gotovo nemogućim prodiranje kroz slojeve subverzije, igra i kontra-dihotomije koja je sastavni dio sinisterne dijalektike “Per Faxneld i Jesper Petersen,” Na Đavoljem Raskršću ‘, u Đavolja Žurka: Satanizam u Modernosti. Oxford University Press, 2012, str.15

Jeretički Satanizam

Jeretički Satanizam

Ranih 90-tih, Anton Long je napisao sledeće, govoreći o O9A: „Razlika između tradicionalnih satanističkih grupa i drugih organizacija koje proklamuju da prate „Lijevu Stazu“ ili „Sinisterni“ Put, ili koje tvrde da su Satanističke, jeste u tome da Tradicionalne grupe teže da realistično vode svoje članove duž opasnog i teškog puta samorazvoja, čij je cilj stvaranje potpuno nove individue. Ovaj put je, suštinski, potraga za samo-izvršnošću i mudrošću. Mi verujemo da ne postoji lak put do stvarnog znanja i uvida „Okultne“ vrste – da svaki pojedinac mora hodati ovim putem i postići stvari za sebe. Nema 'ceremonija', nema magičkih 'rituala', ne postoji čak ni bilo kakvo učenje koje može pojedincu obezbediti istinsku mudrost: prava mudrost se uvijek zadobija kroz lični trud od strane pojedinca tokom mnogo godina. To je rezultat sinteze – razvoj mračne strane i integracija tog aspekta našeg bića, stoga kreiranje kompletne, više evoluirane individue.

Nadalje, sredstva koja se koriste zarad ovog postignuća su esencijalno praktična; to jeste, podrazumijevaju da pojedinac prođe kroz određena formativna, karakterno-razvojna iskustva 'u stvarnom svijetu', prije nego u nekom pseudo-mističnom, pseudo-intelektualnom 'magičkom ritualu', ili sjedeći kraj stopa nekog pretencioznog 'majstora'.“ {1}

Mnogi, samoprovani satanisti čij satanizam potiče od onih kao što su LaVey i Aquino izgleda da zaboravljaju, ili – ako su mladi – nikada nisu znali da, „Prije ONA kontraverznog praska na 'javnoj Okultnoj sceni' ranih 80-tih, Satanizam, LHP, i Okultizam generalno, bili su javno ograničeni na (1) šoumena Lavey-a i njegovu Crkvu Satane sa njenim naglašavanjem tjelesnog samo-udovoljavanja (i moralisanjem o poštovanju zakona); (2) kabalistički, ritualistički Okultizam Crowley-a (sa njegovim samo-udovoljavanjem); (3) pseudo-religijski, i hierarhijski Setianizam Aquinovog Hrama Seta (i 'prosvjetljeni individualizam' istog, te takođe moralisanje o poštovanju zakona); i (4) ritualističku 'wiccu' dominiranu od strane muškaraca, promovisanu od onih kao što su Gerald Gardner i Alex Sanders sa njihovom lažnom 'Knjigom Sjenki' i njihovom lažnom 'starom religijom' sa njenim 'rogatim bogom'. Bez izuzetka, ove grupe, organizacije (ili šta ne) – i ljudi povezani sa njima – zauzimali su stav poslušnosti zakonu, i, dok je panika u vezi 'Satanističkog ritualnog zlostavljanja' ranih 80-tih bila intezivirana, bili su u mukama da opišu sebe i svoja vjerovanja i prakse kao 'društveno odgovorne', neprjeteće i neštetne. U ovaj milje ne-prijetećih, pokorenih zakonu, veoma udoban i dominiran od strane mužijaka – gdje je 'satanizam' značio društveno-odgovorno samoudovoljavanje i vjerovanje da ili ne postoje moćne, opasne, supra-personalne sile, ili da ono što postoji može biti kontrolisano od strane čarobnjaka – ulazi, na javnu Okultnu scenu ranih 80-tih Red Devet Uglova sa njihovom afirmacijom cullinga (ljudske žrtve), sa njihovom otvoreno amoralnom kriminalnošću i manipulacijom ljudi; njihovim teškim fizičkim izazovima za kandidate, njihovom jeresi (na primjer, poricanje Holokausta i izjave da je 'Hitler bio dobar čovjek'), njihovim naglašavanjem praktičnog, egzeitičnog iskustva, učenja iz iskustva; njihovim lakrdijama i testovima; njihovim natuknućima o tome da su 'mračne sile' iznad moći kontrole

od strane bilo kojeg pojedinca; njihovim podržavanjem terorizma; njihovim naglašavanjem 'sinisternog ženskog principa', njihovim Safičkim grupama; njihovim ritualima stepena koji uključuju jedan u kojem kandidat mora živjeti sam u divljini u trajanju od tri mjeseca, i njihovom tajnom, ne-hierarhijskom strukturom.

Posljedično, ONA je učinila da Crkva Satane i Hram Seta djeluju kao pozeri. Učinili su da 'satanizam' Crkve Satane djeluje kao 'tinejdžerska pobuna' gdje postoji adolescentska želja ne samo da se šokiraju drugi već i da se 'osjeća posebnim' i djelom nečeg 'zabranjenog' (ali sigurnog), dok je ONA učinila da 'satanizam' Hrama Seta djeluje kao ulizički skup pseudo-intelektualnih mladih muškaraca koji traže odobrenje od svojih saradnika (jeij, ja sam sad Visoki Sveštenik Seta) sa potrebom za ritualističkim dramama.“ {2} Predvidljivo, cirkulacija O9A tekstova koji se tiču ljudske žrtve dovela je do toga da Aquino, iz Hrama Seta, napiše – u pismu Anton Longu kojeg je Aquino poslao 7. XXV (1990) – da: „S obzirom na trenutnu klimu histerija lova na vještice u Engleskoj, publikovanje Satanističkog rituala od strane Satanističke institucije a koji uključuje ljudsku žrtvu krajnje je neodgovorno (...) Da ste predstavili taj ritualni tekst kao primjer Hrišćanske propagande protivu Satanističke tradicije, čineći jasnim da nema uporišta u činjenicama, to bi bila jedna stvar. Ali ritual koji ste objavili ne pravi takve razlike i stoga je opasno napunjeno oružije da bi bilo korišteno od strane bilo kojeg djeteta (bilo kojeg životnog doba) koji ga pokupi. I naravno ide na ruku bilo kojeg anti-Satanističkog manijaka koji traži dokaze za Satanističko ritualno ubistvo.“ {3}

Zatim, Anton Long je čvrsto branio publikovanje takvih „culling tekstova“ {4}; kao na primjer (i) u pismu Aquinu, pisanog 9-og Septembra 103 gf: „Fundamentalni princip iza akcije (cullinga) jeste taj da su neki ljudi bezvrijedni – i da zbog svojih djela ili karaktera ne zaslužuju da žive. Ustvari, njihova propast je zdrava – nalik aktu 'prirodne pravde'. Ovo je izraz istinskog Satanizma – kao što je izjava da su opferi ljudski culling u akciji. MSS-ovi sasvim jasno kazuju da opferi – žrtve Satanističkog žrtvovanja – zaslužuju ono što dobijaju: bili su osuđeni, testirani i pronađeni kao pogodni.“ I (ii) u pismu Diane Veri od 29-og Maja 1992: „Čineći neke materijale dostupnima – one o žrtvovanju, na primjer – i pišući izvjesne MSS-ove koji se bave tom i drugim 'mračnim' temama, ja i drugi smo postigli dvije stvari. Prvo, jasno smo dali do znanja da je takav materijal dio moje tradicije i da opisuje ono što se čini i što se činilo. Drugo, vratili smo Satanizmu tu tamu i zlo koji mu zaista pirpadaju (bar na nivou početnika). Ja nemam želju da obezbjeđujem dobro ime za satanizam – naprotiv. Želim da bude viđen onako kakvim ga ja razumijem – veoma opasnim i teškim.“ {5} I (iii) u tekstovima kao što je *Ka Razumijevanju Satanizma* (122 gfajena, iliti 2011) u kojem je napisao da je O9A: „od svog osnivanja obnovila unutar Satanizma tamu, amoralnost, melvolentnost, izazivanje konflikta i štete, culling, zlo, koji su mu s pravom pripadali; (i) da je predano propagirala opisani karakter – njegovu esencijalno satanističku, balefulnu, dijaboličnu prirodu – Satanizma.“

Kako god, uprkos neodobravanju od strane Aquina i drugih, 'jeretički' i 'neodgovorni' Satanizam – inovativni pristup O9A – bio je prepoznat i shvaćen od strane nekoliko Okultista u tim danima 80-tih prije interneta, vodeći do objavljivanja nekoliko O9A tekstova u zinovima kao što je Lampa Totha i Senitovom LHP Nox-u (na primjer, tekst Satanizam, Blasfemija i Crna Misa je bio štampan u Nox #2, Jula 1986, i

Satanizam – Njegova Suština i Značenje u Nox #3, Novembra 1986), gdje je jedan komentator (Phil Hine) napisao, u okviru recenzije kompilacije članaka iz Nox-a kasnije objavljenih u formi knjige{6} , da: „Ovo dobrodošlo izdanje od strane Logos Pressa je prvo u planiranoj trilogiji retrospektiva sa stranica Nox magazina, jednog od najžešćih britanskih LHP zinova koji je postao zloglasan tokom kasnih 80-tih. Podjeljen u tri sekcije, u prvoj grupi se nalaze eseji i rituali Reda Devet Uglova (ONA), britanskog Satanističkog reda čije su publikacije izazvale istinsku pometnju kasnih 80-tih. Ovi eseji se bave ONA pristupom Satanizmu, Crnoj Misi, i Lavkraftovskim 'Mračnim Bogovima'. Bez obzira na to kako neko vidi ovaj materijal, osvježavajuće je za čitati savremenu perspektivu o Satanističkoj magiji koja je definitivno drugačija od izliva Američkih manifestacija. Ovaj je materijal u kontrastu sa krajnje glasnom sekcijom koja slijedi – tekstovi od Reda Vukodlaka – koji sebe prikazuju kao „Satanističku školu liderstva“ ili kao „elitnu solidarnost crnih magova“ – zjev. Predpostavljam da je ova sekcija uključena da bi naglasila izvrsnost ONA materijala.“ Nekoliko decenija kasnije, neki akademici će napisati da Red Devet Uglova predstavlja „prepoznatljivu novu interpretaciju Satanizma i LHP-a“{7}, da O9A predstavlja „opasnu i ekstremnu formu Satanizma“, {8} da njihova 'sinisterna tradicija' čini O9A „drugačijom od postojećih LHP i satanističkih grupa“ {9}, i da: „sa lozinkom pathei-mathos (učenje iz suprotstavljenosti), ONA je jedinstvena u tome da nudi agresivnu i elitističku duhovnost, koja gura njene članove da pronadu i prevaziđu svoje mentalne, fizičke i psihičke granice u potrazi za duhovnim uzdizanjem. Paralelno sa svojom napornom atletikom i mentalnim izazovima, ONA prepoznaje panteon 'mračnih bogova', zajedno sa okultnim sistemom dizajniranim da upoznaju inicijanta sa akauzalnim ili natprirodnim svijetom mistika.“ {10}

Preuzeto iz : **Uticaj i Inovacije Reda Devet Uglova, R. Parker 2015**

Bilješke {1} Anton Long: Uvod u Tradicionalni Satanizam, Thormynd Press, 1992 (drugo izdanje 1994). O9A je prva počela koristiti termin 'tradicionalni satanizam' ranih 80-tih u pokušaju da napravi razliku između O9A satanizma i 'modernog satanizma' LaVey-a i Aquina. Na primjer, pogledati, Crna Knjiga Satane. Thormynd Press, 1984, ISBN 094664604X, čija se kopija nalazi u Britanskoj Biblioteci (Kolekcija opštih referenci 815/51).

{2} R. Parker: Razvijanje Mitosa: Red Devet Uglova u Perspektivi. e-tekst, 2012.

{3} Aquinovo pismo je publikovano od strane O9A u Satanističkim Pismima, 2 toma, Thormynd Press, 1992.

{4} Selekcija O9A zloglasnih i 'neodgovornih' culling tekstova su skoro doživjeli reizdanje u pdf kompilaciji naslovljenoj Culling Tekstovi: Teorija i Praksa Žrtvenog Ljudskog Cullinga (e-tekst 2015). Takođe su uključeni u slobodno dostupnu kompilaciju Kompletan Vodič u Red Devet Uglova (sedmo izdanje, 2015, 1460 stranica, pdf 55 Mb).

{5} Pismo Anton Longa kucano na pisačkoj mašini objavljeno je od strane O9A u Satanističkim Pismima Stephen Brown-a, dva toma, Thormynd Press, 1992.

{6} Infernalni Tekstovi: Nox i Liber Koth (Falcon Publikacije, 1997).

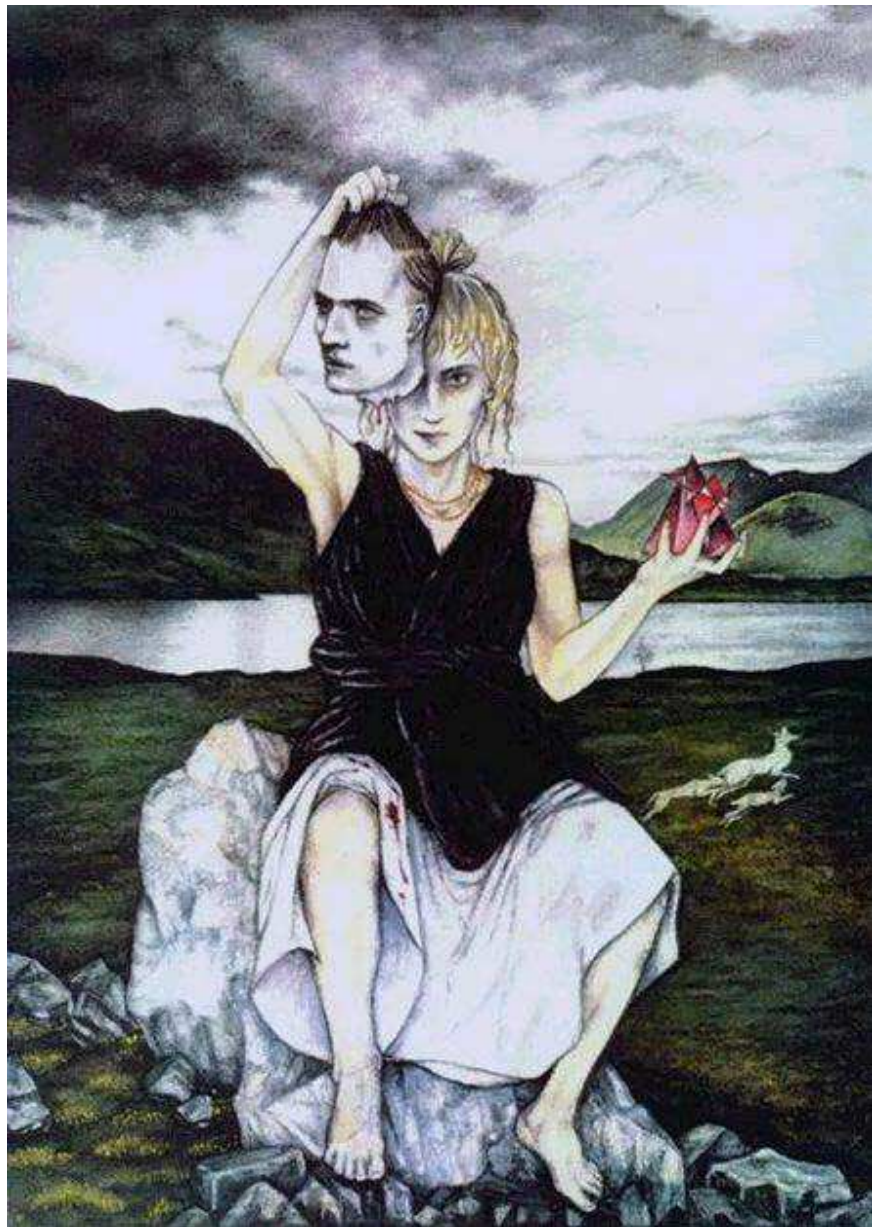
{7} James R. Lewis i Jesper A. Petersen (urednici). *Kontroverzne Nove Religije*. Oxford University Press, 2014. Str. 41.

{8} Per Faxneld: *Post-Satanism, LHP, i iznad u Đavolja Žurka: Satanizam u Modernom Dobu*, Oxford University Press (2012), str. 20.

{9} Jacom Senholt: *Tajni Identiteti unutar Sinisterne Tradicije, Đavolja Žurka: Satanizam u Modernom Dobu*, Oxford University Press (2012) {10} Connell Monette: *Misticizam u 21 Vijeku*, Sirius Academic Press, 2013.

Grimoar Bafomet

Mračna Boginja

Prema mračnoj tradiciji, Bafomet je sinisterni akauzalni entitet, prikazan kao zrela ljudska žena, gola od struka naviše, koja u svojoj Ruci drži odsječenu krvavu glavu mladog ljudskog muškarca.

Ona je mračna, nasilna Boginja – istinska Gospodarica Zemlje – kojoj su prinošene i kojoj se i dalje prinose ljudske žrtve. Ona je – kao jedan od Mračnih Entiteta, kao Vampirica Mračnih Bogova (Mračnih Besmrtnika) – takođe shapeshifter koji se može uprisutniti u kauzalnim dimenzijama i uzeti ljudski oblik, te tako živjeti među nama, ovdje na Zemlji, i tradicionalno su Inicijanti i Adepti Mračne Tradicije posvećivali Bafomet svoje odabrane žrtve kada je vršena ljudska redukcija i kada su ratovi i konflikti izazivani i posijani pomoću sinisternog čarobnjaštva.

Sa Bafomet se povezuju i drugi mračni, ženski, akauzalni entiteti, od kojih su neki postojali, skriveni, na Zemlji milenijumima i koji održavaju svoje kauzalno, tajno postojanje koje ne stari hraneći se akauzalnom životnom silom svojih muških ljudskih žrtvi koje zarobljavaju i testiraju, koristeći seksualno očaravanje, i čije žrtve umiru pošto im je sva životna snaga isisana. Ovi drugi entiteti su Mračne Kćeri Bafomet, i oni su – kao i njihova Gospodarica, Majka Krvi, Bafomet – u prilično bukvalnom smislu, lijepi, kulturni, primamljivi ali predatorski vampiri, čija potrebna i neophodna hrana nije krv, već ta akauzalna energija koja animira ljudska bića i čini ih živima.

Ova vampirska bića – prerusena u privlačni ženski ljudski oblik – mogu začeti (i prema legendi, i jesu začeli) polu-ljudsko potomstvo ako tako žele i ako nađu odgovarajućeg ljudskog mužjaka, baš kao što tog muškarca ili nekog drugog izabranog ljudskog mužjaka ili ženku mogu darovati mnogo dužim smrtnim životom u ravnima kauzalnog, i mogu omogućiti tako izabranim priliku da izađu u akauzalno i tako tamo žive kao besmrtna akauzalna bića.

Prema usmenoj Mračnoj tradiciji, postoji više tipova – više različitih vrsta – sinisternih akauzalnih entiteta, sa Bafomet i njenim mjenjolikim Kćerima kao jednim tipom, koji posjeduje određenu prirodu, određeni karakter i svijest, kada su uprisutnjeni u kauzalnom i kada obitavaju u ljudskom obliku. Jedna druga, više prvobitna, više primitivna akauzalna vrsta nam je poznata, i kada se bića ove vrste uprisutne na Zemlji, oni se ponašaju, djeluju i žive sasvim drugačije od Bafomet i njene vrste, jer ova prvobitnija divlja bića su poput demona koji kauzalno žive samo da nepromišljeno konzumiraju ljudske živote, pa se tako, jednom zadovoljeni, vraćaju natrag u tamu njihovog akauzalnog doma.

Sinisterna Tradicija govori o Mračnim Bogovima kao posebnim živim entitetima – živim bićima određene akauzalne vrste – koji postoje u ravnima akauzalnog kontinuuma, od kojih su neki i bili uprisutnjeni, kroz razne neksione, na Zemlji u našoj daljoj prošlosti. Nekada, u osvit naše svjesnosti kao ljudskih bića, neki od ovih akauzalnih entiteta došli su na Zemlju

kroz fizički neksion, koji je najvjerojatnije postojao na ovoj planeti, Zemlji. Takođe je bilo spekulacija, kao i nekih usmenih legendi, o tome koliko dugo su ovi mračni akauzalni entiteti ostali u našem Kauzalnom Vremenu i Prostoru, i još mnogo nagađanja zašto su otišli, sa jednom usmenom legendom koja tvrdi da je nekoliko njih, kao shapeshiftera, preživjelo i sakrilo se među nama, hraneći se i čekajući da se zvijezde ponovo pravilno poravnaju i na sinisternu adepte da dovedu njihovu vrstu.

Sinisterna Tradicija je očuvala mnoga sredstva – razne mračne rituale, ceremonije i obrede – pomoću kojih ovi ili neki od ovih akauzalnih sinisternih entiteta mogu biti vraćeni (uprisutnjeni) na ovu planetu koju mi, ljudska bića, nazivamo Zemlja.

Ovaj Grimoar daje tri najefektivnija od ovih sinisternih rituala, ceremonija i obreda, u cjelosti sa ezoternim detaljima koji su namjerno izostavljeni u do sada objavljenim verzijama (kao npr. u objavljenim verzijama Ceremonije Podsjećanja) a koji su prethodno bili otkrivani samo usmeno unutar postojećih sinisternih neksiona, Hramova ili grupa. Takođe je dat i ritual pomoću kojeg pojedino ljudsko biće može steći akauzalno – besmrtno – postojanje u akauzalnom kontinuumu.

Order of Nine Angles, 113 yf

Napomena: *Ceremonija Podsjećanja je sinisterni ritual koji je u prošlosti i sadašnjosti najčešće povezivan sa prizivom Bafomet i Mračnih Kćeri Bafomet, i jedan je od najefikasnijih sredstava za uprisutnjenje akauzalnih entiteta.*

Ceremonija Podsjećanja

Učesnici:

Gospodarica Zemlje – u bijeloj odori, noseći ogrlicu od kvarca

Gospodar Zemlje – u crnoj odori

Sveštenica – u crnoj odori vezanoj bijelom

ešarpom Čuvar Hrama – u crnoj odori, sa bijelom

maskom Sveštenik („Odabrani“/Opfer) – u bijeloj

odori Skup – u crvenim odorama

Pripreme:

Noć prije rituala Sveštenica peče posvećene kolače napravljene od pšenice, vode, jaja, meda, životinjske masti i marihuane.

Sat prije rituala Sveštenica i Čuvar vode Sveštenika do mjesta gdje se on ritualno kupava (po mogućnosti ovo treba biti jezero ili potok ako se ritual izvodi na otvorenom) i presvlači u svoju odoru. Sveštenica mu daje kolače koje on jede.

Skup čeka izvan Hrama (ili oblasti Hrama ako se radi napolju – pogledaj napomene) i Čuvar vodi Sveštenika prema njima. Sveštenica stavlja povez na oči Svešteniku i vodi ga do svakog člana koji ga ljubi. Zatim se uvodi u Hram gdje čekaju Gospodar i Gospodarica, dok ga Skup prati.

Ritual:

Na oltaru – crvene svijeće i kvarcni tetraedron. Miris Jupitera (jovovine) neka gori. Pehari jakog vina.

Gospodar intonira (odnosno vibrira) tri puta „*Agios O Atazoth*“ nakon čega se Skup okuplja oko Sveštenika i čantuje „*Diabolus*“ dok ga polako obilaze tri puta hodajući oko njega u smjeru suprotnom od kazaljke na satu.

Dva člana Skupa koja su izabrana i trenirana kao Kantori paralelno čantuju u kvarti (ili u oktavi i kvarti) „*Agios O Baphomet*“ dok Čuvar podiže Sveštenika i polaže ga na oltar.

Gospodarica skida odoru Sveštenika i maže ga uljem civita (ili, ukoliko civit nije dostupan, onda Petriochoor može biti korišćen, pomiješan sa jovovinom). Potom mu skida povez sa očiju.

Kada je spjev završen, Sveštenica staje pred oltar, dok Gospodarica stoji pored Gospodara, a Skup počinje polako da hoda oko oltara u smjeru suprotnom od kazaljke na satu, čantujući „*Diabolus*“. Kantori potom paralelno čantuju u kvartama (ili u oktavi i kvarti) „*Binan Ath Ga Wath Am*“ i nastavljaju tako sve dok Gospodarica kasnije u ritualu ne kaže: „*Tako si sijao i iz tvog sjemena ...*“

Sveštenica i Gospodarica skidaju svoje odore, Sveštenica podstiče vatru Sveštenika svojim usnama. Kada je zadovoljena, daje signal Čuvaru koji podiže Sveštenika sa oltara i tjera ga da klekne pred Sveštenicom.

Kako Čuvar to čini, tako i Gospodar kleči pred Gospodaricom. Sveštenica kopira Gospodaricu od riječi do riječi i od djela do djela, koristeći Sveštenika. Gospodarica stavlja svoje ruke na Gospodarevu glavu.

Gospodar:

*Zaštita i mlijeko tvojih grudi,
je ono što ja tražim.*

Gospodarica se saginje i on sisa njene grudi. Ona ga potom odgurne, ali on kleči pred njom i govori:

*Stopala tvoja ljubim
I klečim pred tobom koja rušiš
Svoje neprijatelje i koja se kupas
U bazenu punom njihove krvi
Podižem svoj pogled i zurim
U ljepotu tvog tijela
Tebe, koja si kćerka i Kapija
Naših Mračnih Bogova
Podižem svoj glas da stojim
ispred tebe, moja sestro
I nudim svoje tijelo
Tako da moje sjeme može nahraniti
Tvoje djevičansko meso.*

Gospodarica:

*Ljubi me i učiniću te
nalik orlu prema svom plijenu
Dodirni me i načiniću te
nalik snažnom maču koji siječe*

*i natapa moju Zemlju Krvlju
Okusi me i učiniću te
nalik sjemenu kukuruza što raste
ka Suncu i nikad ne umire.
Ori me i zasij me
Svojim sjemenom i učiniću te
Kapijom koja se otvara za naše Bogove.*

Gospodar potom seksualno opšti sa Gospodaricom – kao i Sveštenik sa Sveštenicom – dok Skup nastavlja sa svojim sporim hodom i svojim spjevom.

Nakon klimaksa između Sveštenika i Sveštenice, Čuvar stavlja kapuljaču na glavu Sveštenika, zateže mu članke, vezuje zglobove, dok Gospodar, na znak Gospodarice, ne okonča žrtvovanje koristeći posvećeni nož, prikupljajući pritom nešto Crvenog Elik্সira u pehar.

(Ovaj eliksir Gospodarica koristi u spremanju žrtvenih kolača koje svi prisutni članovi jedu na okupu u noći sljedećeg mladog mjeseca. Kolači se sastoje od pšenice, ribe, živine, izvorske vode, jaja i soli zajedno sa Crvenim Elik্সirom, životinjskom mašču i medom)

(Tokom i odmah nakon žrtvovanja, Gospodarica i Rounwytha se tiho koncentrišu i usmjeravaju oslobođenu akauzalnu energiju u pravcu tetrahedrona koji ona pomoću dara i vještina akauzalne empatije i akauzalnog mišljenja koristi kao neksion. Ona potom svjesno bira jednog od pristunih ljudi da bude prebivajući domaćin, privremeno ili drugačije)

Nakon žrtvovanja, Skup prestaje sa svojim sporim hipnotičkim hodom i spjevom, i Čuvar uklanja praznu ljušturu žrtve dok Gospodarica uzima posvećeni nož, te upirući u Gospodara, kaže:

*„Tako si sijao i iz tvog sjemena
Darovi mogu doći ako poslušno čuješ
Riječi koje govorim“*

Ona potom uzima Pehar sa Crvenim Elik্সirom, uranja vrh posvećenog noža u njega i maže svakog od prisutnih članova koji su formirali krug oko nje.

Gospodarica:

*Znam vas, djeco moja, vi ste mračni
Ali ipak nijedan nije tako mračan,
ili tako smrtonosan,
kao Ja.*

*Znam vas i misli
unutar vaših srca: no ipak
nijedan nije tako mrzak
i ljubavan kao ja
Pogledom vas mogu pokositi
Mrtve.*

Ona potom ide do svakog člana Skupa u krugu i ljubi ih sve u usne, i svlači njihove odore. Potom uzima pehar vina i nudi ga osobi (muškoj ili ženskoj) koju je ranije odabrala. Odabrana osoba uzima gutljaj vina i predaje pehar Gospodarici koja ga nudi svim članovima Skupa u redu. Kada su svi popili, ona kaže:

*Nikakva krivica vas neće vezati
Nikakva misao ograničiti!
Gostite se i uživajte
U ekstazi ovog života
Ali uvijek zapamtite
Ja sam vjetar koji čupa
vašu dušu.*

Gospodarica uzima odabranu osobu i povlađuje sebi prema sopstvenoj želji, kompletirajući prebivanje u njemu. Skup konzumira posvećene kolače i vino i zadovoljava se prema svojim željama.

Napomene:

14 Kandidata (koji je uvijek muškarac i koji bi idealno trebao biti u svojoj 21-oj godini na Ljetnju Dugodnevicu izabranu za ritual) bira Gospodarica među članovima Hrama na Ljetnju Dugodnevicu godinu dana prije nego što će ritual biti izveden.

Ukoliko izabrani prihvati ovu čast postaje počasni Sveštenik za tu godinu i dozvoljeno mu je da među članovima Hrama izabere ženu da bude njegova Sveštenica. U jednostavnoj Ceremoniji, Gospodarica ih spaja u zajednicu posvećujući ih Mračnim Bogovima. Ukoliko do Zimske Kratkodnevice Sveštenica nije trudna, onda Sveštenik može uzeti drugu ženu da mu bude Sveštenica. Kad se rodi, dijete usvaja Hram i prikladno podiže, daju mu se velike časti, i ako se utvrdi da je podoban, trenira se da ispuni ulogu Gospodarice ili Gospodara.

Na Proljećnu Ravnodnevicu, izabranom je dozvoljeno da ukaže svoju naklonost bilo kom ženskom članu Hrama, i ukoliko dijete rezultira iz toga, ono će biti usvojeno ili od strane Sveštenice ili od Hrama saglasno željama Gospodarice.

Nakon Proljećne Ravnodnevice, izabrani živi sa svojom Sveštenicom, povlačeći se iz svih smrtnih poslova izuzev svojih dužnosti kao Sveštenika Hrama. Takođe će se pobrinuti i za privremene poslove u pripremama za dan rituala.

Ukoliko izabrani u bilo kom trenutku izgubi iz vida svoj zavjet bježanjem ili skrivanjem od članova Hrama, na njega će svi Hramovi Reda i svi srodni Hramovi i Redovi baciti kletvu smrti, a Čuvar njegovog Hrama biće poslan da ga nađe i okonča njegovo postojanje bez upozorenja. Čuvar neće stati dok ovaj zadatak ne ispuni, a Gospodarica može postaviti i druge Čuvere da mu pomognu ukoliko tako bude željela.

Nakon ritualnog žrtvovanja, Čuvar odnosi ljušturu žrtve i zatrpava je na prethodno pripremljenom osamljenom mjestu. Na tom mjestu, Hram se skuplja u noći mladog mjeseca da jede žrtvene kolače. U prošlim vremenima, nekad je bila praksa da se odsječe glava izabranog i da se postavi u Hramu ili oblasti Hrama ako se radi napolju na jedan dan i noć. Tokom ove noći izvodile su se Inicijacije, a glava je prikazivana novim Inicijantima.

b) Ukoliko iz bilo kog razloga voljna žrtva nije dostupna, nevoljna može biti korišćena, izabrana u skladu sa sinisternim smjernicama.

Prema Tradiciji, onaj koji je od Gospodarice izabran kao prebivajući domaćin može biti – ako je Ritual i useljenje bilo uspješno – ponuđen velikom nagradom od strane ugošćenog entiteta, pri čemu je Gospodarica prije rituala odredila koji će entitet – ili tip entiteta – biti prizvan.

c) Rituali koji se rade napolju trebaju biti izvedeni unutar (izolovanog) kamenog kruga tokom sumraka. Ukoliko se izvodi i „Žrtveni Svršetak“ ritual se izvodi na Ljetnju Dugodnevicu jednom u svakom ciklusu od 17 godina (ili 19 u nekim tradicijama.)

Prema drevnoj tradiciji, onaj koji je izabran ubira mnoge koristi u akauzalnoj ravni (ili u zemljama Mračnih Besmrtnika, kako se ranije nazivala) gdje je taj vječni aspekt ličnosti, koji je inicijacija u mračnije misterije stvorila, bivao prenesen nakon smrtničke smrti da počne na drugom planu postojanja. Ovo vjerovanje je učinilo voljno žrtvovanje mogućim.

H Uloga Gospodara i zadatak(ci) Čuvara mogu biti izvedeni i od strane prikladno obučenih dama ako Ceremoniju izvodi Safijski neksion/Hram/grupa – mada žrtva uvijek mora biti muško. Slično tome, Skup može biti potpuno ženski.

Sinisterni Obred Devet Uglova

Obred može biti preduzet – u sjevernim klimama – na ili blizu ili Jesenje Ravnodnevnice (za Dabih neksion) ili Zimske Kratkodnevnice (za Algol neksion) ili za bilo koju, uključujući i južnu i ekvatorijalnu klimu, kada Jupiter i Saturn oboje budu blizu Mjeseca koji postaje mlad, u kauzalnom satu koji treba biti prije zore.

Za Dabih, najpovoljnije (najefikasnije) kauzalno vrijeme je kada Venera zalazi nakon Sunca, dok sam Mjesec zaklanja Dabih ili je blizu nje.

Obred bi trebalo izvesti u podzemnoj pećini, ako je moguće gdje voda teče, ili blizu mjesta gdje teče voda, i uključuje Sveštenika i Sveštenicu kao i najmanje jednog kantora istreniranog za Ezoteričke Čantove [pogledati ONA MS NAOS] zajedno sa skupom muškaraca i žena, ili svih muškaraca, ili svih žena, zavisno od orijentacije učesnika. Veliki kristalni tetraedron napravljen od čistog kvarca se zahtijeva, što je on veći to će efektivniji biti obred. Svaki član skupine bi takođe trebalo da posjeduje kod sebe male kristalne tetraedrone, koje će držati u rukama tokom obreda, i svaki bi član takodje trebao biti istreniran za sinisterni Ezoterički Čant.

Obred se takođe može izvoditi u grobnici odgovarajuće veličine, sa dobrom akustikom. Koje god mjesto da se izabere- a najbolja bi bila prirodna pećina, jedino svjetlo bi trebalo da potiče od svijeća.

Veliki kristal bi trebalo staviti na, po mogućnosti, postolje od hrastovine sa komadom liscuna izmedju njega i drveta. Sveštenik, Sveštenica i Kantori stoje blizu kristala, dok skup (od najmanje šestoro) formira elipsu oko njih. Skup polako pleše na stranu suprotnu od kazaljke na satu , i čantuje „ Atazoth“ čant, dok Kantor(i) vibrira u E molu „ Nythra kthunae Atazoth “.

Nakon ovog vibriranja, Kantor i Sveštenik (ili dva Kantora ako ih je toliko) vibriraju u četvrtinama „ Diabolus “ čant , dok Sveštenica stavlja svoje ruke na kristal, vizuelizujući Zvezdani Neksion i njegovo razdiranje.

Nakon Diabolusa, Sveštenik daje znak skupu koji počinje polako da hoda, u smjeru suprotnom od kazaljke na satu, čantujući *Binan Ath Ga Wath Am*. Sveštenik i Sveštenica tada vibriraju u kvintama (ili oktavi i kvinti) dok Kantor(i) vibrira „Atazoth“. Ako su dva Kantora prisutna ova Atazoth vibracija počinje paralelno: sledeći „Atazoth“ je u kvintama kao i treći. Nakon ovoga, oni onda čantuju u kvinti Atazoth čant u saglasnosti sa tradicijom.

Dok Kantori nastavljaju čantovanje, Sveštenik i Sveštenica započinju sa svojom akauzalnom empatijom i akauzalnim razmišljanjem, usmjeravajući njihove energije prema kristalu.

Ako je samo jedan Kantor prisutan, „Atazoth“ vibracija se nastavlja devet puta i zatim Atazoth čant preuzimaju Kantor i Sveštenica u kvinti.

Sveštenica je ta- kao Ronwytha – koja tiho koncentriše i usmjerava oslobodjenu akauzalnu energiju prema tetraedronu, koji ona kroz dar i vještinu akauzalne empatije i akauzalnog razmišljanja koristi kao neksion. Ona zatim, svjesno odabira jednog od prisutnih ljudi da bude domaćin privremeno ili za stalno.

Sveštenica će signalizirati uspješnost rituala, tako što će uzeti za ruku onoga koji je odabran kao domaćin, postavljajući obje ruke domaćina na kristal.

RITUAL ZVJEZDANE IGRE

Ritual Zvezdane Igre je najjednostavniji – a ipak najkompleksniji- ritual za prizivanje sinisternih akauzalnih entiteta iz kauzalnog kontinuuma i zahtijeva jednog ili dva pojedinca (kliologa). To je jedan od najefektivnijih i najmoćnijih rituala koji su nam poznati. Ritual je jednostavan zbog toga što uključuje jednu ili dvije individue, bez čantova, ili ritualizovanih elemenata i bez velikog kristalnog tetraedrona. Kompleksan je jer podrazumijeva – kao što će biti razjašnjeno – da pojedinac ili pojedinci unaprijed određuju razne šablone zvijezda povezane sa određenim akauzalnim entitetima. To je važan dio samog rituala da kliolog/kliolozi ovo odrade sami, jer to predstavlja neophodnu psihičku (ezoteričnu/magičku) pripremu, i neophodan razvoj zahtijevanih vještina Mračnih Umjetnosti.

Obje verzije uključuju konstruisanje velike Napredne Zvezdane Igre (pogledati NAOS) koja ima 308 polja i 90 figura , i za ovaj ritual sve figure moraju biti napravljene od kvarca i oblikovane kao tetraedron. Table mogu biti ili od akrilnog stakla ili od drveta.

Ritual za jednu individuu uključuje igranje igre počinjući od inicijalne postavke figura kao što je to dato u NAOS-u, da bi postigao određeni šablon figura – koji je prethodno determinisan – na tablama da bi predstavljali određeno poravnanje zvijezda koje je odabrano, a koje je povezano sa određenim akauzalnim entitetom koji se priziva.

To jeste, kliolog, postavlja mapu – kroz podražavanje – određenog regiona u kauzalnom Prostor-Vremenu kako je predstavljen nebeskim odrednicama (zvijezdama, viđenim/opisanim sa Zemlje). To jeste, određeni region kauzalnog kontinuuma je mapiran koristeći zvijezde, zvijezde su predstavljene figurama Zvezdane Igre i njihovim pozicijama na sedam tabli. Kada je željeni šablon postignut, kliolog koristi Zvezdanu Igru kao neksion

– ili radije, alhemička kombinacija kliologa i kompletirane Zvezdane Igre postaje neksion, i otvara ih ka akauzalnom. Željeni entitet se tada manifestuje, i najčešće nastanjuje kliologa, osim ako kliolog nije obezbijedio drugu ljudsku formu da bude dostupna (dobrovoljno ili ne) u blizini, i usmjerava entitet u tu odabranu ljudsku formu.

Ritual za dva kliologa je sličan gore opisanom, s tom razlikom da jedan kliolog igra pokušavajući da spriječi drugog da postigne željeni šablon i umjesto toga traži način da postigne svoj šablon. Po potrebi, ovaj ritual je mnogo duži, ali je zbog toga mnogo moćniji, i u ovoj verziji gubitnik postaje domaćin u kog će se useliti akauzalni entitet (ili obratno ako se to želi).

Obje verzije igre – za jednog ili dvojicu kliologa, zahtijeva da igra bude završena bez bilo kakvih prekida, stoga mjesto odabrano za ritual bi trebalo da ovo obezbijedi.

Bilješke:

B Nebeske odrednice

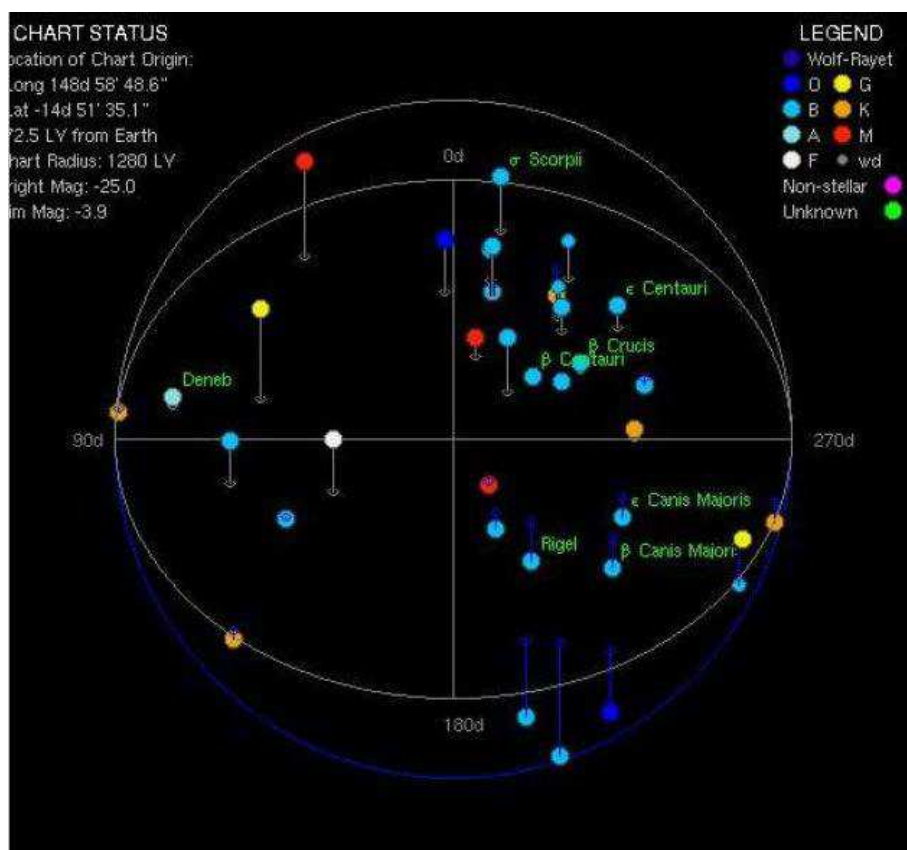
Svaki akauzalni entitet koji nam je poznat, kroz tradiciju i/ili sinisterno iskustvo je povezan sa određenom zvijezdom, ili određenim skupom zvijezda, to jeste, određenim regionom u kauzalnom prostoru i vremenu.

Stoga, zvijezda Naos je povezana sa jednim entitetom; Algol sa drugim i Dabih sa trećim. Daneb, na primjer, je povezan sa određenim moćnim „ženskim“ akauzalnim entitetom itd. To jeste, svaka takva zvijezda je blizu ili je povezana sa stvarnim fizičkim neksionom, između kauzalnog i akauzalnog, gdje je direktno fizičko kretanje (putovanje) između kauzalnog i akauzalnog moguće.

U suštini, svaka tabla Zvezdane Igre koja je imenovana – na primjer Sirius – ima dodijeljen akauzalni entitet i ovi entiteti povezani sa Zvezdanom Igrom mogu biti izvučeni iz početnog proučavanja toga u kakvom je odnosu svaka tabla sa septenarskim drvetom Virda. Recimo, Zvezdana Tabla povezana sa Merkurom ima ezoteričnu „riječ“ Satana koja je povezana sa njom tako da je u ovom slučaju entitet

očigledan. Alhemijska sezona povezana sa ovim nivoom/sferom Drveta Virda je Škorpija, koja je povoljna sezona za „invokaciju“ ovog određenog entiteta. [Pogledati Naos za septenarsko Drvo Virda i korespondencije].

Što se tiče područja koje treba da bude mapirano, ovo je na kliologu da odluči/odredi, iako slika data dolje bi trebalo da posluži kao vodič, s tim da je centar baš ove slike, određena zvijezda povezana sa određenim akauzalnim entitetom. Stoga, svaka zvijezda koja je prikazana na toj slici bi bila predstavljena određenom figurom, s tim da njena pozicija na slici (njen odnos sa drugim zvijezdama, „tačka porijekla“) bude njena pozicija na određenoj tabli ili polju na Zvezdanoj Igri. Na ovoj slici porijeklo- neksion- je na nekoliko svjetlosnih godina kauzalne udaljenosti od zemlje, a samo mapirano nebesko područje se prostire u radijusu od preko 1000 svjetlosnih godina.

Dakle, ako je odabrana zvijezda koja se nalazi u centru baš ove slike, onda je cilj- magički ritual- da se predstavi, kroz podražavanje, ova zvezdana mapa pomoću figura i tabli Napredne Zvezdane Igre.

Razumite, da ako je nivo kompleksnosti kao na ovoj slici (koji je preporučen nivo), onda ostale figure na tablama moraju biti uklonjene kroz proces igranja igre, tako da samo pravi broj figura – jedna po zvijezdi- ostane na svojim ispravnim pozicijama. Kompleksnost se ovdje odredjuje odabranim radijusom mapiranog područja, tipom i stelarnom magnitudom zvijezda koje su odabrane da budu mapirane.

Tako da, ako se, na primjer, entitet egzoterično znan kao Satana „invocira“, centar zvjezdanog mapiranja bi bila zvijezda Sirius a pri tom kliolog bira kompleksnost tako što odlučuje koliko će svjetlosnih godina izvan Siriusa biti mapirano, i koji tipovi zvijezda će biti uključeni.

G Tabele i Nivoi

U Naprednoj Zvezdanoj Igri, svaka tabla ima četiri nivoa, predstavljajući tri plus jedan od jedne kauzalne mjere, koja jeste ta „jedna tabla“. Nivo 1 je sama niža tabla od 9 bijelih i 9 crnih polja. Nivo 2 je iznad nivoa 1, na oba kraja nivoa 1, i stoga ima dva dijela, oba su direktno iznad polja nivoa 1. Nivo 3 se sastoji samo od dva polja postavljena ka spolja od nivoa 1 na oba kraja (to jeste, postoji jedno spoljno polje iznad nivoa 2 na svakoj strani). Nivo 4 ima osam polja, 4 na svakom kraju iznad nivoa 1 i direktno iznad polja nivoa 1.

RITUAL AKAUZALNE EGZISTENCIJE

Prema sinisternoj tradiciji, moguće je – bez dara obezbijeđenog od strane akauzalnog entiteta kao što je mračna ćerka Bafomet – pojedinačnom ljudskom biću da obezbijedi sebi akauzalno postojanje, to jeste da svoju svijest prebace, nastane, u akauzalno biće; ili tačnije rečeno da se stvori akauzalna forma za nastanjanje, koja zatim prelazi u akauzalno.

Postoje dvije forme Rituala Prelaska i ona koja je opisana ovdje je najefikasnija i zahtijeva minimum tri žrtve (najbolje je devet), koje će biti odabrane u skladu sa našim tradicionalnim uputstvom i biti dovedena na, i skrivena u ili blizu mjesta odabranom za ono što je možda najsinisterniji i najradosniji ritual od svih. Ritual se izvodi ili od strane jednog Ronwythe-je ili od strane dvoje ako su se ovo dvoje zakleli jedno drugom da okončaju svoje smrtno postojanje zajedno i pređu u akauzalno. Uzimajući u obzir prirodu rituala, žrtve neće biti dobrovoljne a sam ritual treba izvesti u bezbijednom zatvorenom prostoru ili na izolovanoj i bezbijednoj lokaciji na otvorenom, iako je odgovarajuću otvorenu lokaciju veoma teško naći. Kao što je to slučaj sa sinisternim ritualnom devet uglova najpovoljnije vrijeme je ono kada Mjesec zaklanja Dabih, ili je veoma blizu nje; i kada su Jupiter i Saturn blizu Mjeseca koji postaje mlad, u kauzalnom času prije zore. Sam ritual zahtijeva veliki dupli tetraedron, napravljen od kvarca, kojeg drži neki neprovodni materijal (kao što su vlakna konoplje ili lana) isprepletanog da bi držao kristal i da bi omogućio dodirivanje kristala objema rukama Ronwythe-je. Drži se u visini ramena i u elipsi od devet uglačanih eliptičnih kamenova napravljenih od prekambrijske stijene, s tim da ova elipsa bude odgovarajuće veličine da bi se unutar njega mogao smjestiti on/ona (ili dvoje) koji obavlja ritual. Pored svakog, i ispred svakog, od eliptičnih kamenova nalazi se kamena ploča, takođe od prekambrijske stijene, koja odgovara veličini ljudske glave. Poluprečnik elipse treba da bude poravnat istok-zapad, prvi kamen i sa njim povezano postolje treba da budu na ovoj osi sa drugim kamenjem/postoljima postavljenim tako da je među njima nejednak razmak.

Kada su kristal, kamenje i postolja namješteni kako treba, i sve druge neophodne stvari uređene, Ronwytha treba da preduzme Crni Post, koji će trajati ne manje od jednog dana za svaku žrtvu, i ne smije niti govoriti niti izlaziti napolje na svjetlost dana tokom ovog posta niti imati bilo kakv kontakt sa bilo kojim živim bićem koje

nastanjuje kauzalno, ljudskim ili nekim drugim, sa izuzetkom njihovog partnera sa kojim dijele ritual, ako takav partner postoji. U odabrani čas, ritual dolično počinje tako što se prva žrtva dovede u centar elipse da leži na tlu/podu tako da je okačeni kristal iznad nje. Žrtva može biti svezana ili na neki drugi način onesposobljena. Ronwytha zatim otprema žrtvu odgovajućim sredstvima- kao što je korišćenje žrtvenog noža ili mača dok glava nije otkinuta i dok se Ronwytha tokom ovog zadatka tiho koncentriše i usmjerava akauzalnu energiju, oslobođenu ovakvim prinosom, prema kristalu koji visi. Glava žrtve se zatim postavlja na ploču koja je na poluprečniku elipse i ljudska ljuštura lišena akuzalne energije se uklanja i zamjenjuje sledećom žrtvom. Ako to želi, Ronwytha može postaviti njegove/njene ruke na žrtvu dok akauzalna energija ističe i onda postaviti ruke na kristal.

Sa ovim procesom se nastavlja sve dotle dok sve žrtve nisu poslužile svojoj svrsi, kada Ronwytha uklanja kristal sa njegovog držača, i držeći kristal pri sebi pali (ako je u zatvorenom prostoru i ako se zahtijeva) zapaljiv materijal koji ga okružuje i konzumira pehar otrova koji brzo djeluje, koji je odabrao, dok usmjerava svoju sopstvenu akauzalnu energiju u i time iznad neksiona koji je sada njihov kristal.

Bilješke:

- I Prema tradiciji Ronwytha koji želi da preduzme ovaj ritual će učiniti to kada njegov kauzalni život već počinje da blijedi usled prirodnog kauzalnog starenja ili usled nečeg drugog. Zahvaljući njihovoj akauzalnoj empatiji oni će znati kada se ovo vrijeme približava i planiraće u skladu sa tim.
- J Iako nije neophodno Ronwytha može željeti da se otarasi što je moguće više materijala nakon njegovog odlaska, i stoga može odabrati da ritual obavi na pogodnom mjestu (na primjer, građevina od zapaljivog materijala kao što je drvo) i raspe dovoljnu količinu zapaljive tečnosti u odabranom području. Ili može odabrati da koristi neka eksplozivna sredstva.
- K Takođe je moguće ovaj ritual izvesti pod neritualnim okolnostima kada se, na primjer, osoba- eksplozivni uređaj može koristiti u borbenoj situaciji s tim da su žrtve „neprijatelji“, ovdje kamenje i ostala ceremonijalna oprema su izostavljeni iako Ronwytha ili sinisterni adept bi i dalje trebalo da posjeduje, ako je moguće, dupli tetraedron napravljen od kvarca, odgovarajuće veličine da može biti sakriven, ali ne toliko mali da bi mogao biti sakriven u šaci samo jedne ruke. Ako

je ovaj metod odabran, iz bilo kog razloga, Ronwytha ili sinisterni adept bi trebao da u trenutku detonacije drži kristal u jednoj ruci (ako je ovo moguće) i intonira *Binan Ath Ga Wath Am* dok usmjerava svoju akauzalnu energiju i energiju svojih meta u, i stoga izvan, neksiona koji je njegov kristal.

Thernn – uvod u prirodnu Septenarsku Magiku

1. Priroda, Magika i Satana

„Magika“ na nivou pojedinca je, jednostavno, postignuće svjesne integracije sa prirodnim silama – ili sa „Prirodom“, i Kosmosom iznad. Ova integracija implicira gubitak „predstave o sebi“, i postepenu ekspanziju svjesnosti ka akauzalnim oblastima. Tako se dostiže prirodna ravnoteža u postojanju, i kultura plemenitijeg, višeg tipa ljudskog bića (gdje je ova kultura osnov za ono što se konvencionalno označava kao Novi Eon).

Kako ovaj alhemijski proces započinje jednostavno je u teoriji ali teško u praksi. Trenutno, jedini realistični put sticanja te „integracije“ jeste praktični sistem Sedmostruke Staze, i ovo je tako jer još uvijek nijedan drugi sistem nema ritual prirodne hermetičke magike koji se može porediti sa ritualom Unutrašnjeg Adepta (čije detalje možete vidjeti u Naosu). Upravo je ovaj ritual, pored svih ostalih teških zadataka, taj koji zastrašuje tobožnjeg Adepta, stvarajući mnoge izgovore za alternativne puteve ka prosvetljenju. Ritual ne sadrži „infernalni simbolizam“ u svojoj strukturi – već samo jake primalne strahove Kandidata.

Stoga, da bi ostvario ovu prirodnu integraciju, Inicijant mora prvenstveno težiti suprostavljanju sebi (i, sledstveno tome, mnogim faktorima u društvu koji nastoje sputati individualnu Volju u konformitet). Simbol, ili duh, ovog prkosa je Satana i Satanizam.

Mnogi koji se izjašnjavaju kao pagani i praktičari Prirodne magike ne mogu, ili neče, da shvate značenje Satanizma. Dijelom ovo proističe iz perspektive da je „Satanizam“ nastao kao posledica distorzija Judeo-Hrišćanske religije, pa se stoga smatra da je zasnovan na „Staroeonskom“ dualizmu – pa tako treba da bude prevaziđen, jer ne može da izrazi izvorni „Zapadni etos“ u potpunosti. (U pogledu ovog poslednjeg, ono što se smatra izvornim za ovaj etos jeste njegov prometejski duh, i kao takav se objašnjava konfliktima i borbama sa spoljnim faktorima koje privlači, u potrazi za istraživanjem ...)

Kako je objašnjeno u knjižici „ONA: Uvod za napredne aspirante“, „Satana“ potiče od drevne grčke riječi koja znači „optužba“ (kao i „osnov“ ili „porijeklo“ nečega). Hebrejska riječ „tužilac“ u stvari potiče iz ovog izvora. Stoga, simbol je ranijeg datuma nego Hebrejski, i ima istinsko Zapadno porijeklo: nije nastao kao odgovor na Nazarećansku distorziju, već kao simbol opozicije – onome što je prihvaćeno, što slabi.

Stoga Satana (i Sinisterno – jedno je drugo) je simbol kreativne promjene, i odnosi se na opoziciju ne u pogrešno shvaćenom smislu „dualizma“ (tj. onoga što se zasniva na apstraktnoj moralnosti), već u smislu kontriranja bilo čemu što je „norma“. Ovo je prava tajna Satanizma: da vraća društvu i pojedincima, u bilo kom trenutku u istoriji, ono što

nedostaje. Tako je tu ravnoteža, i stoga sinteza: „proces dijalektičke promjene koji rukovodi evolucijom“. Satana je vitalni zapadni arhetip. Koje „staroeonske“ konotacije postoje u simbolu Satane, u stvarnosti postoje samo u umovima onih koji prosto ne razumiju sam Satanizam, i uopšte Sinisterne. Iz konvencionalne „paganske“ perspektive, Satanizam se može opisati kao „militantni paganizam“, pošto korijeni Sinisterne Tradicije leže u solarnim kultovima Albiona

– u toj komparaciji, simbol Satane je skorašnji (oko 10 ili 11.vijek) i predstavlja u potpunosti prikladno usvajanje, u suštini, originalne „Zapadne Staze“.

Sve istorije počinju negdje – zašto da ne budemo oni koji započinju istoriju? Stoga spoljni Hram obezbjeđuje fokusnu tačku za novu Magiku radne grupe, omogućavaju ovoj Magici da teče, oslobođena od očekivanja prošlosti, prema, možda, stvaranju nečeg značajnog.

2. Živi Hram

Unutar Sinisterne tradicije postoje dva tipa „hrama“ na otvorenom: 1) Nekcion povezan sa određenim Aeonom; 2) mjesto uspostavljeno za ličnu upotrebu Satanističke grupe/„koven“/Hrama. U vezi 1), nekcion povezan sa trenutno postojećim Zapadnim Aeonom se nalazi u Welsh Marches, koji je uspostavljen oko 500 g. AN (njegov dvojni nekcion je poznat kao „Bron Wrgan“ – koji se pominje u raznim rukopisima Reda). Tradicija smatra da je Zapadni Aeon inaugurisan upotrebom kristala, koji je objekat kasnije upamćen kao „Gral“ iz romantične legende o Arturu. Nije poznato od čega su se sastojali rituali ove inauguracije, iako je jedan autoritet sugerisao formu Obreda Devet Uglova (pogledaj Codex Saerus). Ipak, malo je vjerovatno da ovi obredi imaju mnogo sličnosti sa bilo čim iz savremene Okultne strukture, pošto je koncept „Vremena“ bio mnogo drugačiji, tj. bio je više „holistički“. (Linearna koncepcija Vremena, „uzroka i posledice“ itd., je nasleđe Nazarećanske religije – sa svojim naglaskom na „grijehe“)

Energije u ovom Zapadnom centru slabe, i većina sa njim povezanih lokacija sada pripadaju prošlosti – iako će ova „prošlost“ omogućiti, u narednih nekoliko decenija, ispunjenje buduće Sudbine povezane sa Sinisternim silama (forma ove Sudbine je slična tome kako su mjesta poput Glastonbury i Stonehenge viđena u ovom sadašnjem društvu). Jedan je od ciljeva ONA je da ustanovi, prije kraja ovog vijeka, novi Nekcion da uprisutni Novi Eon. Ova lokacija će takođe biti smještena u Welsh Marches odakle Mračna Tradicija i potiče. U vezi energija, ovaj novi Nekcion će biti sinteza aspekata predstavljenih u prethodnim dvojnim Nekcionima, ogledajući evoluciju ONA. (Uspostavljanje Eonskog Neksiona zahtijeva određenu vještinu; pored očitih zahtjeva obuhvaćenih rituala, Kliolog mora procijeniti kako će se uticati na zemlju spoljnim silama u narednih deset vjekova; da li će zemlja ostati netaknuta, kako se želi, ili će postati plijen razvoja turizma/drugih poslovnih interesa. Stoga, odabrano mjesto ne mora nužno biti „izvanredne prirodne ljepote“, ili od potencijalno istorijskog interesovanja.)

U vezi sa 2), „zatvoreni Hram“ je relativno moderan koncept, nastao iz zahtjeva gradskog života. Iako naravno postoje određene ceremonije koje se, usled nužnosti, izvode u pripremljenoj sobi (npr. Jeretička Misa), fetiš „unutrašnjeg hrama“ je više poslužio da sakrije

nego da pojača najvitalniji dar magijskog iskustva: integraciju sa Zemljom. Dok čarobnjak u zatvorenom hramu obitava u svetištu svog Ega, put prirodne magike poništava Sebstvo i ponovo integriše magičara sa Prirodom – te je tu tako uprisutnjen osjećaj višeg Kosmosa. Magijski obred u prirodnom spoljašnjem okruženju stvara na učesnike efekte koji se ne mogu postići radom u zatvorenom: to je razlika između igranja magike, kao hobija; i stvarnog življenja kao magijski entitet.

Kada radi na i sa Zemljom, magičar je podložan uticajima koji se ne potčinjavaju zakonima priučenih Okultnih pisaca, i nad kojima nema kontrole: te stoga postoje nagovještaji istinskog magijskog razumijevanja. Tu je prirodna empatija, lišena trendovskih apstrakcija vremenom, magičar dostiže – ili se vraća – postojanju kao „jedno sa prirodom“. (interesantno je osmotriti kako se sama zemlja mijenja/odgovara na magijski rad – i osmotriti kako se i drugi unutar magijske grupe mijenjaju.)

Oni sledbenici Mračne Tradicije ne mogu značajno evoluirati na Stazi što se neće vratiti, kroz magiku, Zemlji (što bi trebalo biti tačno za sve istinske magijske staze – posebno u ovom dobu obuzetosti sobom). Za Spoljnjeg Adepta, prirodna magika u ceremonijalnom kontekstu je važan uvod za hermetički kontekst Unutrašnjeg Adepta, koje prirodno odvijanje omogućava da se uspješno proživi ovo najteže hermetičko iskušenje.

Ovaj blizak život sa Prirodom ne implicira vaskrsnuće starih vjerovanja, rituala i bogova. Ono za radnu grupu više implicira nalaženje prirodnog izraza „obožavanja“ kroz praktično iskustvo (gdje obožavanje označava integraciju) relevantnu za okolinu u kojoj se radi. (Prirodna magika nalazi svoj krajnji izraz u uspostavljanju ezoterne zajednice – što opet ne implicira hrljenje nazad ka „zlatnom dobu“, već umjesto toga stvaranje novih načina života – pogledaj Ezoterni Pioniri)

Thernning u Praksi

Pronalaženje spoljne lokacije može oduzeti nešto vremena i napora, ali je to po sebi interesantna vježba. Za Satanističku grupu, mnoge faktore treba uzeti u obzir – od kojih se privatnost i izolacija ističu kao najočigledniji. Trenutno, u Engleskoj, uslovi za izvođenje obreda poput Ceremonije Podsjećanja na odgovarajućem vrhu brda su sve više ograničeni – iako ovo nije slučaj sa oblastima sjevernog Velsa, i Sjeverozapadne Škotske. Ipak, ova lokacija bi trebala biti na razumnom putnom rastojanju od mjesta boravka učesnika iz više razloga, praktičnih i ezoternih. Ako oni u pitanju žive u gradu, onda lokacija treba biti na ruralnim periferijama (npr. York – Yorkshire Moors; Manchester – The Pennines; Swansea – The Black Mountains, itd.)

Ukoliko magika grupe ima neku svrsishodnu budućnost, onda će se lokacija sama otkriti, posle relevantnog proteka vremena. Ovim se želi reći da postoji lokacija kojoj je suđeno da bude dio magike grupe. Za Eonski neksion, lokacija na otvorenom ne bi trebalo da je imala prethodnu istorijsku svrhu. Obično je primamljivo odabrati „krug od kamenja“, ili utvrđenje na brdu, zbog očiglednih romantičnih ezoternih konotacija. Pored toga što su generalno

poznate, ova mjesta su većim dijelom već poslužila svrsi i odigrala ulogu vodeći nas tu gdje jesmo sada – kao što su prethodna društva činila, poput Kelta, Anglo-Saksonaca itd. Zaista nema značajne ezoterne svrhe da radna grupa „ponovo aktivira“ drevnu svetu lokaciju – osim možda kao potporu za dobro psihe grupe. Isto tako, izvođenje davno izumrlih rituala, gdje su ti rituali nekad dinamično izražavali jedinstvene sile uključene u život društva tog vremena – što je često vid društva o kojem mi sada možemo samo spekulirati.

Takvi obredi, kao i mjesta, postaju napušteni jer su oni samo spoljni izrazi Kosmosa i takvi se izrazi mijenjaju i evoluiraju – kao što to čine i Umjetnost, Muzika i Nauka. Istina je da smo kao cjelina izgubili neke stvari tokom Eona, ali takve se stvari u suštini mogu ponovo povratiti, bez povratka prošlosti, u izrazima poput Magike. Ovim se ne želi reći da je drevna forma irelevantna zato što je drevna: forma je značajna ako nastavlja, od svog nastanka, da uprisutnjuje numinozno neophodno za evoluciju. Takva forma pripada istinskoj Tradiciji i izgleda, iako relevantna, kao vanvremenska u svojim riječima i predstavama, dok njena svrha nije ostvarena i prevaziđena (mnogi takvi obredi još uvijek predstavljaju snažne osnove za Sedmostruku Stazu).

U Engleskoj, najprikladnije lokacije se mogu naći u divljim šumama, poželjno na „zajedničkom zemljištu“ ili blizu pješačkih staza kroz neobrađeno poljoprivredno zemljište (mada što dalje je moguće od ljudskih naseobina). Najbolje je da je lokacija blizu rijeke/potoka, gdje raste trnje. Alternativno – i to mora biti praktična alternativa – stjenoviti proplanak na najvišem vrhu je najefektivniji, posebno ako je to vrsta kamena koja sadrži slojeve kvarca (pogledaj rukopis Obred Devet Uglova za dalje detalje) – takav je opis posvećenih mjesta ove zemlje. Uspostavljanje Sinisternog hrama u drugim zemljama zahtijeva svoje kriterijume, relevantne za zemlju u pitanju.

Jednom ustanovljen, krug od sedam kamenova se postavlja kao ograda, prema smjernicama datim u raznim rukopisima, i oblast prikladno zaštićena. Nakon toga Ceremonija Eorthe se izvodi, osnažena otvaranjem Zemljane Kapije, i zapečaćena redovnim sinedrionima. (Članovi grupe mogu takođe poželjeti da preduzmu solo obred Devet Uglova unutar oblasti Hrama, započinjući obred u sumrak, ostajući tamo sam do zore. O pojedinačnim rezultatima može se diskutovati tek pošto su svi učesnici kompletirali obred. Takvo iskustvo dodatno vezuje članove grupe za tu lokaciju). Sinedrioni se sastoje od okvira rituala datih u Codex Saerus-u, sa naglaskom na ovladavanje Ezoternim Čantom (ovo je vitalni aspekt, tako omogućavajući buduće Eonske Obrede – pogledaj Naos i ostale rukopise). Ostale odlike treba da se sastoje od novih aspekata koje su kreirali sami članovi Hrama. Autoritet za grupu i njene akcije leži samo na Choregosu/Čarobnici, itd. – nema uplitanja nekog spoljnog „višeg autoriteta“ iz ONA (iako Spoljnji Adept može povremeno tražiti savjet od svog vodiča iz Reda o pojedinim stvarima – npr. Opfer).

Sinedrioni trebaju biti što redovniji, i najčešće se izvode za vrijeme punog mjeseca (primarno zbog vidljivosti, iako se i druge mjesečeve faze koriste za specifične obrede.) Satanistička tradicija ne sadrži „sezonske obrede“ (npr. „Beltaine“, „Imbolc“ itd.) Ukoliko proučavate

obrede date u Crnim Knjigama, biće jasno da svi oni uprisutnjuju osnovne sile Kosmosa – i najviše ono što se predstavlja kao Hierosgamos. Nikakav sezonski simbolizam se ne koristi (poput klanja „Svetog Kralja“) jer se sile koje prevladavaju u određenim vremenima mogu iskusiti kakve jesu, bez apstrakcija. Sve što je neophodne je redovno izvođenje obreda (poput htonske forme Rituala Devet Uglova) u okviru spoljne okoline, radi integracije sa sezonskim silama kojima treba pristupiti. Postoje naravno određena vremena kada su magijske sile najjače izražene, i njih satanistička Tradicija prepoznaje kao sedam „festivala“ – od kojih su najvažnija dva, oko Zimske kratkodnevice i Ljetnje dugodnevice. Ostale su: prolječna Ravnodnevice; Maj (sredina/kraj mjeseca: ANTARES); Avgust (sredina mjeseca: ARCTURUS); Jesenja Ravnodnevice; rani Novembar. (Postoje i drugi radovi i vremena pripisana za alhemijske sezone).

„Radnih alata“ Satanističkog Hrama ima tek nekoliko. Očigledni predmeti su: fenjeri; kadionica; zajednički pehar. Miris uvijek pravi član Hrama koristeći asocijacije date u Naosu kao vodič (na primjer, ukoliko se u ritualu radi sa energijama prikladnim sferi „Sunca“, onda bi miris trebao da se sastoji od hrastovine). Oltar obezbjeđuje naslonjeno tijelo izabranog Sveštenika ili Sveštenice. Žrtveni nož se čuva pod patronatom Gospodarice (zajedno sa velikom srebrnom činijom), i koristi se samo u te svrhe (što može biti samo jednom na svakih sedamnaest godina). Prema Tradiciji, nakon takve ceremonije, glava bi bila odsječena i prikazivana na narednim sinedrionima, okićena krunom od hrastovog lišća. Nekad bi to bila jedina prisutna „predstava“; ili to, ili statua/slika Bafomet, prema izvornoj ezoternoj tradiciji (pogledaj Sinisterni Tarot i ostale rukopise koji se odnose na Bafomet, sadržane u Hostiji i drugim mjestima).

Jedan važan predmet je veliki komad kristala kvarca, koji se aktivira vibracijom zvuka i koji može vrlo značajno pojačati energije kojima se pristupa tokom rituala. Kao što je mnogo puta naglašeno u rukopisima Reda, kristal je najefektivniji kada je oblikovan kao tetrahedron. Ovo se može pokazati kao skupa procedura, pošto treba kupiti dovoljno velik komad za brušenje (i treba biti što je moguće čistiji – boja/zamagljenost upućuje na nečistoće), a ni samo brušenje od strane pouzdanog zanatlije/juvelira, nije nimalo jeftino. Ovaj oblik je idealan, iako ne ključan – sve zavisi od prioriteta pojedinca. Koji god oblik da je izabran Gospodar/Gospodarica može izabrati da zakopa kristal tokom ceremonije posvećenja, tako usmjeravajući energiju ka mjestu zakopavanja.

Izvođenje „prirodne“ ili „empatičke“ magike vraća praktikanta SVETIM obrascima Postojanja. Tu je egzaltacija i duboko poštovanje koje transformiše život od bezvrijednog i ličnog kroz direktno iskustvo šireg konteksta Prirode i Kosmosa. To je etapa iznad povlađivanja zatvorenog hrama i moderne „magike“ samosvjesne parodije – iako ova rana faza učešća u „Okultnoj sceni“ može odigrati ulogu u pomaganju Inicijantu kroz teški put ka Adeptstvu, kroz „upravljanje ljudima“, manipulaciju i tome slično. (Ovim se želi reći da je Tradicionalni Satanizam zainteresovan za Ego, manipulativne umjetnosti i čarobnjaštvo samo u ranim

fazama puta: takve stvari je potrebno iskusiti/suočiti se sa njima te ih tako prevazići ukoliko se teži daljem razvoju.)

Istinska radna grupa ne bi trebala biti kao klub u koji se svaka površno zainteresovana osoba može pozvati da prisustvuje. To je organska forma koja se kreira kroz određene faktore koji postaju uravnoteženi (koji su faktori jedinstveni za one koji su uključeni u grupu). Ovaj proces može uzeti dosta kauzalnog vremena, ali kroz njegovanje i dosledno ezoterno povezivanje onih koji čine ovu organsku formu, nešto izvanredno jednog dana može biti stvoreno. Jedna autonomna (Safička) grupa u okviru ONA je bila aktivna više od dvadeset godina, ali se tek nedavno kompletirala, tako što je stekla prave pojedince i okruženje. Sada je zatvorena za neposvećene. (Za ostale detalje koji se tiču prakse Sinisterne Ceremonijalne Magike, pogledaj Crnu Knjigu Satane 1)

Ezoterni Pioniri: Ka novom načinu Života

Satanistički Hram u praksi opisuje u mikrokosmosu jedan od najvažnijih magijskih ciljeva za skorbu budućnost: ustanovljenje ezoterne zajednice. Mnoge magijske organizacije su sada dokazale da mogu da obilato i samouvjereno pišu o svojim ciljevima (u često polemičkom tonu). Ono što je sada potrebno je nova forma magijskog izraza, koja ne može biti postignuta na bilo koji drugi način sem kroz praktična sredstva. Vrlo jednostavno, ezoternoj zajednici su potrebni, posvećeni, pragmatični pojedinci koji su spremni na težak rad da bi njihov san postao stvarnost – nije joj potreban još jedan „časopis“. Kad bi takav poduhvat bio ostvaren, to bi odvelo magiku u potpuno novu fazu, daleko od umiruće, urbane sadašnje scene: ponovo bi interpretiralo magiku kao najdublji način života.

Za početak, nekoliko Satanističkih/Magijskih drugova moraju da se udruže zajedno i kupe značajan posjed sa ogromnom količinom zemlje (svakako ne manjom od petnaest ari). Posjed treba da bude dobro izolovan ali na dobrom poljoprivrednom zemljištu, s obzirom da zajednica treba da bude samodovoljna, i treba je shvatiti kao sjeme za novu civilizaciju, ravnodušna prema dešavanjima u Starom Svijetu Zapadnog kapitalizma (može biti razborito da se ustanovi i baza koja je lako odbranljiva). Odlike zajednice mogu uključivati: Organske poljoprivredne tehnike (poput upotrebe teških konja); zabrane motorizovanih vozila (omogućavajući putniku da zadrži integraciju sa okolinom); bez struje, pa bi tako Muziku, na primjer, pravili sami članovi Zajednice; i naravno stvaranje novog tipa obrazovnog sistema.

Što se pak smještaja tiče, imajući u vidu propali eksperiment komune šezdesetih, mjesta boravka bi se realno trebala sastojati od odvojenih apartmana. Cilj nije podijeliti sebe i svoje posjede kako bi se obezvrijedio koncept sopstvenog identiteta kroz materijalne posjede i „moralnost“, već da stvori – kroz lične vještine – organsku cjelinu (i pravu (Folk) demokratiju).

Dani gozbe/Festivali bi se posmatrali u okviru zajednice – na primjer Misa Života (pogledaj Crnu Knjigu Satane III) bi se mogla izvoditi svake nedjelje, u oblasti određenoj za „obožavanje“ (takva bi oblast postala važan Nekcion – kao i sama Zajednica ...). Nada je da bi

to takođe bio i nastavak pedesetogodišnje tradicije Davanja (pogledaj Deofel Kvartet). Tako bi se ova jedinstvena prirodna magika zajednice odvijala.

Iako su gore navedene smjernice date samo kao predlozi, istinska Zajednica se ne može definisati kao ništa manje nego kao grupa pojedinaca koji zajedno stvaraju samodovoljni način života, koji može postojati u cjelosti odvojen od modernog društva. Ovo podrazumijeva zemljoradnju. Takođe implicira porodicu: istinska Zajednica ne može postojati kao jednopolna jedinica, jer cilj je stvoriti novo društvo – osnovu nove civilizacije koja se sastoji od novog tipa ljudskog bića. Težnja da se ustanovi i održi takvo novo društvo će sama po sebi biti magijski ritual – onaj koji je vrlo važan za evoluciju magike kao cjeline. Stoga ne bi trebalo praviti kompromise u ispunjenju opisanih kriterijuma Zajednice.

U suštini, „ezoterni“ aspekt je prosto njegovanje praktičnog života, duhovnog koneksiona koji posjedujemo sa Zemljom: upravo je to ono otkriće koje će uprisutniti potrebnu numinoznost. Stoga, obredi koje izvode članovi Zajednice će se koristiti da fokusiraju, kao obožavanje, ovu prirodnu magiku, prije nego li što sami obredi to obezbjeđuju, ili stvaraju, u prvoj instanci ezoternog aspekta.

Ukoliko će biti značajne eonske promjene, onda mnoge takve Zajednice treba da budu ustanovljene u ovoj i drugim zemljama. Pored opštih ezoternih principa koje dijele oni koji su na Sinisternoj Stazi, neće postojati nikakav dogmatski kod koji propisuje kako svaka Zajednica treba da se organizuje, pošto će jedinstvenost okruženja svake Zajednice zahtijevati svoj harmonični sistem izraza. Da ponovimo, ovaj Veliki Ritual prirodne magike će omogućiti iskorak iz „post-modernizma“ sadašnjeg Okultizma ka novoj fazi u kojoj se pojedinačni životi mogu posvetiti višoj svrsi. Oni čije je stvarne moći ogolio Sistem mogu sada početi da stvaraju Istoriju – sve što je potrebno je snaga Volje. Za Magičara, ne može postojati viša Potraga.

- Red Devet Uglova -

Rounwytha Staza u Istorijском i Modernom Kontekstu (Odlomci)

Ono što je nazvano Put Rounwytha se lokalno naziva Kamladom [1], ili jednostavno i najčešće kao The Rouning, sa onima koji prate ovu stazu poznatim kao Rounwytha. To je usmena paganska tradicija koja se može naći u nekoliko ruralnih područja Južnog Shropshirea i Herefordshira, zajedno sa nekoliko enklava u močvarnim područjima Sir Faesifeda i Sir Drefaldvina. Prema nekoliko rjetkih pristalica ove tradicije, broj ljudi koji su bili uključeni u istu nikada nije bio veliki - rjetko je prevazišao desetak ljudi u bilo kom trenutku - s tim što je sama tradicija nasljedna, prenijeta sa jedne osobe na drugu, često unutar istih porodica; Takođe za ovu tradiciju je rečeno da je tako stara da nema priča vezanih za događaje iz vremena njenog nastanka, iako sigurno postoji konsenzus oko toga da je prethodila pojavi vjere i naroda "uzdignutog hrista".

Ova usmena tradicija se tiče "paganskih stvari i paganskih načina" [2] i prvenstveno je bila tradicija ženskih osoba u narodu koje su uglavnom bile ili povučeni pojedinci ili koji su živjeli u malim kućicama ili na malim farmama sa svojim "proširenim" porodicama. [3]

Rouning tradicija bila je i jeste usresređena na određene darove, određene vještine i razlikuje se od drugih na više načina:

I) Nema imenovanih božanstava ili božanskih bića ili "duhova". Nema "bogova", nema "boginje". Nema demoni.

Ii) nema čarolija ili priziva ili izgovorenih čini ili prokletstva; Nema "tajnih pisama" i nema "tajnih učenja"; Zaista nema nikakvih učenja.

Iii) ne postoje "tajne knjige" ili rukopisi; Zaista, nema spisa.

Iv) Uopšte nema ritualnih ili okultnih ili "wiccanskih" ili "satanističkih" elemenata.

V) Nema kalendara, kao što se obično razumiju kalendari i stoga nisu fiksirani datumi / vremena za svečanosti ili komemoracije.

Vi) nema zakletvi, nikakvih prisega, izrečenih ili pisanih.

Vii) Nema organizacije, nema dogme, nema kodifikacije vjerovanja, nema lidera, nema hijerarhije i nema faza ili stepena "postignuća".

Četiri druge karakteristične osobine ovog Puta su možda vrijedne pomena: (α) nema interesovanja za, niti brige o stvarima van porodice, van lokalnog područja stanovanja, ili mimo problema susjeda koje oni lično iznose jer možda traže neku pomoć? (β) da je ukorenjen i njegovan unutar i od strane određene ruralne močvarne oblasti određene zemlje i ne može se lako transplantirati na drugim mjestima, s obzirom da sigurno ne može živjeti - biti življeno - u bilo kom gradskom području; (γ) da su muškarci izuzetak, žene su pravilo; I (δ) da ne postoji usaglašenost sa konvencionalnim društvenim/ moralnim ulogama, već sa određenim prihvaćenim praksama.

(α) znači da se na spoljni svijet izvan ovakvih granica ne obraća pažnja, jer ima malo ili nimalo interesovanja za isti, sigurno nema želje da pribavljaju "vijesti" u vezi s njim, a sigurno nema želje, nema potrebe, da se bude uključen u njegovu promjenu '. To takođe znači da nema želje, nema potrebe, da se "širi tradicija", da

se regrutuju ljudi na drugim mjestima, tako da su "novi regruti" rjetki (nekoliko njih u jednoj generaciji) i većinom su članovi porodice ili lokalno stanovništvo ili neki stečeni i povjerljivi prijatelj. (β) znači da nikakva transplantacija na drugim mestima, tradicionalnih načina, nije tražena ili poželjna, i da ako neko napusti područje, njihovo srce, njihovo biće je uvijek unutar granica starog Rounwytha područja, sa njima nesrećnim, izgubljenim, osim ako do pronađu slično mjesto za boravak. (γ) znači da malobrojni muškarci koji su uključeni posjeduju izvjesnu prirodu; posjeduju poseban i osjetljiv / umjetnički karakter. (δ) znači da žene često vode / upravljaju / obezbjeđuju za porodicu / farmu; da su odnosi između dvije žene - i između rođaka i srodnika - nisu neuobičajeni, a ako i kada se dese, nisu osuđivani i nisu ni primjećeni; i da nije postojala /i ne postoji klasna razlika među onima "od dara".

Dar Rounwythe

Glavni dar Rounwythe - ono što čini i označava Rounwythu - jeste posebna i prirodna osjetljivost: prema ljudskim bićima, Prirodi (a posebno zemlji, vremenskim uslovima), živim bićima (posebno životinjama) i nebesima / Kosmosu. Bez riječi, ne-konceptualno razumijevanje i osjećanje veza, prirodnog balansa, kojeg mi smrtnici, budući nemudri, često imamo tendenciju da uznemirimo. Intuitivno poznavanje mudrosti prirodne procjene: od nas kao smrtnika kao živih bića, kao uravnoteženih, između zemlje i nebesa i time neodvojivih od Prirode. To je znanje o tome da je takav balans neophodan za dobrobit, za dobro zdravlje, za dobre usjeve i, što je važnije, prirodno i neophodno za našu najbližu porodicu i širu porodicu naših prijatelja i susjeda koji nas prihvataju onakvima kakvi jesmo i stoga su u dobrim odnosima sa nama.

Ovo je dar spoznaje da su neka djela nemudra jer uznemiravaju prirodnu i veoma delikatnu ravnotežu između nas, našeg lokaliteta, naše zajednice i prirode. Ovo je drevno znanje koje je prethodilo odvajanju nas - kao pojedinca sa individualnim željama, imenom i ciljevima - od našeg staništa u Prirodi. Ovo je znanje da je ta zemlja, kao i mi sami, živa, dio nas i svjesna je nas, pod uticajem je nas: spavanja, sanjanja, budnosti, veselosti, tuge, bolesti, nada, oporavak, čežnja, jednostavno postojanje. Ovo življenje - njihove posebne, nečovječne vrste - može da nam pomogne ili da nam naudi, i (uprkos tome što mnogi moderni ljudi veruju) ne tiče se "imenovanih" pojedinačnih, karakternih, duhova ili "demoni", nekog boga ili boginje, ili bilo čega, čija "imena" trebaju ili moraju znati kako bi ih "kontrolisali" ili "propagirali" ili bilo šta drugo.

Umjesto toga, postoji način života, njih nekoliko koji su Rounwytha, a ovaj način života balansira, čini / nastavlja / ponovo uspostavlja neophodnu fluksiju onoga što se manifestuje kroz nas koji nastanjujemo određeno mjesto, i koji postaju

ravnoteža prenoseći taj dar kako bi pomogli, ozdravili, popravili ili eventualno oštetili nešto što zahtjeva da bude oštećeno.

(...)

Učenje Rounwythe

Tradicionalno učenje mlade Rounwythe je bilo jednostavno; direktno i lično. Postojalo je znanje koje je prenošeno od starije Rounwythe - majke ili bake - i ticalo se očiglednih stvari kao što su usjevi i ljekovito bilje, lijekovi za bolesti, ljudske i životinjske.

Zatim je postojalo učenje bez riječi, dar je dobijan ili (obično) njegovan, u nešto starijem uzrastu, kroz dva jednostavna zadatka. Prvi je bio da provedu sami dvije sezone, u šumi ili brdima: da nauče da vide, čuju, slušaju, osjete zemlju ispod, nebo iznad, i tako postanu, mirni, da njeguju dar i budu postojani. Drugo, a kasnije i posljednje i kada je odlučeno da je sezona ispravna, provode jedan cijeli lunarni mjesec sami u pećini, samo sa svjećama ili lampom za svjetlost, malo ili ništa za raditi, s tako skromnom hranom i vodom koju bi redovno trebalo da ostavlja povjerljiv prijatelj kome bi morali vjerovati da uđete i izvadi vas iz pećine na kraju lunarnog mjeseca.

Nema Božanstava, Nema Kalendara

S obzirom na to da ne postoje / nisu postojala božanstva, i ništa nije imenovano, nije bilo ceremonija neophodnih kako bi se evociralo/ invociralo/ molilo nekom božanstvu, te stoga nije bilo ni posebnih dana ili svečanosti za ove ili slične sulude stvari.

Ali jedna dužnost, koju su neke vrste Rounwythe ponekad prihvatale - ticala se davanja sugestija kada bi neka slavlja ili komemoracije, ili zadaci trebali da se obave u najboljim povoljnostima. Na primjer, koji je dobar period da se sije, koji je dobar dan da se slavi dobar prinos, koja je dobra sezona da se posije dar ljudske krvi.

Nije bilo zacrtanog, statičnog kalendara - solarnog ili lunarnog - koji bi vodio Rounwythu i govorio joj kada bi takva dešavanja trebala da počnu. Nije bilo podjele života u godine, mjesece, sedmice, pa čak ni dane sa zacrtanim brojem

sati. Nije bilo kalkulacija. Nije bilo "astronomski usklađenog" kamenja, nekog tajnog znanja.

Put Rounwythe

Prema tome, moguće je shvatiti da je stari put Rounwythe, bio način života, odnos prema životu; način obavljanja stvari i neobavljanja određenih drugih stvari.

Njihovo mjerenje promjena oko njih, u njima, u drugom životu, bilo je u smislu fluksija, kako se žive stvari polako mijenjaju na svoj način od rođenja do umiranja.

Prema tome, za Rounwythu, njihov život se ne bi raspoređivao po godinama, već koliko je Ljeta vidjela; koliko se Okupljanja sjeća. Ali i sada, ovaj put virdonosno živi i dalje kroz njih nekoliko.

Alhemijske Sezone I Fluksije Vremena

Uvod

Većina aksioma i tumačenja koja slijede čine dio usmenog predanja Kamlada koje je, prije nekih četrdeset godina, pripojeno ezoteričnom udruženju Reda Devet Uglova. Preostali dio čine moja tumačenja i razvoj te tradicije, od kojih neka od tih mojih tumačenja koriste terminologiju i ontologiju kauzalnog, akauzalnog i neksiona.

U tekstu *Auf dem Wasser zu singen: Još jedan intervju sa Antonom Longom* – prvobitno distribuiranom 114yf/2003eh – kratko sam pomenuo alhemijske sezone kao odgovor na pitanje koje mi je bilo upućeno:

„Alhemijska sezona je prirodni proces koji se odvija u Prirodi, kao i u nama samima, koji smo bića Prirode. One su Promjena; prirodna dijalektika. Naravno, takođe postoje i Kosmičke alhemijske sezone, koje su u pogledu svojih početaka i završetaka poznate kroz raznolike posmatrane astronomske događaje, koji su često povezani sa zvjezdanim ili planetarnim poravnanjima...”

Kako prije tako i nakon objave tog teksta - a pogotovo nakon objave Naosa 1989 ce – bilo je mnogo spekulacija, i pogrešnih shvatanja u vezi sa alhemijskim sezonama, koje i dalje postoje; spekulacija i pogrešnih shvatanja čijem bi otklanjanju ovaj tekst trebao da doprinese.

Ovaj naročit/osobeni numerisani pregled aksioma i shvatanja u ovom tekstu je moj, a koji je prikaz mnogo manje formalan u odjeljku koji se bavi Alhemijskim Sezonama, budući da sam na tim mjestima često samo ponovo predočio ili prepričao samo usmeno predanje. Ovaj naročit/osobeni numerisani pregled sam sam lično koristio kao sopstveni *aide-mémoire*, prije više decenija.

Dodao sam i nenumerisani odjeljak koji sam sam osmislio a koji pruža neka objašnjenja alhemijskih sezona.

Treba primijetiti da se pod *alhemijskim* ovdje ima u vidu ezoterična nauka povezana sa *azotom* i drugim takvim ezoteričnim „stvarima“. Ovo je nauka o promjeni/preinačenju/razumijevanju živih bića, i drugih substancija, kroz simbiozu/interakciju između alhemičara i takvih bića/substancija. Što je zapravo „zabranjena alhemija“ nekih Okultnih tradicija, a koji je tip alhemije, i takve simbioze, pominjan ili je bio tema brojnih ONA manuškripta tokom prošlih četrdeset godina.

Na primjer:

„Tajna Magusa/Mouse koji se nalazi iznad Stepena Majstora/ice je prosto jedinstvo dvije srodne stvari. Ovo je jedinstvo više ali je podignuto na dvostrukom pelikanu okrenutom unutra ali i spolja u manjem stepenu, poput faze Sol-a. Tu je živuća voda, azoth, koji pada na Zemlju hraneći je, i od koje cvjeta sjeme sjajnije od sunca. Cvijet, pravilno pripremljen, cijepa Nebesa

– i iz tog nastaje veliki eliksir koji kada se unese u tijelo rastvara i Sol i Lunu donoseći Egzaltaciju. Ko god da uzme ovaj Elikzir živjeće besmrtno među vatrenim zvijezdama ... „

Što u suštini znači da „iz dvostrukog pelikana dolazi Azoth“.

Jedan poseban primjer takve simbioze – takve alhemije – jeste ezoterični „miris“ Petriocho (qv. Sinisterna Tradicija – Ostale bilješke objavljenom u Fenriru Vol. 3 #2). Proizvodnja ovog „mirisa“ tokom određene alhemijske sezone je teška, i zahtijeva određeno kauzalno Vrijeme, ali ono što prožima konačni proizvod, nakon destilacije, ezoteričnom vrijednošću – akauzalnom energijom/sinisterno-numinoznim – jeste interakcija/simbioza koja se odvija između alhemičara i substancija, a koje su substancije sve dio živog bića znanog kao Priroda..

Vrijeme

1. Vrijeme je Numinozno – odnosno od živih bića, te je stoga biološko a ne linearno (od kauzalnosti). S obzirom na to, Vrijeme se ne može predstaviti niti mjeriti fiksnim kauzalnim kalendarom, solarnim, lunarnim ili kojim drugim.
 - 1.1. Stoga, Vrijeme varira zavisno od Fizisa. Tačnije, varira zavisno od prirode, karaktera živog entiteta koji ga manifestuje – uprisutnjuje.
2. Postoji mnoštvo različitih vrsta Vremena.
 - 2.1. Stoga, naša vrsta Vremena se razlikuje od one drugih živih entiteta/bića/emanacija, koja obitavaju na Zemlji ili drugih.
3. Vrijeme je Tok. Odnosno, Vrijeme je već inherentno živim bićima, dio je njihovog fizisa.
 - 3.1 Svako živo biće ima Tok koji je prikladan – koji predstavlja/manifestuje/uprisutnjuje – njegov fisis I koji je tako prikladan/manifestuje njegov tip/vrstu života.
 - 3.1.1 stoga, linearno vrijeme – kako se mjeri fiksnim kauzalnim kalendarom i/ili koje je definisano takvim stvarima poput odnosa distance I brzine fizičkog objekta – jeste Privid/Apstrakcija, nije Stvarnost.
 - 3.1.2 Prema tome, takvo linearno vrijeme predstavlja samo kauzalni fisis/prirodu materijalnih objekata/materije te tako manifestuje fisis/prirodu kauzalnog.
 - 3.2 Tok manifestuje ono što je akauzalno. Odnosno, kako se određeno živo biće mijenja/razvija/manifestuje.
 - 3.2.1 Tok ima spoljašnju (egzoteričnu) pojavnost i unutrašnju (ezoteričnu) prirodu/fizis.
 - 3.2.1.1 Spoljašnja pojavnost jeste ono kako se čini da se biće mijenja/razvija/raste/propada.
 - 3.2.1.2 Unutrašnja priroda je kako bi biće moglo, može da se mijenja/razvija/raste/propada upotrebom tradicionalnih/ezoteričnih/alhemijskih umjetnosti/vještina.
 - 3.2.1.2.1 Poznanje ove unutrašnje prirode je dar Rounwythe.
 - 3.2.1.2.1.1 Ovaj dar se može kultivisati razvojem i upotrebom ezoterične empatije.
 - 3.3 Kako je Vrijeme Tok, i alhemijske prirode, tako Rounwytha može biti u mogućnosti da predugojači/promijeni/manipuliše/plete Vrijeme.

Alhemijske sezone

4. Alhemijska sezona je način mjerenja/određivanja/znanja tokova, te je tako i sredstvo poznavanja živih bića i načina kako se mijenjaju ili se mogu mijenjati.
 - 5.1 Stoga, Alhemijska sezona je često ono što je najbolja/odgovarajuća “sezona” da se saznaju/spoznaju/proslave određene emanacije uprisutnjene u nama kao živim bićima, ili

određenim razvrstavanjima takvih bića, i/ili “sezona” da se započne neka promjena ili promjene.

6. Ova “sezona” se razlikuje u odnosu na prirodu/vrstu/tip bića/živog entiteta/emanacije, i često se razlikuje od individualne emanacije do individualne emanacije svakog tipa/vrste.
7. Znanje Alhemijskih sezona je istovremeno i dio usmenog predanja/tradicije i svaka Rounwytha ga može otkriti/pronaći za sebe.
 - 8.1. Na svakoj Rounwythi je da utvrdi istinitost takve usmene tradicije kroz sopstvenu spoznaju.
 - 9.1.1. Ovo znanje proizilazi iz ezoterične empatije.
 10. Jedno takvo razvrstavanje emanacija/živih bića jeste Priroda.
 - 10.1. Ovo razvrstavanje razlikuje širok dijapazon vrsta bića.
11. Još jedno takvo razvrstavanje vrsta jeste Kosmos.
 - 11.1.2. Ovo određeno razvrstavanje sadrži entitete/život koji posjeduje akauzalne emanacije/akauzalna bića, koja posjeduju kauzalno-akauzalne emanacije/bića, te entitete koji manifestuju kauzalne emanacije (kauzalno biće)
12. Akauzalno-kauzalna bića/emanacije jesu neksioni između kauzalnog I akauzalnog.
 - 12.1. Početak i kraj određenih Alhemijskih sezona često se povezuje sa određenim posmatranim prirodnim I kosmičkim fenomenima, ili su njima nagoviješteni.
 - 12.2. Ove asocijacije I nagovještaji često su povezane samo za određeno mjesto I najčešće su potčinjeni Kosmičkoj I Aeonskoj struji.
 - 12.2.1. Tako posmatrani fenomeni uključuju one koji su povezani sa Prirodom. Kao I one povezane sa “nebeskim tijelima”, tj, sa Kosmosom.
 - 12.2.2. One povezane sa Prirodom uključuju ponašanje zemaljskih živih bića, svjesnih ili ostalih; tok sezona Prirode, I određene obrasce ili određene fenomene “vremena”
 - 12.3. One povezane sa Kosmosom uključuju osmatrani ritam zvjezdanih razvrstavanja (sazvežđa); okultacije Sunca od Mjeseca, kao I određenih zvijezda od Mjeseca; posmatrani ritam vidljivih planeta; I prvo uzdizanje (izlazak) određenih zvijezda iznad horizonta Rounwythe kako je I određeno tokom Prirodnih sezona.
 - 12.4. Takve asocijacije posmatranih prirodnih I kosmičkih fenomena ne impliciraju da su takvi fenomeni uzrok ili korijen promjena, toka I živih bića.
 - 12.4.1. Asocijacije/nagovještaji povezani sa Prirodom su ponekad označene kao zemaljske struje.
 - 12.4.2. Asocijacije/nagovještaji povezani sa Kosmosom su znani I kao kosmičke struje.
13. Određene Alhemijske sezone čine prirodni kalendar koji Rounwytha koristi.

Priroda Alhemijskih Sezona

Sada ćemo vidjeti da postoje različite vrste Alhemijskih sezona koje imaju ili mogu imati raznovrsne funkcije.

Na primjer, određene alhemijske sezone jesu i bile su opis kako su Rounwytha određivale – znale i razumjele – promjene u Životu oko njih. Odnosno, kako su računale Vrijeme, tokove Vremena koji su se manifestovali kao živa bića – na primjer, život, bolest, predviđanje smrti, ljudi; i prirodni ritmovi Prirode i Kosmosa.

Ovo poznavanje “pogodnih vremena” pomagalo je, i često omogućavalo, njihovo čarobnjaštvo; njihovu upotrebu i manipulaciju određenih energija – emanacija, ili fluksija – u raznovrsne svrhe, kao što im je omogućilo i da upotrijebe svoje vještine u vezi sa takvim stvarima kao što su bolesti i lijekovi za njih.

Na primjer:

„Određeno znanje o biljkama bilo je/jeste korisna vještina Rounwythe. Ali u suštini, takvo znanje proizilazi iz razvoja i upotrebe takvih vještina kao što je ezoterična empatija tako da naučeno znanje (kauzalno znanje) može jedino biti nadopuna ličnom znanju (akauzalno znanje) koje su takve vještine donijele. Ezoterična empatija, kombinovana sa sposobnošću predosjećaja, omogućilo bi da se priroda, karakter (fizis, suština) živih biljaka otkrije tako da se spoznaju i cijene njihovi lični kvaliteti. Slično, znanje šta bi neku osobu moglo boljeti, za Rounwythu, je baš takvo akauzalno znanje – koje proizilazi iz upošljavanja vještina, sposobnosti i kvaliteta Rounwythe, a ne nešto naučeno od drugih ili iz knjiga.

Stoga, Rounwytha ne treba oslonce, spoljašnje kauzalne forme, nikakve ezoterične ceremonije; rituale, napjeve ili bilo šta drugo. Oni jednostavno jesu – oni su jedinstveno svoji, sa svojim darovima, sposobnostima, manama, svojim znanjem i vještinama.” *Put Rounwytha - Naš Arhetip Sinisterne Ženstvenosti*

Kako su takve vještine, kalendar Rounwytha – njihovo tkanje prividno različitih fluktuacija u jedno, njihovo očitavanje fluksija – proizašle su iz njihovog ličnog ezoteričnog znanja, njihove empatije sa bićima Prirode, sa bićem Prirode, i sa bićem Kosmosa, i kroz njihovu vezu (koneksion) sa sopstvenom lokalnom ruralnom zajednicom. Odnosno, od onih koje lično poznaju, i koje lično posmatraju i doživljavaju.

Stoga – budući da je Rounwytha tradicija svojstvena određenoj oblasti sada poznatoj kao Britanija – neke od najvažnijih alhemijskih sezona, pa tako i njihov sezonski (‘godišnji’) kalendar, bile su one povezane sa tokom, ritmom, Prirode u kojoj su obitavali, budući da je sezona svakodnevnog, lokalnog života u komuni – života malih, ruralnih, srodničkih zajednica u kojim su vještina, znanje i savjet paganske Rounwythe nailazili na naklonost i na koje se često oslanjalo – bila ona u kojoj su takve stvari poput sezona za gajenje i pronalaženje hrane bile važne, kao što su bile i faze u životu pojedinca, kao što su bile i neke proslave i umilostivljenja.

Naklonjeno „vrijeme“ na proljeće, na primjer – tradicionalna sezona za sjetvu, zasijavanje je poznata zahvaljujući Rounwythi koja bi koristila svoju vještinu, empatiju i, budući fluktuacija Prirode na tom području, tako naklonjeno „vrijeme“ bi se razlikovao iz godine u godinu. Slično je i sa sezonama koje počinju/završavaju sa onim što je danas znano kao Ljetnja dugodnevica i Zimska kratkodnevica, najduži i najkraći dan u sjevernim područjima. One ne bi bile nađene – „saznate“ – nekom kauzalnom kalkulacijom ili posmatranjem poravnjanja Sunca sa nekim

kamenjem u nekom krugu (ili štagod) već više ono što zaista i jesu, što je sredina Ljeta i sredina Zime, a što se razlikuje u odnosu na to kada Proljeće stiže, kada Ljeto stiže ili Jesen u određenoj oblasti (lokalitetu).

Slično je sa proslavom znanom kao Okupljanje, koje bi označilo uspješnu žetvu:

„Proslava – okupljanje, sjećanje, i gozba – koje je sada poznato kao Samhain (a koje se po Rounwytha tradiciji prosto nazivalo Okupljanje) razlikovalo se iz godine u godinu i od područja do područja, čije se odigravanje određivalo u odnosu na to šta je kada trebalo prikupiti i uskladištiti kako bi bilo spremno za predstojeće dane Zime. Odnosno, sam dan odigravanja zavisio je u određenoj mjeri od vremenskih prilika, od zdravlja i vremena i broja onih koji se okupljaju u žetvi i skladištenju, i o tako važnim stvarima kao što je kad su usjevi odgajani, koje je voće bilo dostupno, koja se stoka čuvala i koja su goriva bila već dostupna i spremna za skladištenje za neophodnu vatru u predstojećoj hladnijoj sezoni. Zajednice koje su se oslanjale na pecanje ili na lov ili je takva lovina ili riba bila neophodna kao dopuna odveć slaboj ishrani, prirodno bi imale nešto drugačije prioritete pa se tako datum Okupljanja komune može razlikovati u odnosu na vrste zajednica.

Tako bi datum Okupljanja varirao iz godine u godinu, od područja do područja, pa bi nekad bio u onom periodu sada znanom kao oktobar, a ponekad i pri kraju onog perioda sada znanog kao septembar, ili negdje između. Tek mnogo, mnogo kasnije, dolaskom organizovane i tuđinske morališuce religije Nazarećana, sa svojim solarnim sistemom kalendara (koji proističe od urbanizovane hijerarhije imeperijalnog Rima) i utvrđenim proslavama smrti određenih osvećenih ili važnih Nazarećana (najviše iz dalekih zemalja), taj bi datum bio korišten, bar u onim zajednicama koje su potpale pod apstrakcije takve religije i koje su tako napustile svoju predačku kulturu i tradiciju i puteve svog folka“ Denotatum – ezoterični problem sa imenima

Sve ovo znači da su Alhemijske sezone bile način „posmatranja“ svijeta; razumijevanja, spoznaje, Prirode, nas samih i Kosmosa. Razumijevanja naših različitih veza (koneksiona). Kao i znanja kada određene akcije, aktivnosti – poput čarobnjaštva – imaju bolje šanse za uspjeh, imajući u vidu kako su takve akcije, aktivnosti samo aspekti toka Prirode, Života, Kosmosa: da su emanacije našeg mikrokosmičkog neksiona. Ili Alhemijske sezone otkrivaju kada je mudro – kada je to uravnoteženo djelo – za proslavu nekih stvari.

Stoga je to vrlo pagansko – prilično prirodno I tradicionalno – znanje oslobođeno linearnog, ograničavajućeg “vremena” I oslobođeno apstrakcija.

Anton Long
Red Devet Uglova
123 yf

Povratak u Tamu: Ezoterične Bilješke XVII

Sinisterno, Arhetipovi, Forme i Aeoni:

Svi pravi Adepti razumiju jednostavnu istinu da sve kauzalne forme – izložene/opisane od kojeg god ezoteričnog Reda ili grupe, ili manifestovane kreativnošću/otkrićem od koga god – da su samo obznane/nagovještaji, i da ovo posebno važi za pokušaje da se definiše/razumije: Sinistererno/Akauzalno/Mračni Bogovi, sve ono što su samo termini koji pokušavaju da opišu Neku-stvar¹ koja prevazilazi četvoro-dimenzionalnu matricu².

Magija, Okultno, a posebno pravi Sinisterni put, su sredstva za pomjeranje ka iskustvu ove Neke-stvari, i ovo iskustvo – koje samo jeste osnova za pravo Znanje – je uvijek samo i uvijek individualno: to jest, jedinstveno za pojedinca, sa ovakvim Znanjem koje je suština faze dalje od onoga što se naziva Unutrašnjim Adeptom³.

Dakle, čak i takve stvari kao što su arhetipovi, i podjele naše spoljašnje i unutrašnje Promjene u Aeonima, jesu takave obznane, takav simbol ili simboli, koji pokušavaju da učine dostupno našoj svijesti ono što je bilo nedostupno (i stoga ne-poznato) ranije. Znači, takave obznane, ovakvih simbola, su korisne i zaista još uvijek potrebne – sve dok se ne dosegne faza Adepta. Onda se udaljavamo od takvih stvari i pomjeramo ka doživljavanju suštine. Naravno da može (i treba) naići vrijeme kada takve stvari neće biti potrebne, kada Sedmi Put Peto-dimenzionalne Magike je shvaćen i praktikovan od mnogih – ali to je zaista mnogo vjekova daleko od sada, s obzirom na prilično nizak nivo većine u smislu istinskog razumijevanja i nedostatka korišćenja, nedostatka kontrole i nedostatka razvoja, njihovih sposobnosti. U međuvremenu, pravi ezoterični Redovi će nastaviti da vode nekoliko njih koji obećavaju, nekoliko njih koji se trude da se promjene i usavrše sebe, uzgajajući tako evoluirani tip.

Učenje kroz Iskustvo:

Kao što je bilo istaknuto iznova i iznova u MSS⁴ Reda ONA, jedini način za razvijanje je kroz iskustvo: da težimo naprijed i poduhvatimo se praktične magike, praktičnih djela. Da doživimo magijske energije, i da imamo mnoštvo i Svjetlih i Tamnih praktičnih iskustava.

Sve riječi, bilo pisane ili izgovorene – u stvari, svi oblici predstavljeni u kauzalnom – samo su vodiči; obznane, inspiracije, a to važi za sve MSS Reda. O nekim-stvarima nije bilo riječi ili

zapisa; neke druge-stvari su samo bile nagovještene, dok su ostale-stvari bile opisane i simbolizovane u detalje. Ovdje postoji namjera, koju će oni istinskog uvida i istinske magijske vještine opaziti, ili biti u stanju da opaze, baš kao oni pravi – koji to nastoje dalje kroz praktično iskustvo “dva svijeta” – biće u mogućnosti da odrade određene stvari za sebe, i time isprave par “grešaka” ili “propusta” koje mogu/hoće naći u nekim ONA MSS. Ako nisu u stanju da odrade ovo, onda oni nisu napredovali dovoljno daleko, ili se nalaze među neuspjelima. Dakle, uvijek će postojati neke stvari ostavljene nedorečene, nepisane, u “javnosti” – i neke stvari koje će ikada biti otkrivane samo od pojedinca do pojedinca, ili iskušene/otkrivene iznova od strane svakog pravog novog Adepta i svakom novom istinskom gospodaru/gospodarici⁵.

Dalje od ONA:

Dvadesetak godina ili tako, nakon prvog puta kada je ONA došla u “pažnju javnosti”, odlukom da distribuirati različite MSS Reda, sada postoji nekoliko Sinisternih/Okultnih organizacija i grupa koje su izvele svoju inspiraciju, svoje znanje, i slično, od ONA, iako neke od ovih organizacija i grupa ne žele ovo javno da priznaju, pa čak i mogu, ponekad, pokušavati da se distanciraju od svojih izvora takvim stvarima kao što je kritikovanje ONA, ili onoga što oni vide/pogrešno razumiju kao “učenja” Reda ONA. Naravno, ovo se odnosi isto toliko i na one pojedince inspirisane ili na drugi način vođenim spoljašnjom, javno poznatoj, ONA.

To je prirodan i očekivan proces, jer – kako su nekoliko ONA MSS naveli – ONA je na neki način slična živom-biću, u kauzalnom prožeta kao što je i sa aspektima akauzalnog (Adepti pa čak i neki nadareni Inicijati će shvatiti ono što se ovdje podrazumijeva). Dobila je svoj sadašnji oblik (pa čak i svoje ime) da bude ovo, između ostalog.

Iz ovih i drugih emanacija, iz drugih često nepriznatih predstavljanja Reda ONA, biće rođena nova shvatanja, nove promjene skovane – to jest, nova kauzalna predstavljanja od akauzalnog, Sinisternog, koje je sve kako treba i mora biti, jer je ONA zaista otvorila neke neksione, čije otvaranje su Mračni Bogovi čekali...

Čak i moj sopstveni život – bogat, raznovrstan, sinisteran, i svjetlom i tamom, i stoga zbunjujući drugima – je samo neki novi vodič, jedna inspiracija, jedan nagovještaj onoga što svi pravi Adepti treba da budu. Ono, kao i ta spoljna ONA koja je sada “znana”, može i treba da bude prevaziđeno, od strane drugih.

ONA će nastaviti, razvijajući se, mjenjajući se, na svoj sopstveni način, jer je sada postignuta faza kada je život koji je sinisterno predstavljeni manifest u spoljašnjoj ONA postao život za-

sebe, i stoga može biti ostavljen (egzoterično/javno) bez ikakvih novih rukopisa ili ikakvih datih otvorenih smjernica jer je “javni/egzoterični” posao urađen. Tako će uskoro biti, povratak tami, u tajnost prošlosti – onome što je sporo, iskreno, skriveno, i individualno, uputstva ka tome je uvijek bilo, već hiljadama godina. Sve što treba da bude poznato, za druge da nastave tim Putem, je sada postalo dostupno, poznato – a tu je i dovoljno nagovještaja, posebno u nekim od novijih MSS Reda ONA, za nadarene da idu dalje od-onoga-što-je-javno-poznato ka onome šta mora-biti. Stoga, je prirodno i neophodno da drugi budu inspirisani ONA Redom – i prirodno je i neophodno da oni pokušavaju da ga nadmaše; da oni nastoje da stvore nešto svoje što je inspirisano Redom ONA.

Naravno, možemo očekivati od nekih, ili mnogih, da probaju i povežu, egzoterično i javno (a vjerovatno čak i u tajnosti) naziv ONA sa sobom, ali oni koji imaju uvid, oni sa istinskim magijskim sposobnostima, će ih prozreti da su varalice, lažljivci, slabići, koji i jesu. Baš kao što će pravi Adepti – ukoliko su domišljati – stvoriti nešto jedinstveno, a možda ga i opisati nekim novim nazivom.

Što se tiče unutrašnje suštine, manifestovane u unutrašnjoj, skrivenoj, ONA, ona će nastaviti da bude – posegnuta, dosegnuta, od vrlo malo onih koji imaju tu mogućnost, želju, da je pronađu, uprkos preprekama sa kojima će se susresti.

Anton Long

ONA

116yf

¹ Some-thing

³ Matrix

³ Internal Adept

⁴ Manuskripti, manuskriptima

⁵ Majstoru, majstorici

ESOTERIKOS
(Poslednje Riječi Modernog Alhemičara)

Enigmatična Istina

Kako je i pomenuto u mom pratećem tekstu Lapis Philosophicus, u vezi prividne podijeljenosti puta ka mudrosti na onaj desne (RHP) i onaj lijeve ruke (LHP):

„Spoljašnja tajna“ one unutrašnje, prave, žive, alhemije je ta da je kraj i rezultat naših prividno odvojenih putovanja isti; isto mjesto, isto razumijevanje, isto znanje. Jer mudrost je nedjeljiva, ista za sve nas, šta god da smo vjerovali ili pretpostavljali kad smo počeli. Ili izraženo na drugi način, lapis philosophicus jeste to što jeste, što je oduvijek bio, i čini što čini, i što je oduvijek činio, u pogledu toga kako mijenja i utiče na nekolicinu onih koji su uspjeli u svom višedecenijskom poduhvatu i tako ga otkrili, otkrili ga onamo gdje je uvijek i bio skriven.“

Ovo razumijevanje, ovo znanje – stečena mudrost, pronalazak lapis philosophicus-a tokom preposlednje etape Puta – znači, i oduvijek je značilo, dvije određene stvari. (i) Život u *propria persona*, na privatan način bez ikakvog poziranja, retorike, pompeznosti, svih ideacija; I (ii) imati pravilno shvatanje, svjesnost (bez riječi, rituala, misli) o onome što je ponekad znano kao akauzalno – Prirode, Kosmosa, veza (koneksiona) koje čine život, te stoga i o iluziji pojedinačne volje, a koja iluzija naivno navodi ljude da vjeruju da “oni” kontrolišu ili da mogu biti “u kontroli.” Ove dvije stvari čine osnovu određenog povučenog načina života svojstvenog određenom tipu ljudi: tipu, na jednom lokalitetu, znanom kao rouner Rouninga.

Zapravo, enigmatična istina je ta da oni koji su pronašli lapis philosophicus – kojim god putem da su krenuli na to svoje putovanje, kakvi god da su im bili pređašnji pogledi, vjerovanja, pretpostavke, ideje, praksa – žive na sličan način i dostigli su isti weltanschauung. Jedan enigmatični weltanschauung kom nije potrebno opisno ime, i koji

se ne može, u svojoj jednostavnoj fundamentalnosti, prenijeti, a kamoli podučiti one koji ga prirodno ne mogu naslutiti i intuitivno spoznati (zbog bilo kog razloga) ili kojim nedostaje dovoljna unutrašnja promjena (podstaknuta kroz pathei mathos) neophodna da ih izbací iznad iluzije konfliktnih suprotnosti te stoga i iznad obmana sopstvenog znanog ili neznanog (skrivenog, unutrašnjeg) egoiste.

Stoga nema magike; nema jedinog pravog Puta; jedine prave prakse; jedinog pravog sistema; ni jedinog 'izvornog' Reda, organizacije, grupe. Nema tajnog znanja – nema tajni, nema misterija – koje bi bile otkrivene, drugima. Nema lanca autoriteta. Jer ne može biti učenika kad nema majstorstva. Nema pojedinca ili pojedinaca koje treba slaviti i uzdizati. Nema dalje ni nikakve potrebe više popovati, čak ni informisati druge, o putovanju, o onom što je na Putu, viđeno, doživljeno, nađeno.

Postoji samo jedan lapis philosophicus i njegovo individualno otkriće. Postoje samo oni, na svojim individualnim putovanjima, putujući nekim svojim putem i u svom Vremenu, koji će možda stići, a možda i neće, na planirano odredište. Jer mi smo život, Kosmos; mi smo Vrijeme iznad njegove tako opažene iluzorne dihotomije i jesmo, uvijek smo bili, i bićemo Bitak, uprisutnjen ili ne, određen ili uopšten, prošli-sadašnji-budući, iznad iluzije i obmane "bića" i "bićā".

Stoga, tihi i povučeni postaju oni čija su ezoterna putešestvija posle decenija završena, od i zbog lapis philosophicus-a.

Lapis Philosophicus

Lapis Philosophicus – dragulj alhemičara; cilj za kojim alhemičar, kroz alhemiju, traga. Prema usmenom predanju, posjedovanje ovog dragulja je dovoljno da alhemičaru podari i mudrost i tajnu lične besmrtnosti.

Dozvolite mi da započnem priču – o tajni lapis philosophica – na kraju, a ovo će pisanije o ovoj konkretnoj priči biti moja posljednja riječ o bilo kojoj Okultnoj, ezoternoj stvari, pa tako i kraj mog brbljanja.

Priča se završava očekivanim otkrićem: da je pretposlednja etapa (kakogod da je nazvana: Magus, Veliki Majstor/ica) tog životnog pravog Okultnog putovanja koje počinje inicijacijom (kog god oblika ona bila: hermetička, ceremonijalna, samoinicijacija) ista bilo da se krenulo, a potom i slijedilo, ono što je opisano kao "Staza Lijeve Ruke (LHP)" ili da se krenulo, i potom slijedilo ono što je bilo opisano kao "Staza Desne Ruke (RHP)". Jer u kontekstu onog iznad Ambisa, takva obilježavanja zasnovana na takvoj dihotomiji postaju, i jesu, irelevantna jer su bez značenja i smisla.

Stoga je „spoljašnja tajna“ one unutrašnje, prave, žive, alhemije ta da je kraj i rezultat naših prividno odvojenih putovanja isti; isto mjesto, isto razumijevanje, isto znanje. Jer mudrost je nedjeljiva, ista za sve nas, šta god da smo vjerovali ili pretpostavljali kad

smo počeli. Ili izraženo na drugi način, lapis philosophicus jeste to što jeste, što je oduvijek bio, i čini što čini, i što je oduvijek činio, u pogledu toga kako mijenja i utiče na nekolicinu onih koji su uspjeli u svom višedecenijskom poduhvatu i tako ga otkrili, otkrili ga onamo gdje je uvijek i bio skriven.

Prirodno, oni koji nisu otkrili, nisu pronašli, lapis philosophicus neće ovo vrednovati ili se sa tim neće složiti; kao što, naravno, neće ni svi oni koji se pred drugima (i/ili sobom) pretvaraju da su pronašli lapis philosophicus i koji su tako prisvojili ili sebi dodijelili neku uzvišenu titulu, okultni stepen ili štagod.

Kako sam i pomenuo u prethodnom MS-u:

“Naš pravi posao, i kao pojedinaca i kao Reda – naš Magnum Opus – je istinski ezoterne i okultne prirode, te je tako usmjeren ka lapis philosophicus-u, a ne tamo nekom čisto kauzalnom samo-povlađivanju, ili nekoj efemernoj spoljnoj promjeni u nekoj kauzalnoj formi ili formama, ili ka korišćenju takvih formi da se pokuša izazvati neka eksterna promjena. Jer upravo je ovaj ezoterni, ovaj Okultni, rad onaj koji će, afektivno i efektivno, izazvati i održati Aeonske promjene koje planiramo i kojim težimo - u nekom svom akauzalnom Vremenu.”

Nadalje, ovaj rad, kako se pojedinac kreće ka Ambisu, posle decenija pathei-mathos-a, nužno uključuje i življenje sinisterno-numinoznog. Za one koji su LHP – koji su slijedili “sinisterno” - živjeti numinozno na period od nekoliko godina; za one koji su RHP – koji su slijedili “numinozno” – živjeti sinisterno na period od nekoliko godina. Jer takav život je (uz pathei mathos koji je nužno njegov dio) sredstvo da se spozna, da se živi (da se teži da se postigne) prirodna ravnoteža, Život, iznad apstraktnih suprotnosti i svih apstrakcija. Tako se razvija i spoznaja Virđa, Aeonske perspektive, odvođeci “sinisternog” pojedinca iznad lične sudbine, iznad sebe, i daleko iznad pokušane, primitivne, deifikacije ega šarlatana i početnika jednog određenog “puta”. Posle toga slijedi poduhvat Ambisa koji je, za oba tipa, za oba puta, život u samoći mjesec ili više dana na određeni težak iako jednostavan način, kao što je to na primjer naznačeno u tradicionalnom Camlad ritualu ambisa.

Šta je onda “unutrašnja tajna” žive alhemije? Drugim riječima, koja je priroda lapis philosophicus-a, koji su uticaji, objekta čije je otkriće ultimativna svrha našeg cjeloživotnog Okultnog putovanja? Poslednji dio ove tajne je simbolizovan u poslednjoj etapi/stepenu, započet ali ne još uvijek dosegnut dok se smrtni neksion zatvara: tokom odgovarajuće alhemijske sezone, i u pravo kauzalno Vrijeme iznad naše smrtno moći da biramo, da odlučimo, jer ono dolazi kad dođe, a što će otkrićem lapis philosophica biti spoznato dok mi ne možemo birati niti odlučiti niti to može biti sputano na bilo koji način.

Srednji dio ove “tajne” je spoznaja da objekat našeg putovanja nikada nije ni bio udaljen niti je uopšte bio skriven; mi smo samo pretpostavili i vjerovali da jeste, i samo smo morali da naučimo ne samo da vidimo kako možemo da vidimo ali nismo znali da možemo, već takođe i da znamo, razumijemo, osjetimo, vrednujemo, ono što vidimo,

bez denotatuma, bilo da su taj denotatum riječi (izgovorene ili pisane), simboli, ideacije (“uma”), arhetipovi ili štagod. Prvi dio ove “tajne” odnosi se na određeno znanje: o “Živoj vodi”, azotu; o prirodi Vremena, Bitka, svijesti, Kosmosa, pa tako i o našoj prirodi kao smrtnih postojanja, kao bića, u ovoj ravni fenomena; o tome kako smo Vrijeme iznad prividne dihotomije, i da jesmo, da smo bili i da ćemo biti Bitak, i da imamo potencijal da postanemo/vratimo se Bitku iznad našeg prividnog privremenog postojanja kao svjesnih smrtnih bića. Ali moramo biti “tamo”/ovdje – sada/tada/kada i u/unutar/iznad Vremena – kako bismo “vidjeli”, znali, osjetili, vrednovali, razumjeli ovo. Ostalo je ili priprema ili ništa.

Anton Long

Aeonska Perpektiva – Izraz “Aeonska perspektiva” – isto tako znan i kao Kosmička perspektiva – koristi se kako bi se opisao ezoterični pathei mathos, nešto od našeg ezoteričnog/Okultnog iskustva; odnosno, da opiše znanje koje smo stekli kombinacijom praktičnog iskustva, sholastičkog proučavanja, i upotrebom određenih Okultnih sposobnosti i vještina, poput ezoterne empatije. Ovo znanje se odnosi na više stvari, od kojih se neka tiču našeg razumijevanja pojedinačnog ljudskog bića, neka naše percepcije Aeona, a neka naše prakse, svrhe i učinkovitosti naših metoda i tehnika, kako egzoternih tako i ezoternih. U pogledu kauzalnih formi, postoji inicirano razumijevanje da je ono što je, za ljudska bića, ezoterno, evolutivno – ono što uprisutnjuje akauzalnu energiju i stoga Život – unutrašnja a ne spoljna promjena. Odnosno, da nijedna kauzalna forma, nijedna ne-Okultna praksa, ne proizvodi niti može proizvesti Aeonsku promjenu, iako takve forme, takva praksa, može ponekad rezultirati time da neki, rijetki, pojedinci u svakom vijeku, kroz pathei mathos, postigavši određeni uvid i razumijevanje, postanu promijenjena, evolutivno razvijenija, ljudska bića. Ili, izraženo na drugi način, promjene koje donose kauzalne forme – ratovi, revolucije, carstva, nacije ili sredstvima politike ili socijalnih reformi, ili vlade – su prolazne, i ne utiču na ljudska bića *en masse*, kroz vjekove. Jer ljudi ostaju i ostajali su suštinski isti; prilično primitivna bića, zavisna od asptrakcija i njima porobljena, svojim emocijama, arhetipskim silama, nikad ne razvijajući svoje latentne sposobnosti, nikad ne dostižući svoj Kosmički potencijal, uz samo nekoliko rijetkih ljudskih bića koja su dosegla mudrost.

Alhemija αλχημία [from χύμειν] – ‘promjena, mijenjanje’. Prema usmenom predanju, ezoterična alhemija – tajna alhemija – je simbiotski process koji se odvija između alhemičara i određenih živih “stvari”/elemenata, čiji je cilj da se stekne ili proizvede Lapis Philosophicus, dok je za taj “dragulj alhemičara” rečeno da posjeduje dar mudrosti i tajnu lične besmrtnosti. Pravilno shvaćena i ocijenjena, alhemija se ne odnosi – kako pogrešno informisani vjeruju ili u šta su navedeni da vjeruju – na promjenu, transformaciju inertnih, beživotnih substanti (hemijskih ili drugih) već na transformaciju

alhemičara kroz određeni vid interakcije sa živim “stvarima”, ljudskim, Prirodnim, Kosmičkim, i živim “stvarima” koja postoje i u kauzalnim i akauzalnim ravnima. (Otuda i stara asocijacija između alhemije i astronomije). Po svojoj prirodi, svom *physisu*, ova interakcija jeste ili postaje simbiotska, u kojoj i alhemičar i supstance/stvari koji su upotrijebljene bivaju izmijenjene u toj simbiozi. To jest, odnosi se na ono što mi opisujemo kao “sinisterno-numinozno”; pristup i upotreba/izmjena akauzalne energije živih bića, a koje akauzalne energije nužno uključuju i psihi alhemičara. Stoga, ezoterična alhemija je određeni tip “unutrašnje promjene” unutar i od strane pojedinca, kao i ezoterična Umjetnost, koja uključuje proizvodnju/primjenu određenih oblika ezoternih – živih – substanci/“bića”/stvari.

Ezoterično – Pod ezoteričnim se podrazumijeva ne samo standardna definicija data u Oksfordskom Rječniku engleskog jezika, a koja glasi:

“Od grčkog ἐσωτερικ-ός. Od filofske doktrine, sporazuma, načina govora. Dizajnirana za, ili prikladna, unutrašnjem krugu naprednih ili privilegovanih učenika; komunicarana, ili spoznatljiva, isključivo iniciranima. Stoga učenicima: koji pripadaju unutrašnjem krugu, primljenim u ezoterično učenje.” Ali isto tako važno koja se odnosi i na Okultne Umjetnosti prožete određenom misterijom, koja odiše onim što mi označavamo kao “sinisterno-numinozno”

Psiha – Psiha pojedinca je termin koji se u ezoteričnom smislu koristi da opiše one aspekte pojedinca – one aspekte svijesti – koji su skriveni, ili nedostupni ili tom pojedincu nepoznati. U osnovi, takvi aspekti se mogu smatrati onim silama/energijama koje mogu uticati na pojedinca emotivno ili na način nad kojim pojedinac nema direktnu kontrolu niti ga razumije. Jedan dio ove psihe je ono što se označava kao “nesvjesno”, dok se neke sile/energije ovog “nesvjesnog” mogu opisati terminom “arhetipovi”. Praktično govoreći, psiha pojedinca je neksus, između kauzalnog i akauzalnog.

Mudrost – Pod terminom mudrost se ne podrazumijeva samo standardna definicija iz rječnika – uravnoteženo lično prosuđivanje; razboritost, pronicljivost – već i jedan stariji smisao posjedovanja određenog znanja paganske, Okultne prirode u vezi sa živim bićima, ljudskom prirodom, Prirodom i “nebesima”. Dosjetljivost, posjedovanje određenih sposobnosti poput ezoterične empatije, poznanja svog sopstva; posjedovanja Aeonskog znanja; te tako poznavanje Realnosti iznad, i bez, svih kauzalnih apstrakcija.

Manifestovano od strane: AoZ/ 3.:9.:A

NAPOMENA: Svi tekstovi Reda u ovoj kolekciji su „Copyleft“ i mogu se slobodno umnožavati, objavljivati, distribuirati i citirati.

AGIOS O LUCIFER!

